

GREEK EXERCISES,

IN

SYNTAX, ELLIPSIS, DIALECTS, PROSODY,

AND

METAPHRASIS.

TO WHICH IS PREFIXED

A CONCISE BUT COMPREHENSIVE

SYNTAX.

THE FOURTH EDITION, WITH OBSERVATIONS ON SOME IDIOMS OF THE GREEK LANGUAGE.

O GREECE! thou sapient nurse of FINER ARTS! Which to bright Science blooming Fancy bore, Be this thy praise, that Thou, and Thou alone, In these hast led the way, in these excell'd, Crown'd with the laurel of assenting time. In thy full LANGUAGE, speaking mighty things; Like a clear torrent close, or else diffus'd A broad, majestic stream, and rolling on Through all the winding harmony of sound.

THOMSON.

By REV. WILLIAM NEILSON, D. D. M. R. I. A.

EDINBURGH:

Printed at the University Press.

FOR LONGMAN, HURST, REES, ORME & BROWN, LONDON,
AND JOHN ANDERSON, EDINBURGH.

1814.

RR258

Entered in Stationers' Ball.

REV. JOHN KEARNEY, D.D.

PROVOST

OF TRINITY COLLEGE, DUBLIN.

SIR,

In being permitted to dedicate this work to to you, I feel that grateful pleasure, which arises from the contemplation of labours sanctioned and encouraged by the patron and judge of elegant literature.

It shall be my constant endeavour, as it is my anxious wish, to merit a continuance of your kind attention.

I am,

Sir,

With the sincerest respect,

Your obliged humble servant,

WM. NEILSON.

DUNDALK, August, 1803. STOLES WHE

A STATE OF THE PARTY OF T

They be placed much promote the bold of their

PREFACE.

TO acquire a correct knowledge of any language, it is necessary to study not only the words of it, but the manner of their combination, in the construction of sentences. Without this minute analysis, words may be learned, as by rote; but no taste for elegance of style can be formed; no understanding of apparently obscure expressions, nor general idea of the language can be obtained.

For this reason, many works have been published, introductory to the making of Latin, and used with the best. effect. That, which is now offered to the public, is an attempt to furnish a fimilar opportunity for improvement, in the most beautiful and important language of antiquity: the language, from which almost all the terms of science are derived, and in which the substance of general knowledge is contained.

In the concise Syntax, which is prefixed to the Exercifes, the rules, or parts of rules, which differ from Latin construction, are marked with afterisms; that the student may fee, at once, the agreement, and the difference of the two languages. It is particularly recommended to the teacher, to make the pupil study the Notes on Syntax, and the observations, at the end of the volume, to which references are made, and give an account of them, when he recites the rules to which they are annexed.

The fentences, of which the Exercises are composed, have been felected from a great variety of the finest authors. It was judged unnecessary to infert the author's name, at the end of each fentence, as this part of the work exhibits those forms of expression only, which are common to all the Greek writers.

The fentences are all, except in one or two unavoidable instances, in Attic, prose; for it is evidently improper to distract the learner's attention from fyntax, to poetic licenses, or variety of dialects.

Each chapter is divided into three parts. The first contains plain sentences, rarely anticipating any subsequent rule: these ought to be all rendered into correct Greek, before the other parts of the chapters are attempted. The second contains more variety of expression, and exemplifies the rules promiscuously, as well as the particular one pressixed to each chapter: this part is from ¶ to the end of the English sentences. Having finished these sentences, in all the chapters on syntax, the student will be able to translate the third part of each chapter, which consists of Latin sentences, with no corresponding Greek.

As there are many Elliptical expressions, which cannot be comprehended under any general rules of Syntax, a selection of the most important examples has been made from Bos's excellent work on Ellipsis. The scholar is to supply the words omitted: which he will do with ease, being enabled, by the translation, to find them, and directed, by the blank spaces in the Greek page, where they ought to be placed. The Latin language was preserved to English, in these, in the sentences to be translated at the end of each chapter, and in the chapter on Metaphrasis, as we have no English-Greek Lexicon.

In order to give a knowledge of the different Dialects, quotations from Ionic, Doric, and Æolic writers, and Homer, are inferted, which are to be rendered into the common Attic Greek. The fludent will thus learn every thing of importance in each, with much more eafe and pleafure, than by committing a number of rules to memory.

The lines reduced to profaic order, and to be returned into metre, are intended to form a tafte for the melody of Greek poetry. And, to impress upon the mind the diftinction between a poetic and profaic ftyle, it is recommended to exercise learners in paraphrasing, or imitating in prose, select passages of the Greek poets. This is usually called Metaphrasis. A short specimen of it is given in the last chapter. It was thought unnecessary to insert more pieces of this kind, as any poet will furnish sufficient exercises.

PREFACE

TO THE

SECOND EDITION.

Since the first publication of the Greek Exercises, the author has been furnished with emendations and improvements, from several very eminent scholars. These, together with his own remarks, have enabled him to make the present edition much more perfect than the first. Some of the rules on Syntax have been written anew; and additional examples have been inserted, in some chapters of the Exercises. In the chapter on Prosody, exercises, in Pentameter, and Iambic verse, have been added to the original Hexameter; and the principles of the notes on Syntax have been simplified.

He feels much gratified, in thus publicly acknowledging the very kind attention of Professor Young, Glasgow University; and Professor Dalzel, Edinburgh. The continued friendship of Reverend Dr. Bruce, Belfast Academy; and Reverend Mr. Hincks, Cork; with that of many other gentlemen, who have affisted him in improving this work, demands his grateful acknowledgments.

Dundalk, August 1806.

Befides many amendments, and additions, in the feveral chapters, an entire chapter (the first in this—third edition) has been added; and a number of words, in the common Greek, inserted in the chapter on Dialects, which are to be rendered into Attic, Ionic, and Doric Greek.

ADVERTISEMENT

TO THE

FOURTH EDITION.

To this edition are added, Observations on some Idioms of the Greek Language. These were published, some years ago, in the authors Greek Idioms; but they are now considerably enlarged. The understanding of the peculiar idoms of a language being, at once, a difficult and important business, it is hoped that these observations will facilitate it to the Student.

In making them, no attention was paid to the technical order of Syntax. The object was to shew how the Greeks expressed ideas common to all persons, but uttered in various manners: to follow, as much as possible, the course of nature, and habit, in the formation of the language. How far the author has succeeded must be decided by those who are competent judges. Many of the observations must be, already, familiar to the Greek scholar; but, he believes that several of them are original. Where he has ventured to differ in opinion, from eminent writers, it is with dissidence, and respect.

It will be evident, that the whole treatife is merely a concife view of the general principles, and most usual Idioms. To have gone at large into the elucidation of any one title in it, would have required a volume. But it is hoped, that the Student who impresses these observations on his mind, will find both ease and pleasure, in applying them to the solution of such phrases as may occur in the course of his reading.

Those who wish for more minute and extensive investigations on this subject, may consult Middleton's doctrine of the Greek Article; Bos's Ellipses; Vigerus's Idiotisms; Kuster on the Middle Voice; Hoogeveen's Particles; and Dawes's Missellanea Critica.

It is only necessary to add, that, as the understanding of the Scriptures is, unquestionably, the most important object in learning Greek; the author has paid particular attention, both to introduce sentences from the Septuagint and New Testament into the Exercises; and to illustrate several of the Idioms which occur in these books, in the Observations.

Dundalk, November 1813.

Remarks necessary to be observed in writing Greek.

- 1. The final letter is generally cut off, (except in verbs), from words ending in α, ε, ι, ο, αι, οτ οι, when the following words begins with a vowel; as, Παντ' εκεγον.
- 2. All words ending in σ1, and verbs in ε and 1, take 7, when the following word begins with a vowel; as, Εικοσιν ανδεεε.
- N is changed into γ, in compounds, before, κ, γ, χ, and into μ, before π, β, φ, ψ; as, Εγχριω, συμφλεγω.
- 4. When the following word begins with an afpirated vowel, the tenuis, or intermediate confonant preceding, is changed into an afpirate; as, απο ού, Αφ' ού.
- 5. Ex and ov are used before confonants, εξ and ουκ, or ουχ, before vowels; as, Εξ ύμων, ου τουτο.
  - 6. The Attics use all contractions.

The manner of expression, in which each tense is translated in the second chapter, is retained, in general, throughout the work: but as this could not be always done, and as there are many varieties of expression, which the most literal translation could not ascertain, small English letters and figures are affixed to such Greek words as might probably be rendered improperly.

After a Verb

		ATTACK OF A CYP	
a	den	otes Active.	o denotes Optative.
313		- Middle.	f Infinitive.
P	-	- Paffive.	har Participle.
×	-	- Present.	After a Substantive, Adje
2	-	- Imperfect.	tive, Pronoun, or Participle
3	E-	- 1st Future.	m Masculine.
4	-	- 2d Future.	f Feminine.
5	-	- Ist Aorist.	ne - Neuter.
6	-	- 2d Aorist.	Singular.
7		- Perfect.	p or pl - Plural.
8	-	- Pluperfect.	Nominative.
1	-	- Indicative.	E Genitive.
8	-	- Subjunctive.	d Dative.
			2 Accufative.

RULES

OF

GREEK SYNTAX.

THE ARTICLE.

* 1. HE article is used to mark a distinction or emphasis. With the infinitive, it supplies the place of nouns, gerunds, and supines. With a participle, it is translated by the relative and indicative. With $\mu \in V$ and $\delta \in V$, it signifies partly; and it is often used for ornament; as, (see observation 33-42.)

Αισχυλος ὁ τραγωδος.

Κακων των πριν μνειαν εχειν.

Τα εξω.

Εν τω φρονειν.

'Ο ερχομενος.

Τ' ανθρωπειον γενος τη μεν αγαθον, τη δε φαυλον.

Η νικη ή νικησασα τον κοσμον, ή πιστις.

Aefchylus the tragedian.

To remember former evils.

The things without.

In wisdom.

He that cometh.

Mankind are partly good,

and partly bad.

Faith, the victory which overcomes the world.

CONCORD.

ADJECTIVE AND SUBSTANTIVE.

2. An adjective agrees with its substantive, in gender,

number, and case; as,

Ανδρες αγαθοι.

Όμιλιαι κακαι.

Εθνεα πολλα.

Good men.

Evil communications.

Many nations.

3. An adjective is often put absolutely in the neuter, χρημα, being understood; as, Truth is always a right thing. O, Go (x mua) i anno era aci. 11 τατρις φιλτατον (χρημα) To men their country is most

BROTOIG.

dear. * 4. An adjective is fometimes put in a different gen-

der from the fubfiantive with which it stands, as agreeing with some other substantive understood; as, + (see obs. 3.) Minerva, invincible daughter

Αθητη Διος τέκος ατρυτώνη.

of Jove.

DINE TEXNOV. Ω fuxn os μεδ nothes. Dear child (fon).

O foul! who haft not been gratified.

* 5. Participles and adjectives are often put, by attraction, in the same case with the noun or pronoun to which they refer; as, (fee observation 4-6).

Οιομενων ειναι σοφωτατων ανθρω- Thinking themselves to be πων. for αυτους ειναι σοφω- the wifest of men. TOLTOUG.

VERB AND NOMINATIVE.

6. A verb agrees with its nominative, in number and person; as,

Ζευξις εγραψε. οφθαλμω λαμπετον. Καταδουσιν ορνιθες.

Zeuxis painted. His eyes shine. Birds fing.

* 7. Neuters in the plural have commonly verbs fingular; as, (fee observation 3, note).

⁺ Thus To youaixe, the women; To xeige, the hands; The Geor, the goddess.

Αθανατών μετα Φυλ' ιτην, προλι- Modesty and justice, having ποιτ' ανθεωπους Αίδως και Νεleft men, departed to the heavenly gods.

This form of construction is used to generalize the expression.

Τα βελη εκπιπτει.

Τω αργυριω εποτασσεται παν- All things are subject to mo-

The darts fall out.

ney.

of gesture, have a nominative both before and after them, belonging to the fame thing; as,

8. Substantive verbs, verbs passive of naming, and verbs

Ύμεις εστε το φως του ποσμου. Ye are the light of the world.

Κακων επικαλυμμα εστιν ὁ πλου- Wealth is the cloak of evils.

700.

9. The infinitives of fubstantive verbs, such as EWAI, YIνεσθαι, &c. have the same case after them that goes before them; as, +

Τους μεν ειδοτας ταυτα ήγειτο καλους και αγαθους ειναι, τους κε αγνοσυντας ανδραποδωδεις αν δικαιως κεκλησθαι.

He thought that those who knew these things were good and honourable; but that those who were ignorant of them should be justly called flavish.

10. The infinitive mood has an accusative before it, when its agent or subject is different from that of the preceding verb; (see obs. 5). but a nominative when they are the fame; as, ‡.

Τι βροτους φρονειν λεγουσι;

Why do they fay that mortal men are wife?

Εθείζε πολεμιος ειναι βασιλει.

He shewed that he himself was an enemy to the king.

⁺ Sometimes when a dative precedes the infinitive, an accusative follows it, agreeing with an accusative, understood, before it; as,

Ήρμεζε σοι βασιλέα ειναι ορνέων. You ought to be king of birds. The accusative, very rarely, precedes the infinitive, when it refers to the agent or subject of the preceding verb; as, Ουχ ά κεωσσων κόω ων, αλλ' άπες He commenced not those things,

ευ ηδει έαυτον ηττονα οντα, ταυ-का द्वार्भाष्ट्र

in which he knew himself to be superior; but those in which he well knew that he was inferior.

RELATIVE AND ANTECEDENT.

11. The relative agrees with its antecedent in gender and number. If there comes no nominative between the relative and the verb, the relative is the nominative to the verb; but if there does, the relative is governed by fome word in the fentence; as,

Ανδρας οἱ επονται. Ο λογος ον ειπε. Men who will know.
The word which he fpoke.

* 12. The Attics often put the relative, by attraction, in the same case with the antecedent; and, sometimes, the antecedent in the same case with the relative; as, (see obs. 7, 8). Heavy tources six result Zeroque. Added to what Xenophon favs.

OUTOG ETTIV OV REYEIG at 9 portor. This is the man that you fav-

GENERAL RULES.

* 13. A noun of the dual number may have a verb, adjective or relative plural; but a plural noun can only have a verb, adjective or relative dual, when it fignifies two; as,

Augu exerce.

They both faid.

Αμφω εκεγον. Ως ανεμον (δυο) ορινετον. Φιλας περι χειρε βαλωμεν.

As two winds excite.

Let us put our dear hands

around.

14. Two or more fubstantives fingular have a verb, adjective or relative plural; if they be of different persons or genders, the verb or adjective will agree with the most worthy; if they fignify things without life, the adjective is commonly in the neuter; as, +

The same occurs, when an indefinite pronoun refers to several objects, taken individually; as,

[†] To this rule may be added nouns of multitude, which often require verbs and adjectives plural; as,

Ηξωτησαν αυτον άπαν το πληθος. All the multitude asked him.

°Ωιτινι εντυγχανοιεν, η δουλώ, η Whatever slave, or freeman, ελευθερμ, παντας εκτεινοί. they met, they slew them all.

ύπαρχωσι.

Αι δυναστειαι και ο πλουτος δια Power and riches are defira-MATA).

Εγω και συ τα δικαια (χρη- You and I will do the things . мата) поториег.

Εαν αδελφος η αδελφη γυμνοι If a brother or fifter be na= ked.

την τιμην εστιν άιρετα (χρη- ble for the fake of honour.

which are just.

15. When an infinitive or a fentence is in place of the nominative to a verb or substantive to an adjective, the verb is in the third person singular, and the adjective in the neuter gender; as,

Το πασιι αρεσαι δυσαρεστατον It is very hard to please all. (xonua) esti.

SUBSTANTIVE AND SUBSTANTIVE.

16. One substantive agrees with another, signifying the fame thing, in cafe; as, Κυαξαρης ὁ παις του Ασθυαγου. Cyaxares the fon of Aftyages. Αυτολυκου θυγατης μεγαλητορος Anticlea, the daughter of the AVTIKASIO. magnanimous Autolycus.

Indeed there is considerable variety in the application of the rule to which this note is attached. For, when two synonymous nouns are used, the verb is frequently in the singular; as, Μαχη πολεμος τε δε δηε. The fight and battle raged.

And, sometimes, the verb agrees with that nominative which

is nearest to it; as, Ανεμος τε και κυμα πελασσε.

The wind and wave impelled.

GOVERNMENT †.

SUBSTANTIVES.

17. One substantive governs another, signifying a different thing in the genitive; as, ‡.

Του θεου μακροθυμια. The long fuffering of God.

18. An adjective in the neuter gender, without a sub-stantive, governs the genitive; as,
Το λοιπον (μερος) της ημερας! The rest of the day.

Το κρατισίον (μέρος) της φιλο- The best part of philosophy. σοφιας.

* 19. The primitive pronoun is used in the genitive, instead of the possessing pronoun; as, Πατηρ μου, for πατηρ εμος. My father, (see obs. 57, 58.)

† Although the rules, with respect to the construction of cases, appear very numerous, yet they may all be reduced to the following principles:

1. Every nominative agrees with some verb, expressed, or

understood.

2. Every genitive expresses that from which something proceeds, or by which it is possessed; and, in general, depends upon a noun, or preposition, expressed, or understood.

3. Every dative expresses that to which something is acquircd. But, as the dative, in Greek, corresponds also to the ablative, in Latin, it expresses that from which any thing is taken, or by means of which it is done.

4. Every accusative is governed by an active verb, or a preposition, expressed, or understood; or it agrees with an infini-

tive

When other words are said to govern certain cases, as verbs, the genitive, &c. or when cases are said to be put absolutely, these principles should be referred to, and they will shew the force and nature of the expression. In order to assist the fearner in doing so, the elliptical words are inserted, in the examples to the rules on government.

‡ The dative is, sometimes, used instead of the genitive; as,
Πατει τιμωςον φοτου.

The avenger of your father's
murder.

And the poets, sometimes, change the substantive, that should be in the genitive, into a corresponding adjective; as,

Δουλεία κεφαλη.

The head of a slave. (see obs.

49.)

ADJECTIVES.

* 20. Adjectives fignifying plenty, worth, condemnation, power, difference, and their contraries; also verbals compounded with a privative, and those which fignify an emotion of the mind, require the genitive; as,

Εργα (αντι) πλειστου αξια.

Works worthy of the highest value.

(Απο) των χαλεπων απειρος Siabiwon.

You shall live without trouble.

Γυμνασια μεστα (εξ) ανδρων. Αναιτιος (επ') αφροσυνης.

Places of exercise full of men. Not blameable for imprudence.

21. All adjectives, taken partitively, govern the genitive plural; as,

Οι παλαιοι (εκ) των ποιητων.

Μονος (εκ) βροτων.

Οι νεωτεροι (εξ) ανθρωπον. Καλλιστος (εκ) ποταμων.

Έκαστος (εκ) των παροντων ελε-

The ancient poets.

The only one of mortals. The younger of the men.

The most beautiful of rivers. Each of those who were prefent faid.

Δια γυναικών.

Noble of women.

* 22. The comparative degree governs the genitive, when it is translated by than; as, †.

nanng.

(Προ) βουλης ουδεν εστιν εχθιον Nothing is more odious than bad counsel.

23. Adjectives fignifying profit, likeness, obedience, fitness, trust, clearness, decency, facility, and their contraries; * and those compounded with our and opou govern the dative; as, +

Με.ζων παρα την καθεστηκυιαν ώ- Greater than the usual season.

And the government of the comparative is often, but not always, resolved by n, than; as,

Better than a friend. Kestrown n Pinos.

⁺ We, sometimes, meet with another construction of the comparative; as,

[†] The genitive is sometimes used instead of the dative; as, Πιστοι οντες Κυρου. Being faithful to Cyrus.

Ή τη εσται χρησιμον. Συττροφος τη άπλοτητι. Ελευθερφ ανδρι ευατον. It will be useful to us.

Accustomed to simplicity.

To be wished for by a liberal man.

Τοις γενναιοις το αισχρον εχ-

To the generous, a bafe thing is detestable.

* 24. Comparatives and superlatives govern the measure of excess in the dative; as,

(Εξ) Ανθρωπων (επι) μακρώ α- By far the best of men-

VERBS.

25. When up and ynopa fignify peffession, property, or duty, they govern the genitive; as,

Ο πιπρασκομενος ετερου (αίνμα) He who is fold becomes the γινεται. property of another.

* 26. Verbs of beginning, admiring, wanting, remembering, accusing, excelling, valuing, sharing, and the like, with their contraries, govern the genitive; also those which fignify distance and sense (except fight): as, †

 $[\]uparrow$ This is a very general rule. It includes all verbs signifying to

^{1.} Begin, attempt, undertake, endeavour-cease, dismiss.

^{2.} Admire, desire, love-neglect, ridicule.

Want, ask, deprive, despair, abstain from, spare, empty, frustrate, err, fail—obtain, abound, fill, enjoy.

^{4.} Remember, know-forget.

^{5.} Accuse, blame, speak falsely of, judge-pardon, acquit.

^{6.} Excel, merit, command, conquer, restrain, seize on, hold by.

^{7.} Value, care for-despise.

^{8.} Share, differ, partake of, separate.

^{9.} Distance from.

^{10.} Sense, as hear, smell, touch, taste.

However, many of these verbs are, occasionally, found with other cases; particularly, verbs signifying to

Remember, desire, obtain, enjoy, the accusative; as, Mauropas raura.

I remember these thin

Ποθω αυτον.

Τυχειν άπαντα.

I remember these things.
I long for him.
To obtain all things.

Αισθανομαι ψοφου.

Παιτών των καλών ηρα.

Ουθε (απο) τουτου διημαρτε.

Αμελεις (απο) των φιλων. Απολαυει (εκ) των παροντων.

· 27. Εστι taken for εχω, to have, governs the dative; as,

Εστι μοι χρηματα. I have riches.
28. All verbs put acquifitively, i. e. verbs of ferving, giv-

the like, with their cont Βοηθείν τη πατριδι. Είκειν κακδις. Μάχεσθαι τοις πολεμιοις. Πας ανηρ αυτώ πονει.

٠,

I hear a noise.

He loved all that were viratuous.

Neither did he fail of have ing this.

You neglect your friends. He enjoys things prefent:

28. All verbs put acquisitively, i. e. verbs of ferving, giving, using, rejaining, obeying, trusting, discourfing, fighting, and the like, with their contraries, govern the dutive; as, †.

To help his country.
To yield to misfortunes.
To encounter with the enemy.
Every man labours for him-

felf.

29. A verb fignifying actively governs the accusative; as, Τυτον συ ως αγαθον ανδρα τι- You honour him as a good μας.

* 30. Verbs of fense, with the Attics, commonly take an accufative; as,

Απουω ταυτα.

I hear these things.

31. Every verb may take an accufative of a corresponding noun; as,

Command, abound, the dative; as,

Ήγειτο αυτοις. Βρυων μελιτταις. He led them.

Abounding with bees.

And many verbs seem to govern a genitive, or accusative, indifferently. But the genitive, in such cases, always denotes a part, in contradistinction to the whole, and depends upon 11, µ2805, or the like, understood; as,

HIVW GIVOY.

I drink the wine.

Πινω (τι Οι μεξος εξ) οινου.

I drink (some, or part) of the

† A preposition may be understood, after verbs of following, and discoursing; as,

Ακολουθείν (μετα) τίνι. Ομιλείν (συν) σοφοίς.

To follow a person.
To converse with wise men.

DOUNEUELV Sounelay aloxpay. MOREMON TOREMICEIY.

To ferve a base flavery. To wage war.

32. Verbs transitive of accufing, giving, and their contraries; and those of declaring, and comparing, with the genitive or dative, govern also the accusative; as, Δος μοι ταυτα. Give me thefe things.

33. Verbs of asking, teaching, cleathing, and concealing; * And fometimes with the Attics, verbs of giving, hurting, and accusing, with their contraries, govern two accusatives;

Απαντα (εις) σε διδαξομαι. Xpm aiten tous beous (xata, or επι) αγαθα.

Αποστερει με (κατα) τα χρηματα.

(Εις) σε γευω μεθυ.

I will teach you all things. We should ask good things of the Gods.

He deprives me of my goods.

I give you wine to tafte.

PASSIVE VERBS.

* 34. Paffive verbs take a genitive, of the agent, after them, which is governed by a preposition understood or expressed; as,

Και προς υμων λειφθησομαι; (Υπο) Φιλων νικωνται Φιλοι. Shall I be left by you also? Friends are prevailed upon by friends.

Mpos Dewr Epunnevos.

MEYWY.

Impelled by the Gods.

* 35. Sometimes paffive verbs have a dative of the agent after them; as, Το μεγεθος εκεινώ των πεπραγ- The greatness of his actions.

IMPERSONAL VERBS.

36. An impersonal verb governs the dative; as, Μεγιστον αυτώ εδοξεν ειναι. It seemed greatest to him.

* 37. Xen, meener, and der, it behoveth, govern the accufative, with the infinitive; as,

Χρη υμας, ποιειν τουτο. You must do this.

* 38. As and xen, fignifying necessity or want, excenter,

μελει, διαφερει, μετεστι, ενδεχεται, with their compounds, govern the genitive and dative; as,

Χρη σοι (πληθυς) φιλων. You need friends.

Εκεινων τοις φαυλοις (μερος) με- The wicked have a share of them.

Δει αυτώ (τι, or μερος) χρη- He has occasion for money. ματων.

THE INFINITIVE.

* 39. The infinitive mood is governed by verbs, adjectives, or fome particle, fuch as ως, πριν, αχρι, μεχρι; as, Όστις ζαν επιθυμει, πειρασθω Whoever defires to live, let him try to conquer. Υοστε αυτους μεν εχειν. So that they possessed them.

* 40. The infinitive is often put elliptically, έρα, βλεπε εκοπει or ώστε being understood; as, (See obs. 77).

Αυτος ενι πρωτοισι (βλεπε) μα- Do you yourself fight among χεσθαι. the first.

(Ωστε) μικρου δειν. Almost.

* 41. The Greeks use μελλω, with an infinitive, to express the future, both active and passive, which in Latin would be rendered by a participle of the future and the

verb fum; as, (See obs. 88). Περι ων υμεις μελλετε κρινειν. Of which things ye are a-

bout to judge. Judicaturi

PARTICIPLES.

- 42. Participles govern the case of their own verbs; as, Τους γεωτερους τοιαυτα ηθη παιδευοντες. Instructing the younger men in such manners.
- * 43. The verbs ειμι, τυγχατω, ὑπαςχω, γινομαι, κυςω, εχω, φθατω, and λανθανω, are used, with participles after them, to express, what in Latin would be rendered by some tense of a single verb; as, (See obs. 89—92.)

Ση α τυν έστως, και μενε ώς Be now filent standing there, KUPEIC EXWY.

and remain as thou art. Tis.

Σωκρατης τυγχανει περιπατων.

Socrates walks. Ambulat.

* 44. Participles are often used, instead of the infinitive, after verbs fignifying an emotion of the mind; as, (See obs. 86.) +

AYATON ME STATERES.

He continues to love me. Perfeverat amare.

Meurinal Tolhoas.

I remember that I did it. Memini fecisse.

THE SUPPLYING OF GERUNDS AND SUPINES.

* 45. The infinitive mood, or a participle, is used to supply the place of gerunds and fupines; as, (See obs. 80.) Εις το στρατιωτας συναγαγειν. To gather the foldiers toge-

ther. Ad congregandum

milites.

Ευεργετων αυτους εκτησαμην.

I acquired them by doing kindly. Benefaciendo.

HOIEIV αισχρον.

Shameful to be done. Turpe factu.

* 46. Verbal adjectives, governing a dative of the agent, and the case of their own verbs, are used to signify necessity; as, (See obs. 96.)

Γραπτεον εμοι επιστολην.

I must write a letter. Scribendum est mihi epistolam.

THE CONSTRUCTION OF CIRCUMSTANCES.

* 47. The cause, manner, or instrument is put in the dative; as,

⁺ Under this rule are comprehended verbs signifying to persevere, desist, perceive, appear, and the like; as, Sitire desinit. He ceases thirst-Διψων παυεται.

Allied to the principle of this rule is the construction of ada jectives followed by participles. (see Obs. 93).

Κρατει (εν) μηχαναις. He conquers by firstagems. (Εν) αργυρεαις λογχαισι μα- Fight with filver weapons,

χου, και παντα κρατησεις. and you will conquer all things.

* 48. The question whither? is commonly answered by ers or meos, with the accufative : rubere? by er, with the dative: whence? by ex or ano, with the genitive: and by or through what place? by $\delta i\alpha$, with the genitive; as, +

Er Paun. In Rome. Εις την Αντιοχειαν. To Antioch. Εκ, οτ απο της πολεως. From the city. By land. DIA YMS.

* 49. Adverbs in θ_i and σ_i are used to signify at a place: in de, oe, or Ge, to a place: and in the and the from a place; de is also added to accusatives, to fignify to a place; as, ‡ Inhabiting houses at Corinth. Κορινθοθι οικια ναιων. Κλισιήθεν ανειλετο χαλκεον εγ- He took the brazen spear from the tent. X05. Eini Domise. I go to Phthia.

50. The distance of one place from another, is put in the accufative; as, Εφεσος απεχει, (κατα) τριων Ephefus is diftant three days

nuepar obor.

journey.

* 51. The time when is commonly put in the genitive, fometimes in the dative; how long, in the accufative; as, & (Δια) ήμερας και νυκτος. By day and night. (Ev) ήμερα μια. On one day.

These adverbs in or are, originally, Ionic datives plural, governed by ev understood; as, Adnunci, for ev Adnuais.

Adjectives formed from nouns of time are, sometimes used in place of the nouns themselves; as, Πανημεριοι μολπη θεον ιλασκοντο. They propitiated the grd with

a song, during the whole day.

[†] The preposition is often omitted; as, We came to sacred Sunium. Σουνιον ίζον αφικομέθα. Dwelling in Aether. Αιθερι ναιων.

Οργη φιλουντων (κατα) ολιγον The anger of those who love, prevails but a short time. LO XUEL X POYOV.

* 52. The price or measure of any thing is put in the genitive; fometimes, the price is put in the dative; as, Arienas (nata to unnos, n, A statue twelve cubits high. ύψος) δυωδεκα πηχεων.

SLYHORMUNY (avti) SUO oCONOV.

I bought it for two pence. (Επι) χρυσω την νικην ωνησατο. He bought the victory with gold.

ABSOLUTE CASES.

* 53. The genitive case of a substantive is often put abfolutely, the former fubstantive, EVERA, XAPIN, EX, or some case of ris or sis being understood; as, (See obs. 10, 11 and 17.)

Τα (εργα) Πλατωνος.

Ολυμπίας ή (μητης) Αλέξαν-

Επαινω (ένεκα) της φιλομουσιας.

The yne (mepos) eremor.

ASPAGTOU & EYMME (MICH ER) OUyarewr.

Ω (ένεκα) της αναιδειας.

The works of Plato.

Olympias the mother of Alexander.

I commend you for your love of music.

They laid waste part of the land.

He married one of the daughters of Adrastus.

O! impudence.

* 54. The dative is often put absolutely, especially after autoc, our being understood; as,

Two autwo egywor (our) exercois. The fame works with them.

* 55. The accusative is often put absolutely, xara being understood; as,

(Κατα) πατρίδα Ρωμαίος. Μαλα (κατα) θυμον εχολωθη.

By country a Roman. He was much enraged, in his mind.

56. A fubstantive with a participle, whose case depends upon no other word, is put in the genitive absolute; fometimes, by the Attics, in the Accufative; very feldora

in the dative; as, †

(Εξ, η εφ') ήλιου τελλοντος. (Κατα) Τρια οντα των Ασσυ-

play poupla.

(Zur n ep') ois yeromerois.

Which things being done. ----The participles of impersonal verbs are often ufed abfolutely; as,

TEIXITAL SEOV.

(METa) Ancuater.

There being three garrisons

of the Affyrians.

The fun rifing.

It being necessary to build a wall.

ADVERBS.

57. Adverbs of time, place, quantity, * order, exception, and the like, govern the genitive; as,

Εγγυς (εφ') άλος. Περα (υπερ) δικης. Near the fea. Contrary to justice.

It being heard.

+ The dative is seldom used, in such expression, unless with a preposition; although it is from this case that the Latins took their ablative absolute; as,

Diadnen eri vergois (Tois diadecesvois) Beforece.

Testamentum mortuis (testan-(tibus) firmum est. A will is of force, the (testators) being dead.

Υπισχνουμένος επ' εμοι τω κληρονοpea Telvages das.

Promising to myself that he would die, (me haerede), leaving me his heir.

It is doubtful whether the Greek language does not also admit the nominative to be used, as an absolute case, as the English does; as,

Μαχομενοι και βασιλευς και Κυgos, και οἱ αμφ' αυτους ὑπες έκατέρου όποσοι μεν των αμφι βατιλέα απέθανον, Κτησιας λέThe king and Cyrus fighting, and their respective assistants for each of them, Ctesias tells how many of the king's men fell.

But the expressions, in which the nominative appears absolute, may be considered as elliptical; the finite verb, with some conjunction preceding being understood; as, (see obs. 32). (Ωταν) αι ήμεραι ερχομεναι (η-When the days were come.

(Επειδαν) οί στρατιωται κατα το בנדסי הבלוסי (בדטיץ בטיסי) סידוק.

When the soldiers were in the midst of the plain.

* 58. Nn and με govern the acculative; αμα, and εμεν; the dative; as,

Mα (ομνομι) Δια. By Jupiter.

Αμα (συν) τω υδατι. Together with the water.

* 59. Two or more negatives ftrengthen the negation; as, (See obs. 29.) +

Ου δυγατον ουδεπωποτε ουδεν It is impossible ever to do τουτων πραττειν. any of these things.

60. Some derivative adverbs govern the cafe of their primitives; as,

Αξίως της κλησεως. Worthily of the calling.

PREPOSITIONS.

* 61. The prepositions $\alpha r \tau_1$, $\alpha \pi_0$, $\epsilon \kappa$ or $\epsilon \xi$, and $\pi \rho_0$, govern the genitive; $\epsilon \nu$, and $\sigma \nu \nu$, the dative; $\epsilon \nu \kappa$ or $\epsilon \kappa$, and $\alpha \nu \kappa$, the accusative; as, (See obs. 97—104).

Eξ Aτlixns.

From Attica.

Er oing.

In a house.

The poets fometimes have $\alpha r \alpha$, with a genitive, or dative; as,

Ara rnoc e6n.

He went into the ship.

* 62. Δια and ὑπερ govern the genitive or accusative; κμφι, επι, περι, and ὑπο, the genitive, dative, or accusative; as, ‡

[†] Sometimes two negatives make an affirmative, as in Latin, and English. Such expressions however, are always easily distinguished, by the context, from those in which negatives strengthen each other; as,

Ou duvamas un pesurnobas.

Non possum non meminisse. I cannot forget.

[‡] No precise rule can be given to ascertain when these prepositions govern one or other of the cases specified. The general principle is, that when rest is implied, the genitive or dative is used; when motion towards, the accusative. It may be observed, farther, that as the dative denotes the end, αμφι, επι, πιε, and επο are followed by a dative, only when they express close around, resting or depending on, immediately under, or under the influence of; as,

Δία πυρος. Επι θρονου. Επι την γην. Εφ' ίππω. Through fire.
Upon a throne.
To the ground.
Upon horseback.

* 63. Kara, from, or against, commonly governs the genitive; at, or according to, the accusative. Mera, with, the genitive; to, or after, the accusative. Haga and ngot, from, the genitive; at, or with, the dative; to, beside, or against, the accusative; as, †

Κατα πετρων. Κατα δυναμιν. Μετα φιλων. Παρα κυριου. Προς γυμνασιον. From the rocks.
According to my power.
With friends.
From the lord.
To fchool.

The poets fometimes have μετα, with a dative;

as,

Μετ' ανδρασι μαχεσθαι.

To fight with men.

64. A preposition often governs the same case, in composition, that it does without it; as,

Απονίας επαγραφέται. He is toffed from his chariot.

CONJUNCTIONS.

65. The conjunctions, αμ, τε, δε, αλλα, μεν, ευτε, and the like, will have the fame case; and, commonly, the same mood and tense after them, that goes before them; as,

'Αμφ' ωμοισιν Επι πασι τουτοις. Τα εφ' ήμιν.

Πεςι τω στιςνώ. Εμαις ύπο χεςσι. Ύπο Θεω. Close around the shoulders.
In addition to all these things.
The things depending on ourselves, i.e. in our own power.
Close about the breast.
Under my hands i.e. power.
Under the influence of God.

† Πωρα and προς are joined, in this rule, for the sake of conciseness; as they may, commonly, be translated in the same words. But there is a marked distinction in the ideas expressed by them; παρα implying permanence, duration, possession, and προς, contingency.

HEUMORROU OXROU OVTOS, Kay MY EXOVEWY TI PAYWEL.

The multitude being very great, and they having nothing to eat.

Εωρακα και μεμαρτυρηκα.

I have feen and borne wit-

68. Αν, εαν, επείδαν, ίνα, οφρα, όπως, όταν, όποταν, καν, xev, and ως, are, for the most part, joined with the subjunctive mood; as, +

IVA YVWTE.

That ye may know.

Καν αμείνον αγωνισωμαι.

Though I should fight bet-

Ar, xar, and xer, are often used to give a sub-'junctive meaning to the other moods; as, (See obs. 74, 7.5, 76).

Αν και τυγχανει βασιλευς ων. Although he were a king.

[†] It cannot be said that any of these conjunctions necessarily requires the subjunctive mood; nor that there is any difference in the meaning of the conjunctions, according to the different moods with which they are used. In this respect the verb and conjunction appear totally independent of each other. Practice only, and the careful reading of the best authors, will direct the writers in the application of this rule. Some grammarians have been at great pains, in specifying with what para ticular moods and tenses certain conjunctive particles are used; but he who depends on any other rule, in this case, than his own knowledge, and imitation of chaste writers, will be even liable to errors.

GREEK EXERCISES.

CHAP. I.

of an old man, to oxen, to lions, faith, to a horn, of parfimony, O Thomas, two fons of Atreus, of Pythagoras.

2. Mountains, of two winds, bows, of a day, O Mercury, to a day, two brothers, of a Saviour, O woman, to Jove, life, of muses.

- 3. To trees, O man, of Demosthenes, to Latona, of a phrase, to a father, O king, of a poet, to a mouse, of an end, virgins, friendship.
- 4. To tribunals, O robber, a fhip, to men, of a king, bowls, of a mind, oxen, to daughters, to shepherds, a stream, parts.

5. To nations, of a flock, a prieft, a fifth, to a husband, of spring, to feet, O Hector, O Ajax, a crow, of a wall, two serpents.

6. Of two men, a ftorm, a father, cities, Arabians, a fnake, to fathers, a comb, lions, walls, clufters, winter.

7. Dogs, to a vine, a fea, a wild boar, of an army, to horns,

Τιμη, ασζυ, πονος², πρεσδευς, βους, λεων, πιστις², περας, φειδω, Θωμας, Ατρειδης, Πυθαγορας.

Ορος, ανεμος, τοξον, ήμερα, Ερμεας, ήμερα, αδελφος, σωτης, γυνη, Ζευς, βιος⁴, μουσα.

Δενδρον, ανηρ, Δημοσθενης, Λητω; φρασις, πατηρ, βασιλευς, ποιητης, μυς, περας, παρθενος², φιλια³.

Βημα, λησίης, ναυς^α, ανης, αναξ, λεθης^α, νοος, βους^α, θυγατης, ποιμην, ροος^α, μερος.

Eθνος, πωυ, ἱερευς ^α, ιχθυς ^α, ποσις, εαρ, πους,Έκτωρ, Αιας, κοραζ ^α,τειχος, δρακων.

Ανθρωπος, λαιλα ψ^a , πατηρ^a, πολις, Αρα ψ , οφις^a, πατης, κτεις^a, λεων, τειχος, βοτρυς^a, χειμων^a.

Κυών, αμπελος, θαλασσα^a, συς^a, σηρατευμα, ot a mother, kings, a stone, favor,

to a heart, O boy.

8. A mother, to an oak, O Simois, a giant, of power, to honey, birds, of heroes, rofes, O fun, O Scythian, to orators

 To birds, of two lions, to a bone, debts, O Hercules, fons, of a word, to shepherds, of a citadel, fnakes, of a foot, to bellies.

10. Teeth, O Neptune, to fathers, a belly, to bodies, honours, O impudent, to mustard, of a hatchet, parsimony, of youth, of doors.

11. Of Pelides, a fountain, of love, to Phoebus, marriages, two heads, of oxen, fervants, night, to power, of two horfes, a port.

12. Of Sparta, of a wound, a goblet, to cities, to reverence, two mouths, O interpreter, trenches, virtues, to two hands, to myriads, a multitude.

13. Air, two eyes, a beach, flowers, to a well, of years, of water, customs, Trojans, Greece, O judge, of a tripod.

14. Possessions, a sea, countries, eyebrows, knees, O Jesus, disciples, of a spear, a kingdom, parents, of Atlas, laughter.

κερας, μητηρ, βασιλευς³, λωας³, χαρις³, κεαρ, παις.

Μήτης³, δρύς, Σιμοεις, γιγας³, δυναμις, μελι, ορνις, ήρως, ρόδον, ήλιος, Σκυθης, ήητωρ.

Ορνις, λεωτ, οσίεον, χρε. ος, Ήρακλεης, ύιευς, επος, νομευς, ασίν, οφις³, πους, γασίης.

Οδους, Ποσεδων, πατης, γασθηρά, σωμα, τιμμά, κυνωπης, σινηπι, πελεκυς, φειδωά, νεοτης, θυρα.

Πηλείδης, πίδαξ ^{a} , φικ λοτης, Φοίδος, γαμός, κεφαλή, βους, θεραπών, νυξ ^{a} , κρατός, ίππος, λίμην ^{a} .

Σπαρτα, έλκος, κρητης^a, πολις, αιδως, οίομα, έρμηνευς, ταφρος^a, αρετη^a, Χεις, μυριας, πληθυς^a.

Αιθης^α, ομμα, έηγμιν^α, ανθος, φρεαρ, ετος, υδωρ, εθος, Τρως, Έλλας^α, κριτις, τριπους.

Κτεαρ, άλς³, πατρις, οφρυς, γονυ, Ιπσους, μαθητης, δορυ, βασιλεια³, τοκευς, Ατλας, γελως³.

CHAP. II.

A verb agrees with its nominative, in number and person.

Verbum cohæret, &c. Eton.
Concordantiæ sunt, &c. Wetten.
A verb agrees with, &c. Bell.
Concordantiæ duæ sunt, &c. Holmes.

ACTIVE.

1. Pref. HONOUR, thou ftrikeft, he fays, ye two write, they two give, we fend, ye bring, they are willing.

2. Imperf. I was carrying, thou wast feeing, he was fending, they were laughing, we were running,

ye were thinking.

3. I. Fut. Ye two shall drive, they shall say, I shall follow, thou shalt call, ye shall labour.

4. 2. Fut. I will do, he will bury, ye will cut, they two will frike.

5. 1. Asr. I wondered, they gave, he did, thou placeds, they two remained, we wrote.

6. 2. Aor. They did come, I did find, we did ftrike, they two did give.

7. Perf. I have feen, we have got, ye two have fpoken, he has honoured, we have laboured.

Τιω, τυπτω, λεγω, γραφω, διδωμι, στελλω, φερω, εθελω.

Φερω, είδω, πεμπω. γελαω, τρεχω, νομίζω.

Ελαυνω, φημι, ακολευθεω, καλεω, πονεω.

Πρασσω, θαπτω, τεμνω, τυπτω.

Θαυμαζω, διδωμι, πρασσω, τιθημι, μενω, γραφω.

Ερχομαι, εύρισκω, τυπτω, διδωμι.

Όραω, τυγχανω, λεω γω, τιμαω, πονέω. 8. Pl. perf. I had written, ye two had known, thou hadft made, they had ftruck.

Γραφω, γινωσκω, ποιεω, τυπίω.

MIDDLE.

9. Pref. Thou fittest, he comes, they turn themselves.

10. Imperf. I was beginning, ye were hurting yourselves, they were standing.

thyfelf, we shall take, I shall know, ye shall receive.

12. 2. Fut. Ye two will ftrike yourfelves, he will drink, I will turn myfelf.

13. 1. Aor. He ceased, they two did, I stretched myself.

14. 1. Aor. We two did give, they were, he did place himfelf.

15. Perf. I have fuffered, we have struck ourselves, thou hast trusted, he has escaped.

16. Pl. perf. He had left, I had heard, they had come.

PASSIVE.

17. Pref. He is named, we two are nourished, they are admired.

18. Imperf. I was struck, they were prepared, it was written.

19. 1. Fut. I shall be punished, thou shalt be left, he shall be sent.

20. 2. Fut. Ye will be ftruck, he will be delivered.

21. 1. Aor. It was faid, we were found, ye were loved.

Ήμαι, ίκομαι, τρεπω.

Αρχομαι, βλαπτω, ίστημι.

Παρασκευαζω, δεχο-

Τυπίω, πιω, τρεπω.

Παυω, πρασσω, τεινω.

Διδωμι, γινομαι, τιθημι.

Πασχω, τυπτω, παθω, φευγω.

Λειπω, ακουω, ερχομαι.

Ονομαζω, τρεφω, θαυμαζω.

Τυπτω, παρασ**κευαζω,** γραφω.

Κολαζω, λειπω, σθελλω.

Τυπτω, απαλλασσω.

Λεγω, εύρισκω, φιλεω.

22. 2. Aor. He was buried, they were manifested, I was fent.

23. Perf. It has been done, they have been firuck, we have been loved.

24. Pl. perf. I had been educated, it had been judged.

25. P. P. Fut. She shall be bu-

Θαπτω, φαινώ, στελλώ.

Πρασσω, τυπτώ, φιλεω.

Трефы, причи.

Θαπίω.

PROMISCUOUS EXAMPLES.

26. He was challenging, he was laughing, to make, having perceived, thou mayeft fend, to go, he was blaming, they would guard, he was learning, he had ftood, he did perceive, having defcended, feeing, he did take, to give, I may become.

27. I would affirm, they may be, I was contented, they might leap, he would be taken, it has been wrought, I would appear, being about to find, he has suffered, having composed, he would compare, to be able, to have struck, having read.

28. They have used, to return, they died, to think, he would rebuke, to have sinned, he buried, ye think, we did come, they have been injured, they were thinking, hear ye, they shewed.

29. Thou wouldft have, to go away, they might be deceived, they were vexed, having hoped, to be about to be taken away, he would learn, having put on, hav-

Προκακεω™, γελαω, ποιεω, αισθανομαι⁶, πεμπω, πορευομαι, μεμφομαι, φυλασσω, μανθανω, ίσηημι, αισθανομαι, καταδαγω⁷, όραω, λαμδανω, διδωμι⁶, γινομαι⁶.

Αφοριζω⁵, ειμι, αρκεω⁵, εφορμαω⁵, λαμδανω, εξεργαζομαι, δοκεω⁵, εὐρισκω³, πασχω, συντιθημι⁷, παρεικαζω⁵, δυναμαι, εκπλησσω⁵, αναγινωσκω⁷.

Χραομαι, επανες χομαι⁶, αποθνισιω⁶, νομίζω, επιτιμαω⁵, αμαρτανω, θαπτω, οιομαι, αφικνεομαι, αδικεω, οιομαι, ακουω⁵, δεικυμι.

Εχω, οιχομαι, σφαλλω⁶, ατιαω², ελπίζω⁵, αποσπαω³, μανθανω⁶, επιτιθημι⁶, νικαω⁷, εικω^π, θεαομαι, ρησσω⁶, εικαζω, ing conquered, to have refembled, thou faweft, they were broken, thou comparedft, it will be neceffary, ye shall live, I would shout, they are pleased.

30. To have been hurt, honour thyfelf, he is able, they may turn, he shall prevent, he hath been feen, they confuse, to have been, he would begin, thou shalt be, they have ordained, to have been grieved.

31. Nothing was made, John answered, do not ye say that it is four months, and the harvest comes? Jesus bore witness, Cyrus received, then the man went away.

32. Philip has died, Chryfantas did stand up, and he spoke thus, the time would be, the man shall love, Panthea having fent did say, do not grieve, O Cyrus, that Araspas is gone.

δει, βιοω^m, βοαω⁵, αρετ-

Βλαπτω, τιμαω^m, δυναμαι, τρεπω, κωλυω, οπτομαι, συγχεω, γινομαι^m, αρχομαι, ειμι, διατασσω, λυπεω.

Ουδεν γινομαι⁶, δ Ιωαννης αποκρινομαι⁹⁵, ουκ συ λεγω ότι τετραμηνον ειμι, και δ θερισμος ερχομαι; Ιπσους μαρτυρεω, Κυρος δεχομαι, απερχομαι⁶ ουν δ ανθρωπος.

Φιλιππος θηποκω, Χρυ-, σαντας ανιστημι, και λεγω ώδε, καιρος ειμι, ανθρωπος φίλεω, η Πανθεια πεμπω⁵ ειπον, μη λυπεω^m, ω Κυρος, ότι Αρασπας οιχομαι.

33. Annabam, novi, invenies, feribunt, cecidi, ibat, cucurrifti, timuit, veniebamus, fedebo, ero, pugnabat, accepit, moriemur, pabfumptus est, ureris, percusius sum, pugnavi, magnificabitur.

34. Lex oft, tempus videtur, homines cognofcunt, filius moritur, rex existimabat, majores sucrunt, pater coepit,

Deus potest, discipuli veniunt, poetæ cogitant.

CHAP, III.

An adjective agrees with its fubstantive, in gender, number and case.

Adjectivum cum substantivo, &c. An adjective agrees, &c.

- I. A useful man, a common city, fweet honour, black forrow, of a bad custom, to a worthy man, a holy day, O! immortal poet, a fweet voice, two black eyes.
- 2. The eighth woman, an honourable fortune, of a bloody fword, lofty mountains, a fweet word, a happy life, every way, true horns, a tender heart.
- 3. A greater man, much wealth, most admirable wisdom, to a more formidable giant, a most graceful virgin, happy gods, a most benevolent nation, a black wall, fwifter horfes.
- 4. A most hateful name, a better man, the deepest well, to the greatest father, two horns, of three men, the third hour, of this thing, another ship, to my book, some women.
- 5. ¶ Sweet peace; horses that work together, stand together more agreeably; the fervants were equal sharers; my friends,

Χρηστος ανηρ, κοινος TOXIS, TIMN HOUS, AUTH MEλας, ηθος κακος, ανθρωπος αξιος, ήμερα άγιος, ποιητης αθανατος, φωνη ήδυς, ομμα μελας.

Turn oyloog, TUXN TIμηεις, μαχαιρα άιματοεις, ορος υψηλος, επος γλυκυς, βιος ευδαμων2, πας όδος, κερας αληθης, κεαρ TEPHY.

Ανηρ μεγας, πολυς πλουτος², σοφια θαυμαστος, γιγας φοβερος, παρθενος χαριεις, θεος μακαρ, EGros EUVOUS, TEIXOS MEXAS. ίππος ταχυς.

Oroma expeos, arme αγαθος, φρεαρ βαθυς, πατηρ μεγας, δυω μερας, τρεις ανθρωπος, ώρα τριτος3, πραγμα ούτος, νους αλrosa, Bigrior Emos, yurn TIC.

Ειρηνη ήδυς ο ίππος συμπονών, πραος συνιστημι⁷ · ο υπηρετης ισομοιρος EIMI and DINOS. & MEN D

the battle is near, for the enemies advance.

- 6. Thou art a happier man; all the men failed wounded; those tragic actors; that is the temple; Agamemnon was passing on joyful.
- 7. Wherefore, the law is holy, and the commandment holy, and just and good.

αγων εγγυς, προσερχομα; γαρ ο πολεμιος.

Ευδαμων ανθρωπος ειμι' τραυματιας δε πας επιπλεω ²· ὁ τραγικος υπουριτης ουτος ² εκεινος ειμι ὁ ίερον Ατρειδης παροιχομαι γηθοσυνος.

Ωστεό μεν νομος άγιος, και ο εντολη άγιος, και δικαιος και αγαθος.

8. Homines illustres, capita caduca, cranium muliebre, alia dogmata, læti et alacres viri, quænam hera, pulchrum et bonum virum, maxima pars, dæmonia multa, medio mari, benedictus rex, priori tempore, humanæ speciei, rectam rationem.

CHAP. IV.

A verb fignifying actively governs the accufative.

Accufativus fequitur verba, &c. Eton Transsitive, &c. Wetten. Verbs fignifying actively, &c. Bell. Regimen Græcis cum, &c. Holmes.

1. For ye have the poor always, but ye have not me always.

2. I did one work, and ye all wonder.

3. Do ye not know, that the unjust shall not inherit the kingdom?

4. The faints judge the world.

'Ο πίωχος γαρπαντοτε εχω, εγω δε ου πανί οίε εχω.

Εις εργον ποιεω⁵, και πας θαυμαζω.

Η ουκ ειδεω ^{m7} , ότι αδικος βασικεία ου κκηρονομέω.

'Ο άγιος ο κοσμος κρινω.

- 5. Fear God, and honour thy parents.
- 6. Hate those that flatter, as those that deceive; for both, when trusted, injure those who trust them.
- 7. The poets know that this is fo, and the difference.
- 8. ¶ And thinkess thou this, O man, that judgess them who do such things, and dost the same, that thou shalt escape the judgment of God?
- 9. For it has not shoes by the smith, nor arms by the shoe-maker.
- Ic. But the disciples did not know these things.
- nany difeases, fell fick and died; the Chaldeans foretold the deaths of many, then fate took them off also; Alexander, and Pompey, and Caius Cæsar having entirely destroyed whole cities so often, and having cut off many myriads of horse and soot in battle, at last departed from life themselves.

O μεν θεος φοβεω", δ δε γονευς τιμαω.

Μισεω ο κολακευω $^{\rm h}$, ώσπερ ο εξαπαταω, αμφοτερος γαρ πισίευω $^{\rm psh}$ ο πισίευω $^{\rm h}$ αδικεω.

Ότι ούτος ούτως εχω, και ο διαφορα ισημι ο ποιητης.

Λογιζομαι δε ούτος, ω αυθρωπος, $\dot{o}$ κριιω $\dot{o}$, $\dot{o}$ ο τοιουτος πρασσω $\dot{o}$, και ποιεω $\dot{o}$ αυτος, ότι συ εκφευγω $\dot{o}$ κριμα $\dot{o}$ Θεος;

Ουδε γαρ ύποδημα εχω δια ο χαλκευς², ουδε όπλα δια ο σκυτευς².

'Ουτος δε ουκ γινωσκω⁶ ο μαθητης.

Ίπποκρατης πολυς νοσος ιαομαι⁵, νοσεω^{5h}, αποθνησκω⁶ ο Χαλδαιςς πολυς
θανατος προαγορευω⁵, ειτα
και αυτος ὁ πεπρωμενον
καταλαμβανω⁶. Αλέξαγδρος, και Πομπηϊος, και
Γαϊος Καισαρ όλος πολις
αρδην τοσαυτακις αναγρεω⁶,
και εν παικταξις πολυς
μυριας ίππευς και πέζος
κατακοπτω⁵, και αυτος
ποτε έξερχομαι⁶ ό βιος.

12. Jubebat eos, habebant currus, mittunt nuncios, dicebat hæc, adducere obfides, focios metueban, relinquere nullum, vera loqueris, cofdem honoro, quos ego video, benevolentiam habens, videbunt filium, dimittet nuncios, mutabat habitus.

CHAP. V.

An Adjective is often put absolutely in the neuter, χρημα being understood.

When an infinitive or a fentence is in place of the nominative to a verb, or fubstantive to an adjective, the verb is in the third person singular, and the adjective in the neuter gender.

When an infinitive, &c. Bell.

1. WHICH then is Nireus, and which Thersites? for neither is this manifest?

2. They do nothing new, but plunder, perjure, write down their debtors, and weigh the farthings.

3. Let fome one having come fhew, either that I do not fay these things true; or that those who have been deceived will trust him.

4. Yes; for the light was a pleafant thing, and to die, dreadful and to be avoided.

5. Receive me quickly, O sea, having suffered dreadful things.

6. ¶ Tell me, faid he, are not you one of those persons, who think that riches are a better thing than brothers?

7. To depart from men is nothing dreadful, if there are gods; for they would not encompass you with evil; but if either there are none, or they do not care for human affairs, what is it to me to live in a

Ποτερος ουν ο Νιρευς, και ποτερος ο Θερσιτης; ουδέπω γαρ ούτος δηκος.

Καινος ουδεις ποιεω, αλλα άρπαζω, επιορκεω, τοκογλυφεω, οδολοσίατεω.

Παρερχομαι⁶ τις δεικνυμι⁵, η ώς ουν αληθης ουτος εγω λεγω η ώς ο εξαπατεω¹ πιστευει αυτος.

Ναι· ήδυς γαρ ειμι ό φως, και ό τεθνημι, δείνος και φευκτεος.

Δεχομαι⁵ εγω, ω <math>Φαλασσα δεινος πασχω⁷.

Ειπον εγω, φημι, ου δηπου και συ ειμι ό τοιουτος ανθρωπος, ός χρησιμος νομιζω χρημα η αδεκφος;

Ο εξ ανθρωπος απερχομαι⁶, ει μεν θεος ειμι, ουδεις δείνος κακος γαρ συ ουκ αν περιδακλω⁶· η δε ει τις το ουκ ειμι, η ου μελει αυτος ο ανθρωπείος, world void of gods, or void of providence?

- 8. We received Oedipus, and those with him, when unfortunate, and we have done many other friendly and honourable things to the Thebans.
- 9. It is not incredible, O Proteus, that you, being an inhabitant of the fea, become water; and if you would be ever changed into a lion, neither is this beyond faith. But if it is possible that you, dwelling in the fea, can become fire, I entirely wonder at this and disbelieve it.
- 10. Our excellencies and defects are wont to arise nearly from the same causes.
- It. I fpeak those things, which I have feen with my father, and ye do the things which ye have feen with your father.
- 12. Indeed many things, but it is not right to publish them to all men, nor to reveal the fecrets.
- 13. But Athenians, I do not think it is proper, to relate the ftrength of Philip, and by these words, to persuade you to do the things which are necessary.

τις εγω ζαω εν κοσμος κε. νος θεος, η προνοία κενος;

Ο Οιδιπούς, και ο μεία εκεινος³, εκπιπτω^h ύποδεχομαι^h, και ετερος πολυς εγω ύπαρχω φιλανθρωπος και ενδοξος προς Θεβαιος.

Ύδωρ μεν γινομαμ, ω Πρωτευς ουκ απίθανος, εναλιος γε ειμι: και ες λεων όποτε αλλασσω^{ρο}, όμως ουδε ούτος εξω πιστις. Ει δε και πυρ γινομαι δυνατος, εν ό Βαλασσα οικεω, όυτος απισίω.

Αποός εγω^{pd} ό αγαθος, σχεδον απο αυτος ούτος και ό κακος γενναω^m φιλεω.

Εγω ος όραω παρα ό πατης εγω, ούτος λαλεω, και συ ουν ος όραω παρα όπατης συ, ούτος ποιεω.

Νη Ζευς και πολυς, αλλα ου θεμις εκφερω αυτος προς άπας, ουδε ο απορρητος εξαγορευω.

Ό μεν ουν, ω ανης Αθηναιος, ὁ Φιλιππος ρωμη διεξειμι, και δια ούτος ὁ λογος³, προτρεπω ὁ δει¹ ποιεω συ, ουχι καλως εχω ήγεομαι.

- 14. Perniciofiffimum est, non modo domum suam destruere, sed etiam corpus, et animam.
- 15. Hi multa quidem dicunt atque præclara, fed nihil intelligunt.

CHAP. VI.

Substantive verbs, verbs passive of naming, and verbs of gesture, have a nominative both before and after them, belonging to the same thing.

Verba fubstantiva, &c.
Nominativus postponitur etiam, &c.
Verba passiva vocandi, &c. Wetten.
Τυγχανω, ειμι, &c.
Verbs of naming, &c. Bell.

- r. AND Cyrus took care, that they might never come in with-
- 2. What then can one fay, when such old persons are lovers of life?
- 3. I wish it would come to pass, faid Araspas, that I should be useful.
- 4. Gordian was proclaimed emperor being about thirteen years old.
- 5. ¶ Be fuch to your parents, as you would with your own children to be to yourfelf.
- 6. Am I not free? am I not an apostle? have I not feen Jesus our Lord? If I am not an apostle to others, yet doubtless I am to you; for ye are the seal of mine apostleship; are not ye my work in the Lord?

Επιμελεομαι⁶ δε και δ Κυρος, όπως μηποτε ανιδρωτος γινομαι⁶ εισειμι⁶⁰.

Tis our artis et i de- $\gamma \omega^{\circ}$, ètote è thairoutes φ idosais eimi.

Ει γας γινομαι⁶⁰, φημι δ Αςασπας, δ, πι εγω αν γινομαι⁶⁰ χρησιμος.

Γορδιανος περι ετος ² που γινομαι^{7h} τρισκαιδεκας αυτοκρατωρ αναδεικνυμι⁵.

Τοιουτος γινομαι περι δ γονευς δ , οίος δ αν ευχομαι δ 0 περι σεαυτου δ 9 γινομαι δ 0 σεαυτου παις.

Ουκ ειμι αποστολος; ουχι Ιπσους ο Κυριος εγω όραω; Ει αλλος ουκ ειμι αποσθολος, αλλα γε συ ειμι ο γαρ σφραγις ο εμος απο-Θολη συ ειμι ου ο εργον εγω συ ειμι εν Κυριος.

- 7. It is directed to fuch persons, as advance to any actions, to set before their eyes those who are or have been good; and to consider, what Plato would have done in this case, what Epaminondas would have faid, bow Lycurgus or Agesilaus would have appeared.
- 8. And then to leave all those things, that thou mayest not be cost in bound, like sheep.
  - 9. Forte que humana sapientia est.
  - 10. Hic familiaris meus erat ab juventute.
- 11. Hie sapientissimus est, qui novit quod nihilo dignus, revera, est, quoad sapientiam.

CHAP. VII.

The Conjunctions, $\kappa \alpha i$, $\tau \epsilon$, $\delta \epsilon$, $\alpha \lambda \lambda \alpha$, $\mu \epsilon \nu$, $\epsilon \nu \tau \epsilon$, and the like, will have the fame case; and, commonly, the same mood and tense after them, that goes before them.

- 1. By night and day, in the mountains, and the tombs.
  - 2. He confessed, and denied not.
- 3. I think that we all have the pledges of faith, in our own minds, and in our own hands.
- 4. Let this robber Sostratus be cast into Pyriphlegethon; and the facri-

Ηδη δε ό τοιουτος παρεπομαμ, ό βαδιζω¹ επιπραξις² τις, τιθημι² προ οφθαλμος ό ειμι¹ αγαθος η γινομαμ⁷⁷¹· και διανοεω², τις δε αν πρασσω⁵¹ εν οὐπος Πλατων, τις δε αν ειπον ¹ Επαμιωνδας, ποιος δε αν οπομαμ⁹⁵ Λυκουργος η Αγησιλαος.

Και τοτε πας εμεινος αφιημι, iva μη δεω ^{7h} εμε 6αλλω ^{5} , ώς το τροδατον,

Νυξ^g και ήμερα, εν δ ορος^d και εν δ μνημα.

Όμολογεω, και ουκ αρ-

Εννοω ότι εχω πας δ πιστος^{nc}, εν δ ήμετερος ψυχη^d, και εν δ ήμετερος χειρ.

Ο μεν ληστης ούτος Σωστρατος ες ο Πυριφλεlegious man be torn afunder, by the chimæra.

5. ¶ You have already feen this ferryman, who brought you over, and the lake.

6. We ought to shun those kinds of manners which are not simple, but infidious, more than vipers.

7. I shall endeavour to shew

you, what this is, which has caufed to me both the name and the calumny.

ροσυλος ύπο δ Χιμαιραξ διασπαω5. ο πορθμευς ούτος, ός

γεθων εμβαλλω7. ¿ δε 1ε-

συ διαπεραω, και ο λιμνη. ηδη όραω.

One o infog un anxoos, αλλα επιδουλος, φυλασσω μαλλον δει η ο εχις.

Εγω συ πειραω απο-Seinvulis, TIG TOTE CIMI ούτος, ός εγω ποιεω ό τε ovona nai o Siabonn.

8. Qui proximi funt Deo, et circa eum ordine instructi, geometra, et arithmetici, et philosophi, et medici, et astronomi, et grammatici.

9. In his enim folis filentio melior est oratio; in aliis vero tacere satius est quam loqui.

CHAP. VIII.

Αν, εαν, επείδαν, ίνα, οφρα, όπως, όταν, όποταν, καν, κεν, & is, are, for the most part, joined with the subjunctive mood.

-Av, nav, and nev, are often used to give a subjunctive meaning to the other moods.

Subjunctivo junguntur ear, &c. Eton. Av et ear, &c. Wetten. The conjunctions ira, &c.

The conjunctions av. &c. Bell.

BUT the chief Priests confulted among themselves, that they might kill Lazarus alfo.

2. Tho' we should take to us both the earth, and the fea.

Bouneuw Se o apxiepeut, ίνα και ὁ Λαζαρος απο-KTENWS.

Kai ar ò yea, nai ar è Sanassa mesonaubaru62. 3. As foon as you will have afcended, if you see Menippus the Cynic in any place.

4. And she asked him, that he

would cast out the devil.

5. And if you defire these things, both to be rich and to govern.

- 6. If you be fond of learning, you will learn much.
- 7. ¶ Look inward; the fountain of good is within, and always able to fpring, if you always dig.
- 8. No other shall hurt you, unless you please; then only you will be hurt, when you think that you are hurt.
- 9. He hath blinded their eyes, and hardened their heart; left they might fee with their eyes, and inderfland with their heart, and be converted, and I should heal them.

10. And it is necessary often to take courage in hunting, when any one of the strong wild beasts fets itself against us.

11. Unless the grain having fallen die, it remaineth alone, but if it die, it bears much fruit.

- 12. Yet he fould not, on this account, appear better than a noble commander.
- 13. Lord, if thou wert here, my brother should not have died.

Επείδαν ταχίστα αγέρος χομαίς, ην που είδως Μενίππος ὁ κυων.

Και ερωταω² αυτος, iνα ο δαιμονιον εκβαλλω.

Εαν δε και ούτος εθελω, και πλουτεω και αςχω.

Εαν ειμι φιλομαθης, έμι πολυμαθης.

Ενδον βλεπω ενδον • πηγη ο αγαθος, καί ασι αναβλυζωδυναμαμ^h, εαν άει σκαπτω.

Συ αλλος ου βλατω, εαν μη συ θελώ τότε δε ειμι βλαπτω^{7h}, όταν υπολάμ-Εανω⁶ βλαπτω.

Τύρλοω αυτος ο οφθαλη μος, και πωροω αυτος δ καρδια ίνα μη είδω ο οφθαλμος, και γοεω ^{5} δ καρδια, και επιστρεφω και ιαομάι αυτος.

Και ό ψυχη^α πολλακίς ανάγκη θηγω^m εν ό θηρα, όταν τις ό αλκιμος θηριον ανθιστημι.

Εαν μηό κοκκος πιπ $/ω^6$ αποθνησκω ^{6} , αυτος μονος μενω, εαν δε αποθνησκω ^{6} , πολυς καρπος φερω.

Ου μην δια ούτος² αγαθός δοκεω⁵⁰ αν γενναιος και στρατηγικός ανης.

Κυριος, ει ειμι ώδε, ουκ αν αποθνησκω⁶¹ εγω ό κδελφος.

14. Ideirco et legislator primum hoc posuit in judicum jure jurando, "Sententiam feram fecundum leges"; illud nimirum bene sciens, quod, cum conservarentur civitati leges, fervatur etiam democratia.

CHAP. IX.

One fubstantive agrees with another, fignifying the same thing, in case.

One substantive agrees, &c. Bell.

1. I Paul the prisoner.

2. Of God the father and the Lord Jesus Christ.

3. I am a relation to you, being also myself a cur.

- 4. ¶ For Homer, relating the wounds, diffentions, revenges, tears, chains, and fufferings of every kind, of the gods, feems to me, as much as in his power, to have made the men who fought at Troy, gods, and the gods, men.
- 5. And a certain Pharifee of the council rising up, by name Gamaliel, a doctor of law, ordered them to put out the men a little while.
- 6. You may teach the fon of Croefus; for I with to be a talker and not a statue.

Εγω Παυκος ο δεσμιος. Θεος πατηρ και κυριος Ιησους Χριστος.

EUTYEVER EIGH OU'S, KUWY Rai autos Eini.

Oungos yap, eye Soκεω, πασαδιδωμι τραυμα Deos, olasis, TIMEDPIA, Saκρυ, δεσμον, παθος, παμφυρτος, ο μεν επι ο Ιλιακος Pg ανθρωπος όσος ne επι ¿ SUNCHIE , DEOS MOISE, ¿ Jεςς δε, ανθρωπος5.

AVIGTHUI DE TIS EN S συνεδριον Φαρίσαιος, ονομα Γαμαλιηλ, νομοδίδασκαλος, κελευω εξω βραχυ δ ανθρωπος ποιεω5:

'Ωρα συ^d, ὁ Κροισος παις παιδευω. εγω γαρ rares our arbeias sime βουλομαι.

7. Venia, O Ajax, (ei debetur) fi, cum esset homo, appetivit gloriam, rem dulcissimam, propter quam et nostrum

unusquisque periclitari sustinet; quandoquidem etiam vicit te, et hee apud judices Trojanos.

CHAP. X.

The infinitives of fubftantive verbs, fuch as $\epsilon w \alpha i$, $\gamma p \nu \epsilon \sigma$ - $\theta \alpha i$, &c. have the fame case after them that goes before
them.

The infinitives ELVAY, &c. Bell.

- 1. THE name "boafter" appears to me, to lie upon those volo pretend to be richer than they are, and more valiant, and who promise to do those things which they are not fit to do.
- 2. You see how nothing hinders the Scythian Anacharsis to be admired, and called a wife man.
- 3. ¶ The shortest, and safest, and most honourable way, is, in whatever thing you wish to seem to be good, to endeavour to be good in it.

Ο μεν αλαζων εγω⁴ γε δοκεω ονομά, κειμας επι ο⁴ προσποιεω^{mh} και πλουσιος ειμι, η ειμι, και ανδρειος, και ποιεω³⁶ ος μη ίκανος ειμι ύπισχνεομαι^h.

Όραω ώς ουδεις κωλυω δ Σκυθης Αναχαρσις και Βαυμαζω, τε και σοφος ονομαζω.

Συντομος τε, και ασφαλης, και καλος όδος ό, τε (συ) αν βουλομαι δοκεω αγαθος ειμι, τουτο και (σε) γινομαι⁶ αγαθος πειραω^m.

4. Mihi videtur injustus esse, a quocunque quispiam benesiciis affectus, sive amico sive hoste, referre gratiam non enititur.

CHAP. XI.

One fubitantive governs another, figuifying a different thing, in the genitive case.

An adjective in the neuter gender, without a substantive,

governs the genitive.

Græcis cum Latinis, &c. Wetten

One fubstantive governs, &c.

An adjective of the neuter, &c. Bell.

- r. BLESSED be he that cometh in the name of the Lord, the king of Ifrael.
- 2. Now is the judgment of this world; now the ruler of this world shall be cast out.
- 3. And immediately his ears were opened, and the bond of his tongue was loofed.
  - 4. You fee a citizen of the world.
- 5. A little time breaks the connections of the wicked; but no length of time can defroy the friendships of the good.

6. The *mind* of *man* upbraids itself, when it is hypocritical.

- 7. Nightly visions are not only the echoes of daily accidents and conversations, but also the productions of a remiss habit.
- 8. If ye defire that I should lose my good things, that ye may acquire things which are not

Ευλογεω^{h7} ο ερχομαι^h εν ονομα Κυριος, ο βασιλευς ο Ισραηλ.

Νυν κρισις ειμι ό κοσμος ούτος νυν ό αρχων ό κοσμος ούτος εκβαλλω εξω.

Και ευθεως διανοιγω⁵ αυτος ὁ ακοη, και κυω⁵ ὁ δεσμος ὁ γκωσσα αυτος.

Ο κοσμος πολιτης όραω.

Ο μεν ό φαυλος συνηθεια ολιγος χρονος διαλυω⁵ ό δε ό σπουδαιος φιλια, ουδε αν ό πας αιων εξαλειφω⁵⁰.

Υβριζω εαυτου ο ο ανθρωπος ψυχη, όταν υποκρινο-

μαι.

Ο νυπτερινος φαντασια ου μονον δ μεθημερινος ειμι συντυχια και δμικια απηχημα, ακκα και δ βαθυμος συνηθεια γεννημα.

Ει εγω² αξιοω ο αγαθος ο εμαυτου αποκλυμι^{5f}, iνα συ ο μη αγαθος περιποιεω^{m5},

good, fee yourselves how unjust and thoughtless ye are.

- For as when a light is prefent at night, it draws the eyes of all to itself, so the beauty of Autolycus attracts the regards of all to itself.
- 10. ¶ He will eafily find his leathern coat again, and his spade, in the less of his colk.
- an bealer of paffions, but upon the whole, I defire to be the prophet of truth and freedom.
- 12. By their prefent great joy, they had fomething of a flight hope, that, in future, they should not be consumed by any other disorder.
- 13. You defire nothing of a difficult matter, withing to know what the law is.
- 14. A refemblance differs from a fymbol; inafmuch as the refemblance aims, as much as possible, to represent the very nature of the thing, and it is not in our power to vary it; but the symbol is wholly in our power, as existing by our imagination alone.
- 15. The end of tragedy and of history is not the fame, but opposite; in the former you must strike and captivate the hearers, at present, by the most persuasive

όραω συ πας ανισος ειμέ και αγνωμών.

Ωσπερ γαρ όταν φεγγος εν νυζ παρειμι, πας πρόσαγω ό ομμα, ούτω και ό Αυτοκυκός κακλος πας εφελιώ^m οψις επι εαυτου^a.

'Ραδιως εύρισκω³ ο διφθε÷ ρα αυθις, και ο δικελλα, επ ο τρυξ ο πιθος.

Ελευθερωτης ειμι ο ανθρωπος, και ιατρος ο παθες, ο δε όλος το, αληθεια και παρβησια προφητης ειμι βουλομαι.

Ο παςαχρημα περιχαςης, ες ὁ επειτα χροιος, ελπις τις εχω ^{2} κουφος, μηδε αν ύπο αλλος νοσημα ^{5} ποτε ετι διαφθειρω ^{67} .

Ουδεις τις χαλεπος πραγμα επιθυμεω βουλόμαι γινωσκω⁶ τις ειμινομος.

Διαφερω ο ομοιωμα ο συμδολον⁸ καθοσον ο μεν ομοιωμα ο φυσις αυτος ο πραγμα, κατα ο δυνατος ^{nc} , απεικονίζω ^{m} βουλομαι, και ουκ ειμι επι εγω ^{d} αυτος μεταπλασσω ^{5} ο δε γε συμδολον ο όλος ^{nc} επι εγω εχω, ατε και εκ μονος ύφισταμι ^{nc} μαι ^{hc} ο ήμετερος επινοια.

Ο τελος τραγωδία και ιστορία ου ο αυτος, αλλα ο εναντίος εκει μεν γαρδει δια ο πίθανος λογος³, εκπλησσω⁵, και ψυχαγωγεω⁵, words; in the latter, by real facts and narrations, you must, always, instruct and persuade those who wish to learn. κατα ό παρειμι⁸, ό ακουω^{*} ενθαδε δε, δια ό ακηθινος εργον και κογος, εις πας ό χρονος, διδασκω⁵ και πειθω⁵ ό φικομαθεω⁸.

16. Socrates, et Homerus, et Hippocrates, et Plato, esrumque admiratores, quos etiam æque ac deos colimus, tanquam prafetti quidam, atque Dei minifiri.

CHAP. XII.

The relative agrees with the antecedent in gender and number. If there comes no nominative between the relative and the verb, the relative is the nominative to the verb; but if there does, the relative is governed by fome word in the fentence.

Relativum cum antecedente, &c. Eton. The relative, &c, n, e, &c.
If a nominative comes, &c. Bell.

1. THAT the word might be fulfilled which he spoke.

2. Having feen the chariots which Joseph fent, the spirit of our father Jacob revived.

3. You feem never to have feen the polypus, nor to know what this fifth fuffers.

4. There was a certain rich

5. ¶ What time or what opportunity do ye feek better than the prefent? or when will ye do Iva $\pi \lambda n \rho o \omega^5$ o $\lambda o \rho o \rho$ o $\rho o \rho$ o $\rho o \rho$

Είδω ο άμαζα ες αποσ[ελλω Ιωσηφ, αναζωπυρεω ο πνευμα Ιακωδ ο πατήρ.

Συ δοκεω ουδε πολυπους οραω πωποτε, ουδε ος no πασχω ο ιχθυς ουτος ει-

Ανθρωπος τις ειμι πλούσιος, ές εχω οικονομος.

Tie χ poroe, η tie χ aipor $\dot{\phi}$ η agei μ i $\dot{\phi}$ $\dot{\phi}$ $\dot{\phi}$ $\dot{\phi}$ $\dot{\phi}$

the things which are necessary, if not now?

 Whom I often faved, when in danger of being cut off by the Phrygians.

7. I lost none of those persons,

whom thou gavest to me.

8. One, of those who sat with him, having heard these things, said; He is happy who shall eat bread in the kingdom of God.

9. It is fuperfluous to fay thefe things to them, which they know.

- which the speaker speaks of himfelf; the second, in which of him to whom he speaks; the third, in which of another.
- 11. Such are hyperboles and plurals; but we shall shew in the fequel, the danger which they seem to have.

τεω; η ποτε ος δει πρασ- $σω^3$, ει μη τυν;

Ος εγω πολλακις σωζω, κινδυνευω⁸ κατακοπτω^{7†} $\dot{v}$ – πο $\dot{o}$ Φρυζε.

Ος δίδωμι εγω, εξ αυτος ουδείς απολλυμι.

Ακουω⁵ τις, ὁ συνανακειμαι^h, ούτος, ειπον Μακαριος ὸς φαγω^{m4} αρτος εν $\hat{\bullet}$ βασιλεια ὁ Θεος.

Περισσος ne ούτος λεγω προς αυτος, ος ισημι.

Πρωτος προσωπον ος απερι εαυτου⁸ Φραζω ο λεγω^h δευτερος, ος περι ο προς ος ο λογος τριτος, ος περι ετερος.

Τοιουτος ^{nc} πως και ^{i} υπερδολη, και ^{i} πληθυντικος ^{nc} δεικνυμι δε εν ^{i} ^{p} επειτα ^{i} κινδυνος, ^{i} ^{c} εχω ^{e} εκω ^{m7} .

- 12. Circumque ipsum omnes ordine instructi funt, locum unusquisque, quem ille dedit, non relinquentes.
- 13. Diram quandam narras hominum stultitiam, qui tanto amore amant rem pallidam gravemque.

CHAP.-XIII.

The prepositions art, and, ex, or ex, and mgo, govern the genitive; ex, and our, the dative; ex or ex, and ara, the accusative.

——The poets fometimes have ara, with a genitive or dative.

Præpositiones sunt, &c. Eton. Genitivo soli, &c. Dativo soli, &c. Accusativo soli, &c. Wetten. The prepositions arri, &c. Ev and our, &c. Ara and eig, &c. Bell.

- 1. I DID proceed, and I come from God; for I have not come from myself, but he fent me.
  - 2. He fights for his own things.
  - 3. Then one of the disciples says.
- 4. I did catch in the cave, having returned from the feeling of my cattle, many fellows.
- 5. Pleasure is rather in rest,
- 6. And all the brethren with me, to the churches of Galatia.
- 7. When he went to the Per-
- 8. He was a manslayer from the beginning, and he has not stood in the truth; because the truth is not in him-

Εγω εκ ο Θεος εξερχομαι και ήκω· ου γαρ απο εμαυτου ερχομαι, αλλα εκεινος εγω αποστελλω.

Προ ο ίδιος μαχομαι. Λεγω ουν είς εκ ο μαθη-

Καταλαμβανω εν ο αντρον, απο ο νομη αναστρεφω⁵, πολυς τις.

Ήδονη μαλλον εν ηρεμια ειμι, η εν κινησις.

Και ό συν εγω πας αδελφος, ό εκκλησια ό Γαλατια. Οτε εις Περσης απειμι².

Εκεινος ανθρωποκτονος ειμι απο αρχη, και εν ακηθεια ουχ ίσημι τι ακηθεια ουκ ειμι εν αυτος. And fome were Grecians,
 those who went up, that they might worship in the festival.

10. It is a fine thing to receive immortal glory, in exchange for a

mortal body.

11. ¶ I think it the duty of a good citizen, to choose the safety of affairs, before grace in speaking.

12. It contributes much to their learning, to be temperate, that they fee the older men also living temperately, through every day.

13. Having in his hands, the crown of the far darting Apollo, on the golden sceptre.

14. Ego meis posteris generis princeps ero, meumque a

me genus incipiet, tuum vero in te definet.

15. Alii vero, conftructo rogo ante tunulos, et effossa fovea quadam, adolentque fumptuosas illas cœnas, et infundant vinum, mulsumque in soveas.

Ειμι δε τις Έλλην, εκ ο αναθαινω^{1 h}, ίνα προσκυνεω^S εν ο έορτη.

 $Καλος, αντι θνητος σωμα, αθανατος δοξα αντικαταλλασσω<math>^{m5f}$.

Δικαιος πολιτης κρινω, δ πραγμα σωτηρια, αντι δ εν δ λεγω χαρις αίρεω.

Μεγα συμβαλλω™ εις οι μανθανω σωφρονεω αυτος, ότι και ό πρεσθυς όραω, ανα πας ήμερα, σωφρονως δίαγω.

Στεμμα τε εχω εν χειρ εκηθολος Απολλων, $\mathbf{X}$ ρυσεος ανα σκηπτρον^{$\mathbf{d}$}.

CHAP. XIV

Δια and ὑπιρ govern the genitive, or accusative; αμφι, σερι, αιρι, αιρι, αιρι, αιρι, αιρις, αιρις,

' Δια, &cc. Αμφι, &cc. Bell.

GENITIVE.

1. THEY are troubled thro' Ταρασσω δια στας ο βιος. all their life.

2. Take away defire entirely, of prefent.

'Ο ορεζις παντελως, επι ο παρειμι^h, αναιρεω⁶.

- 3. Begin therefore from small things; never say of any thing, that I lost it, but that I restored it.
- 4. Your forgetfulness, about all things, is near; and the forgetfulness of all, about you, is near also.
- 5. He was always discoursing about the offairs of men; considering, what was pious, what impious; what honourable, what shameful; what just, what unjust.

DATIVE.

- 6. Strip this man alfo; for thou shalt fee many, and ridiculous things, lying hid under his garment.
- 7. And they were aftonished at his decirine, for he was teaching them, as one having power, not as the scribes.
- 8. And the general of the Lord fays to Joshua, loose the shoe off thy feet, for the place upon which thou hast now stood, on it, is holy.
- 9. They have the horfes tied by the feet to the flalls; and if any one would go against them, it is a labour to loose the horses at night, a labour to put on the bit, a labour to put on the faddle, a labour to put on the coat of mail; and it is entirely impossible, that they

Αςχομαι⁵ τοιγας ευν απο ο μικρος η μηθεποτε επι μηδεις ειπου⁸, οτι απολυμι αυτος, αλλα ότι αποδιδωμι.

Εγγυς μεν ο σος, περι πας, ληθη εγγυς δε ο πας περι συ, ληθη.

Αυτος περι δ ανθρωπειος αει διαλεγομαι ο κοπεω, τις ^{τιω} ευσεθης, τις ασεθης τις καλος, τις αίσχρος • τις δικαιος, τις αδικος.

Αποδυω⁵ και ούτος οπ τομαι γαρ πολυς, και γελοιος, ύπο ο ίματιον κρυπτω^P.

Και εκπλησσω² επι ό διδαχη αυίσς, ει μι γαρδιδασκω αυτος, ώς εξουσια εχω, ουχ ώς ο γραμματεύς.

Καιλεγωό αρχιστραίηγος Κυριος προς Ιπσους³, Λυω^{m5} ο ύποδημα ο πους⁸ συ⁵, ο γαρ τοπος επι ος νυν ίστημι, επι αυτος⁸, άγιος ειμι.

Ποδιζω^{57h} εχω ο ίππος επι ο φατινι και ει τις επι αυτος ειμι⁶, εργον μεν νύξε $\lambda υω^{5f}$ ίππος, εργον δε χαλινοω⁵, εργον δε επισατω⁵, εργον δε επισατω⁵, εργον δε επισατω⁵, εργον δε επισατω⁶ δε επισατω⁶ δε επισατω⁶ δε επισατω⁶ δε επισατω⁶ ελρυ-

having mounted on the horses, could drive through the camp.

rws Sia o creatonesors, πανταπασιν αδυνατος.

ACCUSATIVE.

- . To. Cyrus fometimes invited a whole company to supper, with the captain.
- II. They came, not on account of Jesus alone, but that they might alfo fee Lazarus.
- 12. He also goes out to affift, with those that are about him.
- 13. But, as I think, you did not come the most beautiful perfon, under the earth.
- 14. Many at last were spent by weakness; for the disorder first feated in the head, having begun from above, went throughout the auhole body.
- 15. ¶ If God be for us, who can be against us?
  - 16. But tell thou me, how the things upon earth are, and what they do in the city.
  - 17. And the others who fought with Darius against the Scythians: because the whole Per-San army was in their power, to destroy, or to fave it.
- 18. Timon shall do no such thing about you any more, for the fonde has completely taught him, that he ought to choose you to himself, before poverty.
  - 19. Sic enim vivis, quo pacto quivis servus sub domino victitans, non maneret.

Καλέω επι δειπγον ο Κυρος όλος ποτε ταξις, συν δ ταξιαρχος.

Epyonay6, ou Sia & Inσους μενος, αλλα ένα και δ Λαζαρος ειδω6.

Εκδοηθω και αυτος, συν ¿ TEPI QUITOS.

Αλλα ουχικαι ύπο γεα, ώς σιμαί, καλος ερχομαι.

Ο πολυς ύσθερον δια ο ασ-Devera Siapleipe 2 nay Sietειμι2 γαρδια πας όσωμα8, avader ap youay 5, inc er oneφαλη πρωτον ίδρυωρ5h κα-

EI & GEOG UTEP EYWS, TIS κατα εγω;

Αταρ ειπον εγω, πως δ ύπερ γεα εχω, και τις ποιεω εν ο πολις.

Και ο συσθρατευω^{m5h} Δαρειος αλλος επι Σκυθης2 ότι επι ούτος d, ό πας Περσικος στρατια γινομαι⁶, διαφθειρω5, και περιποιεω5.

Ouseig ETI TOLOUTOG & TIμων εργαζομας περι συ2. πανυ γαρ αυτος όδικελλα παιδαγωγεω, ώς χρη ευ. αντι ο πενια, προαιρεω.

2e. Si vero nonnunquam invitatus ad cænam vellet accedere, quod operofissimum est plurimis, cavere scilicet, ne se repleant ultra satietatem, hoc perquam facile cavebat.

CHAP. XV.

Kata, from, or againfl, commonly governs the genitive; at, or according to, the accufative. Meta, with, the genitive; to, or after, the accufative. Haga and πgoc , from, the genitive; at, or with, the dative; to, befide, or againfl, the accufative.

The poets fometimes have µετα, among, with a da-

r. THE article flands with a noun, and the pronoun, for a noun.

2. It was terrible not according to one only of the circumstances.

3. The way to be filled is much more simple and straight with us, than with you.

4. Of not fewer than five hundred, who failed in the fhip, three with (and) thirty only were faxed.

5. As two are to four, so are four to eight.

6. ¶ He thought that those who inquired such things from the gods, did impious things.

7. According to the customs with themselves, they made a noise all together, with their arms; and having shouted together, they rushed against the enemies. ο αρθρον μεία ονομα, και ο αντωνυμια, αντι ονομα.

Δεινος ετμι, ου κατα είς μονος ο πραγμα⁸.

Πολυ άπλοος και ευθυς παρα εγω ο όδος ειμι επι $δ^*$ εμπληθω 5^c , η παρα συ p^c .

Ο πλεω^{τh} εν ο ναυς, ουκ ελαχυς η πεντακοσιοι, τρεις προς ο τριακοντα μονον διασω ^{2}

Ως ο το συν και ο τεσσαρες προς οκτω.

Ο ὁ τοιουτος παρα ὁ θεος πυνθανομαι ^{1} αθεμιστος ποιεω ήγεομαι ^{2} .

Κατα ὁ παρα αυτος εθος, ουνψοφεω, ὁ ὁπλον καμ συναλαλαζω⁵, ὁρμαω επι ὁ πολεμιος².

- 8. And after them, all the other arts are the third rank, thus arranged, according to their parts; but they all look to the God, obeying the common command from him.
- 9. And perhaps Cyrus was too talkative, because he was obliged by his master to give an account of the things which he did, and to receive it from others, when he judged.

10 Already were two generations of articulate-voiced men, men decayed, and he was reigning among the third. Και μετα αυτος ^{m} , * τριτες ταξις * λοιπος τεχνη πας, κατα μερος μεν, ούτω κοσμεω ^{p71} πας ^{ne} δε προς * Θεος αποδλεπω, κοινος * παρα αυτος προσταγμα πειθω ^{m} .

Και ειμι μεν ισως ο Κυρες πολυλογος ότι αναγκαζω υπο ο διδασκαλος και διδωμι λογος ός ποιεω, και λαμθανω παρα αλλος, οποτε δικαζω.

—Ηδη δυο μεν γενεα μεροφ ανθρωπος.

Φθιω8.____

-με α δε τριλαλος ^{dp} ανασσω.

11. Ego vero fretus venio, primum equidem deis, deinde legibus ac vobis, exiftimans nullum apparatum valere apud ve, plus quam leges atque jura.

12. Ex his igitur cupiebat aliquid jam negotiorum adversus bostes gerere.

13. Cum his et Cyrum contemplabere, et Priamum et Dionysium.

CHAP. XVI.

Advertis of time, place, quantity, order, exception, and the like, govern the genitive-

Nn and μα govern the accufative; άμα and ὁμου the dative.

Some derivative adverbs govern the case of their primitives.

Adverbia loci, &c.

Aμα et όμου, &c.

Nn et μα, &c. Eton.

Genitivum post se, &c.

Dativus sequitur, &c.

Accusativus, &c. Wetten.

Adverbs of time, &c.

Some adverbs of order, &c.

Bell.

1. THE world has gone af-

- And Cyrus defired this decree, on account of the ὁμοτιμοι themselves.
- 3. Within the enclosure, a multitude of women were seen.
- 4. From the beginning, to this part which is last.
- 5. A tragedy cannot be without action; but it may be without morals.
  - 6. Between us and you.
  - 7. Sufficiently for me.
- 8. Neither a feast without concord, nor wealth without virtue, has any pleasure.
- That which is called the law of a state, without obedience of the subjects, is quite a vain composition.

Ο κοσμος οπισω αυτος απερχομαι⁶.

Ο δε Κυρός βουλομας, και αυτός ένεκα ὁ όμοτιμος, ούτος ὁ ψηφισμα.

Ενδον ο περιβολον, πληθος τις γυνη όραω².

Απο αρχη, μηχρι ούτος ο μερος ος εσχατος ειμι.

Ανευ μεν πραξις, ουκ αν γινομα ο τραγωδια ανευ δε ηθος γινομα ο αν.

Μεταξυ εγω και συ ^{p} . Επαρκουντως εγω $_{+}$

Ουτε συμποσιον ανευ 6μονοια, ουτε πλουτος χωρις αρετη ήδονη εχω.

Πολις ὁ καλεω ^{h} ούτος ^{no} νομος, ανεω πειθω ὁ χραομα ^{h} , συγγραμμα ειμι αλλως κενος.

- no. This evil is not far from smadness.
- 11. A bare thought by itself, without utterance, is fometimes admired, upon account of the grandeur itself.
- Babylon. Near the very great city
- 13. And when Gadatas was near these villages, he sends some spies before him.
- 14. However, with the morning, they come to the fea, and having gone into the way called Elorina, they proceeded.
- 15. The Athenians knowing that they were not concealed, laid down their arms again, except about three hundred men.
- 16. Without you, we are afraid to go home.
- 17. And the Affyrian having followed as far as he thought it to be fafe, returned.
- 18. Then the Affyrians, and those with them, when the armies were near each other, cast a rampart around themselves; which barbarian kings do even yet, when they pitch their camps.
- 19. At first he called himself nobody; but when he ran off, and was out of reach of my dart, he said that he was named Ulysfes.
- out interest, and teaching for a

Ούτος ὁ κακος^{πε} ου τές»ἡω μελαγχολία είμι.

Και φωνή διχα, θαυμαζω ποτε ψίλος κατα έαυτου ε εννοία, δια αυτος² ο μεγαλοφεων ...

Ο μεγας πολις Βαθυλών

εγγυς

Ο δε Γαδατας ως εγγυς ειμι ουτος ο κωμη, πεμπω τις προερευναω^{m3h}.

'Αμα δε δέως, αφικνεομας δμως προς δ Θαλασσα, κας εσθαινω⁶ ες δ όδος δ Ελωρην καλεω⁶, πορευομας².

Γινωσικω⁶ $\stackrel{\cdot}{\circ}$ Αθηναμος $\stackrel{\cdot}{\circ}$ του λαιθανω¹¹, κατατιθημε^{π.6} παλιν, πλην τριακοσιοι μαλιστα ανης.

Анги σv , изу огнабе а $\pi \epsilon i$ - $\mu i \phi \circ C \epsilon \omega^m$.

Και δ μεν Ασσυριος διω $κω^5$ αχρις δε ασφαλης ^{ne} οιο $μαι^2$ ειμι, αποτρεπω ^{m6} .

Ο ουν Ασσυριος, και ο συν αυτος, επειδη εγγυς αλληλών ο στρατευμα γιγνομαι³, ταφρος περιδαλλω²· οσπερ και τυν ετι ο βαςδαρος βασιλευς ποιεω, ίποταν σίρατοπεδευω^m.

Ο μεν πρώδος το ουτις έαυτου αποκαλεω² επει δε διαφευγω⁶, και εξω ειμι βελος, Οδυσσευςⁿ ονομαζω φημι.

 $^{\circ}$ Ofaw ^{2} π efi τοκος ^{gp} δία- $^{\varphi}$ $^{\varphi}$ $^{\varphi}$, και επι μισθος ^{d} $^{\varphi}$ $^{\varphi}$ $^{\varphi}$

hire, and undergoing every thing, for the fake of these things. And those who cast away glory from themselves, doing every thing cagerly for it.

21. In their trouble, they naturally remembered this faying, "The Doric war will come, and

a plague with it."

22. Do you fee then, fays he, before that grove, a place which feems to be beautiful and like a meadow, and illuminated with much light?

23. It has been well faid, that every end does not appear along with the beginning.

24. They live entirely for the fucceeding time without bodies, and go into dwellings yet more beautiful than thefe.

25. Since then you have tried almost all lives, and know all things, you could tell clearly, what things are peculiar to the rich.

26. I think, by the gads, that he is intoxicated with the greatness of the things which have been done; but not, indeed, that he chooses to act in such a manner, that the most foolish, of those with us, may know what he is about to do.

27. No one having fense, fights with his neighbours, merely for the sake of conquering his opponents; nor sails upon the

δευω, και πας ένεκα ουτος υπομενω. Ο τε ο δοξα αποβαλλω^h, αυτος ένεκα πας επιτηδευω.

Εν ὁ κακος, οἰα εικος, αναμναομαμ ^{p5} καμ όδε ὁ ε- πος, Ήκω ^{3} Δωριακος πολεμος, καμ λοιμος άμα αυτος.

Όραω ουν, φημι, εμπροσθε ο αλσος εκεινος, τοπος τις, ος δοπεω καλος τε ειμι, και λειμωνοειδης, και φως πολυς καταλαμπω^h;

Ευ έεω, ό^{no} μη άμα αρχη πας τελος καταφαγω^{mf}.

Ανευ τε σωμα ζαω το παραπαν εις ο επειτα χρονος, μαμ εις οικησίς ετι ούτος καλος αφικνεομαμ.

Ουκούν επειδη άπας σχεδον ηδη ὁ βιος ^{5} πειραω ^{85} μας πας ειδεω ^{m7} , λεγω $^{\circ}$ εν ηδη σαφως, ίδιος μεν ὁ ὁ πλου $^{-}$ σιος ^{8} .

Εγω οιμαι μετ, νη ό θεος, εκείνος μεθυω^α ό μεγεθος ό πρασσω^δ· ου μεντοίγε, μα Ζευς, ούτω προαιρεω™ πρασσω, ώστε ό ανοπτος, ό παρα εγω, είδεω⁷ τις μελλω ποιεω εκείνος.

Ουτε πολεμεω ο πελας ουδεις, νοος εχω, ένειεν αυτος ο καταγωνίζομαι $s^{\rm F}$ ο αντιτασω $^{\rm mh}$. ουτε πλεω ο πε

feas, only to pass over them; nor takes up the sciences, or arts, merely for the sake of the knowledge itself; but all men do all things, on account of the pleasures, honours, or profits which arise from the works.

28. Ye fee to what a pitch of wantonness the man has come, who does not allow you a choice of fighting or being at peace; but threatens and uses proud words, as they say, and is not fatisfied, possessing the things which have been conquered, to stay with them, but is always adding something about them.

λαγος χαριν ό περαιοομαμοί ς μονον και μην ουδε ό εμπειρια και τεχνη αυτος ένεκα ό επιστημη αναλαμβανώ πας δε πρασσω πας, χαριν ό επιγινομαγό ό εργον ήδυς, η καλος, η συμφερω.

Όραω οἱ προερχρικαι ασελγεια αυθρωπος, ος ουδε αἰρεσις συ διδωμι ο΄ς πρασσω παγω ήσυχια αλλα απειλεω, και λογος ὑπερηφανος, ως φημι, λεγω, και ουκ οἱος τε ειμι, εχω ος καπαστρεφω, μενω επι οὐτος⁸, αλλα αει τις προσπερίδαλλω³¹.

29. Definite mihi, ad quot usque annos existimare oportet,

homines esse juvenes.

30. Quis enim absque hac bonum aliquid discat?

31. Vestes quidem qui commutant, frigoris eas assusque sausa commutant.

32. Et, per canem, O viri Athenienses, certe ego patiebar aliquid tale.

CHAP. XVII.

The infinitive mood has an accurative before it, when its agent or subject is different from that of the preceding verb; but a nominative, when they are the same.

The infinitive mood is governed by verbs, adjectives, or

fome particle, fuch as, ώς, πριν, αχρι, μεχρι.

The infinitive is often put elliptically, όρα, βλεπε, σκοπει, or ως, being understood.

Infinitivus fæpiflime loco, &c.

Modo infinitivo eleganter, &c. Eton.

Latinum obtinet plerumque, &c. Wetten.

The infinitive will have, &c.

Sometimes the infinitive, &c.

The infinitive is fometimes put, &c.

One verb governs another, &c.

The Greek infinitive is often, &c.

Bell.

Infinitivus fubjicitur, &c. Holmes.

- 1. HE heard that he had done this miracle.
- 2. Another again, was shewing that wealth itself was good.
- 3. It pleased them that each should be honoured according to his desert, and that Cyrus should be the judge.

4. They brought all things fufficient, so that all the army sup-

ped well.

5. I, having put you into the house of correction, shall persuade you that I am your master.

6. He said that he was the

Ακυω ούτος εωτος ποιεω ο σημείον.

Ο τις αυ παλιν, αγαθος $ε_1μι$ γαι ο πλουτος αυτος αποφαγνω.

Δοκεω κατα $\dot{\alpha}$ αξια έκαστος τιμαω, Κυρος δε $\dot{\alpha}$ κρι $\dot{\alpha}$ νω $\dot{\alpha}$ ειμι.

Πας ίκανος προσαγω ^{3} , ως δειπνεω ^{5} καλως απας δ στρατία.

Εγώγε, συ ηδη εμδαλλω⁶ εις ο μυλών, πειθώ ειμι δεσποτης".

"ס מבי אפץסק סחמו אטפוסק"

master of his words himself, but fortune of his actions.

7. Then, being fuch, did you wish to live?

8. Take things concerning the body, as far as they are useful for the mind.

9. Fear, and the law are fufficient to restrain love.

ro. Become a friend flowly, but when you are fuch, try to continue; for it is equally floameful to have no friend, and to change many affociates.

11. I am ready to tell; for it is pleafant to remember and relate

any thing about it.

beside the sea; and a great multitude was gathered to him; so that he, having gone into a vessel, fut on the sea, and all the multitude was at the sea side.

13. O Athenians, many fpeeches being made, almost, in every assembly.

14. Demosthenes lamented that being the most laborious of all the speakers, and having almost exausted the vigour of his body in this, he had not favour with the people.

15 ¶ Talkativeness, if one would define it, would feem to be an intemperance of speech: and the talkative person is such an

αυτος ειμί, ο δε πραξις ο τυχη².

Ειτα, τοιουτος ειμι, ζαω εθελω²;

Ο περι ό σωμα³, μεχρι ό χρεια ψυχη⁵, παραλαμ-Gανω.

Φοβος, και νομος ίκανος³. ερως κωλυω.

Βράδεως μεν φιλος γινομαι, γινομαι^{6h} δε, πειραω^m διαμενω ΄ όμοιως γαρ αισ-Χρος, μηθεις φιλος εχω, και πολυς εταιρος μεταλλασσω.

Ετοιμος λεγω· ήδυς γε εν ό^{ne} μναομαι^{ρ7} και διεξειμι τις περι αυτος⁸.

Και αρχομαι παλιν διδαπηω προς ο Βαλαστα παι συναχω⁵ προς αυτος λαος πολυς ώστε αυτος, εμβαικω⁶⁸ εις πλοιον, παθημαι εν ο Βαλασσα, και πας ο οχλος προς ο Βαλασσα ειμι.

Πολυς, ω ανης Αθηναίος, λογος γινομαι, ολιγος δει, κατα έκαστος εκκλησία.

Οδυρομαι² ο Δημοσθενης, ότι πας φιλοπονος ειμι ό λεγω^h, καν μικρος δει^h καταναλισκω^{7ξ}, ο ο σωμα ακμη εις ούτος^{nc} χαρις ουκ εχω² προς ο δημος².

Ο λαλία, ει τις αυτος ορίζω^m βυλομαγ^o, ειμί αν δονεω^{o0} ακρατία ο λογος. ^{o0} Ο δε λαλος, τοιυτος τις, οίος one, as uses to say to the person who meets him, that he him-felf knows all things.

16. Having left the judgment feat, we came to the place of punishment; but there, my dear friend, there were many and miserable things to bear and see.

17. But he has come to fuch a pitch of pride, that he fends to the Eubœans fuch letters.

18. Sophocles faid, that he made men fuch as they ought to be, and Euripides, fuch as they are.

19. It is better that one should die of hunger, being without grief or fear, than live in plenty, being troubled.

20. I must preach the kingdom of God to the other cities also; because I have been sent for this.

21. And if Cyrus faw any thing, any place, which would be an ornament to the army, getting it, he gave it to the most worthy persons; thinking, whatever beautiful and fine thing the army had, that he was bonoured by all these.

person perishing in fire, and entreating me to extinguish it, I must extinguish it with pitch and oil.

And if the river carry any one away, and he, firetching out his

ο εντυγχανω^h ειπον, ότι αυτος πας ειδεω^{m7}.

Αφιστημι⁶ ο δικαστηριος, προς ο κολαστηριον αφικτεμαμ³ ενθα δε, ω φιλος, πολυς και ελεεινος ειμι ακουω⁵
τε και είδω⁶.

Ο δε εις ουτος ο υξρις ερχομαι, ώστε επιστελλώ Ευ-Θοευς ηδη τοιουτές επιστολη.

Σεφοκλης φημι, αυτος μεν οίος δει ποιεω $^{\rm t}$, Ευριπιδης $^{\rm h}$ δε, οίος ειμι.

Αγαθος λιμος αποθνισκώ⁶, αλυπος και αφοδος γινομαι⁶, η ζαω εν αφθονος⁹, ταρρασ-

Και ὁ έτερος πολις ευαγγελιζω^{m5} εγω δει ὁ βασιλειος ὁ Θεος έτι εις ευτος αποστελλω.

Και ο Κυρος, ειτις, που, καλος ειδω⁶⁰ εις ο στρατια, ουτος κταομαι δωρεομαι² ο αξιος: νομίω ος, τις καλος και αγαθος εχω² ο στρατευμα, ούτος άπας αυτος⁰ κοσμα².

Ει δε τις ειδω⁶⁰ εν πυς διαφθειρω⁹, και σδεννυμι ίκετευω', πισσα και εκαιον καιτασδεννυμι. Και ην τις, ὁ ποταμος παραφερω, ὁ δε, ὁ χεις ορεγω, αντικαμδανω⁶.

hands, entreat me to take him to myself, I must drive him also, falling on his head, fo that he may not be able to lift it up.

23. One of the powerful men, of the cavalry of Gadatas, (when he faw him revolting from the Affyrian,) thought that if he would fuffer any thing, he himfelf sould receive, from the Affyrian, all the property of Gadatas.

24. For they muft firike that which comes against them, and guard themselves against that which runs at them; fo that it is not eafy to find, what one, of the manœuvres of war, is not in

hunting.

25. When you have to encounter danger for your friend or country, do not confult the foothfayer whether you ought to do it. For if the foothfayer declares to you, that the omens have been bad, 'tis evident that death is fignified, or a loss of a part of the body, or flight.

26. We think the writings of Plotinus and Gentilianus Amelius are worthy studying; for, why would one think it necessary to touch the others, omitting to exemine those, from whom, having taken those things, they have. written them.

27. Be ye present then, faid he, at the doors, clothed with these dresses, before the fun rifes, δεομαι. ωθεω και ούτος, επε κεφαλη πιπως ώς μηδε ανακυπτω5 δυναμαι^{P50}.

Εκό Γαδατας Ιππικον, ό δυνατος τις Γανηρ, επει όραω αυτος αφιστημί7, απο ם אסטעפוסק, אסטונש בודוק סטם τος παχω60, αυλος αν λαμ-€αιω⁶, παρα ο Ασσυρίος, πας ὁ Γαδατας.

ΤΙαιω μεν γαρ δει ο όμοσε γιγνομαι , φυλάσσω δε δ επιφερω^{mh}, ώστε ου ράδιος ευρισκω τις, εν ο Σηρα απειμε, ο εν πολεμος παρειμι.

Όταν δει συγκινδυνευω5 pinos n matris, un marteuouas, es συγκινδυνευτεον. Kas γαρ αν προειπον συ ο μαντις, φαυλος γινομαι δ ίερον, δηλον ότι ο θανατος σημαινωη πηρωσις μερος σωμα, η φυγη.

MAWTING Ray TENTRIANOS Αμελιος εγω αξιος ειμι νομιζω επισκοπεω? ο συγγραμμα · δ μεν γαρ λοιπος τι τις av xivea osomas Ses, apinμι εξεταζω εκεινος, παρα ός, ούτος καμβακώ, ούτος γραφω.

Παρειμι ουν, φημι, επι δ Supa2, noomewsh o otonn ouτος, πριν ηλιος ανατελλά. and fland as Pheraulas the Perfian fhall tell you from me.

28. And he died for fuch a cause, being surely the least worthy, of the Grecians in my time, to come to such a degree of misery.

29. When you pleafe, fend thefe books, or rather bring them. For I would not ceafe, to request you often, to prefer the road to us before any other: if for no other cause, for our old friendship, and the air, which is very temperate.

30. If I please, I will let down a chain from heaven, and if ye, hanging from it, endeavour to pull me down, ye will labour in vain; for truly ye shall not drag me down.

31. He had been fo habituated to the requiring of moderate things, that, having peffejfed very finall property, he was quite eafily fatisfied.

32. He never did promise to be a teacher of this, but he made those who conversed with him to hope, that they, imitating him, should become such persons.

33. Rhetor Demias advenit, plebiscitum habens in dextra, et consanguineum nostrum esse dicens.

34. Miror igitur, quo tandem pacto, persuasi suerint Athenienses, Socratem de Deis non sanú mento esse.

35. Quid jucundum nosti, nihil horum causa facere volens? quæ jucundorum appetitum non expectas, sed, priusquam appetas, omnibus repleris; priusquam esurias, comeciens: priusquam sitias, bibens.

και καθιστημί ^{in} ώς αν συ Φ_{e} - ραυλας ο Περσης εξαγγελ ^{s} λω ^{s} παρα εγω.

Και ό μεν τοιουτος αιτια Σνησκω⁸, ηκιστα δη αξιος ειμι, ό γε επι εγω⁸ Ελλην, ες οὐ¹ος ¹⁶ δυσ¹υχια, αφικνεομαι⁶.

Ούτος ὁ βιβλιον πεμπω, όταν συ δοκει, μαλλον δε κομιζω ου γαρ αν αφιστημι 60, ὁ πολλακις δεομαι συ, ό προς εγω όδος ὁ ετερωσε, προκρινω 5 & αν ει μηθεις δια αλλος 3, ό τε παλαιος συνηθεια, και ό αηρ, μετριος ειμι 10.

Ην εθεκω⁵, εγω μεν εκ ο ουρανος σειρα καθιημι³, συ δε ην αποκρεμαω^{8 5} κατασπαω Βιαζομαι εγω, ματην πονεω³ υ γαρ δη καθεκκυω.

Προς το μετριος δεομαι παιδευω^h ούτως, ώστε πανυ μικρος κταομαι^ρ, πανυ έαδιως εχω αρκεω^{ha}.

Ουδε πωποτε ύπισχικομαι διδαπκαλος ^{n} ειμι ούτος, αλλα ελπίζω ποιεω ^{2} ό συνδιατρίδω ^{n} έαυτα, μιμεομαι εκεινος, τοιοοδε γινομαι ^{3} .

CHAP. XVIII.

The cause, manner, or instrument, is put in the dative. Sometimes passive verbs have a dative of the agent after them.

Comparatives and fuperlatives govern the measure of ex-

Quodvis etiam verbum admittit, &c.
Genitivus vero iste nonnunquam, &c.
Interdum et dativum, &c.
Passiva quælibet, &c.
Effertur scilicet, &c.
Cause, &c. Wetten.
The matter of which, &c.
A noun of part, &c.
Sometimes the adjective agrees, &c.
Nouns signifying the cause, &c.
Bell.
Ablativus instrumenti, &c. Holmes.

1. THE city is yet stronger by the river, than by the walls.

2. I heard that they, by certain incantations and charms, could open the gates of hell.

3. I think you would laugh much more if you faw those, who are kings and princes with us, begging with (or among) them.

4. Think it equally shameful to be conquered by the ill offices of enemies, and to be overcome by the benefits of friends.

5. This place has been treated of by many persons, before us.

Ο ποταμος ετι ισχυρος ειμι ο πολις, η ο τειχος.

Ακουω² αυτος, επωδη τε και τεκετη τις, ανοιγω ο ά-δης ο πυκη.

Πολυς αν οιμαι μαλλον γελαω ²¹, ει θεαομαι ο παρα εγω βασιλευς παι σατραπης, πτωχευω παρα αυτος.

Θμοιως αισχρος νόμιζω δ εχθρος νικαω ο κακοποίία, και ο φιλος ήσσαομαι ο ευεργεσια.

Πολυς προ εγω ο τοπες εξεργαζομαι. 6. They accuse, and bear witness against, and censure the things, which have been done by us during life.

7. There are many fublime expressions without pathos, as, with innumerable others, those bold expressions of the poet, about the sons of Alous.

8. He has exceeded all perfons in expression and invention.

9. As fire burns those that touch it, so the beautiful inflame those who view them from afar, until they burn with love.

10. ¶ If we fall much short of the virtue of our ancestors, it must be a grief to them also, if they have any perception; and by so much the greater shame to ourselves, by as much as our defeent is most illustrious.

11. All these things have been appointed by law.

12. Come then, let us confider all the things that have been done by me, one by one; for thus truly it will appear most plainly which of them is good, and which bad.

13. The parts of the plot, are the chief things, by which tragedy captivates the mind.

14. The things in our power are, by nature, free, unhindered, unimpeded.

15. They alone having conquered time and envy by their great exploits. Κατηγορεω, και καταμαρτυρεω, και διεκεγχω $\bullet$ πρασσω $^{\rm h}$ εγω παρα $\dot{\rm o}$ β ιος $^{\rm c}$.

Πολυς ύψος διχα παθος, ώς, προς μυριοι αλλος, και ο, περι ο Αλωαδης³, ο ποιητης παρατολμαω⁵⁷⁶.

Λεξις και διανοια πας υπερβαλλω.

 Ω_{ζ} ό μεν πυρ ό άπτομαι ^{b} καιω, ό δε καλος και ^{o} απόθεν Ω εαομαι ψφαπτω, ώς ε αιθω ^{m} ^{o} ερως.

Ει καταπολυ ο ο προγονος αρετη⁶ «απολειπω^m, λυπη μεν αν ειμι⁹ και εκεινος, εί τις αυτος ειμι αμοθησις: αμσχυνη δε εγω αυτος τοσος δε μεγας, όσος και ο γενος πεειφανης.

Εκώνος μεν άπας νομος τασσω.

Αγω τοινυν, σκοπεω ο εγω πρασσω πας, κατα είς εκάστος ούτω γαρ δη μαλιστα δηλος ειμι, ος τις τε αυτος αγαθος ειμι, & ος τις κακος.

Ο μεν επι εγω^δ ειμι, φυσις, ελευθερος, ακωκυτος, απαρεμποδιστος.

Μόνος, ὁ μεγας πραζις, Χρονος και φθονος νιπαω⁵. 16. When Cyrus faw him having leaped from his feat, he went to meet him, and took him by the right hand; and the reft, knowing nothing of it, were aftenished at the thing.

by fo much a greater good thing than ignorance, in as much as, all men, making profit, do other bad things; but this (ignorance) alone always injures those who possess it.

18. It is not proper, in this place, to omit one of the things that have been observed by us, but it shall be very short.

19. Tho' if I must conjecture by the silence being yet great, and the cold not yet pinching me, as is usual in the morning, it is not yet midnight.

20. And many, being deprived of the use of their shorter swords, fought with their hands and mouths instead of them, pulling, biting, and tearing their adversaries, as being much above them by the greatness of their bodies.

21. I am neither swift of feet, nor strong of hands, and I know, that, of the things which I can do with my body, I should not be judged first, nor second, nor I suppose thousandth, nor perhaps ten thousandth.

Ο μεν Κυρος, ώς ειδω², αναπηθαω⁵ εκ ὁ ἐδρα, ὑπανταω² τε αυθος⁴, και δεἔιοὸμαι²· ὁ δε αλλος, μηδεις ειδω⁷, εκπλησσω⁸ ὁ πραγμα.

Ήγεομαι ο παιδεια τοσουτος μεγας αγαθος ειμι ο απαιδευσια, ότος, ο μεν αλλος μοχθηρος πας, κερδαινω, πρασσω ούτος δε μονος και προσζημιοως ο εχω^h.

Ουκ αξιος, επι ούτος ὁ τοπος δ, παραλειπω είς τις ὁ εγω θεωρεω , ειμι δε πανυ συντομος.

Και τοι είγε χρη τεκμαιξομαι ό τε ήσυχια πολυς ετί ειμι, και ό κρυος, μηδεπω εγω το ορθρινον, ώσπες εθω⁷⁷, αποκναιώ, ευδεπω μεσος νυξ⁹ ειμι.

Και πολυς, ο ο βραχυς ξίφος χρησις στερεω⁵, ο τε χειρ και ο σίομα αντι εκείνος αγωνίζομαι², κατασπαω ο αντιπαλος, δακνω, σπαρασσω, ατε και ο μεγεθος ο σωμα πολυς αυτος⁸ υπερχω.

Εγω είμι μεν ουτε πους ταχυς, ουτε χειρ ισχυρος.
γιγνωσκω δε, ότι, εξ ός αν εγω ό εμος σωμα ποιεως,
ουτε δευτερος, οιομαι δε ουδε μυριοστος,

fhewn to us, which I fee all men understanding by nature, even as all other animals understand a certain kind of battle, having learned it from nothing else than from nature; as the ox to fight with his hoof; the dog, with his mouth; the boar, with his tusk.

23. When Cyrus heard that the Chaldeans often went to the Indian king; (remembering that fome perfons came from him to the Medes, to view their affairs, and went to the enemy that they might again fee theirs) he wished that the Indian should learn the things which had been done by him.

24. From my very childhood I knew to put fomething before him. by whom I thought I should be struck; and if I had nothing else, holding my two hands before me, I hindered as much as I could him that struck me.

25. For almost all other animals are without knowledge of art, except some few of them, and these have got arts by nature, rather than by intention.

26. Of animals, some being led, by the desire of eating, to the bait, are taken; and some are infinared by drink.

27. Omnibus spoliari grave est et molestum; præsertim

Νυν εγω δεικυμα μαχη, ός εγω όραω πας ανθρωπος φυσις επιστάμαι, ώσπες γε και ό αλλος ζωον επιστάμαε τις μαχη έκαστος, ουδε παγα είς αλλος μανθανω⁶, η παρα ό φυσις: οίον ό βους κερας παιω· ό ίππος, όπλη· ό κυων, στομά· ό καπρος, οδους.

Ό Κυρος, ως απουω ότι προς ο Ινδος ποπακις ο Χαπδαιος πορευομαι², αναμαομαι⁹⁵ ότι ερχομαι⁶ παρα αυτος, καί απαπεπτομαι³¹, εις Μπδος, ο αυτος πραγμα, και οιχομαι² προς ο ποπεμιος, όπως αυ και ο εκεινος κατείδω⁶, βουκομαι² μανθανω⁶ ο Ινδος ο αυτος πρασσω¹.

Εγω εκ παιδιον ευθυς μεν προδαλλω^m επισίαμαι³ προ ουτος ός τις οιομαι² πλησσω⁴, και ει μη αλλος ουδεις εχω⁹, ό χειρ προεχω, εμποδιζω³, ός τις δυναμαι², ό παιω⁶.

Ο γας απλος ζωον σχεδον ατεχνος πας ειμι, ππην οπιγος δη τις εν αυτος, απλα και ουτος φυσις μαπλον η προαιρεσις τεχνη⁸ ευτυχεω.

Ο ζωον, ο μεν ο επιθυμια ο φαγω αγω προς ο δεκεαρ, ακισκω ο δε ποτος ενεδρευα.

quum ab inimico cui hoc accidat; tum vero benevolentia vestrà et humanitate, quanto easdem consequi est amplissimum.

28. Non enim civilibus dignitatibus, neque generis pracellentia, neque divitiis Deus optimos judicare folet.

29. Una verò caufa judicata fuit a Minse etiam in gratiam.

CHAP. XIX.

Adjectives fignifying plenty, worth, condemnation, power, difference, and their contraries; also verbals compounded with a privative, and those which fignify an emotion of the mind, require the genitive.

The comparative degree governs the genitive, when it is

translated by than.

Adjectiva quæ defiderium, &c. Eton.
Comparativa, cum exponuntur, &c. Eton.
Quorum Latina genitivum, &c.
Sic et comparativa, &c. Wetten.
Adjectives fignifying defire, &c.
Adjectives compounded with a privative, &c.
Adjectives fignifying merit, &c. Bell.
Comparativa regunt, &c.

1. THE love of the fabulous is peculiar to a great genius, when declining, in age.

2. I am wifer than this man.

3. Nothing is bolder than folly.

Μεγας φυσις ύποφερω ^{p1} ηδη ίδιος ειμι, εν γερας, $\hat{\bullet}$ φιλομυθος ^{ne} .

Ούτος ὁ ανθρωπος εγω σοφος ειμι.

Ουκ ειμι αγοια ουδεις τολμηρος.

4. It is likely, that you, being an admirer of beauty, would omit none of-the things worth feeing or hearing.

5. I think that fome have come out with us worthy of bet-

ter and some of less

6. Every speech is futile, which is destitute of actions.

7. You are without bearing, the sweetest hearing, the praise of yourself; and without seeing the

Sweetest Sight.

- 8. ¶ They think that to be governed by a stranger, and to be deprived of their command, is unworthy the glory of the Grecians, and the virtue of their anceftors.
- 9. Do not fear, faid he, that you will want a hufband for your daughter, worthy of her.
- 10. In order to have men obedient, nothing is more useful, than to seem to be wiser than those rubo are governed.
- 11. The fervant is not greater than his master, nor the apostle greater than he who fent him.
- 12. Whether are thefe mathematicians fuperior, as to becoming better than other men?
- 13. Your wallet will be full of lupins, or books Ruffed with writing on the back; and being in this state, you will fay that you are Eappier than the great king.

Einos, pinonanos eimi ou, unders à agross Dea n axon $\pi\alpha\rho\alpha\lambda\epsilon_1\pi\omega^6$.

Εννοω ότι εξερχομος συν εγω ό μεν και αγαθος, ό δε και μικρος αξιος.

Απας ειμι-λογος μαται-. ος, πραζις αμοιρος γ**ινο-**μαι^{6h}.

Ο ήδυς ακεσμα, επαγος deauts, armnoog einir nay o ήδυς θεαμα αθεατος.

Υπο αλλοφυλος ανθρωπος αρχω, και ο ηγεμονία αποστερεω, αναξιος νομίζω ειμι και ὁ ὁ Ελλην δοξα, και ο ο προγονός αρετή:

Arne, onui, à Duyarned, μη φοβερμαι ώς απορεω3, αξιος ούτος.

Εις ο ne πειθωmh ανθρωπος εχω, εδεις ειμι ανυσιμος, η φρονιμος δοκεω είμι δ αρχωh.

OUR GILL SOUNOS MEYOR : μυριος, αυτος, ουτε αποστόλος μεγας ο πεμπω^{5h} αυτος.

Ποτερον προεχω ούτος δ μαθηματικός, προς δ αγαθός γινομαι ο αλλος ανθρωπος;

Ο πηρα συα θερμος ειμι μεστος, η οπισσογραφος βιβλιον και ούτως εχω, εύδαιμων η ειμι φημι³ ο μεγας βασιλεως.

tongue for you, and be much more filent than the fishes.

15. If you find any thing better, in human life, than justice, truth, temperance, and fortitude, being turned with your whole mind, to it, enjoy that which is found the best.

vowel, not at the end of a word; fo that between it and the vowel in the next fyllable, there be not more consonants than one simple one, but either one, or none.

17. My father, who has given them to me, is greater than all; and no one can wrest out of the hand of my father.

18. It would be proper to have expressions worthy of the things.

19. Fortune gave into their hands riches, and glory, and friends; but they rendered themselves unworthy of the present happiness.

even those that offend; and this comes to pass, if you confider, that they are your relations, and err through ignorance and unwillingly; and that after a little you shall both die; and, above all, that it did not hurt you;

Εγω μεν ήσυχαζω^m συ, και πολυ αφωνός ειμι διχθυς.

Ει μεν αγαθος εύρισκω, εν ο ανθρωπινός βιος, δικαροσυνη, αληθεία, σωφροσυνη, και ανδρεία, σωφροσυνη, και ανδρεία, επι εκεινος³, εξ ολος ο ψυχη τρεπω^{π6}, ο αγαθος εύρισκω⁶ απολαυω.

Βραχυς ειμι συλλαδη δ εχω^b βραχυς φωνηέν η βραχυνω^{pb}, μη επι τελος⁸ λέξις ούτως ώς, μεταξυ αυτος⁶ και δ εν δ έξης συλλαδη φωνηέν, μη ύπαρχω συμφωνέν πολυς είς άπλοος, αλλα ητοι είς, η μηδε είς.

Ο πατης εγω, δ διδωμι^λ εγω, μεγας πας ειμι κας υδεις δυναμας άρπαζω εκ δ χεις δ πατης εγω.

Ο πραγμα πρεπει° αν θ φωνη εχω αξιος.

Ο μεν τυχη αυτος χρημα, και δοξα, και φικος εγχειρίζω ὁ δε ός αυτος αναξιος ὁ ὑπαρχω^h ευδαιμενια κατιστημι⁶.

Ιδιος αιθζωπος φιλεω και ο πταιω ουτος δε γινομαι, εχν συμπζοτπιπτη σοι, ότι και συγγενις, κὶ δια αγνοια, και ακων αμαςταιω και ως μετα ολιγος αμφοτεςος τεθνικώ και, προ πας, ότι ευ βλαπτω σύν ε γας ό ιίγεμε-

for it did not make your mind worse than it was before.

21. And this is by much more abfurd than those things. For, observing closely, I found those same persons practising the things most contrary to their own words.

22. If you make a friend, I shall bring you to the most pleasant an easy way; and you thall be tastless of none of the pleasant things, but you shall live unexperienced of troubles.

गामका क्या महामाद जाताच्या म जाकूक च मिल्ला कार्याः

Ετι δε πολυς ούτος εκεινος ατοπος. Ο γαρ αυτος ούτος εύρισκω ^{2} , επιτηρω, εναντιος ό αυτος λογος επιτηδευω.

Εαν εγω φιλη ποιεως, επι ο ήδυς τε και ράδιος ο δος αγω συ και ο μεν τερπνος ουδεις αγευστος ειμι, ο δε χαλεπος απειρος διαδιοώ $^{\rm m}$.

23. Mihi igitur Socrates videbatur honore effe reipublicæ dignus, potius quam morte.

24. Vides viros diffidentes inter fe, et gravius fese tractantes hominibus nihilo dignis.

CHAP. XX.

All adjectives, placed partitively, govern the genitive

Nomina partitiva, &c.

Nomina etiam quæ fuperlativorum, &c.

Adjectiva sæpe permutant, &c. Eton.

Adjectivum plurale cujuscunque, &c. Wetten & Holmes. Plural adjectives often, &c.

Sometimes the latter of two adjectives, &c. Bell.

1. NOT many of the inhabitants of the country know, what thing this ftory may import. Ου ο επιχωριος πολυς ισημι, τις ποτε ούτος ο μυθολογια δυταμος.

- 2. If the greatest power of the enemies is there.
- 3. They killed near thirty of the light armed men.
- 4. I think that he was the happiest of the men, who had been celebrated for a long time before.
- 5. There were fome of the fcribes fitting there, and arguing in their hearts, faying; Why does this man blafpheme thus? who can forgive fins but God?
- 6. And that which is the greatest and most beautiful of all, you fee your own territory increased, and that of the enemies leffened.
- 7. Think that nothing of human affairs is steady; for thus, when fortunate, you will not be overjoyed, nor when unfortunate, over forrowful.
- 8. To day, I celebrate my daughter's birth-day feast, and I have invited very many of my friends.
- o. T As are the eyes of bats to the light, by day, fo is the intelligence of our foul to those things that are, by nature, the most manifest of all things.
- 10. He believed that those, of the persons who affociated with him, that embraced the things which he approved, would be good friends to himself and to others.

Ει εκει ο πολεμιος ειμι ο ayalogne.

Αποκτεινώ εγγυς τριακοντα ο ψιλος.

Οιμαι αυδος ευδαμων γινομαι το ανθρωπος, δ εν μακρος ο εμπροσθεν χρονος θρυλλεω".

Ειμι τις ο γραμμαθευς εκει καθημας, και διακογίζομαι εν ο καρδια έαυτου, λεγω Τι ούτος ούτω βλασφη-MEW; TIS SUVAMAI APINMI O. άμαρτια ει μη 6 Θεος;

Ο δε πας μεγας και καλος, ο μεν σος χωρα αυξανω όραω, ο δε ο πολεμιος μειοω.

Νομίζω μηδεις ειμι δ ανθρωπινος βεδαμος. ούτω γαρ OUTE EUTUXEWh EIMI TEPIXA-פחב, צדב לטסדע צבש הבפוגע-

Θυγατηρ, σημερον, έσιαω γενεθλια, και παρακαλεω5 ο φιλος μαλα πολυς.

Ωσπεροο νυκτερις ομμα προς ο φεγγος εχω, ο μετα ημερα, ούτω και ο ημετερος ψυχη ὁ νους, προς ὁ, • φυσις, φανέρος πας.

TIGTEVEZ, o' OUVEINIT auτος, ο αποδεχομαι δο περ αυτος δοκιμαζω2, έαυτου τε και αλλος φιλος αγαθος ει-M13.

11. In the fame way I think, the poet representing storms, felects the most terrible of the cir-

eumstances.

12. In Libya, the Carthaginians govern, and the Libyans are governed; which then of these do you think to live most pleafantly; or of the Grecians, in whom you are yourfelf, which feem to you to live most pleafantly, those who rule or those who are ruled?

13. The gods give to men none of the things that are good and glarious, without labour and diligence.

14. And Cyrus having called . Same of the servants that were prefent, "Tell ye to me, faid he, has any of you feen Abradates? For I wonder, fays he, that frequently coming to us before, he now appears no where." Then one of the fervants answered, " Mafter, he does not live, but he fell in battle, having driven his chariot against the Egyptians."

15. Like the bad criers in affemblies, he spoke fomething ra-

pid and not distinct.

16. And many persons who quere neglected ran into wells, being tormented by inceffant thirst.

17. But, that I may know every thing, in what meats, does he delight?

Όσπερ⁸ οιμαι, και επι ο XEIMAS TUTOW O TOINTHE, ENλαμβανω δ παρακολουθεω δ

χαλεπος ".

Ev & Albun, Kapyndovios μεν αρχώ, Λίδυς δε αρχώ. ούτος εν ποτερος ήδιον οιμαι ζαω; η δ Έλλην, εν ές καε αυτος ειμι, ποτερος συ δοnew notor, o nearewho n κρατεω, ζαω;

Ο ειμι^h αγαθος και κα-LOS OUSEIS, QUEU TOVOS NON ETIμελεια, θεος διδωμί ανθόω-21.05.

'Ο δε Κυρος καλεω⁵ τις δ παρειμιή υπηρετης, Ειπον εγω, φημι, όραω τις συ Α6ραδατης; θαυμαζω γαρ, φημι, ότι προσθεν θαμιζω επι εγω , νυν εδαμου φαινω". Ο ουν υπηρετης τις αποκρινομαι, ότι, ω δεσποτης, ου ζαω, αλλα εν ο μαχη αποθνησκω⁶, εμδαλλω⁶ ο άρμαEIG O ALYUTTIOG.

Ωσπερ ο φαυλος ο εν ο αγων κηρυξ, επιτροχος τις και εκ ασφαλης φθεγγομαι².

Και πολυς ο αμελεώ Ρ7h ανθρωπος διδρασκω ες φρέαρ. ο διλα απαυστος συνεχω. ..

Ο δεινα δε όπως ειδεως, τις χαιρεω ο εδεσμα;

18. When they learned the truth, they were enraged at the fe arators rubo encouraged the naval expedition, as if they had not voted it themselves.

19. It is a shame that painters should imitate beautiful animals, and children not imitate good parents.

20. I, having observed, with much accuracy, both good men and bad, did conceive that I ought to write those things which each of them practise in life.

Επειδη γνωμι, χαλεπος ειμι δ συμπροθυμεομαι ^{PSh} δ μπτως δ εκπλοως, ώσπες ουκ αυτος $\sqrt{\eta \phi_i \zeta_{\omega}}$ ^{mSh}.

Αισχρος ο μεν γραφευς απεικαζω ο καλος ο ζωον, ο δε παις μη μιμεομαι ο σπουδαιος ο γονευς.

Εγω πάραθεαομαρ⁶⁷, εξ ακριβεία πολυς, ό τε αγαθος³ ό ανθρωπος, και ό φαυλος, ύπολαμβανω δει συγγραφω⁵ ός έκατερος αυτος επιτηδευω εν ό βιος.

21. Omnium hominum continentissimus erat.

22. Critias quidem omnium, in oligarchia, avariffimus et violentisfimus fuit.

23. Cum et bruta animalià doceant, et famulum ignavum ac inertem nulla re dignum esse ducant, solos vero se ipsos negligant, planum est abjectis eos servis esse similes.

CHAP. XXI.

Adjectives fignifying profit, likeness, obedience, fitness, trust, clearness, decency, facility, and their contraries; and those compounded with our and inou, govern the dative.

Εστι, taken for εχω, to have, governs the dative.

All verbs put acquisitively, i. c. verbs of ferving, giving, using, rejeicing, obeying, trusting, discoursing, fighting, and the like, with their contraries, govern the dative.

Adjectiva quibus commodum, &c. Huc referentur adjectiva, &c. Verba acquifitive posita, &c. Eton. Verba cedendi, &c. Quorum itidem Latina, &c. Verba communicandi, &c. Wetten. Adjectives fignifying advantage, &c. Adjectives compounded with vvv, &c. All verbs put acquisitively, &c. Verbs of adoring, &c. Bell. Verba dandi, &c. Verbum χεαομαι, &c. Holmes.

- T. HAVING faid these things and others like them, I defeeded.
- 2. Behold I am really naked, as you fee, and of equal weight with the other dead persons.
- 3. Well, I have at least this one thing, that I am like you.
- 4. I wish to return therefore to the things which I did next in the state. And in these again, con-

Ούτος και ο παραπλησιος ούτος ειπον καταδαγν ω^6 .

1δου γυμνος, ως όραω, αληθως ειμι, και ισοστασιος δ αλλος νεκρος.

Είς μεν ηδη ούτος εχω, ότι όμοις ειμι συ.

Βουλομαμ τοινυν επανερ» χομαμ ^{6} επι $\dot{o}_{s}^{a}$ έξης πολιτευ ω^{m2} . Και σκοπεω, εν

fider ye what was best for the city.

- 5. Did not you, faid he, propose contests and prizes? But certainly, faid Cyrus, these things are not like those. For whatever things they may have acquired making war, they will think to be common to themselves.
- 6. To dispute with one another about words, but not to quarrel.
- 7. Unless one takes pleasure in empty names.
- 3. Then the multitude that flood and heard, faid that there had been thunder; others faid, An angel bath spoken to him.
- 9. They now ferve him, as he did them before.
  - 10. Why are you angry at me?
  - 11. Cræsus had two sons.
- 12. ¶ It feems to me to be a great fault, that a ruler should be barsh to all those that are governed.
- 13. Jupiter, the great leader in heaven, goes first, driving a flying chariot, and an host of gods and deities follows bim.
- 14. The aids of the gods do not help treacherous perfons; as is right; for men do not commit injustice, until they become impious towards the gods.

ούτος παλιν αυ, τις ο πολις αγαθος ειμι.

Η ου συ και ό αγων, φημι, προειπα και ό αθκον; Ακκα μα Ζευς, φημι ό Κυρος, ουκ όμοιος ουτος εκεινος. Ός μεν αν στρατευω™ κταομαι⁵, κοίνος ξαύτου ήγεομαι³ ειμι.

Αλληλων περι λογος⁵ αμ-Φισθητεω μεν, ερίζω δε μη.

Ει μη τις ονομα χαιρω

Ό ουν οχλος ὁ ἰστημι^{7 ἡ} και ακουω⁵, λεγω² βροντη γινομαι. Αλλος λεγω, Αγγελος αυτος λαλεω.

Εκεινος το νυν ούτος δουλευω, καθαπερ ούτος εκεινος προτερον.

Τις εγω οργίζω"; Ειμι ο Κροισος δυο παις.

'One, ανης^α αρχω^h, πας χαλεπανω ο αρχω^h, ούτος εγωγε δοκεω μεγας άμαρτημα ειμι.

Ο μεν μεγας ήγεμων εν ουρανος Ζευς, εκαυνω πτηνος άρμα, πρωτος πορευομα, ο δε έπομα στρατια Θεος μα δαμων.

Ουδε ο παρα ο Θεος επικουρια ο προδοτης βουθεω· εικοτως ουδεις γαρ προτερον αδικεω, ή περι ο Θεος² απέδεω. 15. When first the desire of gold and filver came into the city, with the possession of wealth followed avarice and meanness; and with the use and enjoyment of it, luxury and effeminacy and extravagance.

16. And lo a man from the multitude cried out faying; Mafter, I entreat thee to look upon my fon, because he is my only fon.

17. If any one serve me, let him follow me, and where I am, there also will my fervant be; and if any one serve me, the father shall honour him.

18. Philip comes and tells Andrew, and again Andrew and Philip tell Jesus. And Jesus answered them, saying, The hour has come, that the son of man should be glorified.

19. Simon Peter saith to him; Lord, whither goest thou? Jesus answered him, Where I go, thou canst not now follow me; but hereaster thou shalt follow me.

20. See then, this Menippus shall judge which of us is more beautiful. Tell us, O Menippus, do I not seem to you more beautiful.

Επει παρεισδυμι² πρωιτον εις ὁ πολις αργυρος και Χρυσος ζηλος, και συνακολουθεω ὁ πλουτος ὁ μεν κτησις πλεονέξια και μικρολογια ὁ δε χρησις και απολαυσις, τρυφη και μαλακια και πολυτελεία.

Και ίδου ανης από ο οχλος βοαω λεγω. Διδασμαλος, δεομαι συ, επίδλεπω⁵ επι ο υίος² εγω, ότι μονογενης εγω ειμι.

Εαν εγω διακονεω τις, εγω ακολουθεω, και όπου ειμι εγω, εκει και ό διακονος
ό εμος ειμι και εαν τις εγω
διακονεω, τιμαω αυτος ό πατης.

Ερχομαι Φιλιππος και λεγω ο Ανδρεας, και παλιν Ανδρεας και Φιλιππος λεγω ο Ιποους. Ο δε Ιποους απακρινομαι δ ωντος, λεγω, Ερχομαι δ ώρα, ίνα δοξαζω⁵ ο υίος ο ανθρωπος.

Δεγω αυτος Σιμων Πετρος Κυριος, που ύπαγω; Αποκρινομαι^{ος} αυτος ο Ιησους, όπου ύπαγω, ου δυναμαι εγω νυν ακολουθεω⁵, υστερον δε ακολουθεω εγω.

Ιδου δη, Μενιππος ούτοσε δικάζω ποτερος ευμορφος εμ. Είπον, ω Μενιππος, ου καλος συ δοκεω.

21. The diffusive style is proper for all familiar subjects, perorations, digressions, easy narrations, and pompous amusements, histories, relations of nature, and not a few other parts.

22. He faid that he faw most people knowing the number of their possessions, although they

bad very many.

23. It is not certain to the perfon who has planted his land well, who shall reap the fruit; nor is it certain to him who has built a house well for himself, who shall inhabit it.

24. Anacharsis being once upbraided by some person, because he was a barbarian and a Scythian; "My country is a reproach to me" faid he, "but you to your country."

25. And Charicles, being enraged at him, "Since," faid he, "O Socrates, you are ignorant, we command these things being more intelligible to you, not to con-

verse at all with young men."

26. Quibuscunque studiorum non est sinis utilis ad vitam,

27. Legationes undique veniebant, omnibus gratulantibus Romanorum fub Pertinace imperio.

28. Mira fortasse videbor dicere, si Cyro consilium dare velim aliquid dicere pro nobis, cum arma sumant ii qui nobis futuri sunt pugna socii.

Τοπηγορία ο χυσις, και επίλογος, και παραδασις, και παραδασις, και επίδεικτικος, ίστορία τε και φυσιολογία, και ουκ ολίγος αλλος μερος αρμοδίος.

Οραω¹ φημι ο πολυς ο μεν κτημα, και πανυ πολυς αυτος ειμι^h, ο πληθος ειδω⁷.

Ουτε ο καλως αγρος φυτευω^{msh} δηλος, όστις καρποω^m ουτε ο καλως οικια
οικοδομεω^{sh} δηλος, όστις εικεω.

Αναχαρις ποτε προς τις ονειδιζω, ότι βαρβαρος ειμι^ο και Σκυθης Εγω μεν, φημι, • πατρις ονειδος (ειμι,) συ δε • πατρις.

Και ο Χαρικλης, οργιζω^{PS} αυτος, επειδαν, φημι, ω Σωκρατης, αγνοεω, όδε συ ευμαθης ειμι προαγορευω, ο νεος όλως μη διακεγομαι.

CHAP. XXII.

When up, and yroual fignify possession, property, or duty,

they govern the genitive.

Verbs of beginning, admiring, wanting, remembering, accufing, excelling, valuing, staring, and the like, with their contraries, govern the genitive; also those which signify distance and sense (except fight.)

.Verba amandi, &c. Verba fensûs, &c. Præter illa quæ, &c. Eton. Verba incipiendi, &c. Verba auditûs, &c. Sic et verba recordandi, &c. Verba permutandi, &c. Wetten. Tivopai and eini, &c. Verbs that fignify any of the fenfes, &c. Verbs fignifying plenty, &c. Verbs of attempting, &c. Verba fenfuum, &c. Verba permutandi, &c. Holmes.

1. HE caught his head.

2. He separates himself from God.

3. It is the part of a villain, that he should die, having been condemned; but of a general, fighting with the enemy.

4. A certain woman, having heard concerning Jesus, having come in the crowd behind him, touched his garment, faying in herfelf, That if I but touch his garment, I shall be made whole.

Ο κεφαλη εφαπτομαι. Χωριζω ὁ Θεος.

Κακουργος μεν ειμι, πριιω⁵ αποθνησκώ⁶ στρατηγος δε, μαχομαι ο πολεμιος $^{\rm pl}$.

Γυνη τις, ακουω⁵ περι δ Ιποους⁵, ερχομαι⁶ εν ό οχλος οπισθεν, άπτομαι ό ίματιον αυτος, λεγω εν έαυτου, Οτι και αν ό ίματιον αυτος άπτομαι⁵, σωζω.

- 5. It is a shame to command domestics, and be a slave to pleafures.
- 6. Verily I fay unto you, there are some of these here standing, who shall not toste of death, until they see the Son of man coming in his kingdom.
- 7. There is a city, which a man of royal race, called Soras, governed, at the time that Eucratides governed the Bactrians, and the name of the city is Perimuda.
- 8. Make mention of your abjent friends, to those that are present, that you may appear not to negtest them when abjent.
- '9. Another was exhorting me to despite riches, and to think the possession of them infignificant.
- to. Then they threw with their clods, and some fruckbreaf-plates, and shields, and some a thigh, or a greave.
- It. It is a voluntary thing, faid he, and every one loves what things he pleases.
- 12. It is entirely necessary, that he who attends to the one, should neglect the other.
- 13. If you do not take the things that are ffered to you, but even despife them, then you will be not only a guest of the gods, but a joint ruler with them.

Αισχρος ο μεν οικετης αρ-

Αμην λεγω συρί, ειμι τις δ ώδε ίστημι, όστις ου μη γευω^ω Ξαναίος, έως αν ειδω⁶ δ υίος ο ανθρωπος ερχομαε εν ο βασιλεια έαυτα.

Πολις ειμι, ός αςχω², Σωρας ονομα^h, ανης γενος βακιλικος, ότε και Βακτριος αςχω Ευκρατίδης, ονομα δε δ πολις⁴ Περιμεδα.

'Ο απειμι^h φιλος μεαομαι⁷, προς ο παρειμι, ίνα δοκεω μηδε ούτος απειμι^h ολιγωρεω.

Αλλος κα αφρονέω χρημα. παρακελευω^m, και αδιαφορος οιομαί ο πτησις αυτος.

Ενταυθα δη βαλλω² δ βωλος, και ειμι ός τυγχανω² και $\Im$ ωραξ, και γερόν, ός δε και μηρος, και κνημις.

Εθελεσιος, φημι, ειμι, και εξαω εκαστος ο αν βουλομαι.

Ο έτερος επιμελεομαμ^h, ετερος αμελεω⁵, πας αναγκη.

Αν παρατιθημι^{5h} συ μη λαμβανω⁶, ακλα υπερειδω⁶, τοτε ου μονον συμποτης ⁶ Σεος ειμι, ακλα και συνα**ε**χων. 14. ¶ It is not certain to the politician, if it profits him to govern the flate, nor is it certain to him who has got powerful relations by marriage in the state, if by them he shall be deprived of the slate.

15. O the fpeed! they run together from every fide, dufty and panting, I know not from whence finelling the gold.

16. Whilft I was a boy, hearing Homer and Hefiod relating the wars and diffentions, not only of the demigods, but even of the gods themselves.

17. As the time of the promife was drawing nigh, which God promifed to Abraham, the people increased and was multiplied in Egypt; 'till another king rose up over Egypt, who remembered not Joseph.

18. If any would propose a choice, whether I would rather wish to hear you relating such things, or again to see that delightful dream, which I lately saw, I know not which I would choose.

19. Thou feeft how few things there are which, one possessing, is able to live a godlike life; for the gods will require nothing more, from the man that observes these things.

Ουτε ο πολιτικος δηλος, ει συμφερω ο πολις προστατεω, υτε ο δυνατος εν ο πολις κηδεστης λαμβανω δηλος, ει δια υύτος στερεω⁴ ο πολις.

Φευ ε ταχος πανταχοθεν συνθεω, κονιω ^{p,h} και σνευστιαω, ουκ ειδεω ^{m,r} όθεν σσφραγορια είδεω ^{m,r}

Αχρι μεν εν παις ειμι, ακουω Όμηρος και Ήσιοδος πολεμος και στατις διηγεομαι, ου μονον ο ήμιθεος, αλλα και αυτος ηδη ό θεος.

Ως εγγίζω ο χρονος ο επαγγελια, ός επαγγελλω™
ο Θεος ο Αξρααμ, αυξανω ο
λαος και πληθυνω εν Αιγυπτος αχρι ός ανιστημι βασιλευς έτερος επι Αιγυπτος²,
ος ου μιαομαι^ρ ο Ιωσηφ.

Ει τις αίρετις προλυθημι⁶⁰, ποτερον μαλλον εθελω⁸ συ ακουω ο τοιουτος διέζειμι⁶, η ο πανευδαιμων ονειρος εκεινος αυθις όραω, ό³ μικρον εμπροσθεν, ουκ ειδω^{m7} όποτερος αν αίρεω^{m60}.

Όραω πως ολιγος ειμι ές, κρατεω⁵ τις, δυναμαμ Θεουδης βιοω⁵ βιος και γαρ έ Θεος πολυς ουδεις απαιτεω³, παρα ὁ οὐτος φυλασσω^h. 20. He enacted, that we fould neither taffe flesh, nor eat beans; turning from the table my pleafantest food; and moreover perfuading men not to converse for five years.

21. It is possible also that one touching fire should not presently be burned, yet am I not willing

to be touching fire.

22. If you would be your count mafters, and if you would every one cease expecting, that he need do nothing himself, but that his neighbour will do all things for him; you shall both recover the things that have been basely lost, and you shall avenge yourselves on him.

23. Some perfons having feen a philosopher, and having heard fome one speaking thus, "How well Socrates speaks!" though indeed, who can speak as he? they too defire to become philosophers.

24. If then tragedy excels in all these things, and moreover in the work of the art, as it reaches the end sooner, it is manifest that it is better than Epopeeia.

25. In converfations let every one avoid speaking often and immoderately of his own astions or dangers; for it is not pleasant to others, to hear what things have happened to you, as it is

Νομοθετεω², μητε κρεας⁸ γευω³³, μητε κυαμος εσθιω² ήδυς εγω γε ουν οψον εκτραπεζος αποφαινώ ετι δε και πειθω ο αιθρωπος ες πεντε ετος μη διαλεγομαι.

Και πυς τοι ειμι θιγω μη ευθυς καιω, όμως δε εγωγε ουτε πυς έκων ειναι άπτομαι.

Ην συ αυτος εθελω⁵ γινομασ⁶, και παυω³⁵ αυτος⁸ μεν ουδεις εκαστος ποιεω³⁶ ελπίζω, ο δε πλησιος πας υπερ αυτος⁸ πρασσω³ και ο καταρραθυμεω^h παλιν αναλαμβανω, και εκεινος² τιμωρεω.

Θεαομαί⁵ τις φιλοσοφος, και ακουω ούτω τις λεγω, ώς ευ Σωκρατης λεγω; και τοι τις ούτω θυναμαι ειπον ώς εκειτος; Θελω και αυτος φιλοσοφεω.

Ει ουν ούτος διαφερω πας δ τραγωδια, και ετι δ δ δ τεχνη εργον, φανερος ότι αγαθος αν ειμι^ο, μαλλον δ τελος τυγχανω^h, δ Εποποιία.

Εν ο ομιλία απειμι, οπο τις^α ο εαυτου εργον η κινδυνος επι πολυ και αμετρως μνασμαμ^{ργε} ου γαρ ως συ ηδυς ειμι, οπο οσς κινδυνος μνασμαμ^{ργ}, ουτω και ο αλpleafant to you to mention your κος ήδυς ειμι, δ^{ne} δ συ συμστου dangers. Καιτω^h ακουω:

- 26. Sola vero incolumis fortuna evadit, irridens bomines plorantes eamque vocantes.
  - 27. Sed alio quodam in sensu illa attigisti?
- 28. Dicam autem primum, quæ aliquando ipfum audivi de dæmonio differentem ad Aristodemum.

CHAP, XXIII.

Two or more fubftantives fingular have a verb, adjective, or relative plural; if they be of different perfons or genders, the verb or adjective will agree with the most worthy; if they fignify things without life, the adjective is commonly in the neuter.

Two or more fubftantives, &c.

of different genders, &c.

of different persons, &c. Bell.

- 1. SIMON Peter, and Thoinas, and Nathaniel were together.
- 2. I go away to Cræfus and Sardanapalus, being about to dwell near them.
- 3. Peter and John answering to them, said; If it is just before God, to hear you rather than God, judge ye.

Ειμι όμου Σιμων Πετρος, και Θωμας, και Ναθαναηλ.

Επι ο Κροισος και Σαςδαναπαλος απειμι, πλησιον οινεω ^{3} αυτος.

Ο δε Πετρος και Ιωαινης αποκρινομαι ^{p5} προς αυτος είπον Ει δικαίος είμι ενωπον ο Θεος, συ ακούω ματλον η ο Θεος, κρινω ^{5} .

- a. ¶ No, by Jove, but vain glory, and pride, and much madness; these things burned you to a coal.
- 5. And the Lord faid to Joshua, Lo I give into thy hand Jericho, and her king, being powerful in strength. Now do thou set thy soldiers in a circle round her.
- 6. There, it is faid that Ganymede being torn away, difappeared, his brother and his lover dragging him contrary ways.
- 7. And his mother faid to him; Son, why didft thou thus to us? behold thy father and I grieving and forrowing were feeking thee.

Ου, μα Ζευς, αλλα κενοδοξία, και τυφος, και πολυς κορυζα· ούτος συ απανθρακοω.

Και ειπον Κυριος προς Ιησους, Ιδου εγω παραδιδωμι υποχειριον συ ὁ Ιεριχω, και ὁ βασικευς αυτος, δυνατος ειμι εν ισχυς. Συ δε περιστημις αυτος ὁ μαχιμος κυκλος.

Ενθα και ὁ Γανυμηδης άρπαζω⁵, αφανης γινομαι⁶ λογος, ανθελιώ αυτος ὁ αδελφος και ὁ εραστης.

Και ειπον προς αυτος ό μητης αυτος: Τεκνον, τι ποιεω εγω ούτως; ίδου ό πατης συ και εγω οδυναομαι και λυπεω^m ζητέω συ.

- 8. Cyrus et Cyaxares cum instruxissent (suos) expectabant, tanquam, si accederent hostes, pugnaturi.
- 9. Neptunus, et Juno, et Minerva machinabantur vincire sum.

CHAP. XXIV.

Verbs transitive of accusing, giving, and their contraries; and those of declaring and comparing, with the genitive or dative, govern also the accusative.

Verbs of comparing, &c. Verbs of accusing, &c. Bell.

- r. YOU foould cast up to no person his missortune; for fortune is common, and the future is invisible.
- 2. He furrendered himself to Gylippus.
- 3. They shew him those that are busy there.
- 4. First then, I tell you my own opinion, and from whence I was excited to the descent.
- 5. Do not ye accuse the people of the Athenians of folly, before the Grecians.
- 6. Demosthenes and Diogenes have spoken well; the one calling rich and ignorant men, golden sheep; the other, comparing them to figs upon precipices.
- 7. O Athenians, I request this from you.
- 8. To give great and pempous epithets to trifling little circum-flances, would appear the fame thing, as if a person would put a

Μηδεις συμφορα ενειδίζω ^{5} κοινος γαρ ο τυχη, και ^{6} ^{6} ^{6} μελλω ^{h} αορατος.

Εκεινος έαυτου ο Γυλιππος παραδιδωμι.

Και δη πρωτα, συ διειμε δ γνωμη δ εμος, και όθες δρμαω⁵ προς δ καταβασις.

Μηδε αίρεω παρανοία, εναντίον ο Ελλην, ο δημος ο Αθηναίος.

Καλως και δ Δημοσθενης και δ Διογενης δ μεν χρυσεος προδατον καλεω δ πλουσιος και απαιδευτος ο δε, δ επι δ κρημνος⁸ συκη απεικαζω αυτος.

Ω ανης Αθηναιος, ούτος συ δεομαι.

Θ μικρος πραγματιον πεειτίθημι μεγας και σεμνος ονομα, ο αυτος αν φαινω^{mo}, ως ει τις τραγικος προσωπειgreat tragic mask upon an infant child.

- 9. In the Odysley, a person award compare Homer to the setting fus, whose greatness remains, without his violence.
- 10. ¶ If Critias and Alcibiades committed any transgression, the accuser blames Socrates for this; but because Socrates kept them temperate when they were young, does he seem to the accuser worthy of no praise?
- 11. But the Chaldeans came, entreating Cyrus to make peace with them.
- 12. I manifested thy name to the men, whom thou hast given to me out of the world; thine they were, and thou hast given them to me, and they have kept thy word.
- 13. What law is full of so much injustice and inhumanity, as to deprive of grateful acknowledgement the person subo has given some of his property (to the state), and has done an humane and generous action.

ου μεγας παις περιτιθημι€*

Επό Οδυσσεια, παρεικαζω⁵⁰ τις αν καταδυω^m δ 'Ομπρος τίλιος, ες, διχα ά σφοδροτης, παραμενω ο μεγεθος.

Ει μεν τις πλημμελεω dual Κριτικς και Αλκιδιαδης, ούτος Σωκρατης ο κατηγορος αμτιαριαμό ότι δε νέος εμμε αυτος Σωκρατης παραπχω² σωφρων, ουδεις επαγιος δοκεω ο κατηγορος αξιος ειμι;

Ο δε Χαλδαιος ήμω², δεομαι ο Κυρος ειρηνη ος ποιεω⁵.

Φάνεροω ὁ ονομά συ ὁ αν-Βρωπος, ὸς διδωμι εγω εκ ὁ κοσμος: σος ειμι, και εγω αύτος διδωμι, και ὁ λογος συ τηρεω.

Τις ειμι νομος τοσουτας αδικια και μισανθρωπια μεστος, ώστε ο διδωμι^{6h} τις ^{nc} ο ίδιος ^{p} , και ποιεω ^{5h} πραγμα φιλανθρωπος και φιλοδωρος, χαρις αποστερεω.

- 14. Nam si rebus animum intendas, non propter civitates comperies in gloria cives esse, sed ipsum sane contrarium, propter viros artibus præstantes, eorum patrias suisse nobilitatus.
- 15. Quid hoc? ferifne, O Timon? Antestor, O Hercules! hei! in jus voco te de vulnere ad Arcopagum.
- 16. Classum fortung veteres dedere; et basin globosam pedibus subjecerunt; oculis etiam (eam) privarunt.

CHAP. XXV.

Verbs of asking, teaching, cloathing, and concealing; and, fometimes, with the Attics, verbs of giving, hurting, and according, with their contraries, govern two accusatives.

Verba dandi, &c. Eton.
Sic et verba rogandi, &c.
Verba implendi, &c.
Verba dicendi, &c.
Verba connotantia, &c. Wetten.
Verba of asking, &c. Bell.
Verba dicendi, &c. Holmes.

- 1. THE wicked always work fome evil to those who are nearest them.
- 2. The king faid to the maid, Ask of me what (thing) you will, and I will give it you.
- 3. Come then, If I buy you, what will you teach me?
- 4. It is fit that men should bear such things as they have done to others.
- They have passed a decree to demand Pagasae from him, and have prevented him to fortify Magnesia.
- 6. I never faid nor did any thing to him, for which he was ashamed.
- 7. They teach their fervants arts, frequently fpending much money upon them, but they neglect themselves.

O Torngos are nanos τis^{ne} espasonay o exputalw autos simih.

Ειπον ὁ βασιλευς ὁ κορασιον, Αιτεω^ς εγω ὁ εαν (χρημα) θελω, και δίδωμι συ.

Φερω δη, ην πριαμαί συ, τ τις εγω διδασκω³:

Αναγκή διανθρώπος τοιουτος πασχώ, οίσσπερ αν διαλλος δραω ^{5} .

Και Παγασαι απαιτεω αυτος ψηφιζω $^{\rm p}$, και Μαγνησια κωλυω τειχιζω.

Ο δεπωποτε αυτος ουτε ειπα ουτε ποιεω ουδεις, επε $\dot{o}_{c}^{d}$ αισχυνω⁵.

Ο μεν οικετης εκδιδασκω^{το} τεχνη, παμπολυς πολλακις εις αυτος αργυριον αναλισκα, έαυτου δε αμελεω.

8. A person cannot do his friends the most good in war, any other way, than when seeming to be an enemy; nor can any one hurt his enemies more, than when seeming to be a friend-

9. ¶ Afterwards having obferved Neoptolemus the actor becoming bold, and doing the greatest evils to the state, I having

come in told it to you.

of the nothing. Verily, verily I fay unto you, that whatever things ye shall ask from the father in my name, he will give them to you.

to you.

11. Our domestics do to us
those things, which we did not
expect to suffer from any of the
barbarians; and you have those
for enemies, whom you benefited most.

Ουτε αν φιλος τις ποιως αλλως φως, πολυς αγαθος εν πολεμιος, η πολεμιος δοκεω εμιι' ουτε αν εχθρος πολυς βλαπτως , αλλως πως, η φιλος δοκεω εμιι.

Παλιν τοινυν κατειδω Νεοπτολεμος ο υποκριτης τυγχανω αδεια⁸, κακος δε εργαζομαμ ο μεγας ο πολις, παρερχομαι⁶ ειπον εις συ^{ρ1}.

Και εν εκεινος ο ήμερα, εγω ουπ ερωταω ουδεις. $\mathbf{A}$ μην, αμην λεγω συ, ότι όσος αν αιτεω ^{5} ο πατηρ εν ο ονομα εγω, διδωμι ^{3} συ.

Ός προς μηδείς βαρδαρος πασχω³ προσδοκεω², ούτος δραω εγω ο οικετης και ος μαλιστα ευεργετεω, ούτος εχθρος εχω.

- 12. Bonum aliquid facere in patriam conatur.
- 18. Pueros et ephebos contraria his docebatis.

CHAP. XXVI.

Participles govern the cafe of their own verbs.

Participia regunt casus, &c. Eton.
Idem, est ac, &c. Wetten.
Participles govern, &c. Bell.
Participia servant regimen, &c. Holmes.

1. HOWEVER it is possible that one giving trouble to the enemy, may afford safety to his friends.

2. I having seized some of them, devoured them, as was right, being robbers

ing robbers.

3. They, feeing their masters alfo obeying, immediately obeyed.

4. If any person thinks things contrary to me, looking into their works, he shall find them bearing witness to my words.

5. They having forgot the first things, or rather indeed the whole

Jubject.

6. ¶Thinking that a man who had once taken a bribe, and been corrupted by money, could not remain a fafe judge of things ufeful to the flate.

7. Then again talking of the great loss, which had happened to us; thinking that we should spend the rest of our life, as having been deprived of a father.

Ειμι δε αλλα παρεχών πραγμα^ρ ὁ πολεμιος^ρ, ὁ φιλος ασφαλεια παρεχω.

Έγω συλλαμβανω⁶ αυτος τις, ώσπερ είκος είμι, καταφαγω² λήστης είμι.

Ο δε, έραω και ό δεσποτης πειθω^m, ταχυ πειθω^{m2}.

Ει τις ο εναντιος εγω γιγνωσκω, ο εργον αυτος επισκοπεω, ευρισκω αυτος μαρτυρεω ο εμος λογος.

Ο πρωτος επιλανθανομαι⁶, μαλλον δε και ο ύπο-

θεσις όλος.

Ηγεομαι ο άπαξ λαμβανω⁶, και διαφθειρω⁶ ύπο Χρημα^ρ, ουδε κριτης ετι ο συμφερω ασφαλης μενω ο πολις.

Τοτε δε αυ περι ό συμφορα⁸ διεξειμι⁶, όσος εγω γινομαι^{7h} ειμι⁰· ατεχνως ήγεομαι, ώσπερ πατηρ στεςεω⁵, διαγω³ ό επειτα βιος.

- 8. Wealth is rather the fervant of evil than of good; furnishing opportunity for indulgence, and enticing young men to pleasures.
- 9. Most of us are affected like Telemachus; for he, thro' inexperience, or rather ignorance of good, having seen Nestor's house containing couches, tables, vestments, carpets, and pleasant wine, did not call him happy, who was provided with necessary and useful things; but with Menelaus, having beheld ivery, gold, and amber, he was struck with admiration.

Πλουτος κακια μαλλον η καλοκαγαθια ύπηρετης ειμι: εξουσια μεν ο ραθυμια παρασκευαζω, επι δε ο ήδονη ο νεος παρακαλεω.

Ο πολυς οιπο ο Τηλεμαχος πασχω και γαρ εκεινες, υπο απειρια, μαλλεν δε απειροκαλια, ο μεν Νεστωρ είδω οικια κλινη εχω, τραπέζα, ίματιον, στρωμα, οινος ήδυς, ουκ μακαρίζω ο ευπορεωαί ο αναγκαιος η και χρησιμος παρα δε ο Μενελαος δεαομαί εκεφας, και χρυσος, και ηλεκτρον, εκπλησσω.

- 10. Vidi reges et fatrapas nostros, mendicantes apud eos, et primas literas docentes.
- 11. Plures futuri funt vos redarquentes, quos nunc ego compescebam.
  - 12. Deos et heroas precati, fines ita transierunt.

CHAP. XXVII.

Passive verbs take a genitive, of the agent, after them, which is governed by a preposition understood or expressed.

Paffiva exigunt genitivum, &c. Eton.
Genitivum etiam cum, &c. Wetten,
Paffive verbs will have, &c.
Sometimes the preposition, &c. Bell.
Paffiva fere exigunt, &c. Holmes.

- 1. SUCH things are done by bad poets of themselves; and by good ones, for the actors.
- 2. They are named philosophers by us.
- 3. It is one of the most shameful things, that we should be feen throwing away, not only the cities and places, of which we were once possessors, but even the auxiliaries and opportunities that were furnished by fortune.
- 4. No action of any account was done by them.
- 5. I feek truth, by which no person was ever injured; but he is injured who remains in his error and ignorance.
- 6. He has been honoured by God and by men.
- 7. I was thus taught by my country and yours, to submit to

Τοιουτος ποιεω, ύπο μεν ὁ φαυλος ποιητης δια αυτος² ύπο δε ὁ αγαθος, δια ὁ ύποκριτης.

Φιλοσοφος προς εγω ονο-

Ειμι ὁ αισχρος ^{8} , μη μονον πολις ^{8} και τοπος, ός ειμι ποτε κυριος, φαινώ προιημι $^{\dot{m}}$, αλλα και ὁ ὑπο ὁ τυχη παρασκευαζώ $^{\dot{sh}}$ συμμαχος τε και καιρος.

Πρακοω⁵, απο αυτος ουδεις εργον αξιολογος.

Ζητεω ο αληθεία, ύπο ος ουδεις πωποτε βλαπτω⁶. βλαπτω θε ο επιμενω^h επι ο εαυτου απατη⁶ και αγνοια.

Προς Θεός και προς ανθρωπος τιμαω.

Παιδευω ^{5} ούτως ύπο $\bullet$ εμες τε και ύμετερος πα-

my feniors, not only brothers, but citizens also.

S. ¶ Quintianus having taken his frand, in the entrance of the amphitheatre, having drawn his fmall fword, rushed suddenly on Commodus, and called out with a loud voice, that he had been sent to him by the senate; and not having quickly wounded him, but whilst he delayed about the uttering of the words and shewing of his sword, being seized by the king's life guards, he suffered punishment for his madness.

9. The people were deftroyed, not only being beat down by the foldiers, or trampled upon by the horfes, but also being oppressed by the multitude.

things, encouraged the fenate very much, and being applauded by all, and having received all honour and reverence from them, he returned into the royal court.

τρις, δ πρεσθυς, ου μονον αδεκφος, ακκα και πολιτης υπεικώ.

Υφιστημιδ ὁ Κυιντιανος, εν ὁ ὁ αμφιθεατρον εισοδος, γυμνοως ὁ ξιφιδιον, επερχομαιό τε αιφνιδιως ὁ Κομμοδος, και μεγας φωνη προειε τον η , ύπο ὁ συγκλητος αυτος α επιπεμπω τιτρωσκως μη φθανως η , αλλα εν ὁς περι ὁ ὁ ἡημα προφορα ασχολεωρ , και ὁ δείζις ὁ ξιφος, συκλαμβανως ὑπο ὁ σωματοφυλαξ ὁ βασιλευε, δικη ανοια ύπεσχω.

Φθειρω² ο διμος, ου μονον βαλλω ύπο ο στρατιωτης, ουδε πατεω ύπο ο ίππος, αλλα και ύπο ο πληθος ωθεω.

Τοιουτος ο Περτινάς ειπον, ύπερειδω τε ο συγκλητος βωλη, και προς πας
ευφημίζω⁵, πας τε τιμη^ε
και αιδως πωρα αυτος τυγχανω⁶, εις ο βασιλειος επωτεχεμαι⁶ αυλη.

11. Superatus a morte.

12. Opertebat quidem me forsan prolixa dicere, quoad tam multa a te accusatum,

CHAP. XXVIII.

The accufative is often put abfolutely, *ata being underflood.

Adjectiva fi fubintelligatur κατα, &c.
Quædam nomina, &c.
Paffiva per fynecdochen, &c.
Ubique locus eft, &c. Eton.
Plurima nomina poft fe habent, &c.
Verba jurandi, &c. Wetten.
To the genitive of meafure, &c.
Many adjectives have an accufative, &c.
Many verbs, both in the active, &c.
The paffives of fuch active, &c.
The participles of, &c. Bell.
Accufativum regunt quæ, &c.
Paffiva regunt accufativum, &c. Holmes.

1. SOME persons without crowns, appear to have their legs and heads torn.

2. Wilt thou kill me, as thou killedst the Egyptian yesterday?

3. I feel pain in my head.

4. No one of men is wife in all things.

5. A stone of an hundred feet in length.

6. Having been deprived of the empire.

7. I venture to be wife, as to human wifdom.

Ο δε αστεφανωτος, ο κνημη και ο κεφαλη δοκεω τρι-Εω^{P7f}.

Μη αναιρεω⁴ εγω συ θε- $\lambda \omega$, ός τροπος αναιρεω⁶ εχθες δ **Α**ιγυπτιος;

Αλγεω ο κεφαλη.

Ουδεις ανθρωπος αυτος άπας σοφος.

Λιθος ο μεν μηκος πους⁸ έκατον.

Αφαιρεω5 ο αρχη.

Ο ανθρωπινος σοφια, κινω Συνευω ειμι σοφος.

- 8. Or who, being a flave to pleafures, would not be fhamefully affected, both in body and mind?
- 9. ¶ Homer is worthy to be praifed for many other things, and especially because he alone of the poets knows what it becomes him to do.
- 10. None of the immortals can escape thee.
- will have come, you will be meaner than the citizens, in all things.
- 12. One of them was advising me to take pleasure in every thing, and to pursue this alone above all; for that this was happiness.
- in your body, and wife in your mind; that with the former you may be able to execute your defigns, and with the latter may know to foresee useful things.
- 14. Do not diffurb nor examine him; for he is drunk, fo that he could not answer you, stammering with his tongue.
- 15. I faw a fair woman and very long as to her neck, fo that the feemed to be the daughter of a fwan.
- 16. The man appears magnanimous in his life, and correct in his knowledge.

Η τις ουκ αν, ο ήδονη δυλευω, αισχρως διατιθημι⁵⁰, και ο σωμα και ο ψυχη;

Ομηρος αλλος τε πολυς αξιος επαινέω, και δη και ότι μονος ο ποιητης, ουκ αγνοεω ός δει ποιεω αυτος.

Συ ουτε αθανατος φυζιμος ουδεις.

Εις έποιος αν πολις αφικνεομαμ⁶, ο πολιτης, πας, μικρος ειμι.

Ο μεν αυτος παραγεω ο πας ήδομας, και μονος ούτος εκ πας μετειμι, ούτος γας ειμι ο ευδαιμων^{ας}.

Περαω™ όμεν σωμα ειμι φιλοπονος^π, ό δε ψυχη φιλοσοφος: ίνα ό μεν επιτελεω δυναμαμ ό^{πε} δοκεω^{5h}, ό δε προοραω επισίαμαμ ό συμφερω^h.

Μη ενοχλεω αυτος μηδε ανακρινω μεθυω γαρ, ώστε ουκ αν αποκρινομαι ^{50} συ, $\dot{o}$ γλωσσα διολισθαινω.

Είδω² λευκος μεν τις, κα, επιμηκης ο τραχηλος, ως εικαζω κυκνος συγατηρ εημι.

Φαγκω^m ο ανηρο μεν ζωη υψηλοφρων, ο δε γνωσις κκρίζης. 17. Because the barbarians are more flavish in their manners than the Grecians, and those of Asia than those of Europe, they remain under the despotic government, in nothing murmuring.

18. Timeus is full of the other fault, (I mean the frigid ftyle;) a man, in other things,

well enough.

19. The keen and ready witted are, for the most part, readily excited to passions; and are borne along bounding, as ships without ballast.

20. The one was laborious and manlike, and fqualid as to her hair, full of hardness as to her hands, girt up as to her robe, full of dust, as my uncle was, when he polished the stones; the other was very handsome, neat as to her dress, and graceful as to her gesture.

21. Moreover as fome of the letters are vowels, which perfect a found by themfelves; so we may remark of expressions themfelves; some of them, in the manner of vowels, are of themselves expressive.

22. I hope, if you turn yourfelf to the way towards virtue, that you will be an admirably good performer of good and honourable things. Δια ό^{ne} δουλικος ειμι δ ηθος ό μεν βαρβαρος ό Ελλην, ό δε περι ό Ασια ό περι ό Ευρωπη, ύπομενω ό δεσποτικος αρχη ουδεις ε δυσχερανω.

Ο έτερος ^{nc} , (λεγω δε δ ψυχρος ^{s} ,) πληρης δ Τιμανος ^{s} ανης, ό μεν αλλος, ίνανος.

Ο τε οξυς και αγχινοος, ώς ὁ πολυς νος, και προς ὁ οργη οξυρροπος ειμι και ατίω φερω, ώσπερ ὁ ανερματιστος πλοιον.

Ειμιδί μεν εργατικός και ανδρικός, και ανχμηρος διομη, ο χειρ τυπος? αναπεως, διαζωννυμι? ο εσθης, τιτανός καταγεμώς, όιος είμι ο θείος, όποτε ξεω ο λίθος ο δί έτερος δε μαλα ευπροσωπός, και ο σχημα ευπροσωπός, και νοσμίος ο αναπρεπης, και κοσμίος ο αναποση.

Ετι δς τροπος ο στοιχειον δ μεν ειμι φωνηεις, δς και κατα έαυτου φωνη αποθελεων δ αυτος τροπος ειμι επιγοεω⁵ και επι δ λεξίς⁵ δ μεν αυ τος, τροπος τις δ φωνηεις, ρητος ειμι.

Ελπίζω, ει ό προς ὁ αρετη όδος τρεπω 6° , σφοδρα αν συ ὁ καλος και σεμνος εργατης αγαθος γινομα 1° . 23. Harum artium ego janadudum cupidus sum; præfertim fi fuffecerit mihi eadem feientia, ad homines bonos quad animes, et ad pulchros quad corpora.

CHAP. XXIX.

Neuters in the plural have commonly verbs fingular.

Neutra pluralia gaudent, &c. Eton.

Netrum plurale gaudet, &c. Wetten.

A neuter plural is generally, &c. Bell.

Nomen neutrum plurale, &c. Holmes.

- 1. THE animals run.
- 2. Things are plainer, when compared together.
- 3. All things which the father hath are mine.
- 4. Do you not know that your bedies are members of Christ?
  - 5. What then are these things?
- 6. Not things, but the opinions of things trouble men.
- 7. The good things which you promifed to do to us, when you received the money, have been accomplified by you already.
- 8. The sheep follow him, because they know his voice.
- How are the things not good, which men receive from

Ζωον τρεχω.

Flagerhanos espe pare-

Πας όσος εχω ο πατης εμος ειμι.

Ουκ είδω^{m7} ότι ό σωμα συ μελος Χριστος είμι;

OUTOS OUV TIS EIMI ;

Ταρασσω ο ανθρωπος, ου ο πραγμα, ακκα ο περι ο πραγμα.

'Ος υπισχνεομαι² ποιεω³ αγαθος εγω, ότε λαμβανω² όχρημα³, αποτελεω συ⁴ ηδη.

Ο προδατον αυτος ακολουθεω, ότι είδεω ^{m7} ό φωνη αυτος.

Πως ουκ ειμι αγαθος, ό-

fortune? or again, how are the contrary things not bad?

Ito. ¶ Ye use the earth and sky for an house, and ye have as many couches as there can be beds on the earth; and ye reckon as your coverings, not all the wool that sheep produce, but all the bushes that the mountains and the plains send forth.

11. Whoever knows good and bad tragedy, knows also epics; for the qualities which the epopoeia has, are in tragedy.

12. Riches, honours, titles, crowns, and whatever other things bave their outfide decked in theatrical fplendor, cannot to a wife man at least, seem exceeding good things, the very despiting of which is no moderate excellence.

13. I shall relate how each of these things have been done, according to their times.

14. Let these things be sufficient for you, let them always be as principles.

15. Let filence generally prevail, or let necessary things be spoken, and in few words.

fo. And it shall be, when ye shall have sounded with the trumpet, let all the people shout together, and whilst they are shouting, the walls of the city shall fall of their own accord, and all the

παρα ότυχη; η παλιν, • εναντιος πως ουκ ειμι κακος;

Οικία μεν χραθμας γεα τε και ουρανος, κλινη δε συ ειμι όποσος γινομας 6° αν ευνη επι γεα $^{\varepsilon}$. στρωμα δε νομιώ, ουκ όποσος προδατον φω εριον $^{\circ}$, ακλα όποσος φρυγανον ορος τε και πεδίον ανημι.

Όστις περι τραγωδια^ε είδεω^{m7} σπουδαγος καμ φαυλος, είδεω καμ περι επος ος γαρ εποποίῖα εχω, ὑπαρχω ο τραγωδια.

Πλουτος, τιμη, δοξα, τυραντις, και όσος δη αλλος εχω πολυς ὁ εξωθεν προστραγωδεω ^{pth} , ουκ αν όγε φρονιμος, δοκεω ^{so} αγαθος ὑπερδαλω ^{h} , ὁς αυτος ^{ne} ὁ περιφρονεω ^{so} αγαθος το μετρίος.

Ως έκασθος^ρ ούτος πρασσω, κατα χρονος, διηγεομαι.

Όυτος συ αρκεω, αει δογμα ειμι.

Σιωπη ο πολυ ειμι, η λ λαλεω ο αναγκαμος, καμ δια λ

Και ειμι, ώς αν σαλπίζω δ σαλπιζέ, ανακραζω δ πας δ λαις αμα, και ανακραζω δ αυτος, πιπτω ^{m} αυτοματος δ τειχος δ πολις, και εισεγχομα πας δ λαις, δ ρμαω δ

people shall enter, each one ξκαστος κατα προσωπον εις rushing forward into the city. ὁ πολις.

17. Domus quidem tibi bene habet, et mancipia omnia, et equi fanè, et canes, et pradia, et quæcunque possides

pulchre dispesita sunt.

18. O stulti, nescientes quantis terminis negotia mortuorum et vivorum discreta sunt, et qualia sunt apud nos.

CHAP, XXX.

The primitive pronoun is used in the genitive, instead of the possessive pronoun.

The genitives of primitive, &c. Bell. Græci fubstantivo sæpe, &c. Holmes.

1. THEN Jefus faid, Let thou her alone, she has kept it until the day of my burial.

2. Fear not, daughter of Sion, lo! thy king cometh, fitting upon the colt of an afs.

3. And that they may not gladly fee the place, where they killed our auxiliaries.

4. And the steward said in himself; What shall I do, since my Lord takes my stewardship away? I am not able to dig, I am ashamed to beg.

5. You fay right, for I cured your burns, when lately you came up half burnt.

Ειπον ουν ε Ιπσους, Αφιημι αυτος, είς ο ήμερα ο ειταφιασμος εγω τηρεω αυτος.

Μη φοβεω, θυγατης Σιων, ίδου, ὁ βασιλευς συ ερχομας, καθημαι επι πωλος² ονος.

Και όπως μη ό χωριον ήδεως όραω, ενθα κατακαινω² εγω ό συμμαχος.

Είπον δε εν έαυτου ὁ οίκονεμος: Τις ποιεω, ότι ὁ Κυρίος εγω αφαίρεω $^{\rm m}$ ὁ οίκονομία εγω; σκαπτω ούν 1 ϵ χυω, επαίτεω αισχυνομαί.

Ευ λεγω, ότι συ ό εγκαυμα ιαομαι, ότε πρωην ανερχομαι⁶ ήμιφλεκτος. 6. ¶ Do you then, my fon, be ftrong in the grace which is in Jesus Christ.

7. If ye keep my commandments ye shall remain in my love; as I have kept my father's commandments, and I remain in his love.

8. Now my foul is troubled, and what shall I say? Father, save me from this hour; but, for this did I come to this hour. Father, glorify thy name. Then did a voice come from heaven; I have glorified it and will again glorify it.

9. And the book of this law shall not depart out of thy mouth, and thou shalt meditate in it, by day and by night, that thou mayest know to do all the things that are written; then shalt thou be directed right, and thou shalt rightly direct thy ways, and then shalt thou understand.

10. Num major es patre nostro?

11. Filius tuus vivit.

Συ ουν, τεκνον εγω, ενώ δυναμοω^m εν δ χαρις δ^d εν $\mathbf{X}$ ριστος Ινσους.

Εαν δ εντολη εγω τηςεω⁵, μενω εν δ αγαπη εγω καθως εγω δ εντολη δ πατης εγω τηςεω, και μενω αυτος εν δ αγαπη.

Νυν ὁ ψυχη εγω ταρασσω⁷, και τις ειπω; Πατης,
σωζω⁵ εγω εκ ὁ ὡρα οὐτος^{*}
αλλα, δια οὐτος^{*} ερχομαι
εις ὁ ὡρα οὐτος. Πατης, δοξαζω⁵ συ ὁ ονομα. Ερχομαι
ουν φωνη εκ ὁ ουρανος, Και
δοξαζω⁵ και παλιν δοξαζω³.

Και ουκ αφιστημι δ βιβλος δ νομος ούτος εκ δ στομα
συ, και μεκεταω εν αυτος,
ήμερα και νυξ, ίνα ειδεω ποιεω πας δ γραφω^{γη.} τοτε ευοδοω, και ευοδοω δ όδος συ,
και τοτε συνικμι.

CHAP. XXXI.

An impersonal verb governs the dative.

Xfu, nferes, and der, it behoveth, govern the accufative, with the infinitive.

Δει and χρη, fignifying necessity or want, ελλειτει, μελει, εκρειρι, μετεττι, εκθεχεται, with their compounds, govern the genitive and dative.

Impersonalia exigunt, &c. Eton.
Idem est manente, &c.
Quod ad particularia, &c. Wetten.
Impersonal verbs govern, &c. Bell.
Huc referantur, &c.
But Sei, xen, &c. Holmes.

- 1. WHO ought to feek for death, as the remedy of the troubles in age.
- 2. The definition is entirely worthy of praife, as having all things which a good definition should have.
- 3. But should not Vulcan pity Achilles, being the fon of Thetis?
- 4. And he faid this, not that be cared about the poor, but because he was a thief, and had the bag, and carried the things that were put in it.
- 5. Tell me plainly thus, what is this drefs? or what need had you of the journey down?

'Θς^P χρη² διωκεω ο θανατος, ως ο εν ο γηρας κακος φαρμακον.

Πανυ επαινος αξιος ὁ όρος, ώς πας εχω όσος δει ύγιης όρος εχω.

'Ο 'Ηφαιστος δε ου δει² ελεεω⁵, Θετις υίος ειμι, ο Αχιλλευς;

Ειπον δε ούτος, ουχ ότι περι ό πτωχος μελει αυτος, αλλα ίτι κλεπτης ειμι, και ό γλοσσοκομον εχω, και ό βαλλω¹¹ βασταζω².

Λεγω ούτωσι πως άπλως, τις ο στολη; τις ^{nc} συ $\dot{\bullet}$ κατω πορεια δει ^{5} ;

6. I myself have a share in the service.

7. My friends, a most excellent man is come to us; for all men cught now to know this man's deeds.

8. I do not repent that I killed your fon, but that I did not kill you also.

9. You fay a pleasant thing, if I must first become a musician and then be a wise man.

10. It has been written; Thou shalt not muzzle the ox treading out the corn. Does not God care about the oxen?

II. I do not care about you.

12. Children ought to inherit as well their parents' friendship, as their fortune.

13. It is less allowable for princes, than for private persons, to be unjust.

14. If you appear to them to fpeak the truth, you will have no need of any things, but go away, having taken your own things.

15. ¶ For he having a navy, we need fwift galleys, that our force may fail fafely.

ver to repent of his journey to me.

17. Ye must hate those who write things contrary to law, and think no one of such things to be

Εμαυτου μετεστί δου.

Ανηρ φιλος, ήνω είγω ανηφ αγαθος- νυν γαρ ηδη πας ανθρωπος δει είδω⁷ ο ούτος εργον.

Ουχ ότι αποκτεινω συ ό υίος μεταμελει εγω, αλλα ότι ε και συ προσαποκτεινω⁵.

Χαριεις λεγω, ει προτεςον πιθαρωδος γινομαμ^{6h}, καμ ειτα ειμι σοφος χρη.

Γραφω Ου φιμοω βους ακοαω. Ου περι ε βους με-

Ουδεις^{ne} εγω μελει συ^ν.
Πρεπει ό παις, ώσπερ ό
ευσια³, ούτω και ό φιλια ό
πατρικός κληρονομέω.

Ο βασιλευς ήττον εξε**ε-**τιν αδικεω², η δ ιδιωτης.

Αν δοκεω αληθης $^{\rm p}$ λεγω εκεινος, ουδεις $^{\rm a}$ συ δει πραγμα, αλλα λαμβανω $^{\rm c}$, απειμι, ο σεαυτη.

Δει γαρ, εχω εκεινος ναυτικος, και ταχυς τρικρις εγω, όπως ασφαλως ο δυναμις πλεω.

Ο μεν ούτος διδωμι εγω, π ειραω^m ποιεω, μηποτε με- ταμελει ^{5} ό προς εγω όδος.

Χρη συ μισεω ὁ ὁ παρανομος γραφω $^{\rm h}$, και μηδεις μικρος ήγεομαι ειμι ὁ τοιfmall, but every one exceedingly great

18. It becomes all persons to make libations, and to facrifice, and offer first fruits, chastely, and not diforderly, nor carelefsly, nor meanly, nor beyond their ability.

19. Do ye wish that we should lay a fine on those who do not do this, or are you far

from defiring it?

20. Sending out the sheep one by one into the pasture, having commanded the ram, what things he had to do for me.

21. You may use, as winter quarters for the army, Lemnos, and Thafos, and Sciathos, and the other islands in this place; in which there are harbours, and corn, and all things which

are necessary for armies.

* 22. For Jupiter, having begot Hercules and Tantalus, made the one immortal, on account of his virtue, and punished the other with the feverest sufferings, upon account of his wickedness; of which examples we, making use, should aim at excellence.

. . 23. The people answered to him, We have heard from the law, that Christ remains for ever; and how dost thou fay that the fon of man must be lifted up?

ουτος, αλλα έκαστος ύπες-MEYEBIG.

Σπενδω, και θυω, και απαρχομαι, έκαστος προσηκει, καθαρως, και μη επισεσυρμενως, μηδε αμελως, μη-SE YNITXPUS, MNSE UTEP SUraus.

Βουλομα ζημια ο μη ποιεω τ γραφω , η πολυς γε δει:

Movospl rapinuis o mpo-Cator es à voun, EVTERRO^{ms} ο κριος, όποσος χρη2 πρασσω αυτος ύπερ εγω⁸.

Υπαρχει συρί χειμαδιος χραομοι ο δυναμις, Δημνος, και Θασος, και Σκιαθος, και ο αλλος ο εν ούτος ο τόπος vyoos. Er of nay rimhr, nay σιτος, και ος χρη στρατευμα πας ύπαρχω.

Zeus yap Hpankens na Τανταλος γενναω5, ο μεν, δια ο αρετη2, αθανατος ποιεω, όδε, δια ό κακια, ό μεγας τιμωρια κολαζω. ός χρη παραδειγμα χραομαι, ορεγωⁱⁿ ὁ καλεκαγαθια^g.

Αποκρινομαι αυτος ο οχλος, Εγω ακουω⁵ εκ ο νομος. ότι ὁ Χριστος μενω εις ὁ αιων" και πως συ λεγω. ότι δει ύ-Lows o vios o artewas;

24. How then will you be of no confequence? who are required to be of confequence in those things alone that are in your power, in which you may be most worthy.

25. If he who censures those who write to instruct, would consider these things particularly, *I think* he would no longer take the contemplation of the present subjects to be superfluous and useless.

26. We must learn from nothing else than art, this most important thing, that there are fome of the things in writing,

which depend on nature alone.

27. It is doubtful whether these animals which are called irrational have not some share of reason; for perhaps, although all partake not of that which is uttered by the voice, which they name enunciative, yet they do of that which is in the mind, which they call internal, some more and some less.

Πως δε ουδεις ουδαμος είμι; ός εν μονος είμι τις δει ό επι συ⁴, εν ός εξεστι συ είμι πολυς αξιος.

Ει ούτος επιλογίζομαι⁵ κατα έαυτου^{ριο}, ό ο χρηστομαθων επιτιμαω⁸, ουκ αν ετι, εγω δοκει, περισσος και αχρηστος ό επι ό⁸ προκειμαι⁵⁰ θεωρια.

Ο δε κυριος τε και αυτος, δ ειμι τις δ εν κογος²¹ επι μονος δ φυσις³, ουκ ακκοθεν εγω, η παςα δ τεχνη εκμανθανω⁶ δει^{*}

Ει μεν μηδολως λογος μετεστιό αλογος ονομαζω^λ ζωον, αδηλος ειμι ισως γαρ, ει και του μη κατα ό φωνη, ός και προφορικος ονομαζω, αλλα όγε κατα ό ψ νχη, ός ενδιαθετος καλεω, μετεχω πας $^{\rm ne}$, ό μεν μαλλον, ό δε ήττον.

28. Si bonum aliquem amicum paraturi fimus, nos ipfos bonos oportet esfe, et dicere pulchra et facere.

29. Sive æs, five aurum dicaveris, aliis quidem aliquando possessionem et prædam dicaveris; deo vero parva est cura aurificum tuorum.

CHAP. XXXII.

A fubstantive with a participle, whose case depends upon no other word, is put in the genitive absolute; sometimes, by the Attics, in the Accusative; very seldom in the dative.

---The participles of impersonal verbs are often used absolutely.

Quibuslibet verbis additur, &c.

Et Atticè accusativus, &c. Eton.

Genitivus absolutè, &c. Wetten.

A substantive with a participle, &c.

The participles of, &c. Bell.

Ablativus absolutè sumptus, &c.

Sometimes an accusative, &c. Holmes.

- 1. THE daughter of Herodias having entered, and danced, and pleufed Herod and those that fat with him, the king said to the damsel, ask of me whatsoever you will, and I will give it to you.
  - 2. Son, how will you learn justice here, your masters being there?
- 3. Delos being purified by the Athenians, in this war, and the fepulehres having been removed; as many as were of those who had died in the island, above the half appeared to be Carians.
  - 4. When you fee any one weeping in grief, either when his

Εισερχομαι⁶ ο θυγατης ο Ήρωδιας, και ορχεομαι⁵, και αρεσκω ο Ήρωδης και ο συνανακειμαι εισον ο βασιλευς ο κορασιον, αιτεω⁵ εγω ος εαν θελω, και διδωμι³ συ.

*Ο δικαιοσυνη, ω παις, πως μανθανω^{m3} ενθασε, εκει ειμι συ^d ὁ διδασκαλος;

Δηλος καθαίρω ύπο Αθηναίος εν όδε ο πολεμος, και ο Эνηνη αναίρεως όσος είμι ο Эνησκω⁶ εν ο νησος, ύπερ ήμισυς Καρ φαινω⁶⁶.

Όταν κλαιω είδω⁶ τις εν πενθος, η αποδημεω τεκνον, fon is going abroad, or when he has lost his property, beware left the appearance may take you in.

5. It being of great importance to the army, that the general should take care of his own safety, for the good of all.

6. When God gives his affiftance, malice has no power; and when he does not give it, labour is in vain.

- 7. The Grecians having three fleets worth attention; that which you have, and ours, and that of the Corinthians.
- 8. The fum of all these is, almost fifteen talents.

9. The year being past.

10. The man having done this.

II. Many of them also fled to the mountains, as expecting that Alexander would not come to them at least.

12. The people voted to make war; but when they had determined on it, it was impossible for them to begin immediately, being unprepared.

13. ¶ Having before shewn the things, which make writings great and sublime, it is manifest, that the contrary of these will make them mean and vulgar.

14. Fathers restrain their sons from bad affociates; the fociety of

η απολλυμι ό ^{pla} έαυτου, προτεχω μη συ ό φαντασια συναρπαζω ^{5} .

Πολυ διαφερει ο στρατευμα, ο στρατηγος ο εαυτου σωτηρια, ύπερ ο κοινος ^{PR} , φειδω ^{m} .

ωρεις ισχυω πονος. χυω φθονος· και μη διδωμι,

Τρεις^α ειμι λογος αξιος δ Έλλην γαυτικον δ παβα συ[†], και δ ημετερος, και δ Κορινθιος.

Όυτος κεφαλαίον πας γιγνομαί, μίκρος λείπω, πεντεκαίδεκα ταλαντον.

Παρειμι⁶ ενιαυτος ^{d} .

 Ω_c ό ανηρ^α ούτος ποιεω⁵.
Πολυς αυτος και εις ό ορος καταφευγω⁶ ως προς ούτος γε ουχ ήκω³ Αλεξανδρος^α.

Ο πληθος ψηφιζω^{mp1} πολεμεω· δοκει δε αυτος, ευθυς μεν αδυνατος^{pne} ειμι επιχειςεω, απαρασκευος^{pld} ει-

Προ ὑποθεικνυμι ὁ, ὁσος ευγενης και ὑψηλος εργαζομαι ὁ λογος, δηλος, ὡς ὁ εναντιος^ρ οὐτος ταπεινος ποιεω³ και ασχημων.

Ο υίευς ο πατης ειργω απο ο πονηρος ανθρωπος»

the good being an exercise of virtue, but that of the bad, a destruction.

- nen; the leading one, and greatest of all, to be fuccefiful; the other, less than this, but the greatest of other things, to intend well.
- 16. The earth being torn open from its depths, Tartarus itself exposed to view, and the rubole world receiving a commotion and a rent; all things together, heaven, hell, things mortal, and immortal, together combat and share the danger in the fight.
- 17. I remember, not long fince, how he was quite terrified, and this too, they being but three.
- 18. O ye worst of Lydians, and Phrygians, and Assyrians, know thus, that I will not cease.
- 19. And I blame Bacchus truly, because, having conquered you in a sea fight, he metamorphosed you, when he ought only to have held you under his own power.
- 20. He prayed to the gods fimply to give the things that were good, as the gods know best, what kind of things are good.
  - 21. If you esteem a pot, re-

ώς ο μεν ε χρηστος ομιλια² ασκησις ειμι ο αρετη, ο δε ο πονηρος, καταλυσις.

Δυο αγαθες είμι πας ανθρωπος· ὁ μεν ήγεομαι, και μεγας πας, ὁ ευτυχεω³· ὁ δε εκαχυς μεν εύτος, ὁ δε αλλος μεγας, ὁ κακως βουλευομαι.

Αναρρηγνυμι μεν εκ βαθρος γεα, αυτος δε γυμνοω Ταρταρος, ανατροπη δε δαλος και διαστασις δ κοσμος λαμβανω πας άμα, ουρανος, άδης, δ Σνητος, δ αθανατος, άμα δ τοτε συμπολεμεω και συγκυδυνευω μαχη.

Μναομα $η^7$ ου προ πολυς, ώς παντοιως ειμι δειδω^{m7h}, και ούτος ^{ne} , τρεις ειμι ^{3} .

 Ω κακος Λύδος, και Φρυζ, και Ασσυριος, εύτω γινωσκω, ώς ουδε παυω ^{m3h} εγω.

Και μεμφομαι γε ο Διενυτος $^{\rm t}$, ότι, συ $^{\rm pl}$ καταναυμαχεω $^{\rm s}$, μεταδαλλω $^{\rm s}$, δει χειροω $^{\rm ms}$ μονον.

Ευχομαν² προς ο θεος απλως ο αγαθος διδωμι, ως δ Δεος² καλλιστα ειδεω⁷, όποιος αγαθος ειμι.

Αν χυτζα στεργω, μνασ-

member that it is but a pot that you efteem; and thus, when it is broken, you will not be troubled; if you dearly love your fon, or wife, that you love but a mortal; and thus, when he dies, you will not be troubled.

22. They who are able purchase fervants, that they may have them as fellow labourers; and acquire friends, as needing affistants; but they neglect their brothers, as if friends could be made of citizens, and not made of brothers.

23. And now the play being over, each of them having stripped off that gilded dress, and having put off his mask, and come down from his buskins, goes about poor and humble.

μαγ³ ότι χυτρα στεργω καταγνυμι⁶ γας αυτος, ου ταρασσω³. αν παγδιον σεαυτου καταφιλέω, η γυνη, ότι ανθρωπος καταφιλέω, αποθνησκω⁶ γας αυτος, η παρασσω³.

Οικετης μεν ο δυναμαγια ωνεομαι, ίνα συνεργος εχω και φιλος κταομαι, ώς βοηθος δεομαι ο δε αδεκφος αμελεώ, ώσπερ εκ πολιτης μεν γιγνομαι φιλος, εξ άδεκφος δε οῦ γιγνομαι.

Ηδη δε περας εχω ο δραμα, αποδυμι^{π5} έκαστος αυτος ο χρυσοπαστος εκεινος
εσθης, και ο προσωπειον αποτιθημι^{π6}, και καταδαινω⁶ απο ο εμδαται, πενης
και ταπειτος περιερχομαι.

24. Illa hæc adhuc dicente, non expectavi ego finem ver-

25. His expositis, felicitas in laudabilibus sit, an potius in honorabilibus rebus, videamus.

26. Hunc igitur Pertinacem, noche intempesta, sopore correptis omnibus, Lætus atque Electus adeunt.

CHAP, XXXIII.

The time when is commonly put in the genitive, fometimes in the dative; how long in the accusative.

Quæ fignificant partem, &c. Eton.
Similiter et nomen, &c. Wetten.
Nouns of, &c.
Time is fometimes, &c. Bell.
Nomen temporis, &c. Holmes.

- vere proceeding thus.
- 2. Before they were many days in Attica, the fickness began first to be among the Athenians.
- 3. In which time Moses was born, and was very beautiful; who was nourished during three months, in his father's house.
- 4. Cyrus wept in filence for fome time, and then fpoke.
- 5. In this month, ye fent away Charidemus, having ten empty thips, and five talents of filver.
- 6. We ought to think that man inoft unhappy, who continues a long time committing wickedness with impunity.
- If a law were made, that perfons not eating should not be hungry, and not drinking,

'Ο νυξ ούτως πορευομαι.

Ειμι^h αυτος ^{plg} ε πολυς πω ημέρα εν ο Αττική, ο νόσος πρωτον αρχω^m γινομαι ο Αθηιαιος ^{d} .

Εν ός καιρος γενναω Μωσης, και ειμι αστειος ό Θεος ός ανατρεφω⁶ μην τρεις, εν ό οικος ό πατηρ.

Ο Κυρος χρονος μεν της σιωπη καταδακρυω, εποιτα δε φθεγγομαι.

Όυτος ὁ μην⁸, δεκα ναος αποστελλω εχω Χαριδημος κενος, και πεντε ταλαντον αργυριον.

Όστις πολυς χρονος αδικεω ακολαστος μενω, ούτος δει νομίζω ο ατυχης.

Ει νομος τιθημι⁵⁰, μη εσθιω μη πειναω, και μη πινω, μη διφαω, μηδε ρίγοω not be thirfty, nor be cold in winter, nor warm in funmer, no law could make men obey as to these things.

8. On the first day of the week, Mary Magdalene comes early to the tomb, and sees the stone taken from the tomb.

9. ¶ And having failed from thence, the next day, we came over against Chios; and the day after, we put into Samos; and having staid in Trogyllium, the next day, we came to Miletus.

the meffenger; and the Armenian, and the Chaldeans fent with him, those whom they thought most fit, both to act along with him, and to speak properly of Cyrus.

11. The fubject of the Odyffey is long; a perfon being many years abroad, and guarded by Neptune, and being alone.

and whence have you come to us? for you have not appeared this long time in the city.

13. They continued thus crowded fome feventy days; then they difmified the reft, except the Athenians, and whatever of the Sicilians and Italians were in the army.

ό χειμων⁸, μηδε θαλπω^π ό θερος, ουδεις αν νομος δυναμαι^{P50} διαπράσσω^{m5} ανθςωπος ουτος πειθω^{m7}.

Ό είς ο σαββατον, Μαξια ο Μαγδακινη ερχομαι πρωι εις ο μνημειον, και βκεπο ο κιθος αιρω⁷ εκ ο μνημειον

Και εκειθεν αποπλεω⁵, ο επειμι^h, κατανταω αντικρυς Χιος¹ ο δε έτερος, ταραβαλλω⁶ εις Σαμος¹ και μενω⁵ εν Τρογυλλιον, ο εχω^{mh}, ερχομαι⁶ εκ Μιλετος¹

Ο ύστεραιος, ό τε Κυρος πεμπω² ό αγγελος και ό Αρμηνιος, και ό Χαλδαιος συνπεμπω², ός Ικανος νομιζω² ειμι, και συμπρασσω⁵, και ειπον περι Κυρος⁸ ό προσηκον⁹.

Ο Οδυσσεια μακρος ό λο γος ειμι απόδημεω τις ετος πολυς, και παραφυλασσω υπο ό Ποσειδων, και μονος ειμι.

Χαιρω, ω Μενιππος και ποθεν εγω αφικνεομαι; ποκυς γας χρονος ου φαινω^m εν δ πολις.

Ήμεςα μεν εξδομηκοντα τις ούτω διαιτασμαι^ρ αθgooς: επειτα, πλην Αθηναιος, και ειτις^η Σικελιωτης η Ιταλιωτης συστρατευω, ὁ αλλος απολίδωμι^{πό}.

14. Socrates, having talked to these women, before Crito, and having directed whatever things he pleafed, came to us himfelf; and it was now near fun-let, for he spent a long time within.

15. As he was asking these things, (Socrates) answered no more; but having remained quiet a little time, he moved, and the man uncovered him, and he fixed his eyes.

16. I fav that five hundred of these should be Athenians, of whatever age you think right, ferving an appointed time, not long, but as much as feems proper, in fucceifion to each other.

17. It is faid, that Alcibiades before he was twenty years old, conversed about these things, with Pericles who was his tutor.

18. From the time that they leave the Ephebi, these live again five and truenty years thus.

19. Cyaxares, king of the Medes, continued drinking, that night in which Cyrus departed, as if fortunate; aud, hearing much tumult, he thought that the other Medes, except a few, were in the camp.

Enerves, evantion & Kotτων, ο Σωρατης διαλεγομαι^{ρ5} τε, και επιστελλω⁵ ασσα βουλομαι3, αυτος ήκω3 mapa eyw. nas esus non eyyus naice Suganpi, xpores γαρ πολυς διατριδω ενδον.

'Ουτος ερομαι αυτος, ουδεις ετι αποκρινομαι αλλα OLIYOS XPOVOS EIGHELTES, XIνεω? τε, και ο ανθρωπος εκκαλυπτω αυτος, και ός è

OUUZ ITTILL.

Όυτος δε Αθηναιος φημι δει ειμι πεντακοσιοι, εξ ός αν τις συ ήλικια καλως εχω δοκει, χρονος τακτος στρατευω^m, μη μακρος ούτος, αλλα όσος αν δοκει καλως εχω, εκ διαδοχη ακληλών.

Λεγω, Αλκιδιαδης, πριν EINSOIN ETOS EIMI, MESINANS בחודףסחסק מבר בומו^h, במטדסט. TOIGG SE SIANEYOMAIPS.

Απο ός αν εξερχομαι χρονος εκ ο Εφηδοι, ούτος מט אבעדב אמן בואסטן בדסק לומγω ώδε.

Ο Κυαξαρης, ο ο Μηδος βασιλευς, ο μεν νυξ εν ος εξερχομαιο : Κυρος, αυτος TE $\mu \in \theta \cup \tau \times \omega^m$, $\omega \varsigma \in \tau = \varepsilon \cup \tau \cup$ χιαά. και ο αλλος δε Μηδος οιομαι2 παρειμι εν ο στρασοπεδον, πλην ολιγος, ακουω Dopulos 70xus2.

20. Vestem indueris non modo vilem, sed eandem quos que astate et hyeme.

21. Postridie Tigranes ipse aderat.

22. Quum vero advenerit finis, non oblivione inhonorati jacent, sed memoria per omne tempus celebrati florent.

CHAP, XXXIV.

The question whither? is commonly answered by us or mpos with the accusative: rubere? by with the dative: rubence? by Ex or ano with the genitive: and by or through what place? by Sia with the genitive.

Adverbs in & and or are used to fignify at a place: in Se, σε, or ζε, to a place: and in Sev and Se, from a place: δε is

also added to accusatives, to signify to a place.

The distance of one place from another, is put in the accufative.

Græci sæpissime in locis, &c. Aliquando usurpant, &c. Δε ita additur, &c. Nomen spatii, &c. Nomen loci, &c. Wetten. The distance of one, &c. To the names of towns, &c. The prepositions are sometimes, &c. The Greeks often change, &c. Ad locum, in, aque, &c.

I. A ND now fend men to Και νυν πεμπω5 εις Ιοπ-Joppa. me arno.

2. And having got up from

Kaneider aviotnmie, ep-

thence, he comes into the coasts of Judea, by the farther fide of Jordan.

3. The bees always obey their leader willingly; and wherever he ftays, no one departs from

4. They were about twenty or

thirty furlongs distant.

5. But let us fee Gnipho the usurer, if you please; he does not live far off, and his door it-felf is open to us.

out early, and advanced about

the sty furlongs.

7. For after they came to their father's old monument.

- 8. Having begun from Ga-
- And then he led me away to a certain place, darker than the other.
- 10. ¶ I do not think it necessary now, that ye should go so long a way, to Jerusalem, to the city of our enemies.
- to make fables. This then came first from Sicily. And Crates first began, of those at Attens, to make whole discourses or fables.
- 12. After this, Jesus began to shew to his disciples, that he must depart to Jesusalem, and suffer many things from the el-

χομαι εις ὁ όριον ὁ Ιουδαια, δια ὁ περαν ὁ Ιορδανος.

Ο ήγεμων αει δ μελισσα έκουσιος πειβω^m. όπου δε αν μενω, και ουδεις απερχομαι εντευθεν.

 $A\pi \epsilon \chi \omega^{3}$ όσος εικοσιν η τριακοντα σταδιον.

Εγω δε, ει δοκει, Γνιφων δ δανειστος ειδω⁵ ου μακρος (όδος) δε και ούτος οικεω, ανοιγω^{β7} αυτος εγω ο Ουρα.

Ο ύστεραιος, πρωι πορευομαι², και προερχομαι⁵ ώς εικοσι σταδιος.

Επει γαρ ερχομαι⁶ (προς) πατης αρχαιος ταφος.

Αρχομαι⁵ απο ο Γαλι-

Και δη απαγω² εγω προς τις χωριον, ὁ ακλος ζοφερος.

Ου εγω δοκει νυν επειγω, συ εις Ίεροσολυμα πορευομαι, εις ο ο εχθρος πολις, μακρος ούτως όδος.

Ο μυθος ποιεω Επιχαρω μος και Φορμις αρχω. Ο ο μεν ουν εξ αρχη εκ Σικελια ερχομαι. Ο δε Αθηνησι, Κρατης πρωτος αρχω καθολος ποιεω λογος η μυθος.

Απο τοτε αρχω^m ό Ίησους δεικνυω ό μαθητης αυτος, ότι δει αυτος, εις Ίεροσολυμα απερχομαι⁶, και ders, and high priefts, and fcribes.

13. Bring forward another; or rather these two; that laughing man from Abdera, and that weeping one from Ephesius; for they are willing themselves to be sold together.

14. Odenatus the Palmyrenian, a man at first obscure and unknown, foon humbled him then from his insolence, after he had come home, and was raised to great vanity.

15. Do not hefitate to go a long way, to those that promise to teach any thing useful.

by Ephefus, left he might have any delay in Afia; for he was hattening to be in Jerusalem, against the day of Pentecost. And from Miletus, having fent to Ephefus, he called to him the elders of the church.

17. I fend you who have been taken, home, and I give you leave to confult with the other Chaldeans, whether you will fight with us, or be friends.

18. Descenditque post sinem annorum a.! Achab in Sa-

πολύς πασχω ύπο δ πρεσ-Ευτερος, και αρχιερευς, και γραμματευς.

Αλλες παραγαγω μαλλον δε ό^{dunl} δυω ούτος ό γελαω ό Αβδηροθεν, και ό κλαιω ό εξ Εφεσος άμα γας αυτος πιπρασκω⁷ βουλομαι.

Όυτος μεν συν οικαδε αυθις αφικνεομαι¹⁷⁶, και προς ακαζονεια αιρω¹⁵⁶ πολυς, αποπαυω ουκ ες μακρος ό φρυαγμα Οδεναθος ό Πακμυρινος, ανης αφανης μεν τα πρωτα και αγνωτος.

Μη κατοκιέω μακρος δοδος πορευομαι, προς δ διδασκω τις χρησιμος επαγγελλω^{mh}.

Κρινω ὁ Παυλος παραπλεω⁵ ο Εφεσος², μηποτε
γινομαι⁵⁵ αυτος κατασχεσις
εν ὁ Ασια σκευδω γαρ, εις
ὁ ήμερα ὁ πειτημοστη, γιγομαι⁶ εν Ιερουσαλημ. Απο
δε ὁ Μιλητος, πεμπω⁵ εις
Εφεσος μετακαλεω ὁ πρετσυτερος ὁ εκκλησια.

Εγω αφιημί συ^{ρί} οικαδε, δ λαμβανω^h, και διδωμί συ συν δ αλλος Χαλδαιος βουλευομαί⁵, είτε βουλομαί πολεμεω εγω, είτε φίλος είμι. 19. Sed mihi neque domo exeunti mane, dei fignum ad-

versatum est, neque quando hic ascendebam.

20. Laudaverit jure aliquis illum Athenis legislatorem, qui vetuit parentem a filio ali, quem nullam artem edocuisset.

CHAP. XXXV.

The price or measure of any thing is put in the genitive; formetimes, the price is put in the dative.

Nomina etiam, &c.
Pretii, &c. Wetten.
Nouns of measure, &c.
The price is fometimes, &c. Bell.
Lans et &c. uti et mensura, &c. Holmes.

1. THE gods fell all good things to us for labours.

2. If this man be willing to give you, for two pence at most.

3. Confider, that calmness is purchased at so much, firmness at so much, but nothing is got gratis.

4. The fruits of the palm trees being fin fingers in fize.

5. Ye know that ye were not redeemed with corruptible things, filver or gold, from your vain converfation.

6. Of which things fome per-

Ο πονος πωλεω εγω πας ο αγαθος Βεος.

Ην εθελω συ αποδιδωμι^{π6} ουτος, ο μεγας^{ne} δυο οδολος.

Επιλεγω, ότι τεσουτος απωλεω απαθεια, τοσουτος αταράξια, προικα δε ουδεις περιγινομαί.

Φοιν:ξ καρπος" κατα ό μεγεθος εξ δακτυλος ειμι.

Είδεω ^{m7} ότι ου φθαρτος ^{d} , αργυριον η χρυσιον, λυτροω ^{S} εκ ο ματαγος συ αναστροφη.

Of TIS MIR POS MEPOS TON

fons having received small parts from him gratis, fold them to others for a great price.

7. I brought you an anchor for five drachme.

8. ¶ They fay unto him; Shall we, having gone, buy two bundred penny worth of bread, and give them to eat.

9. Tell me, fays he, Tigranes, at what price you would purchafe, to get your wife again? Cyrus, fays he, I would purchafe with my life, to preferve her from flavery.

do. Anacreon having received five talents as a gift from Polycrates, after he had fpent two nights in anxiety about them, returned them, faying, that they were not worth the anxiety which they created.

ρα εκείνος προίκα λαμδα-νω⁶, πολυς ο αλλος πωλεω².

Αγκυρα κομίζω πεντε δραχμη.

Λεγω αυθος. Απερχομαμ⁶ αγοραζω⁵ διακοποιοί δηναριον αρτος ^{pa} , και διδωμι ^{63} αυτος φαγω.

Συ δε, φημι, ω Τιγρανης, λεγω⁵ εγω όποσος αν πριαμα⁰ ώστε ο γυνη απολαμζανω⁶; Εγω μεν, φημι, ω Κυρος, και αν ο ψυχη πριαμα⁰, ώστε μηποτε λατρευω⁵ ουτος.

Αναμρεων δωρεαν παρα Πολυκρατης καμβανω⁶ πεντε ταλαντον, ως φροντίζω⁵¹ επι αυτος δυω νυζε dual, αποδιδωμι αυλος, ειπον, ου τιμαω αυτος ο επι αυτος φροντις.

11. Nicias, Nicerati filius, dicitur præfectum fodinis argenteis emisse talento.

12. Neque si quid emam, si vendat minor triginta annis interrogabo quanti vendit?

CHAP. XXXVI.

A preposition often governs the same case, in composition, that it does without it.

Prepositions in composition, &c. Bell. Verba cum prapositionibus, &c. Holmes.

1. HAVING gone out of the city.

2. It is not fafe to fay fuch things; left we may get fome trouble from our prating.

3. And now again, thro' merey, you have partaken of immortaticy.

4. And in human reason, who would turn from the enemy flying?

- 5. Send to Simon, who is furnamed Peter. He lodges with one Simon a tanner, who has his house by the sea side; he shall tell thee what thou must do.
- 6. Why do ye also transgress the commandments of God, by your tradition?
- 7. She, having taken the fword, killed herfelf before her hufband.
- 8. Remember, that if you a-bide in the same thing, those who laugh against you at first, shall ad-

Εξελθων ο πολις.

Ουκ ασφακής κεγω ὁ τειουτος: μη και τις κακός απολαυω ^{5} ὁ φλυαρία.

Νυν δε, κατα ελεος^a, αυθις αθανασια μεταλαμβανω.

Aνθρωπινος δε γνωμη, τις αν φευγω πολεμιος ^{p1} αποτρε $^{-}$ πω ^{m} ;

Μεταπεμπω⁵ Σιμων, ές επικαλεω Πετρος. Ουτος ξετιζω™ παρα τις Σιμων βυςσευς, ός ειμι οικια παρα Δαλαστα ουτος λαλεω συ τις δει ποιεω.

Δια τι και συ παραδαίνω δ εντολη δ Θεος, δια δ παραδοσις² συ;

Λαμθανω⁶ ο ξιφος, έαυτου προαναιρεω⁶ ο ανηρ.

Μναομαμ^{P7}, ότι εαν μεν εμμενω⁵ ό αυτος, ό καταγεκαω^h αυ προτερον, ούτος 0.2 mire you at last; but if you be overcome by them, you shall receive double ridicule.

9. All the maids about her

10. Stranger, I have all justice from you, fince you condemn your-felf to death.

11. ¶ If two conforants chance to be added to a fbort vowel, they will make the fyllable long.

12. Folly, and with it incontinence, are joined to riches and powers, and follow with them.

13. Those who are ignorant of wisdom and virtue, but spend their whole time in revels and the like, fink downwards, and err through life.

14. And Jesus, having seen her, said unto her; Woman, thou art loosed from thine infirmity; and he laid his hands on her, and immediately she was made straight, and continued glorifying God.

15. Critias and Alcibiades, whilft they were with Socrates, were able to govern their bad inclinations; but being separated from him, Critias having sled into Thessay, associated there with men using iniquity rather than justice.

συ ύστερον Βαυμαζω: εαν δε ήτταω⁵ αυτος, διπλοος προσλαμβανω^m καταλεγως.

Συνανιστημι⁶ μεν αυτος πας ο αμφι αυτος².

Εχω, ω ξεινος, παςα συ πας ο δικη, επειδη σεωύτου καταδικαζω Βανατος.

Ει συμβαίνω⁶⁰ βραχυς φωνηθις δυο συμφωνος το επιφερω⁵, μακρος ποιεω³ ο συλλαβη,

Συνταστω⁷, και συνακολουθεω ό μεν πλουτος και ό ξυναστεια ανοία, και μετα ουτος, ακολασία.

O фрогиоц на арети супендос, его χ на бе на δ тоночтос астоичени, нато феро, на π хача ϕ ^{m} δ на δ н

Είδω⁶ δε αυτος ὁ Ιπσους, εμπον αυτος: Γυνη, απολυω⁷ ὁ ασθενεια συ: και επιτιθημι αυτος ὁ χειρ, και παραδος ανορθοω⁵, και δοξαζω ὁ Θεος.

16. First then, I am right to answer to the first falsehoods, which have been spoken against me, and to the first accusers; and then, to the latter falsehoods, and the latter accusers.

17. You need not wonder, my friend, for, having been lately with Homer and Euripides, I know not how I was filled with their words, and the verfes come of their own accord into my mouth.

killed yourfelf, why do you blame Ulyffes? And lately you did not even look towards him, when he came to confult the prophet, nor did you deign to freak to a man that was your fillow foldier and companion.

19. Socrates taught his affociates to refrain from things imtious, unjul, and shameful, not only when they would be feen by men, but also when they would be in solitude. Πρωτον μεν ουν, δικαιος είμι απολογεομαι προς ό πρωτος εγω ψευδος κατήγορεω^h, και προς ό πρωτος κατηγορος επειτα δε, προς ό υστερον, και ό υστερος.

Μη Θαυμαζω⁵⁵, ω εταμξος, τεωττι γας Ευριπίδης $\dot{y}$ Όμηςος συγγινομαμ⁶, ουκ είδω¹¹⁷ έπως αναπληθω⁵ ο επος, και αυτοματος εγω ο μετρον επι ο στομα¹¹ εςχομαι,

Ει συ μαγω^{ρο}, ω Αιας, σεαυτου φονευω, τις αιτιαω ο Οδυσσευς; Και πρωην συτι προσθλεπω⁵ αυτος, όποτε ήκω² μαντευομαι^{m3h}, συτο προσειπον αξιοω^m ανης συστρατιωτης και εταιρος.

Διδασκω ο Σωκρατης ο συνων, ου μονον οποτε υπο ο αυθρωπος όραω, απειχώ ανοτιος, τε και αθικος, και αισχρος, αλλα και έποτε εν ερημια ειμι.

20. Sibimet ipfi multa deeffe; prapofitum vero civitati, fi non omnia perficiat, quæ civitas velit, ob id pænæ fubjectum effe, nonne hoc ingens est amentia?

21. Ego vero cum Diis versor, versor cum hominitus honestis; nec ullum præclarum facinus, five divinum five humapum, absque me perpetratur.

CHAP. XXXVII.

The genitive case of a substantive is often put absolutely, the former substantive, Ereka, xapır, ek, eg, or some case of tis or is being understood.

Ponitur genitivus, &c. Genitivus per se, &c. Mutatur nominativus post verbum, &c. Aliquando folus genitivus, &c. Nomina etiam, &c. Wetten. Sometimes the first substantive, &c. Sometimes the cause, &c. Sometimes the accufative, &c. Sometimes the nominative after the verb, &c. Many verbs feem, &c. Bell. Genitivus fæpe ponitur, &c. Holmes.

- I. CYRUS, having heard this, pitied him on account of the misfortune.
  - 2. He loves him for his virtue.
- 3. There stood by the cross of Jesus, his mother, and his mother's fifter, Mary the wife of Cleophas.
- 4. It is not right to blame this man for the things that have been omitted, fo much as to commend him for his ingenuity and diligence itself.

Ο Κυρος, ακουω5, ο παθος οικτειρω αυτος.

Φιλεω αυτος δ αρετη.

Ίστημι⁸ παρα ο σταυρος ό Ιησους, ό μητηρ αυτος, και ο αδελφη ο μητηρ αυτος Μαρια ὁ ὁ Κλωπας.

Όυτος ο ανηρ ουχ ούτως αιτιαομαιό εκλειπω^h, ως <math>αυ= τος ο επινοια και σπουδη αξ-

105 ne ETAIYER.

5. The fish called Cephalus is one of those that live in the fens.

6. Distant many days journey.

7. I admire your virtue.

8. Leading him out of the way, under fome palm trees, he ordered them to spread some of the Median carpets under him.

9. The king of the Romans, being now old, goes to the house of a teacher; but my king Alexander died when thirty two years

of age.

To. ¶ I think indeed that you are just, but not in any degree wife; and you feem to me yourfelf to know this; for you require money from no person on account of his living with you.

of the captains, called Aglaitidas; a person who, as to his manner, was one of the harsher

men.

12. When I shall have finished (the term or time) of this mortal life.

13. And learn also from me, my son, fald he, these most important things; you should never attempt any thing, neither in yourself, nor with the army, against the sacrifices and auguries. Ο ιχθυς & Κεφαλος & εν δ έλος βιοω^h ειμι.

Απεχω^h πλειων ήμερα. Θαυμαζω συ.

Απαγω αυτος ο όδος εξω, υπο φοικιξ^α τις, ο Μηδικος πιλος υποθαλλω κελευω αυτος 1.

Ο Ρωμαγος βασιλευς, γηρασκω ηδη, ες διθασκαλος φοιταω ο δε εμος βασιλευς Αλέξαιδρος δυο καν τριακοντα ετος αποθημοκω.

Εγω τοι συ μεν δικαιος νομιζω, σοφος δε ουδε όπωςτιουν δοκεω δε εγω και αυτος ούτος γιγνωσκω ουδεις² γαρ ουν ο συνουσια αργυριον πρασω¹¹.

Εν ό σκητη τυγχανω τις ϵ_{HM} ό ταξιαρχος, Αγλαίτι- δας ονομα τανης, ό τροπος, ό στρυφιος ανθρωπος.

Επείδαν ὁ ανθρωπίνος βιος τελευταω ^{5} .

Μανθανω⁶ δε εχω, ω παις, και όδε, φημι, ο μεγας· παιρα γαρ ίερον και οιωνος μητε εν σεαυτου μηδεποτε, μηδε εν ο στρατια, κινδυνευω⁵⁸. But now who could look upon them fo contemning other men? or who would believe, that after a little time the one shall be a captive, and the other shall have his head in a bag of blood?

15. Then Ammon told a falfehood, faying that you were his fon; for you were the fon of Philip. Alex. Certainly the fon of Philip. For being the fon of Ammon I had not died.

Ω τολυς γελως. Αλλα νυν τις αν αυτος προσδλεπω⁵⁰ ούτας ύπερφρονεω ό αλλος ^{8} ; η τις αν πισθευω⁵⁰, ώς μετα ολιγος ούτος μεν αυχμαλωτος ειμι, ούτος δε ό
κεφαλη εχω εν ασκος αίμα.

Ουκουν ὁ Αμμων ψευδω^{π3}, λεγω εαυτου συ ειμε υίος συ δε Φιλιππος αρα ειμι. Αλέξ. Φιλιππος δηλαδη. Ου γαρ αν Эνησκω Αμμων ειμι.

16. Si velles hospitem impellere, te, cum in urbem ipsius

venisses, accipere, quid faceres ?

17. Aufcultabunt plurimi inhiantes, admirantes, et felicem prædicantes te propter vim fermonum, et patrem tuum propter fortunam.

CHAP. XXXVIII.

The dative is often put absolutely, especially after auros, being understood.

Subauditur ita our, &c. Eton.

1. MOREOVER, the epopoeia must have the same species with tragedy.

2. Bread and flesh bring us to this; and ye desire the same Ετι δε, ο ειδος ο αυτος δει εχω ο εποποιία ο τραγωδια.

Εγω μεν αρτος και κρεας

thing with us, but ye, wandering up and down through many round courfes, hardly arrive at length, where we are long fince come.

- 3. When the mind is intoxicated with wine, it fuffers the fame things with chariots that have loft their charioteers.
- 4. We do not fearch and examine common men, equally with these who are of splendid race.
- 5. They failed immediately with twenty five ships.
- 6. It appears to me to be a shameful thing for a man, to suffer the same things with the mast shaped of animals.
- 7. ¶ In one respect, Sophocles would be the fame kind of an imitator with Homer, for they both represent good men; in another, with Arislophanes, for they both represent inen acting and doing.
- 8. About Egypt, two hundred triremes, with their crews and paffengers, were destroyed; about Cyprus, an hundred and fifty; in Pontus, they lost ten thousand armed men of themfelves and their auxiliaries.
- If Theffaly had one man only, and Arcadia one man thinking the fame things with me, none of the Grecians would have fuffered the prefent misfortunes.

ό αυτος εγω σπευδω, πολυς δε τις ελιγμος³, ανω καμ κατω πλαναω^m, μολις αφικνεομαι, όποι εγω παλαι νιω²,

Όταν ὁ νους ύπο οινος διαφθειρω ^{6} , ὁ αυτος παπχω ὁ άρμα, ὁ ὁ ήνιοχος απο-Θαλλω ^{1h} .

Ουχ όμοιως εξεταζω τε και βασανίζω ο επιτυχων ανθρωπος, ο εκ γενος λαμπρος.

Πλεω ευθυς, πεντε και εικοσι ναυς.

Δοκει εγω αισχεος ειμι ανθρωπος, ο αυτος πασχω ο αφρων ο Ενριον.

'Ο μεν, ο αυτος αν ειμι' μιμητης 'Ομηςος Σοφοκλης, μιμεομαι γας αμφω σπουδαιος ο δε, Αριστοφανης, πρασσω γαρ μιμεομαι και δραω αμφω.

Περι μεν Αιγυπτος^α διακότιοι τριηρης, αυτος^α πληρωμα, διαφθειρω⁶· περι δε Κυπρος^α, πεντηκοντα και έκατον· εν ὁ Ποντος, μυριοι ἐπλιτης αυτος και ὁ συμμα- ⁶ χος απολλυμι.

Ει είς ανηρ μονος Θετίαλια, και είς ανηρ Αρκαδία ὁ αυτος φρονεω εχω⁶ εγω, ιιδεις ὁ Έλλην ὁ παρειμι κακος χραομαι⁸¹ αν. 10. Of writers, fome made nothing more than a collection and transcript of the things composed by the ancients, as Euclid, and Democritus, and Proclinus: others, having selected small parts of the history of the ancients, to comment on, attempted to write books on the fame subjects with them, as Annius, Medius, and Phæbion.

Ο γραφως, ο μεν υδως πολυς η συναγωγη και μείαγραφη ο ο πρειδυς συντιθημις, παιεω, καθαπερ Ευκλειδης, και Δημοκριτος, και
Προκλινος ο δε, μικρος κομιδη πραγμα ο ο παλαμος
ίστορια απομνημονευως, εις
ο αυτος τοπος εκεινος επίχειρω συντιθημι βιδλίον, καΒαπερ Αννιος, τε και Μηδίος, και Φοιδιών.

11. Quid enim defuit felicitatis illi, qui tales majores habuit, quales nemo alius, nifi quis iisdem cum illo ortus?

12. Magnam hoftium multitudinem, cum ipsis armis, cepit.

CHAP. XXXIX.

The Greeks use $\mu\epsilon\lambda\lambda\omega$, with an infinitive, to express the future, both active and passive, which, in Latin, would be rendered by a participle of the suture and the verb sum.

When an infinitive is joined, &c.
The infinitive after the verb μελλω, &c. Bell.
Ufurpantur verba infinita, &c. Holmes.

1. HE is to be given up. (tradendus est.)

2. Judas Iscariot the son of Simon, who was about to betray bim. (traditurus erat.)

3. He was afraid that he flouid be feen, beginning to build the palace. (ne manifestus fieret.)

4. He faid this, fignifying by what death he was to die. (mo-riturus erat.)

5. Who having feen Peter and John about to enter into the temple, asked to get alms. (ingressures.)

6. Whatever you are about to Juy, review it first in your judgment; for with many people the tongue runs before the understanding. (dicturus fis.)

7. When the nightingale was about to be flain. (occidenda effet.)

Μελλω παραδιδωμι.

Ιουδας Σιμων Ισκαριωτης, ο μελλω^h αυτος παραδιδωμι.

Φοθεω ^{m2} ότι επτομαμ ^{3} μελλω ^{2} , ό βασιλείου ^{p1} είχο ^{2} δομεω αςχομαμ.

Όυτος λεγω ^{2} , σημαίνω ποιος $\mathcal{G}$ ανατος μελλω απο $^{-}$

Ός ειδω⁶ Πετρος και Ιωαννης μελλω εισειμι εις δ ίερον, ερωταω² ελεημοσυνη λαμδανω⁶.

Πας ός τις αν μελλω λέγω, προτερον επισκοπεω ό
γνωμη πολυς γαρ ό γλωσσα.
προτρεχω ό διανοια.

Ανδων αναιρεω μελλω.

8. ¶ Those who are about to be auxiliaries, ought to be friends, not enemies, neither envious in the prosperity of their commander, nor treacherous in his adversity. (futuros.)

9. For who, being about to make any thing, is ignorant what he is about to make? for he does not make it by a power void of reason. (cum facturus sit), (fac-

turus est.)

I o. In the (play) Crefphontes, Merope is about to kill her fon, and does not kill him, but difcovers who he is; and in the Helle, the fon, being about to give up his mother, finds who she is. (occifura est), (dediturus.)

11. And he was about to do ftill more good things to his subjects; for he had driven the informers from the city, and had ordered them to be punished in every place. (benefacturus est.)

Φιλος, ουχ εχθρος δει είμι, ό μελλω^h συμμαχος είμι³, χαι μητε επι ό αγαθος^{pd} ό αρχων φθονεω^{3h}, μητε εν δ κακος^{pl} προδιδωμι^{3h}.

Τις γας, μελλώ ποιεω ^{3} τις, αγισεω ^{3} ός μελλω ποιεω, ου γας αλογος δυναμις ποιεω.

Εν ὁ Κρεσφοντης, ὁ Μεροπη μελλω ὁ υίος αποκτεινω, αποκτεινω δε ου, αλλα αναγνώριζω⁵ και εν ὁ Έλλη, ὁ υίος, ὁ μητης εκδιδωμιμελλω, αναγνωρίζω⁵.

Μελλω⁵ δε αν ετι και πρλυς ευεργετεω³ ο υπηκοος εκει και ο συκοφαντης ο πολίς ειμι² διωκω⁵, και ο πανταχου ειμι² κολαζω⁵ κελευο⁵.

12. Nonnullos occidit, nonnullos (interfecturus) erat.

13. În hoc ipfo die, laturus est unufquifque vestrum fententiam, de sua etiam ipsius dicendi libertate-

CHAP. XL.

The verbs ειμι, τυγχαιω, υπαρχω, γιτομαι, κυρω, εχω, εξων, and καιθαιω, are used with participles after them, to express what in Latin would be rendered by some tense of a fingle verb.

Participles are often used, instead of the infinitive, after

verbs fignifying an emotion of the mind.

Verbo τυγχαια, &c.

Sin participium fequatur, &c.

Nonnunquam participia, &c. Eton.

Participium non raro, &c. Wetten.

The participles αν, &c.

Participles are often used, &c.

When a participle is joined, &c. Bell.

Pro infinitivo crebrius, &c. Holmes.

t. If he always 'a Eled fiberly, how could he justly have the blame of the evil which was not in him? (permanebat fobrius esse.)

2. He faid that he happened then to be with Demaretus. (for-

te fuiffe.)

- If a companion be polluted, he who touches him must be polluted, though be himself were pure. (fuerit.)
- 4. We were walking in the temple of Saturn, in which we

Ει σωφρονεω διατελεω², πως αν δικαμως, δ ουκ ενειμι^h αυλος, κακια αμτία εχω;

Φημι τυγχανω⁶ τοτε ειμι^{hn} άμα Δημαζητος.

Εαν δ έταιρος ειμι μολυτω^{7h}, και δ συνανατρικω^m
αυτος μολυνω αναγκη, και
αν αυτος ειμι τυγχανω⁶ καθαρος.

Τυγχανω περιπατεω εν .

Κρονος ίερον, εν ος πολυς

beheld many other offerings. (deambulabamus.)

5. What a great defire have you raifed in us, if there things are fo? And they are fo, faid he. (fe habent.)

6. I am prepared to obey the laws; but that I may not inadvertently transgress any thing through ignorance, I wish to learn this distinctly from you. (inscius transgrediar.)

7. He is worthy of praise, who has first conferred a favour on his friends. (prius bene secerit.)

8. And I am not assumed to fay this; but be affured I would be assumed to fay, that, if ye stay with me I will pay you. (me pudet dicere.)

9. Because we know that the latter is true, our mind falsely concludes that the former is so likewise. (scimus esse), (salsa ratione credit esse.)

10. Amongst whom also was Longinus, whose compositions afford great benefit to the studious. (conferent.)

he, for tho' I should never cease to look at her, I could not be overcome, so as to do any of the things which I ought not to do. (defisterem contemplari.)

12. Gadatas having heard

mer nay annos avadoma Je-

Ως εις μεγας τις επίθυμια εμβαλλω εγω, ει ούτος ούτως εχω; Αλλα ειμι, φημι, ουτως εχω.

Εγω παρασκευαζω^{P7} μεν πειθω^m ο νομος όπως δε μη δια αγνοια λανθανω^ο τις παρανομεω, 5, ουτος Βουλομαι σαφως μανθανω⁶ παρασμ⁹.

Επαινες αξιος, ός αν φθανω^τ ό φιλος ευεργετεω.

Και ούτος μεν ουκ αισχυνω^m **λεγω** ό δε, ην μενω παρα εγω, αποδίδωμι³, ευ ισημι ότι ούτος αισχυνω^{mo} αν

Δια δης είδεω⁷⁶ σύτος αληθης είμι, παραλογίζομαι εγω ο ψυχη και ο πρωτος ως είμι.

Εν ός και Λογγινος ειμι, ός συγγραμμα ειμι μεγας ό παιδεια⁸ μεταποιεω^{mh} οφελος φερω.

Θαρρεω, φημι, ω Κυρος, ουδε ην μηδεποτε παυω^{ms} Θεαομαι, ου μη κρατεω^s ωστε ποιεω τις o_s^8 μη χρη ποιεω.

Ακουω 5 ούτος δ Γαδα-

these things, revived and spoke, Could I then; said he, quickly make myself ready, before you depart? (statim me parare.)

13. Do not forget hospitality to strangers; for by this some have entertained angels unawares.

(inscii acceperunt.)

he perceived his grandfather, or his mother's brother to want any thing, it was difficult that any one fould do it before him; for whatever Cyrus could do, he delighted to gratify them. (perciperet indigere,) (quenquam in ca peragenda antevertere eum,) (lætabatur gratificari.)

15. They knew that Socrates, from the smallest possessions, lived most contentedly, and was most abstemious from all pleafures. (nôrunt vivere,) (esse.)

16. And if you will break these, or permit those who are breaking them, I predict to you, that you will insensibly give up the government of the state. (imprudentes concedetis.)

17. There happened at the fame time to be some thunder and rain, the season of the year being now near to the end of Autumn. (acciderunt.)

18. I observed that he neither facrificed to the gods, nor used

τας, ακαπνεω τε και ειπον, Αρα ευν, φημι, δυναμαι^ο αν συσκευαζω⁵ φθανω⁵ πριν συ εξειμι;

Ο φιλοξενία μη επίλανθανομαί δια ούτος⁸ γας λανθανω⁶ τις ξενίζω⁵ αγγελος.

Ο δε ήμερα ει τις ε αισθανομαι ο δεομαι η ο παππος, η ο ο μητης αδελφος, χαλεπος ειμι αλλος φθανω⁵ ούτος ποιεω⁵- άστις γας δυναμαι ο ό Κυρος, υπερχαιρω αυτος χαριζομαι.

Ειδεω⁸ Σωκρατης, απο εκαχυς μεν χρημα, αυταρκεστατα ζαω, ο ήδονη⁸ δε τας εγαρατης ειμι.

Ει δε και σύτος καταλυω³, η ο καταλυω επιτρεπω, προλέγω συ, ότι λαιθακω³ ο πολιτεια⁵ παραχωρεω⁵.

Τυγχανω⁶ βρεντη⁶¹ τις αμα γινομαι⁶, και υδως, ο ετος προς μετοπωρον ηδη ειμι.

Καταμανθανω⁶ αυτος ουτε θυω ο θεος, ουτε μαντική divination, but even derided those who did these things. (edisce-bam facrificare,) (uti,) (irridere.)

19. I know very well, that if this was so, we should not have heard that he was in Elatea, but upon our own borders (effet,) (audivissemus esse.)

20. Will you not first tell me, if you have perceived that I know any allurement, which I have not observed myself to know? (non prius dices,) (senseris nosse,) (scire ignoraverim.)

21. You could neither fay, nor shew to him greater tokens of faith, than what you yourself have received from us. (accepisti.)

22. If he fore me doing you any reveng, there are laws about all things, and punishments, and trials, and judgments, having fevere and great penalties, and it was in his power to use all these (ladere perciperet.)

23. I would be very grateful to the Deity, if I be not mistaken in the opinion, which I

have of you. (habeo.)

24. And when he ceafed speaking, he said unto Simon; Launch out into the deep, and let ye down your nets for a draught. (loqui desiit.)

25. When you will have met him, if you perceive that he wishes to be our friend, you must plan χραομαι, αλλα και δ ποιεω" ούτος καταγελαω.

Ευ είδεω⁷⁷, ότι ει ούτος ούτως τυγχαιω³ εχω, ουκ αν αυτος ακουω³¹ εν Εκατεια ειμι, ακκα επιό ήμετερις όριον⁴.

Ουκ αν φθανω® λεγω, ειτις αισθανομαι® φιλτρον επισταμαι, ες εγω είδεω⁷ λανθανω™ εμαυτου^α-

Πιστος^{ne} αυτος ουκ αν μεγας ουτε ειπον^ο αν, ουτε δεικνυμι⁵⁰ ός⁸ αυτος συ τυγ-

Ειτις αδικεω με συ όραω², ειμι νομος περι πας⁸, και τιμωρια, και αγων, και κρισις, πικρος και μεγας εχω ό επιτιμιον, και ούτος εξεστι άπας χραομαι.

Πολυς αν ο Θεος χαρις $εχω^{60}$, ει μη διαμαρτανω³⁶⁰ ο δοξα², ος εχω περι $σu^8$ τυγχανω.

Ότε δε παυω^m καιεω, ειπον προς ὁ Σιμων' Επαναγω εις ὁ βαθος, και χαιαζω⁵ ὁ δικτυον συ^{ρ1} εις αγρα.

Επείδαν συγγινομαι⁶ αυτος, εαν μεν γινωσιω⁶ αυτος φιλος εγω βουλομαι είμι, it so, that he may not appear to be a friend to us. (velle fentias,) (non videatur esse.)

26. The fame day, when he heard that Cyrus was there, he led away the army to him. (adesse

audivit,) (deduxit.)

27. The most dreadful of all the evil was the despair, when any one perceived that he was sick.

(fentiret ægrotare.)

28. Do you think then that there is fo much pleasure from all these things, as from a perfon's perceiving that he is becoming better, and acquiring better triends? these things indeed I always think. (nunquam non existimo)

29. And if fometimes I would even lift the water, and put it to my mouth, I cannot fuddenly evet the edge of my lip, when flowing through my fingers, I know not how, it again leaves my hand dry. (præoccupo madefaciens.)

30. As then you know and are perfuaded, that all perfons should be ready, willing to do their duty, I cease to speak of it. (ultro velle,) (defisto loqui.)

31. When the Affyrian knew that the spies were advancing, he orders two or three chariots, and a few cavalry, to spring forth and fly. (perciperet accedere.)

32. When the camp of the

ούτος ηδη χρη μηχαναω $^{\omega}$, $\dot{\epsilon}$ σως λανθανω $^{\delta}$ φιλος ειμι $\dot{\epsilon}$ ςνω.

Αυθημέρον, έπει ακουω παρειμι Κυρος, οιχομαι² προς αυτος αγω ο στρατευμα.

Δεινος πας ειμι ο κακος ο αθυμια, όποτε τις αιτθανομαι⁶⁶ καμνω².

Οιομαι ουν απο πας ούτες τοσουτος ήδονη ειμι, έσος απο ό^{ιις} ξαυτου^η τε ήγεομαι αγαθος γιγνομαι, και φιλος αγαθος κταομαι; εγω τοπυν διατελεω ούτος νομίζω.

Ην δε ποτε και αξυω⁵⁰ ὁ στομα, ου φθανω βρεχω⁵ ακρος ὁ χειλις⁶, και δια ὁ δακτυλος⁶ διαρρυεω^{ρο}, ουκ ειδεω^{m7} ὁφως, αυθις αποκειπω ξυρος ὁ χειρ εγω.

Ως μεν ουν δει ο προσηπον^P ποιεω εθελω υπαρχω α πας ετοιμος, ως εγνωκως^E συ^P και πειθω^{7h}, παυω^m λε-

γω.

Ο Ασσυριος, ώς γνωμι προσειμι" ο διερευναω^{3h}, φευγω κελευω άρμα εξανιστημι^{6h} δυο η τρεις, και ίππος
ολιγος.

Ότε άλισκω² ὁ ὁ Ασσυριος

στρατοπεδον, δ ανηρ αυτος

ου τυγχανω εν : στρατο-

πεδον ειμι, αλλα προς ο

Βακτριανός βασιλεύς πρέσ.

Ei un TIMEDEOMAS à

ρητωρ ούτος, ουκ αν φθα.

νω° ο πληθος ούτος ο Αηριον

GEUW OIXOMOY2.

δουλευω.

Affyrians was taken, her hufband happened not to be in the camp, but was gone as ambaffudor to the king of the Bactrians. (forte fuit,) (legatione fungebatur.)

33. Unless ye punish these orators, the people cannot avoid becoming flaves to these monsters. (non effugiet servitutem.)

34. Non cessabo scribere.

35. Sed quomodo agit? Sitire desinit.

36. Pueri, ad scholas ventitantes, in justitia discenda ver-

37. Una adhuc pars imperii reliqua est, si quid modo e-

CHAP. XLI.

The infinitive mood, or a participle is used to supply the place of gerunds and supines.

Pro gerundiis et supinis, &c. Eton. et Wetten.
The gerund in dum of the accusative, &c.
The supines, &c.
The gerund in di, &c.
The infinitive is sometimes, &c. Bell.
Pro gerundiis, &c.
Pro supinis simpliciter &c. Holmes.

INFINITIVE.

HE opportunity of affiling. (auxiliandi.)

2. Not powerful in speaking, but unable to keep silence. (loquendo,) (ad tacendum.)

Καιρος ο βοηθεω.

Ου λεγω δεινος, αλλα σεγαω αδυνατος3. Refrain entirely from fluoring, and laughing at any thing. (irridendo.)

4. Your tempers are hard to be managed. (difficiles imperatu.)

5. For the fake of conquering. (vincendi.)

6. It is time for you to depart from fighting. (abeundi,) (pugnando.)

7. He spent the greatest part of his time, in enquiring, and confidering, and confidering (queerendo,) (cogitando,) (consultando.)

Bon, nay δ επιγελαω τ ις δ παντελως απεχω^m.

Χαλεπος δυμετερος φυσις αρχω²⁵.

Ένεκα ὁ νικαω.

Καιρος συ^{ρί} οι απειμι⁶ απο ο μαχομαι.

Εν δίητεω, και φροντίζω, και βουλευω $^{\rm m}$, δ πλειστος χρονος διατριδω $^{\rm 2}$.

PARTICIPLE.

8. I have fpent my own property, in doing nothing elfe, than honouring and bestowing gifts, when I admired any of the soldiers (faciendo,) (honorando,) (donando.)

 Socrates acts unjuitly, in not acknowledging those gods, whom the city acknowledges. (agnoscendo.)

10. I went to you, to fee how you are. (vifum.)

receiving, but by deing favours. (patiendo,) (agendo.)

to himself the fathers of his companions, by wifting them, and flowing manifestly that he loved their fons. (vifendo,) (oftendendo.)

Ο ίδιος χρημα^{ρι} αναλισκω, ουδεις αλλος ποιεω, η τιμαω, και χαριζομαι, όταν τις αγαζομαι^{ρ5} ο στρατιωτης.

Αδίκεω Σωκρατης, ός μεν ό πολις νομίζω Θεος, ου νομίζω.

Εγω προς συ ειμι^{m7}, επι= σκεπτομα³ πως εχω.

Ου πασχω ευ, αλλα δραω, κταομαι ό φιλος.

Ταχυ ο πατηρ ο ήλικιωτης αναρταω^ρ ο Κυρος, προσειμι⁶, και ενδηλος ειμι οτι ασπαζομαι² αυτος ο υίευς.

PROMISCUOUS.

13. ¶ But if battles are decided, now, as formerly, by those that fight well, you cannot be wrong in taking beart. (confidendo.)

14. The Persians take care of hunting publicly; and the king, as also in war, is their leader, and hunts himself, and takes care of the rest that they may hunt. (venandi.)

15. And what decrees have been passed against the rich, which, by Cerberus, they have no means of escaping. (effugiendi.)

16. He had foon destroyed the wild beasts in the park, by pursuing, and striking, and killing them. (persequendo,) (feriendo,) (interimendo.)

17. This is the way leading to true learning, and it is very difficult in appearance. (afpectu.)

18. He was quick in fpeaking, and with his quickness, a certain persuasion fat upon his lips. (loquendo.)

19. To love too much is the cause of not loving. (amandi.)

20. Women are quick in finding devices. (inveniendo.)

21. The historian and poet do not differ in their expressing things in verse or in prose; for were Ει μεντοι, ώσπερ προσθεν, δια ό³ ευ μαχομαμ¹, ετι και νυν, ό μαχη κρινω, Βαρρεω ουδεις¹⁰ αν σφακλω¹⁶⁰.

Δημοσια ό Αηραω επιμελομαι ό Περσης και βασιλευς, ώππερ και εν πολεμος, ήγεμων αυτος είμι, και αυτος τε Αηραω, και ό αλλος επιμελεομαι όπως αν Αηραω.

Και διος χειροτονεω δ ψηφισμα κατα δ πλουσιος, ός, μα δ Κες Εερος, ουδεις μηχανη δ διαφευγω⁶ αυτος².

Ταχυ ό εν ό παραδείσος Απριον αναλισκώ, διωκώ, και βαλλώ, και κατακαίνω.

"Ουτος ειμι δόδος, δ αγω προς δ αληθινος παιδεια, και μαλα γε χαλεπος προσειδω":

Ταχυς λεγω μεν, προς δε γε αυτος ὁ ταχυς, πειθω τις επικαθίζω ^{2} επι ὁ χειλος ^{3} .

O RICH PIRECE, O MM PIRECE

 $\Delta \epsilon$ iros o yurn ϵ upiak ω

Ο ίστορικος και ο ποιητης, ου ο η εμμετρος λεγω η αμετρος διαφερώ ει: the writings of Herodotus put into metre, they would nevertheless be a history in metre, as well as without it. But they differ in this; in the one telling things as they really are, the other, as they may be. (loquendo, (narrando.)

22. A person may know the age of bees, in this manner; those which are but a year old are glossy and like oil, in colour; but the elder ones are rough both to see and to touch, and appear wrinkled by their age. (vi-

fu,) (tactui.)

23. He who fears death, either dreads a loss of fense, or to have other kind of feeling; now if you lose sensation, you will feel no pain; if you obtain other kind of feeling, you will be another kind of animal, and will not cease from living. (a vivendo.)

24. When he was prevented from doing public duties himfelf, by being entployed about greater things, he exhorted Archiadas, a religious man, to it. (a faciendo.)

25. To fpeak in a word, all those persons appear to have erred far from thinking as they ought, who have published their opinion that the soul is corporeal; for what can the fineness of

μιο 'γαρ αν ο 'Ηροδοτος εις μετρον τιθημι^{αι}, και ουδεις^{ης} μικρος αυτειμιο ιστορια τις μετα μετρον η ανευ μετρον. Αλλα ούτος διαφερω, ὁ ὁ μεν ὁ γινομαι^λ λεγω, ὁ δε, οίος αν γινομαι⁶⁰.

Μελισσα ήλικια διαγινωσκω⁶⁰ τις αν, ο τροτος² ούτος· ό μεν αυτοετης στιλπνος τε ειμι, και εικω^{mγ1} ελαιον, ό χροια· ό δε πρεσδυς τραχυς και είδω⁰ και άπτομαι⁵ γινομαι, ρυσος δε όραω^ρ δια ό γηρας².

Ο ο θανατος φοθεω^{mb}, η ατοι αναγοθησια φοθεω^m, η αισθησις ετεροιος αλλα είτε ουκετί αισθανομαι³ είτε αλλοιατερος αισθησις αταομαι⁵², αλλοιος ζωον είμι, και ο ζαω

ου παυω^{m3}.

Επειδη πρασσω αυτος κωλυω² ο πολιτικος ^{plne}, δια ό² και περι μεγας² ασχολεομαι⁷, Αρχιαδας, ο ο θεος⁴ φιλος, επι ούτος² παρακαλεω².

Συνελοντι ειπον, πορήω εγω δοκεω αφιστημι ό ό δεον^{οι} λογιζομαι πας εφεξης, οποσος ό ψυχη σωμα αποφαινω^{61.5}. τις γαρ ό ό πνευμα εγω λεπτοτης προ εργον γιbreath do to us, to produce ideas and reasoning? or what form of atoms, beyond others, has such force and power, as to produce sentiment, when it is mingled into the form of another body? (a cogitando.)

26. Proclus was very lovely to be feen; for not only was the fymmetry of his members perfect, but it is wonderful, how the vigour of his mind shone in his body, like a vital light, and it is not possible to be expressed in language. (vifu,) (dictu)

νομαι⁵⁰ αν, εις φαντασια και λογισμος ^{p1} ; τις δε δ ατομος σχήμα τοσουτος, παρα δ αλλος ^{pc} εχω δυναμις και ροπαν, ώττε φρονησις γενναω, όταν εις έτερος πλασις εγκαταμιγνυμι ^{5} σωμα;

Είδω ειμι σφοδρα ερασμικό ο Προκλος και γαρ ου μονον αυτος ό δριπε ό συμμετρια ευ εχω, αλλα γαρ και όπε απο ό ψυχη επανθεω ό σωμα, οίσνει φως ζωτικος, Sαυμασιος έσος ^{10} απο τίλες, και ου πανυ φραζω ^{15} ό λογος δυναπος.

27. De rebus incertis vero, oracula confultum mittebat fuos, an fuscipienda effent.

28. At ifte certe pater tuus aptior est ad docendum minus quam plus habere.

CHAP. XLII.

Verbal adjectives, governing a dative of the agent, and the case of their own verbs, are used to signify necessity.

Cum fignificatur necessitas, &c. Eton, Wetten, and Holmes. The gerund in dum of the nominative, &c. Bell.

women by force. (vincendæ funt.)

2. If it be not possible to be

Ου σθενος νικητεον (εγω) γυνη.

Αν μη ειμι προς δ κα-

faved with honour, we must choose death. (mors eligenda est nobis.)

3. All these who speak, and you sales hear, must cheese the best things, and these which will be salutary, instead of the eatiest and most pleasant. (eligenda funt, &c.)

4. The wife man ought to avoid living for fame, and regarding things pleafing to the multitude, without making right reason the ruler of his life. (fugiendum est sapienti.)

5. But first we ought to examine, whether there be any art of sublimity or depth; for some persons think that they are quite mistaken, who would reduce such things to artificial precepts. (nobis exquirendum est.)

6. It fay then that you ought to give aid to these things in two manners; first, in faving the cities to the Olynthians, and fending the foldiers who will do this; and fecondly, in injuring his country, by ships, and by other foldiers. (auxilium a vobis negotiis ferendum esse.)

7. I think that a person should captivate those, whom he would with to make willing affirtants of the works of war, by all good works and deeds. (captandos effe.)

λος το σωζω, θανατος εγω αίρετεον ειμι.

Ο λεγω^h άπας, και δ ακουω συ, δ αγαθος και δ σωζω^{25h}, αντι δ βαδιος και δ ήδυς προαιρετεον.

Φευκτεον δ σωφρονεω^h δ^{nc} προς δοξα ζαω^f, και δ δ πολυς δοκει^h περισκοπεω, και μη δ ορθος λογος ήγεμων ποιεω^m δ βιος.

Εγω δε εκεινος διαπορη. τεον εν αρχη, ει ειμι ύψος τις η βαθος τεχνη επει τις ίκως οιομαι διαπαταω⁷, δ ^{pa} δ τοιουτος αγω¹ εις τεχνικος παραγγελμα.

Φημι δη διχη βοηθητεον ειμι ὁ πραγμα συ· ό τε, ὁ πολις ὁ Ολυνθιος σωζω΄, και ὁ ούτος ποιεω³¹ στρατιωτης εκπεμπω· και ὁ, ὁ εκεινος και στρατιωτης ἐτερος.

Ός ε εις ο πολεμος εργον ποιεω^{m5} τις βουλομαι συνεργος προθυμος, ούτος πανταπας, εγω γε δοκει, αγαθος Ωκρατεον είμι και λογος και εργον.

8. If you wish that the gods should be propitious to you, you must worship the gods; or if you would wish to be beloved by your friends, you must do good to your friends; and if you defire to be honoured by your city, you must do service to your city. (colendifunt Dii, &c.)

9. We must not omit one dream, the last and greatest, which gave him all his hope. (omittendum, &c.)

Ει ο θεος ίκεος ειμι συ βουκομαι, θεραπευτεον (συ) ο θεος ειτε ύπο φικος εθεκω αγαπαω, ο φικος ευεργετητέον ειτε ύπο ποκις επίθυμεω τιμαω, ο ποκις ωφεκητέον.

Ο δε τελευταιος και μεγας, όσπερ αυτος και ό ελπις πας ὑποφαικω², οναρ ουδε εγω παραλειπτεον.

10. Si quis, quum tibicen bonus non fit, videri velit, quid ei faciendum fit? An non imitandi boni tibicines in iis quæ funt extra artem? ac primum quidem, quum illi inftrumenta pulchra habeant, multosque pedissequos circumducant, etiam ipsi bæc facienda.

CHAP. XLIII.

Every verb may take an accufative of a corresponding noun.

Quodvis verbum admittit, &c. Eton.

All verbs govern the accufative, &c. Bell.

Verbum quodvis accufativum, &c. Holmes.

1. THE rich live a much more miserable life than ye.

2. Lest some one shall file a bill of impiety against us, before Rhadamanthus.

Ο πλουσιος πολυ αθλιος συ δ βιος βιοω.

Μη τις εγω ^{a} γραφω ^{m} γραφη ασεθεία, επι ο Ραδαματθυς ^{a} .

3. And they were greatly afraid, and faid to each other; Who then is this, that the fea and winds obey him?

4. Then, O Pythagoras, we est a splendid supper, consisting of many kinds of meat, laid on much gold and silver; and there were golden cups, and beautiful servants, and musicians, and buffoons.

5. You awakened me being rich, enjoying the most pleasant dream, and extremely happy.

6. He, who has formed base defigns, if fortune favours him, has obtained his defire, nevertheles he has intended badly.

7. ¶ I make the justess proposal among friends; for if I shall appear to have done any wrong, I will confess the injury; but if I appear neither to have done, nor intended any evil, will not you confess that you are not injured by me?

8. Tragedy having undergone many changes, refted, when it had got its proper nature; and Æschylus first brought the number of actors, from one to two, and lessend the parts of the chorus.

9. They killed moreover the fons of Cleander, and put to

Και φοδεω⁷⁵ φοδος μεγας, και λεγω³ προς αλληλων Τις αρα ειμι ούτος, •τι ο Βαλασσα και ο ανεμος ὑπακουω αυτος;

Τουντευθέν, δειπνεω³, ω Πυθαγορας, πολυσφος τις και ποικιλος δειπνον. επь Χρυσοι⁶ πολυς και αργυρον και εκπωμα ειμι χρυσεος, και διαπονος ώραιος, και μευσουργος, και γελωτοποιος.

Συ εγω πλουτεώ, και ήδυς ονειβος^d συνειμι, και Βαυμαστος ευδαμμονια ευδαμμονεώ, επεγειρώ.

Ο βουλευω^{msh} αισχρως, ει ος ο τυχη επισπω^{mo}, ευεημα ευρισπω³, μικρος^{ne} δε ουδεις ος ακακος βουλευω^{p7}.

Ο εν φιλος δικαμος ύποθεσις εγω ύποτιθημι^m ην γαρ τις ^{απο} εγω φαγιω κακος ποιεω^h, όμολογεω αδικεω^s ην μεντοι μηδεις φαγιω^m κακος ποιεω^{7h}, μηδε βουλομαι⁸⁵, ου και συ αυ όμολογεω³ μηδεις^{ne} ύπο εγω αδικεω;

Πολυς μεταδολη μεταδαλλω⁶ ο τραγωδία, παυω^π επει εχω⁶ ο έαυτου φυσις^{*} και ο, τε ο υποκριτης πληθος, εξ είς εις δυο, πρωτος Αισχυλος αγω², και ό^{ης} ο χορος εκαττοω.

Προσαναιρεω^ο δε και ό παις ό Κλεανδρος, πας^α τε death all whom they knew to be friends to him; and having dragged their bodies, and treated them with every kind of abufe, at last, carrying them thus infulted, they threw them into the sewers.

10. Ye have feen, in the comedy of Aristophanes, one Socrates carried about, and faying that he walked in the air, and babbling much other folly. όσος είδεω εκείνος φιλος, διαχραομαι συρώ τε όσωμα, και πας ύθρις ενυθριζω⁵, τελος, λωθαομαμ^{P7b} εις δ όχετος ρίπτω φέρω.

Όραω, εν ο Αριστοφανης πωμωδία, Σοκρατης τις εκει περιφερω, φασκω τε αεροδα-τεω, και αλλος πολυς φλυα-ρια φλυαρεω.

11. Populo amicus erat, et una fugit hanc fugam.

12. Videntes autem stellam, gavisi sunt gaudio magno valde.

· CHAP. XLIV.

Verbs of fense, with the Attics, take an Accusative.

Attice vero omnia verba fenfus, &c. Eton.
Alfo verbs fignifying, &c. Bell.
And the Attics conftrue, &c. Holmes.

1. IT is not fafe for you to fay, nor for me to beer fuch things.

Ουκ ασφαλης ουτε συ λεγω, ουτε εγω ακοσω ο τοι< ουτος.

2. You heard these things true, O Menippus; and I have died, as you see, being able to be immortal. Αληθης ούτος ακουω ω Μενιππός και Эνησκω, ώς δζαω, αθανατος ειμι δυναμαι-

3. Now ye feek to kill me, who have fpoken the truth to

Nuv ζητεω εγω αποκτω- $v\omega^5$, ός ὁ αληθωα λαλεω

you, which I heard from God: Abraham did not this.

4. Every one loves his own

- 5. ¶ And why need I fpeak about the world! who heard, every day from them, ideas, and incorporeals, and atoms, and vacuums, and fuch a multitude of names.
- 6. Jefus faith unto them, Draw out now, and bear unto the governor of the feaft; and they bare it. When the ruler of the feaft tafted the water that had been made wine, he calls the bridegroom, and fays to him, Every man fets forth the good wine, and when men have well drunk, then the smaller wine; thou hast kept the good wine until now.
- 7. And Isaac, his father, faid unto him, Come near to me, and kiss me, my fon. And having come near, he kissed him; and he fmelled the smell of his garments, and blessed him.
- 8. Efau, my brother, is a hairy man, and I am a fmooth man; my father peradventure will feel me, and I shall be before him, as a deceiver.

συ, ός ακουω παρα ό Θεος· ούτος Αβρααμ ου ποιεω.

Πας ο ομείος εργον αγα-

Περι μεν ο κοσμος τις χρη και λεγω; ότγε ιδεα, και ατωμα, και ατομος, και κενος ^{nc} , και τοιουτος τις οχλος ονομα, ότημεραι, παρα αυτος ακουω².

Λεγω αυτος ο Ιποους, Αντλεω⁵ νυν, και φερω ο αρχιτρικλινος και φερω. Ως δε γευω^m ο αρχιτρικλινος ο υδωρ οινος γινομαι^h, φωνεω ο νυμφιος, και λεγω αυτος, Πας ανθρωπος πρωτος^{mo} ο καλος οινος τιθημι, και όταν μεθυω^{ρ5}, τοτε ο μικρος συ τηρεω ο καλος οινος έως αρτι.

Είμι Ησαυ, ὁ αδεκφος εγω, ανης δασυς, εγω δε ανης κοιος μηποτε ψηκαφαω⁵⁶ εγω ὁ πατης, και ειμι εναντιον αυτος, ὡς καταφρονεω^b. 9. Bonum gustaverunt Dei verbum.
10. Audio hac de te.

11. Sentiunt prasentia.

CHAP, XLV.

Participles and adjectives are often put, by attraction, in the fame case with the noun or pronoun to which they refer.

The Attics often put the relative, by attraction, in the fame case with the antecedent; and sometimes the antecedent in the same case with the relative.

Attice relativum et antecedens, &c.
Attice quoque antecedens, &c.
Genitivus sequentis adjectivi, &c.
Eton.
The Attics put the relative, &c.
Sometimes the antecedent, &c.
The antecedent is sometimes, &c.
Frequenter relativum et antecedens, &c.
Wetten and
Holmes.

RELATIVE attracted by the ANTECEDENT.

1. IN his righteoufnefs that he hath done he shall live.

2. Your body is the temple of the holy spirit in you, which ye have from God.

3. There are fome, who will not admire you at all more, upon account of the things which you give. Eν δ δικαιοσυγη αυτος $\delta \varepsilon$ ποιεω⁵ ζαω^m.

Ο σωμα συ ^{p1} ναος ό εν συ άγιος πνευμα ειμι, ός εχω απο Θεος.

Ειμι τις, ες ες μεν συ διδωμι χρημα, ουδε μικρον ούτος ένεκα συ μαλλον Βαυμαζω³. 4. I do not ask for the world, but for those whom thou hast given me, because they are thine.

5. And now, O father, glorify thou me, with the glory which I had, before the world was.

6. Remember ye the word which I faid to you; if they perfecuted me, they will also perfecute you.

Ου περι ο κοσμος ερωίαω, αλλα περι (τουτων) ος διδωμι εγω, ότι σος ειμι.

Και νυν δοξαζω⁵ εγω συ, πατηρ, ο δοξα ός εχω², προ ο ο ποσμος² ειμί.

Μνημονευω ο λογος ες ε-

nai eu diana3.

ANTECEDENT attracted by the RELATIVE.

7. There is no public office, through which he had not gone.

8. And fome of the disciples from Cæsarea came with us, bringing one Mnason, a Cyprian, an old disciple, with whom we should be lodged.

Ουκ ειμι όστις ^{2} πωποτε ουκ αρχω ^{5} αρχη.

Συνερχομαί⁵ δε και δ μαθητης απο Καισαρεια συν εγω, αγω, παρα ός ξενιζω⁵, Μνασων τις, Κυπριος, αρχαιος μαθητης.

PARTICIPLE and ADJECTIVE attracted by the SUBSTANTIVE.

9. It has been ordained by fate for most men, when successful, never to be wife.

10. He was brother-in-law of me shameless.

11. The finest tragedies are composed about Alemzon, and Oedipus, and Orestes, and others to whomsever it has happened either to suffer dreadful things, or to do them.

12. They fay that there are with them two kinds of reasoning, the one which is better, and the other which is worse.

Ο πολυς μειρω μηδεποτε, ευ πρασσω^h, φρονεω².

Dang emos eimi xuvw π is f.

Ο καλος τραγωδία συντιθημι περι Αλκμαίω», και Οιδιπους, και Ορεστης, και έσος αλλος συμθαίνω η πασχω⁶ δείνος, η ποιεω⁵.

Ειμι παρα αυτος Φημι αμφω ο λογος³, ο κρεισσων³ οστις³ ειμι, και ο ήσσων³.

PROMISCHOUS.

13. ¶ He comes then to a city of Samaria, called Sichar, near the ground which Jacob gave to his fon Joseph.

14. When they landed, they fee a fire lying, and fmall fish lying upon it, and bread. Jesus fays to them, Bring of the small fishes which ye caught just now.

15. At every difagreeable appearance accustom yourself to fay, that it is an appearance, and not at all what it seems; then examine it, by these rules, which you have.

16. Do ye now defire peace, for any other thing than this, that ye think ye are able to live more fafely, when peace is made, than making war?

17. Socrates faid that those persons were mad, who explored by divination the things, which the gods permitted men learning to discern; and he said that they ought to learn those things, which the gods permitted them learning to do.

18. He defired him to come to the army, that they might confult about the caflles which they had taken.

19. His eunuchs and fervants dug a grave for him, when he Ερχομαι συν εις πολις ο Σαμαρεια, λεγω^{pth} Συχαρ, πλησιον ο χωριον ος διδαμι Ιακωδ Ιωσηφ ο υίος αυτος.

Ως αποθαινω⁶ εκς ο γεα, βλεπω ανθρακια κειμωι, και οψαριον επικειμαι, και αρτος. Λεγω αυτος ο Ιπους, Φερω⁵ εκ ο οψαριον ος πιαζω νυν.

Πας φαντασια^δ τραχυς μελεταω επιλεγω, ότι φαντασια ειμι, και ου παντως δ^{ne} φαινω^{ph} επειτα εξεταζω, δ κανων ούτος, ός εχω.

Αλλος ὁ η ούτος γε ένεκα, ειρηνη^ε τυν επιθυμεω, ότι νομιζω ασφαλεστερον δυναμαι ζαω, ειρηνη γινομαι, η πολεμεωⁿ;

Ασιμοναω³, φημι ο Σωκρατης, ο μαντευομαι^δ, ος ο ανθρωπος διδωμι ο Θεος μαθων⁴ διακρινω· φημι δε δει, ος μαθων³ ποιεω διδωμι ο Θεος μανθανω.

Επιστελλω ^{2} ήκω αυτος επι ο στρατευμα ^{3} , όπως περι
ο φρουριον ^{8} ος λαμβανω βουλευω ^{m50} .

Ο μεν ευνουχος και ο θεςαπων αυτος³ ορυσσω θηκη ο d died; and his wife fits on the ground, having adorned her husband with whatever things she had, and having his head upon her knees.

20. That you fhould be murderers, and pollute your hands with royal blood-fee that it be not villainous at present, and dangerous to you afterwards; for I am not conscious to myself, that I have given you any cause of uneafinefs.

21. What then does the God fay? For indeed I am not conscious to myself that I am wife,

much or little.

22. Perfarum quidem longe pulcherrimus est pater meus, Medorum vero, quotquot ego vidi, longe hic meus avus pulcherrimus est.

que nugari de quibus non norunt,

TEREUTAWSh. o de yurn waθημαι χαμαι, κοσμεω? ός εχω ο ανηρ, ο πεφαλη αυτος EXW ETTI O YOYU".

Autos ywomais poreus, και βασιλειος μιαινω⁵ ο δεξια αίμα, όραω μη προς έπε νυν ανοσιος, και ύστερον συ ETIKINSUVOS EIMI OU YAP TIS εμαυτου συνείδεω™7 λυπεω5h 6V.

Τις ποτε λεγω ο Θεος; εγω γαρ δη, ουτε μεγα ουτε σμικεον, συνείδεω τη εμαυτου σοφος" ειμιh.

23. Philosophis edicere, non fingere nova vocabula, ne-

CHAP. XLVI.

An adjective is fometimes put in a different gender from the fubftantive with which it stands, as agreeing with some other substantive understood.

Sometimes a neuter adjective, &c.

The relative fometimes agrees, &c. Bell.

1. POETRY is more philosophical and laboured than history.

2. Teach ye all nations, baptizing them in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghoft.

3. I fay that expression is the interpretation (of thought) by a fit appellation, which has the same power in poetry as in prose.

4. The whole multitude having performed the facrifice, came into the temple.

5. How deep you flept, O fon, who did not leap up? But how then did Ulyffes escape?

6. ¶ When he faw the woman fitting on the ground, and the dead man lying, he wept for the misfortune, and faid, Alas! O good and faithful foul, thou art gone then having left us!

Φιλοσοφος^{ne} και σπουδαιος ποιησις ιστορια ειμι.

Μαθητευω⁵ πας ὁ εθνος, βαπτιζω αυτος^{τη} εις ὁ ονομα ὁ πατης, και ὁ υίος, και ὁ ἀγιος πνευμα.

Λεγω λέζις εμμι ο δια ο ονομασια⁸ έρμηνεια, ός ^{ne} καμ επι ο εμμετρος ^{pg}, και επι ο λογος ^{pg} εχω ο αυτος δυναμις.

Ερχομα $^{\circ}$ εις $^{\circ}$ ίερον, $\mathcal{I}_{u}$ σας ^{pim} , πας $^{\circ}$ πληθος.

Ως βαθυς^α κοιμαω⁷⁵, ω τεκνον, ος^m ουκ εκθορεω φ Ω δε ουν Οδυσσευς πως διαφεν-γω;

Επει δε είδω δ γυνη χαμα καθημαι, και δ νεκρος
κειμαι, δακρυω τε επι δ παθος δ , και είπον, φευ, ω αγαθος και πίστος δ δ γυχη, οίχομαι δ η αποκιπων δ εγα-

- 7. There are internal fenfations in each of us, which we call hopes.
- 8. Think that the hearing of many things is better than much riches; for the latter speedily perish, the former endures for ever; for wifdsm alone, of all possessions, is immortal.
- 9. The barbarians are, by nature, fond of money, and desping dangers, they either provide what is necessary for their sustance, by incursion and invasion, or purchase peace for great rewards.
- 10. Cities have made death the punishment for the greatest crimes, as not being able to restrain injustice, by the fear of a greater evil.

Λογος εν έκαστος ^{P} εγω, ος ^{t} εκπις ονομαζω.

Ήγεομαγό ακουσμα⁸ πολλα πολυς ειμι χρημα αγαθος: ὁ μεν γαρ ταχεως απολειπω, ὁ δε πας ὁ χρονος παραμενω: σοφια γαρ μονος, ὁ κτημα, αθανατος¹¹⁰.

Φυσις, το βαςβαρον φιλοχρηματον, και κινδυνος $^{\rm E}$ καταφρονησας $^{\rm mpl}$ η δια επιδρομη $^{\rm E}$ και εφοδος ο χρειωδης $^{\rm ne}$ προς ο βιος ποριζω $^{\rm m}$, η μεγας μισθος $^{\rm E}$ ο ειρηνη αντικαταλλαστω $^{\rm m}$.

Ο πολις επι ο μεγας αδικημα^δ ζημια Βανατος πειεω, ως ουκ αν, μεγας κακος φοδος, ο αδικια παυσων™.

- 11. Oblectatie, cum honestate, est optimum; fine hac, pef-
  - 12. Praclarum est, publicorum actorum custodia.
- 13. Gentes ambulant in vanitate fensus sui alienati a vita Dei.

CHAP. XLVII.

A noun of the dual number may have a verb, adjective, or relative plural; but a plural noun can only have a verb, adjective, or relative dual, when it fignifies two.

Omne duale necessario, &c.
Contra vero omne plurale, &c.
Cum verbi prima dualis, &c.
Αμφω et δυω, &c. Wetten.
Sometimes the dual number, &c. Bell.
Dualia non necessario, &c. Holmes.

t. W HY then are you offended against them? for they both suffer just punishment.

2. But one thing vexed me not little; Thefmopolis diffurbing me, and teaching me, that two negatives make one affirmative.

- 3. In treating of every art, two things being required, the first, to shew what the subject is, and the second in order, but the more important, how, and by what methods this may be acquired.
- 4. And ye rivers, and earth, and ye who punish the dead men below.
- 5. ¶ If the two hands, which God made to affift each other,

Τις ουν αγαναντεω κατα αυτος; διδωμι γας αμφω καλος δ δικη.

Πλην αλλα είς εγω λυπεω² ου μετριως ο Θεσμοπολις ενοχλεω, και διδασκα, ως ο δυο αποφασις, είς καταφασις αποτελεω.

Επι πας τεχνολογια², δυω απαιτεω, προτερος⁸ μεν δ³ δεικνυμι⁵ τις⁶ ο υποκειμα¹, δευτερος δε δ ταξις, δ δυναμις δε κυριος, πως αν εγω αυτος ούτος, και δια ός τις μεθοδος⁸ κτητος γινομαι⁶.

Και ποταμος, και γαια, και δε^ρ υπενερθε καμνω^{6h} ανθρωπος τιννυμαι.

 E_i δ^m χειρ, δ_s δ Θεος ε- π_i δ^d συλλαμδαγω ^{f} αλληλω ^{i}

avoild turn themselves to impede each other; or if the two seet avoild impede each other; would it not be great ignorance, and unhappines?

unnappineis!

6. They two went reluctant along the shore of the barren sea, and came to the tents and ships of the Myrmidons; and they found him at his tent and his black ship.

7. And let these two themselves be witnesses to this, before the eternal gods, and mortal men. ποιεω, τρεπω $^{\circ}$ προς έδιακωλυω αλληλώ, $^{\circ}$ αλληλώ, ουκ αν πολυς αμαθια είμι $^{\circ}$, καί κακοδαίμοντα;

Ο δε αεκων βαγκω⁶ παρα. Θις ακς ατρυγετος, Μυρμιδων δε επι τε κκισια². και ναυς ίνομαι².

Ο δε ευρισκω⁶ παρα τε κλισια και ναυς μελας.

Το δε αυτος μαςτυρος Pl.

Προς τε Θεος^ε μακαρ, προς τε Θνητος ανθρωπος.

8. Quare vero non et nos duo extruimus montes alios fuper alios, ut habeamus accuratiorem prospectum.

9. Equi mihi fatigati funt excitanti populum.

CHAP. XLVIII.

Two or more negatives strengthen the negation.

Duæ aut plures negativæ, &c. Eton. Duæ negativæ, &c. Wetten.

n. I again asked you to give me a thing, than which I know you had nothing of less value to give me: nor any easier to be commanded.

Παιν αιτεω⁸ συ, ές ειδεω⁸ ουτε συ μιαζος ειμι⁶ διδειαι⁶ εγω ουδοις, ουτε μαδιος επιτασσω⁵ ουδοις.

- 2. Why do I fay thefe things? That ye may know, that nothing is formidable to you when attentive; nor, if ye be negligent, any thing fuch as you will.
- 3. I would not pay even an obolus to any person.
- 4. Ye see that ye profit no-
- 5. Thus there is not one wife person.
- 6. Verily, verily, I fay unto thee, the cock shall not crow, until thou shalt have denied me thrice.
- 7 He does not then regard praise from such persons who do not even please themselves.
- 8. Never expect, having done any base thing, that you will escape notice; for though you may escape others, you will be conscious to yourself.
- 9. ¶ When he faw him unable to bear the fpear, he gave him the other things, and did not fear, that he avould be unable to bear them.
- 10. Let death and flight, and all things that appear terrible, be daily before your eyes; but most of all, death; and you will never think any thing mean, nor exceffively desire any thing.

Τις έγεκα ούτος κεγω; Ίνα είδω, ότι ουδείς ουτί φυλασσω^{mh} συ είμι φοβερος ουτε, αν ολιγωρεω^a, τοιουτος οίος αν συ βουλομαι.

Ουκ αν αποδιδωμι⁶⁰ ουδε αν οδολος ουδεις.

Θεωρεω οτι ουκ ωφελεω ουδεις.

Ουτως ουκ ειμε σοφος ουδε είς.

Αμην, αμην, λεγω συ, ου μη αλεκτωρ φωνεω, έως $\delta \zeta^g$ απαρνεομα ζ^{5} εγω τρις.

Ου τοινυν ουδε ὁ παρα ὁ τοιουτος επαινος εν λόγος τιθημι, όσγε ουδε αυτος εαυτου αρεσκω.

Μηδεποτε, μηδεις αισχρος ποιεω⁵, εκπίζω κανθανω³ και γας αν ο ακλος καιθανω⁶, σεαυτου γε συνεισεω³³.

'Ως όραω² αυτος ου δυναμαμ βασταζω⁵ ό δορυ, α ακλος διδωμι², και ουκ φοεω^{m²}, μη ου δυναμαμ[†] φεεω αυτος.

Θανατος, και φυγη, και πας ο δεινος φαινω^{πh}, προ οφθακμος ειμι συ κατα ημερα μακιστα δε πας ο δανατος και ουδεις ουδεποτε ταπεινος ενθυμεομαι^{β3}, ουτε αγαν επιθυμεω³ τις.

11. They who are most hoftile in the play, having become friends at last, go out, and no one is killed by any person.

12. Neither then do yethink, that any of those things, which neither affect the nature of our body, or our foul, is grievous.

13. Let your conversation be without covetousness; being content with fuch things as ye have; for he hath himself said, I will not leave thee, nor forfake thee. So that we may boldly fay, The Lord is my helper, and I shall not be terrified at what man shall do unto me.

14. The war itself will discover the frail parts of his affairs, if we apply to it; but if we fit at home, hearing the orators reviling, and blaming each other, none of the necessary things can ever be done by us.

15. Dixerim ego equidem, nemini nullam esse institutionem ab illo qui non placeat.

O Expos einit er o muθος, φιλος γινομαι επι τελευτη⁸, εξερχομα, και απο-Ornoxa ousers ino ousers.

Mn our unde ou, unte χαλέπος τις ο τοιουτος, ός μητε ο σωμα, μητε ο ο ψυχη εγω φυσις προσηκω, νο-MIRO CIMI-

Αφιλαργυρος ο τροπος" αρκεω • παρειμι αυτος γαρ ρεω, Ου μη συ ανιημι. ουδε ου μη συ εγκαταλειπω. 'Ω 5τε θαρρεω λεγω εγω Ku-PLOS EYW CONDOS, XXY OU DO-Cεω™ τις ποιεω εγω ανθρω-

Ευρισκω ο σαθρος ο εκεινος πραγμα αυτος ο πολεmos, ar etixelpen. ar mertos καθημαι οικοι, λοιδορεω^m ακουω, και αμτιαω^m αλληλων^a ο λεγωh, ουδε ποτε ουδεις EYW OU MY YIVOMAY & SEI.

CHAP. XLIX.

The article is used to mark a distinction or emphasis. With the infinitive it supplies the place of nouns, gerunds, and supplies. With a participle, it is translated by the relative and indicative. With $\mu \epsilon \nu$ and $\delta \epsilon$ it signifies partly; and it is often used for ornament.

Articulo præpofitivo, &c. Eton.
Articulus fequente &e, &c.
Utuntur autem Græci, &cc.
Infinitivus cum, &c. Wetten.
The infinitive with the neuter, &c.
The prepofitive article, &c. Bell.
Articulus quando vocibus, &c. Holmes.

- 1. T is honourable even for an old man to learn.
- 2. Death is frequently more eligible, than life.
- 3. It is better to be dead, than to live miferably.
- 4. To those that are and that
- 5. These things, want of sleep, and cares have been the cause of death to me.
- 6. Two men went up to the temple to pray; the one a Pharisee, and the other a publican.
- 7. Having feen the flar, and come into the house, they found the child.

Καλος και γηρασκω^h δ μανθανω.

Αίρετος ειμι πολλακις, δ απεθνησκω^δ δ ζαω.

Καλος δ μη ζαω ειμι, η ζαω αθλιως.

Ο νυν και ο προτερον.

Ουτος εγω ο αποθνησκώ⁶ αιτια γινομαμ^P, αγρυπνια και φροντις.

Ανθρωπος δυο αναβαινω⁶, εις ὁ ἱερον προσευχομαι⁵ είς Φαρισαιος, και ὁ ἐτερος τελωνης.

Ειδω⁶ δ αστης, και ερχομαι⁶ εις δ οικια, εύςισκω⁶ δ παιδιον. 8. We spend the time of action in making ourselves ready.

A fower went out to fow;
 and as he fowed, fome feeds fell
 by the way fide, and the birds
 came, and eat them up.

10. Having made use of this fentiment, he has conquered, and possesses all things; partly, as one would possess, having taken them in war, and partly, having made them friends, and auxiliaries to himself.

11. There may be great excefs in all the things, which we have mentioned; on the one hand, drawing us to entravagance; on the other, driving us to bafenefs.

12. He that bath my commandments, and keepeth them, he it is who loveth me; and he who loveth me, shall be beloved by my father.

13. Pay ye the things which are Cæsar's, to Cæsar, and the things which are God's, to God.

14. ¶ Poverty, and meddling about other people's affairs, follow laziness, and indolence.

15. This word, "man," or "white," does not denote the time when; but this, "he walks," or, "he has walked," the former denotes it present time, he hitter, the past.

'Ο ο πρασσωί Χρονος, εις ο παρασκευαζω ανακισκω.

Εξερχουαίο ο σπειρω οδ σπειρω και εν ο σπειρω αυτος, ος ^{0} ς μεν πιπτω παρα ο όδος, και ερχομαίο ο πετεινον, και καταφαγω αυτος.

Ουτος χραομαι⁵ ο γνωμη πας καταστρεφω⁸, και εχω^ο δ ^{pne} μεν, ως αν αίρεω^{6h} τις εχω^ο πολεμος, ο δε, συμμαχος^{ne}, και φιλος^{ne} ποιεω⁵.

Γινομαι⁶⁰ αν εν πας, ός δε ειπον, αμετρια πολυς· ότη μεν, προς ό πολυτελης δε ξαγω ότη δε, προς ό ρυπας- ος δε συνώθεω.

'Ο εχω δ εντολη εγω, και τηρεω αυτος, εκεινος ειμι δ αγαπαω εγω· δ δε αγαπαω εγω, αγαπαω ύπο δ πατης εγω.

Αποδιδωμι ο Καισαρ, ο Καισαρ, και ο ο Θεος, ο Θε-

 O^d αργεω ^{f} , και σχολαζω, επομαι δ^{nc} απορεω, και δ^{nc} απορεω.

'Οπε μεν, ανθρωπος, η, λευκες τε, ου προσημανια το ποτε 'όπε δε, βαδίζω, η, βαδιζω, όπε μεν ό παρειμι χρονος , ό δε ό παρερχομαι. Τ. 16. Cacilius the Roman author, gives this proof that Rome was founded by the Grecians, that it still retains the original Grecian custom of facrificing to Hercules.

Καικιλιος, δ δ 'Ρωμαιος συγγραφευς, ούτος τιθημι^π σημειον, δ 'Εκκηνικος^{α'} ειμί κτισμα δ 'Ρωμη, δ^{ης} παρα αυτος δ πατριος Ουσια 'Εκληνικος ειμι δ 'Ηρακκεης.

- 17. Horum minime est, qui prudentiam exercent, vim inferre; sed illorum est, qui vires habent absque consilio, talia facere.
- 18. Quo autem modo mihi visus sit familiaribus suis prodesse, partim opere semetipsum demonstrans, qualis esset, partim colloquiis usus, scribam.

ELLIPSIS.

EAAEIVIS est defectus vocis, unius, duarum, vel plurium, quæ ad integram et justam structuram requiruntur.

L. BOS.

CHAP. L.

NOMINUM, PARTICIPIORUM, ET PRONOMINUM.

- 1. Qui nesciat, Ephesiorum civitatem ædituam esse magnæ deæ Dianæ, et simulaeri ab Jove delapsi.
- 2. Qui quam vacuam reperit, plenam reddidit urbem nostram bonorum.
  - 3. Sum statua Phanodici, filii Hermocratis Proconefii.
- 4. Quidam de Afiæ principibus, qui erant amici ejus, miserunt nuncios ad eum.
  - 5. Postridie sublatis anchoris navigabamus.
  - 6. Alexander autem ex Onchesto tollens cursum.
- 7. Moriens autem, ad amicos respiciens, Magnos, inquit, ludos funebres video mihi futuros.
  - 8. Ex sereno et puro aëre ambiente sonuit vox.
  - Q. Proposuit victoriæ pramia totis etiam ordinibus.
  - 10. Qua de causa magis Trojani decem annis restiterunt.
  - II. Si quod est in hoc viro crimen, accusent eum.
  - 12. Non invenientes causam, quomodo punirent eos.
  - 13. Plaustris onerariis imposuit ligna.
- 14. De desertis vitibus putabat se adeo facile decerpturum uvas.
  - 15. Ea quæ ad Deum pertinent.
  - 16. Dicunt homines.
  - 17. Nam et tale quiddam de mortuis dicitur.
  - 18. Omnibus hominibus notum est.
  - 19. A teneris unguiculis.
- 20. Qui cum diceret cauponam eam magno pretio vendere.

CHAP. L.

1. ΌΣ ου γινωσκει την Εφεσίων πολίν νεωκορον ουτάν της μεγάλης θεας Αρτεμίδος, και του Διοπετους . Act. 19. 2. Ος εποινσε την πολιν ήμων μεττην , ευρον επιχειλη.

Themistoc.

3. Φανοδικου είμι του Έρμοκρατους του Προκονησίου. Inscrip. Sig.

4. Τινές των Ασιαρχων, οντές αυτώ φιλοι, επεμέραν προς αυ-

70V. - Act. 19.

5. Τη επιουση αραντες етхеомеч. Act. 27.

6. Ο δε Αλεξανδρος εξ Ογχηστου αρας . Arrian.
7. Αποθνησκων δε, προς τους έταιρους ιδων, ερη, Μεγαν όρω

μου τον επιταφιον εσομενον. Apoph. Alex.

8. Εξ ανεφελου και διαιθρού του περιέχοντος ηχητε φωνη.

Plut.

9. Προειπε τικητηρία και όλαις ταις ταζεσι. Xen.

10. Ηι και μαλλον οί Τρωες, τα δεκα ετη αντειχον. Thucyd.

ιι. Ει τι εστιν εν τω αιδρι τουτω , κατηγορειτωσαν αυ-

70v. Act. 25.

12. Μηθεν ευρισκοντες το πως κολασονται αυτους. Act. 4.
13. Ταις σκευοροροις επεθηκε ξυλα. Ælian.

14. Ερημας ωεθ ούτω ραδιως τρυγησειν. Aristoph.

15. Τα προς τον Θεον . Hebr. 2.

16. Φασιν η λεγουσιν

17. Λεγεται γαρ τι περι των οιχομενων και τοιου-To. Liban.

παντι δηλον. Athen. 18. Estiv

19. Εξ συχων. Prov.

20. Επει δ' εφατο πωλειν αυτην τον καπηλον πολλου. Elian.

21. Quadrigas quidem fecerunt.

22. Rurfus de novo principio feditiones moverunt adverfus fe invicem.

- 23. Vi fe urbe expulsos caussati, ab imperatore qui tunc in Italia imperium obtinebat.
  - 24. Haftafque et scutum bovinum.
  - 25. Et levato artemone fecundum auræ flatum.
- 26. Hoc est opus Dei, ut credatis in eum, quem misit ille.
  - 27. Illi vero cum celcrrimo accurriffent greffu.
  - 28. Quinto vero anno Aristodemi regni.
  - 29. Diocles tertio libro brevis pertractationis dicit.
  - 30. Peragere vitam in pace.
- 3. Note post precent transmutavit vitum, i. c. mortuus est.
- 32. Non accipiebant eum in urbem, neque in communs confilium.
  - 33. Si quando in unum confilium confultabimus.
- 34. Deliberandum esse communi constito et tibi et mihi censeo.
- 35. Non quod jam acceperim brabeum, aut jam perfectus fim.
- 36. Post hæc os suum aperuit Job, et execratus est diem suum natalem.
- 37. Præstantes muliebri generi, tanquam infirmiori vasi, honorem.
- 38. Arročeva vocantur, qui genere quidem conveniunt, in alieno vero terra nati funt.
  - 39. Usque dum in pacata regione vel terra sumus.
  - 40. Non omnes Græcorum linguam intelligunt.
- 41. Cognofces, an et divina voluntate vel fententia urbem non fis destructurus.
  - 42. Populus scivit; Tisamenus sententiam dixit.
- 43. Cineas ad Senatum Romanum arcanis literis fcrip-ferat.
- 4. A patria, tanquam a facra linea, incipiebat femina pacis abjicere.
  - 45. Nova quædam munina infers auribus nostris.

21. Telephrira per erromour. Ælian.

22. Aung ex reng er annholdin estadiasar. Herodot.

23. Εξεληλασθαι της πολεως αμτιωμένοι βια, προς του τετε κατεχοίτος κατά την Ιτακίαν ήγεμονός. Dion. Halicar.

24. Kaj Soupa naj Boemv. . . Anacr.

25. Kaj старантес тон артемона ти пнесоон . Act. 27.

26. Teuts etti to egypor teu Geou, ina misteushite eig by attesteiner exerces. John. 6.

27. Or de THE TAXISTER APERDE AUCUTES . Ælian.

28. Πιάττο δε ετεί της Αρηττοδημών . Pausan.

29. Duxan; in the thirm one Etidsoune quei. Lacrt.

30. Aiayeir er eignen. Elian.

31. Ту мета тих водих гонти метиллация . Æschin.

32. Ου πριτιθέζευτο αυτον ες την πολιν, ουδ' επι το κοινον Thueyd.

33. Ει δε ποτ' ες γε μιαν βουλευσομεν. . Hom.

34. Σκοπειν αξιρ κοιν: και σε και εμε. Xenophon.

35. Θεχ έτι ηθη εκαθον , η ηθη τετελειωμαι. Philip. 3.

36. Μετα τουτο εγοιζεν Ιωβ το στομα αυτου, και κατηρασατο

την ήμεραν αυτου. Job.

37. $\Omega_{\mathcal{S}}$ ασθειεστερώ σκευει τω γυναικείω αποτεμοντές τιμονί. 1 Pet. S.

38. Αστόξειο: εί γενει μεν προσηκοντες, επι δε της αλλοδαπης γεγονότες. Hesych.

39. Έως ετι εν φιλια εσμεν. Χεπ.

40. Ουχ άταντες τη Ελληιών συνιασι. Luc.

41. Γνωσεαι, ει και θεσπεσιή πολίν ων αλαπαξεις. Hom.

42. Ε.δοζε τω δημω. Τιταμενος ειπε. Andoc.

43. Κητάς προς την βουλην των 'Ρωμαίων εγραφε δι' απορέηκων Ælian.

44. Από της τατχίτες, ώπες αφ' ίερας , ηςχετό τα «τερματά της είρητες απορέιττει» Philo-

45. Estisorta Tiva εισφερείς είς τας αποας ήμων. Act. 17.

- 46. Vacuos et nocturnos militum timores terrores panicos vocamus.
  - 47. Si quis infidelium ad convivium vos vocaverit.
- 48. Ut a multis personis in nos collatum donum, per multos gratiarum actione celebretur pro nobis.
  - 49. Effugisti pænam, Labes.
- 50. Et interjettis aliquot diebus iterum ingressus est Capernaum.
  - 51. Secundum meam opinionem.
  - 52. Pantherinam pellem humeris habens.
  - 53. Verum in fingulos annos decem millia drachmarum.
- 54. Levis armaturæ milites ut habebant potestatem celeritatis fequebantur.
- 55. Nequaquam puto possibile est magnum et juvenilem animum eos accipere, qui parva agunt.
  - 56. Gloria Deo in altissimis habitaculis.
- 57. Justit eos qui possent natare projicere se primos, et ad terram exire.
  - 58. Regum sententiam immobilem se habere decet.
- 59. Armeniam et vicinas eidem gentes Lucullus debellavit.
  - 60. Secundum patriæ mores.
  - 61. Singulis diebus.
  - 62. Didicit, ex iis quæ passus est, obedientiam.
- 63. Nondum erat fpiritus fanctus effusus; quia Jesus nondum erat glorificatus.
  - 64. Postquam et mihi dicendi potestatem fecistis.
  - 65. Sæpe blandis verbis alloquutus est.
  - 66. Et a foro venientes, nisi loti fuerint, non edunt.
  - 67. Quot annos natus es?
  - 68. Qui citharam tenet.
  - 69. Incolarum mansuetum et mite est ingenium.
  - 70. Virtutem a juvenili ætate cole.
- 71. Vefpere Sabbathi quæ lucefcit in primam diem Sabbathi.
  - 72. Cras certe veniam.

46. Τους κενους και νυκτεριτους των στρατευματών Φοβους παvina xxnicous, Polysen.

47. Ει δε τις καλει υμας των απιστων . 1 Cor. 10.

48. Ίνα εκ τολλών προσωπών το εις ήμας χαρισμα δια πολλων ευχαριστήθη ύπερ ήμων. 2 Cor. 1.

49. Επτερευγας ω Λαβες. Aristoph. 50. Και παλιν εισπλθεν εις Καπερναομ δί

nuepov. Marc. 2.

51. Κατα την εμην

52. Παρδαλεην ωμοισιν εχων. Hom.
 53. Αλλα μυριαι κατα τον ενιαυτον. Lucian.

54. Οι δε ψιλοι ώς ειχον ταχοις, εφειποντο. Arrian.

ςς. Εστι δ' ουδεποτ' οιμαι μεγα και τεανικον φροτημα λαθειν μικρα πραττοντας. Dem.

56. Δοξα Θεω εν ύψιστοις

57. Εκελευσε τους δυναμενους κολυμβάν, αποριβαντας πρωτους, επι την γην εξιεναι. Act. 26.

58. Πρεπει την των βασιλεων γνωμην αμετακινητως εχειν Isocr. 59. Αρμετίαν και προσοικά τάυτης κατεπολεμήσε Λου-

χουλλος. Julian. 60. Κατα τα πατρια . Thucyd.
 61. Καθ' ήμεςαν. Ælian.

62. Εμαθεν, α τ', ών επαθε, την ύπακοην. Heb. 5.

63. Ουπω ην πνευμα άγιον . ότι ό Ιησους ευδεπω εδοξασθη. Joan. 7.

64. Επείδη καμει λογου μεταξεδωκατε . Heliodor.

65. Πελλα δε μειλιχιοισι προτηυδα. Hom.

66. Και απο αγορας εαν μη βαπτίζωνται, ουκ εσθιover. Marc. 7.

67. Ποσα γεγονας;

68. O THE RIBAÇAE . Luci.

60. Το των εικητορων ημερον και πραον εστιν . Ælian.

70. APETHY EN VERG RONES

71. Ο με σαββατών τη επιφωσκουση εις μιαν σαββατών. Mat. 28.

72. Ες την ύστεραιαν μαλιστα ήξω. Lucian.

- 73. Multa quidem in terra, multa autem in mari humido.
- 7.4. Gubernator autem jam lucescente sele anchoras cum sustilistet.
- 75. Non ab optimo animo, i. e. fine dolo, ad rempublicam accedunt.
  - 76. Aliusque alii facra faciebat immortalium deorum.
  - 77. In severarum Dearum templum.
  - 78. Qui mollia vestimenta gestant.
- 79. Nunc vero me victam malis navigare velis contracti-
  - 80. In presenti tempore.
  - 81. Interea.
- 82. Cum producunt arborcs fructum, scitis quod jam prope est æstas.
- 83. Et ait illi Petrus, Ænea, sanat te Jesus Christus, surge et sterne tibi leëlum.
  - 84. Dicit ei Jesus, Quid milii et tibi commune negotium est?
  - 85. Si me hicce ex tuo fina vi abripiet.
  - 86. Alexander philosophus visus est fibi morti adjudicatus.
  - 87. Equitatum et jumenta. To attença des contras
- 88. Neque enim guttulam in Thebanam undam evomuit Bacchus.
  - 89. Et ut paucis verbis dicam.
  - 90. Bene etiam stataria pugna certare edoctus.
  - QI. Et frumenti addere medimnorum decem millia.
  - 92. In hac parte, et in illa parte.
  - 93. Aqualem mecum regni partem tene.
  - 94. Exteriorem poculi partem. TREATE OF & M.
  - 95. Non in opportuna parte est fixa sagitta.
  - 96. Primas partes ei dederunt.
- 97. Coccas et inermes et manibus destitutas has corporis partes.
  - 98. Qui habitant ad hasce Tauri partes.
  - 99. Ars autem necessitate longa mensura imbecilior est.
  - 100. Sexto die mensis ineuntis.

73. Πολλα μεν εν γη, πολλα δε εφ' ύγρα . Aristoph. 74. '0 לב אטלבביחדת מפדו לומקשהאנידים דיט , מפמק דמנ

aynupae. Polyb.

75. Ουκ από του βελτιστου προς τα κοινά προσερχον-Tay. Plat.

76. Αλλος δ' αλλω ερέξε θεων αμαγενεταων. Hom.

77. Εις το των σεμνων θεων. . Aristoph.

78. Oi та махана форошеттес. Matth. 11.

79. Nor 8' er nanois poi maen ipequern Soner. Sophoc.

80. Εν τω παροντι . Thucyd.
 81. Εν μεσω . Æschyl.

82. Όταν προδαλωτιν ηδη τα δενδρα γινωσκετε ότι ηδη eyyus To Sepot ETTI. Luc. 21.

83. Και είτεν αυτώ ὁ Πετρος, Αίνεχ, ιαταί σε Ιπσους ὁ Χριстос, агастив: нау стрысов селиты . Act. 9.

84. Λεγει αυτη ὁ Ιησους, Τι εμοι και σοι

Joan 2.

85. Ει μ' εύτος εκ των σων απαξεταμ βια. Sophoc.

86. Αλέξανδρος ο φιλοποφος έδοξε την επι θανατώ καταxenpurbay. Artem.

87. Την τε ίτπον και τα σκευοφρα . Dio. Cass.

88. Ου γας μικεαν εις Θεβαμων ίδως επτυσεν δ Διονυros. Dion.

 89. Και συνελοντι φανάι
 90. Ευ δε και εν σταδιη δεδανμενες αντιφερεσθαι. Αpollon-

91. Και είτου προεθεικαι μυριαδα . Polyb.

Q2. Τη μεν · , τη δε

93. Iver emoi Basineue . Hom.

94. Το εξωθεν του ποτηριου . Luc. 11.

95. Ουκ εν καιριώ εξυ ταγη βελος. Hom. 96. Τα πρωτα εδωκαν αυτώ. Ælian.

97. Τα τυρλα του συματος και αστλα και αχειρα ταυτα Nen.

98. Τους επι ταθε του Ταυρου κατοικουττας . Polyb.

99. Τεχιη δ' αναγαις ασίνεστερα μακρω . Æschyl.

100. Enty istautrou

- 101. Veturius dimidiam partem exercitus addlem
- 102. Non enim magnitudine tantum, verun tusan numero virtutum longe inferior est Lysias.
  - 103. Numquid in ea veste initiatus es magni produciis?
- 104. Rogavit ipfum, ut a terra paululum onuveret navim.
  - 105. Videmur ad Bacchi urbem appulisse nats
  - 106. Quanam re violavi leges? quid mali panvi?
  - 107. Advertere mentem ad ea quæ dicebantur
- 108. Ego vero putabam, me compendiofam and excogitafie viam.
  - 109. Et progressus via Babylonem ducente.
  - 110. Hac via etiam hæc dicebantur.
  - 111. Qui in Afia ades habent.
- 112. Est illis forum, ubi et regiæ et aliæ m istratuum
- 113. Vocant autem me Jocastam; hoc enin nomen pater imposuit.
- 114 Gratia vobis et pax a Jefu Christo, il est testis sidelis.
  - 115. Quumque intentos haberent oculos in clum.
  - 116. Edentes et bibentes, ea, qua ab ipsis ap nuniur.
  - 117. Hieme jam instante, regressi sunt.
  - 118. Celeberrimus Alexander.
  - 119. Mare faxis occultis plenum.
- 120. A Judæis quinquies quadragenas plaga una minus accepi.
  - 121. Tum fagittas in exercitum Græcorum mtit.
  - 122. Secundo flatu navigare.
  - 123. Cui cum similem pendas pænam, lauder habebis.
  - 194. Incipientes in parvis bibunt poculis.
  - 125. In duos pedes erectum.
  - 126. Vultum ipfius severum et tristem time
- 127. Est autem in Hierofolymis, ad portar pecumium, piscina.

τοι. Ουετουρίος την ήμισειαν της στρατίας επαγομένος. Dion. Hal.

102. Ου γαρ μεγεθει των αρετων, αλλα και τω πλιθει πολυ λειπομενος ο Αυσίας. Longin.

103. Μων συν εμυήθης δητ' εν αυτώ εις τα μεγαλά Aristoph.

104. Ηρωτησεν αυτον, απο της γης επαναγαγειν ολιγον

105. Beouw Toher conquer en Cancer · Eurip.

106. Πα ταρεθην ; τι δ' ερεξα; Pythag.

107. Προσεχείν τοις λαλουμένοις. Αct. 16.

108. Kay any sufficient tha tauthy wany etheronairas 6. ywyt. Lucian.

109. Προϊων και την επι Βαθυλωνος. Xen.

310. Ταυτή και ταυτα ελέγετο. Plat.

111. Τους κατα την Ασιαν εχοντας. Xen.

112. Εστιν αυτοις αγορα, ενθα τα τε βασιλεια και τα κλλα αρχεια πεποιηται. Xen.
113. Καλουσι δ' Ιοκαστην με· τουτο γαρ πατηρ εθετο.

Eurip.

114. Χαρις ύμιν και ειρηνή απο Ιήσου Χριστου, ό μαρτυς ὁ πιστος. Apocal.

Ι 1 5. Και ώς απενίζοντες ησαν EIG TOY OUPAYOR. Act. I.

116. Εσθιοντές και πινοντές τα παρ' αυτών . Luc.

117. Χειμωνος ηδη , ανεχωρησαν. Thucyd. 118. 'Ο παιυ Αλεξανδρος.

119. Πελαγος υραλων γεμον. Chrysost.

120. Υπο Ιουδαίων πεντακίς τεσσαρακόντα παρα μίαν exacor. 2 Cor.

121. Τοτέ τους ιους αφικούν εις το Έλληνικον . Μ. Τγτ.

122. Εξ ουριας πλειν.

123. Τω συ την όμοιην αποδίδους , επαινον έξεις. Her.

124. Αρχομενοι μεν εν μικροις πινουσι . Laert.

125. Επι τους δυο επανισταμενον ορθον. Lucian. 126. Δεδία το σκυθρωπον αυτου και κατηφες . Luc.

127. Εστι δε εν τοις Ιεροσολυμοις, επι τη προδατική πολυμεήθρα. Joan.

128. Paucis verbis fcripfi.

- 129. Dicito, sed nec longam orationem, nec cum proce-
  - 130. Considerandum est, an satius sit affirmare.
  - 131. Plangent super eum pectora omnes nationes terræ.

132. Anaxagoras in scripto de regno.

- 133. Norunt enim, quibus conditionibus ipfos ducat Cy-axares.
  - 134. Dans autem ipsi equites et nudos milites.
  - 135. Quando tu excipiebas amicos in natalitiis conviviis.
  - 136. Ex æqua societate communes expeditiones faciebant,
  - 137. Solve funes quibus alligatur navis in littore.
  - 138. Amictus findone super nudo corpore.
  - 139. Ex æquo imperio imperavi patriæ.
  - 140. Qua pedum celeritate possunt, aufugiunt.
  - 141. In arte equitandi mire superbiebat.
  - 1 42. Mortua fuisses, si dignas luisses pænas.
  - 143. Interficient ex vobis aliquos.
  - 144. Non convenit tali viro mentiri, qualis est Socrates,
  - 145. Magno fænore ab aliis accipiunt.
  - 146. Jacebat graviter gemens in loco puro.
  - 147. Domus in commodo urbis loco ædificata.
  - 148. Bibunt tantum quantum rapere licet.
- 149. Ego vero existimo orationem hancee non expedire civitati, et præter boc minime justam esse.
  - 150. Nunc quidem ad mensam hospitalem te invitamus.
  - 151. Cani capilli caput coronant.
  - 152. Ne accipiant hi judiciale triobolum.
- 153. Ipfe dixit, fe dudum hoc defiderare, et studere omni modo.
  - 154. Propino tibi, in salutem ducis Herculis.
  - 155 Lotus oceani aqua.
  - 156. Quam profundum dormivisti somnum.
- 157. Per vanam fuspicionem nobis ipsis singebamus timo-

128. Δι' ολιγων εγραφα. 1 Pet. 129. Леде, ин максах ментог , мыбе мета проогилия. Lucian. , μη ποτ' ουν κρειτ' ον η λεγείν. Dion. Hal. 131 Κοψενται επ' αυτον παταγ αί φυλαγ της γιις. Αpocal. 132. Αναζαγορας εν τω περι βασιλειας. Ælian. 133. Ισασι γαρ, εφ' οίς αυτους Κυαζαρικ αγεται. Xen. 134. Δοις δε αυτώ ίττεας τε και ψιλους . Arrian. 135. OTE EISTIAG OU TOUS PINOUS ET TOIS YETE ALIOIS 136. Από της ισής κοινας στρατείας εποιούντο. Thucyd. 137. Αυτ τα απογεία . Lucian. 138. Περιδεβλημείος συθούα επι γυμίου . Marc. 139. rega etiene varendoc. Lucian. 140. Hi τοδων εχουτικ, αποδιδρατικουτι. Ælian. 141. Επι το ίππεια μεγα εφρονει. Aristoph. 142. Arefares, et the agias etuyyares . Aristoph. 143. @2127 2500518 & 6 6 428 . Lucas. 144. Οια εστιν ανδρι οίω Σωκρατει Δευδεσθαι 145. Λαμβανουσιν επι πολλω παρ έτερων. Plut. 146. Κατο βαριστεναχων εν καθαρω. . Hom. 147. Oiria er nanw Tre Tonewe oincofoundeira. Lucian. 148. Mirousi 650r 257m agrasai. Allian. 149. Εγω δε ήγουμαι τον λογον τονδε ασυμφορον τη πολει. spoc de nai ou dinaier. Demos. 150. Nor her ett gena de Kalouher. Lucian. 151. Поліц караї отефоної. Anacr. . 152. Ми наибатетивиї соттеї то бінаотікої . Luc. 153. Αυτος ερη, παλαγ τουτο επιθυμείν, και σπευδείν εκ παν-705 . Lucian. 154. Προτικώ σει, 'Ηρακλέους αρχυγετου. Lucian. 155. Λεκουμετος ωκεατοιο · Hom. 156. 'A Bather exceptating. Lucian.

157. Δια κεικς ανετκατίομε κίμη φοθους. Dion.

Hal.

- 158. Via, quæ ducit ad falutem.
- 159. Cœperunt una voce omnes excusare.
- 160. Ad utramque partem fluvii.
- 161. Dextra manu Dei exaltatus.
- 162. Una manu aquam, altera ignem ferebat.
- 163. Zenothemis utraque manu, altera nafo, altero oculo prehenfo.
  - 164. Duplicem marmoream lænam.
  - 165. Populus, in omni re, jam facilis ipsis evaserat.
  - 166. Res bene se habet.
- 167. Filios divites hortantur parentes, ut fervent fue
- 168. Messenii victoriam brevi tempore Lacedæmoniis dederunt-
  - 169. Pro mortuis erogare etiam volo pecunias.
  - 170. Pro viribus date eleemofynam.
  - 171. Ex quo tempore.
  - 172. Paululum et non videbitis me.
  - 173. Famam hanc jam olim accepimus.
  - 174. Nisi imperium brevi dissolutum fuisset.
  - 175. Sufficiet ipsis interim vel hoc supplicium.
  - 176. In omni montana regione divulgabantur cuncta.
  - 177. Hic non confenserat confilio illorum,
  - 178. Acceptam cladem ingenua anima non retulit.
  - 179. Pater noster qui es in cœlis.
  - 180. Qui in foro merces permutant.
  - 181. Ex quo tempore patres sopiti sunt.

VERBORUM.

- 182. Desiderium me tenet audiendi quid dicturus sis.
- 183. Hoc Cinyras nymphis sacravit rete.
- 184. Vendidit quemcunque cepit abducendum trans mare indomitum.
  - 185. Et a foro venientes, nisi laventur, non edunt.

158. Н вбес, и прос вытирия . 159. Ηρξαντο απο μιας παραγτισθαι παντις. Luc. 160. Παρ εκατερα του ποταμευ. Ælian. 161. To Segia 700 Ocov i La Beig. Act. 162. Τη μεν ίδωρ εφορεί, τη δε έτερα το πυρ. 163. Ζηνοθεμις αμφοτεραις τη μεν της έπος, τη δε του • 2θαλμου, επειλημμενος. Lucian. 164. Διπλακα μαρμαρενν . Hom. 165. Ο δημος, εις σασαν , ηδη τίθασσος αυτοις εγεγονει. Plut. καλως εχει . 167. Τοις παισι τοις πλουσιοις οί πατερες φυλατίειν mapaprovoir. Plut. 168. Ο Μεσσηνιοι την νικην ου δια μακρου Λακεδαμαvisie edwar. Polyan. 169. Μελλώ γε και εκτινοιν υπερ νεκρων. Lucian. 170. Τα ενοιτα δοτε εκεημισσινιν. Lucas. 173. Την φημην εκ πολλου παρειληφαμεν. Isocr. 174. Ει μη ή αξχη δια ταχεων κατεκυθη. Plat. 175. Ίκατη εν τοσουτώ και αὐτη τιμωρία εσίαι αυτοις. Lucian.
176. Er onn in opern dienaneito narta. Lucas. 177. Ουτος ουκ ην συγκατατεθειμένος τη βουλη αυτων. Lucas. 178. Tur no an enterac cun espacer. Plut. 179. Πατερ ήμων, ο εν τοις ουφανοις. Matt. 180. Οι εν τη αγορα μεταβαλλομενοι . Xen. · 181. Аф' ns сі πατερες епоциявнови. 2 Pet.

182. Ποθος παιν με, έ, τι φωτας εχαι. Aristoph. 183. Ταις τυμφαις Κινυβις τοδε δικτυοτ. Epigr.

184. Περιασχ' οι το ελεσκε περου άλος ατρυγε-Tojo. Hom.

185. Кау але аустас , кат ин валтисита, оск to Piovoi. Marc.

- 186. Propitiè sit tibi, Domine, non erit tibi hoc.
- 187. Amen, amen, dico vobis, moriar fi dabitur huic ges nerationi fignum.
- 188. Mihi videris non his attendere, et hæc facis cum fis fapiens.
  - 189. Necessitas confilii urget me et te.
  - 190. Vide ne facias.
  - 191. Si vero velint et ipfi.
  - 192. Aliæ eventuræ erant, aliæ jam præsentes erant.
  - 193. Judicavit mori oportere virum.
  - 194. Per Jovem rogo ut una mecum fis.
- 195. Da, O Jupiter, ne prius fol occidat, et tenebræ adveniant.
  - 196. Dona etiam adferentes, quanta quisque poterat.
  - 197. Mirum eft, quantum præftant.
  - 198. Veni huc in terram, quamcunque oftendero tibi.
  - 199. Alexander Ariftoteli falutem apprecatur.
  - 200. Ab avo meo accepi moris esse candidi.
- 201. Nunc vero iftos dicam, quotquot Pelafgicum Argos habitabant.
- 202. Si quidem dabunt præmium magnanimi Achivi, definam.
  - 203. Quid non ego tibi, quid non tu prastitisti mihi?
  - 204. At ille inquit, majus est.
  - 205. Vereor ne quis mihi Danaorum fuccenfeat.
  - 206. Si vero non credis, age, tibi jam capite annuam.

PRÆPOSITIONUM.

- 207. Non darem triobolum pro Diis.
- 208. Eunt per campum.
- 209. Multos per labores in meas venit manus.
- 210. Propter ea me aspiciebas.
- 211. Propter quid me tentatis?
- 212. Sequemur in tuam gratiam.
- 213. Expectans in venientem diem.
- 214. Lupum ex auribus teneo.
- 215. Hic Pelopa genuit, ex hoc autem Atreus natus.

186. Theme σοι Κυριε, ου μη εσίαι σοι τουτο. Matt. 187. Αμπ, αμπ, λεγω έμπ, ει δοθησεται τη γε-

чей таити вишеют. Marc.

188. Μοι δοκεις ου προσεχειν τον νουν τουτοις, και ταυτά σοφος ων. Plato.

189. X 9 60 BOUNG EUE HOI GE. Hom.

190. Οπως μη ποιησης.

190. Οπως μη ποινούς.
 191. Ει δε και αυτοι . Hom.
 192. Τα μεν εμεκλεν , τα δ΄ κδιι παριν. Demost.
 193. Εκρινεν αποθατείν τον αίδρα.
 194. Προς του Δίος όπως παρετεί μοι. Aristoph.

195. Zeu- ин три ет нелю выга, кан ет клерас ел-Very, Horn.

196. Δωρα τε, ως έκαστοι φερεντες. Arrian.

197. Διαφερουσι θαμμαστον όσον. Aristot.

198. Δευρο ας γιν, ήν αν σοι δεξω. Act.

199. Αλεξανδρος Αριστοτελει χαιρειν . 200. Παρα του παππου το καλουθες . Μ. Anton.

201. Νει δ' αυτους , όσσοι το Πελασγικον Αργος ειαιer. Hom.

202. Ει μεν δωσουσι γερας μεγαθυμοι Αχαιοι,

203. Τι δ' ευκ εγω σε τι δ' ουκ εμε συ

Polyb.

204. 'Ο δε , αλλα μειζεν εστι. Ælian.

205. Μη τις μοι Δαναων νεμεσησεται. Hom. 206. Ει δ΄ αγε, τοι κεφαλη κατανευσομαι. Ηοπ

207. Oun av Soinv Tor Gear TeraConor. Aristoph.

208. Едхота жебыло. Нот.

250. Honnor noxbor rate yearer en emas. Eurip.

Ταυτ' αρα και ενεωρας μοι. Xen.
 Τι με πειραζετε; Marc.

212. Efenta rer ser yagu. Aristoph.

213. Ter eisieusar i pepar perousa. Eurip.

214. Λυκον των ωτων κρατω.

215. Outes 20700 Hillera, rend' Arpens cov. Eurip.

- 216. Cum in Sunium facrum pervenimus.
- 217. Dein in Marathone cum essemus.
- 218. Dividamus igitur eam in duas partes.
- 219. Ut tingat extremam digiti partem in aquam.
- 220. Unde ad hanc Siciliam navi advectus advenis?
  221. Æneas primus jaculum milit in Idomeneum.
- 222. Egressum parat, secundum meam sententiam.
- 223. Quoad omne verbum otiofum, de ipfo reddituri funt homines rationem.
  - 224. De re aliquid audivit.
  - 225. Dic mihi de patre et filio quem reliqui.
  - 226. Discesserunt eum exercitu.
  - 227. Ne autem illinc effugerent, speculatores statuebas.

Conjunctionum et Adverbiorum.

- 228. Nemo unquam invenire posset.
- 229. Si tanquam servus vocatus es.
- 230. Fidelis est Deus, qui vocavit nos, qui etiam bene faciet.
  - 231. Vis ut me convertam ad alias aliquas vias?
- 232. Major erit in cœlo lætitia, ob unum fontem, qui redeat ad frugem, quam ob nonaginta novem infontes.
- 233. Descendit hic domum suam justificatus, magis quam ille.
  - 234. Volo ego populum falvum esse, potius quam perire.
  - 235. Vide ut facias omnia ad formam monstratam tibi.
  - 236. Sic corruptos fuisse oculos, ut cæcutiret.
  - 237. Ut in cælo, sic etiam super terram.

PLURIUM VOCUM.

- 238. Si quis judicum non aliud quam jus respicit.
- 239. Per legatos in Peloponnesum missos egit, ut aliquod auxilium mitteretur.
  - 240. Ire per viam ducentem ad mortem.
- 241. Et cum pauels multas omnino myriades fuperavit non folum, fed et imperium fecit majus.
  - 242. Salutate fratres qui funt ex domesticis Aristobuli.

216. Ore Zeurier iger aginquesa. Hom.

217. Eira Mapabon per or nuer. Aristoph. 218. Διελωμεν τοινον αυτην δυο μερη. Plat.

210. Ιτα βαψη το ακρον του δακτυλου ύδατος. Lucas.

220. Moder Sineniar enr de laustonur maper; Eurip

221. Αινείας δε πρωτος ακοντίσεν Ιδομένησς. Ηοιπ.

222. Egierai, yraunt eunt, mennei. Aristoph.

Παι έμμα αργοι, αποδωσουσι περι αυτου λογοι. 223. Matth.

224. Του πραγματος ακηκουν τι. Aristoph.

225. Eite de usi Tateoc Te nai viese or natenemer. Hom.

226. Ατεχωρησαν τω τίζατω. Thucyd.

Του δε μηδ εντευθεν διαφευγείν, σκοπους καθισίης. 227. Xen.

228. Ouder more Eugot . Demos. 229. Δουλος εκληθης. 1 Cor-

230. Πιστος ο Θεος, ο κακων κμας, ος και ποιησει. 1 Thes.

231. Bane Transman dub odous annas twas; Eurip.

232. Χαρα ετται ει τω ουραίω, επι ένι διμαρτωλώ μετανοσυνίι, n ewi evrevnxovta errea dixaioic. Inicas.

233. Κατεδή όττος δεδικαιωμένος ας τον οικον αυτου,

of smerros. Lucas.

234. Βουλομ εγω καοι σοοι εμφεναι η αποκεσθαι. Hom.

235. ' ספת הפותה המודם מעדם דבר דטה די לפוצ לבידם Foi. Heb.

236. Διαρθαρικαι τας οξεις, ώς αμυδρεν βλεπειν. Æli.

217. D; er cupara, salewi The yes. Matth.

238. Тот притот стри тіс ітерыть Влется. Aristot. 239. Ес те ти Пелопотином вправов опи

eacher the yemseral. Thucyd.

249. Ispai THY ET! BAVATOR

241. Και συν ολιγοις παμπολλους μυριαδας κατηγωνισατο , αλλα και την αρχην μεζω ετοιησε. Ælian.

242. Астакатов тому од том Аратовомом Rom.

243. Si quis alius habere possit, pro annorum conditione, nigrum capillum habes.

244. Justit eos duci ad mortem.

245. Nonne stultum est, quod miser ego domo huc advenerim nudo capite.

246. Si ego satis doceo vos, quales erga vos invicem esse

oporteat, bene se res habet; fin vero minus-

247. Quomodo enim tibi dabunt præmium magnanimi Achivi? nam inique poflulas.

248. Non folum caftra posuit in solitudine circa platanum; sed et pretiosum ex ea ornatum suspendit.

249. Pars Asiæ quæ ad orientem versa est.

250. Videtis enim hoc omnes, præmium quod mihi fuit transfertur alia via.

251. Amicitiæ pocula plena propino, vino pari, pari aqua temperata.

252. Menelae, tibi hæc dico, et faciam insuper.

253. Si enim festis Bacchi diebus tragœdos spectassetis.

254. Propter quid rides, o Diogenes? Diog. Quid enim aliud facerem quam ridere, quando meminerim qualia fecit. Gracia?

CHAP. LI.

OF THE ANCIENT EGYPTIANS.

THOSE Egyptians who live in the cultivated parts of the country, are, of all whom I have feen, the most ingenious, being attentive to the improvement of the memory, beyond the rest of mankind. To give some idea of their mode of life; for three days successively in every month they use purges, vomits and clysters; this they do out of attention to their health, being persuaded that the diseases of the body are occasioned by the different elements received as food. Besides this, we may venture to affert,

243. Et tie alloe , excee, π_f oe etce, μ eraway the trixa. Theoph.

244. Ezerenter autons απαχθηται . Act.

245. Το δε μη κυνην εικοθεν ελθου εμε τον κακοδαιριού εχουτα. Aristoph.

246. En eyw ivarus disassus quas, clove xom apoe annancus en-

247. Πως γαρ τοι δωσουσι γερας μεγαθυμοι Αχαιοι;

Hom.

248. Εχρησιτό σταθιώ τη ερημικ τη σερι την σκατικών αλλα και εξηθεί αυτης κοπμού πολυτελί. Elian.

249. Της Ατιας ή προς τας ανατολας.

250. Λευτετε γαρ τογε παιτές ο μοι γερας οιχέται «λλη . Hom.

251. Τη φιλοτησία εγω μεσίας σροσίνω, 15ον 15ω κεπραμένας. Athen.

252. Μετελπε, τοι δε ταδε λεγω, δρασω δε προς . Hom. 253. Ει γαρ εν Διονυσου τραγωδους εθεασασθε. Demos.

254. Τι γενας, ω Διογενες ; Διογ. Τι γας ακκ.

CHAP. LI.

IONIC GREEK to be rendered into ATTIC.

1. Αυτων δε δη Αιγυπτιών δι μεν πέρι την σπειρομένην Αιγυπτον οιμεροσεί, μπιμαν ανθρώπων παθίων επασαεοντές μαλιστά, λογιωπατοί εστι μακρώ των εγώ ες διαπειραν απικομήν. Τρόπω δε ζους τοιώδε δη χρεωνται' συρμαζούσι τρεις πμέρας επέξης μηνος έκαστευ, εμετοίσι θηρωμένοι την ύγιειην και κλυσμασί, νομίζοντες από των τρεροντών σίτιων πασας τας νουσούς τοισί ανθρώποισι γηνεσθαί. Είσι μεν γαρ και αλλώς Αιγυπτίοι μετα Λίδυας υδιπρεσθατοί παστών ανθρώπων, των ώρεων (εμοί δοκείη) είνεκα, ότι ου μεταλασσούσι αι ώραι' εν γαρ τησι μεταδολητί τοισί ανθρώποισι

that, after the Africans, there is no people in health and constitution to be compared with the Egyptians. To this advantage, the climate, which is here subject to no variations, may effentially contribute: changes of all kinds, and those in particular of the seasons, promote and occasion the maladies of the body. To their bread, which they make with spelt, they give the name of cyllestis; they have no vines in the country, but they drink a liquor fermented from barley; they live principally upon fish, either salted or dried in the sun: they eat also quails, ducks, and some smaller birds, without other preparation than first salting them; but they roast and boil such other birds and fishes as they have, excepting those which are preserved for facred purposes.

2. At the entertainments of the rich, just as the company is about to rife from the repast, a small cossin is carried round, containing a perfect representation of a dead body; it is in fize sometimes of one, but never of more than two cubits, and as it is shewn to the guests in rotation, the bearer exclaims, "Cast your eyes on this figure; after death you yourself will resemble it; drink then, and be happy."

——Such are the customs they observe at entertainments.

3. They contentedly adhere to the customs of their ancestors, and are averse to foreign manners. Among other things which claim our approbation, they have a song, which is also used in Phænicia, Cyprus, and other places, where it is differently named. Of all the things which astonished me in Egypt, nothing more perplexed me than my curiosity to know whence the Egyptians learned this song, so entirely resembling the Linus of the Greeks; it is of the remotest antiquity among them, and they call it Maneros. They have a tradition that Maneros was the only son of their first monarch; and that having prematurely died, they instituted these melancholy strains in his honour, constituting their first, and in earlier times their only song.

4. The Egyptians furpass all the Greeks, the Lacedamonians excepted, in the reverence which they pay to age: αί νουσοι μαλιστα γιιεντας, των τε αλλων παιτων, και διι κας των ωρεων μαλιστα. Αρτοραγεουσι δε εκ των ολυζεών τειευντες αρτοος, τους εκεινοι κυλληστις ονομαζουσι είναι δ' εκ κειθεών πεπειημένο διαχρεωνται ου γαρ σφι είσι εν τη χωρη αμπέλει ιχθυών δε τους μεν, προς πλίον αυγναντες, ωμους σιτεύνται, τους δ' εξ αλμης τεταριχευμένους οριθών δε τους τε ορτυγας, και τας νησσας, και τα μικρά των οριθών ωμά σιτεύται, προταριχευσάντες τα δε αλλα όσα η οριθών η ιχθυών εστι σφι εχομένα, χωρις η όκοσοι σφι ίζει αποδέδεχαται, τους λοιπους οπτους και έρθους σιτεύτας.

- 2. Εν δε τησι συνουσησι ευδαμασι αυτεων, επεαν απο δειπιου γενωνται, περιφερει ανηρ νεκρον εν σορω ξυλινον πεποιημενον, μεμιμενον ες τα μαλιστα, και γραφη και εργω, μεγαθος όσον τε παντη πιχυαρον, η διπιχυν. δεικιος δε έκαστω των συμποτεων, λεγει, Ες τουτον όρεων, πινε τε και τερπευ επεαι γαρ αποθανων τοιουτος. Ταυτα μεν παρα τα συμποσια ποιευσι.
- 3. Πατριούνι δε χρεωμένοι νομοίνι, αλλών ούδενα επικτεώντας τοιτί, αλλα τε άταξ ά εστι νομίμα και δη και αεισμα ένεστι Λιτίος, όστερ εν τε Φοινική αοιδιμός εστι, και εν Κυπρώ, και εν αλλίν κατα μεττοι εθνέα ουνομά έχει συμφερεται θε ώυτος είναι τον οί Έλληνες Λίουν ονομάζειτες αειδουτί ώστε πολλά μεν και αλλά απόθω μαζείν με των περι Αιγυπτον εοντών εν δε δη και τον Λίνον διαθεν ελαβον τουράα φαινότα δε αει κοτε τουτον αειδοντες εστι λε Αιγυπτιστι δ Λίνος καλευμένος Μανέρως. Εφασαί δε μιν Αιγυπτίει του πρώτου βασιλευσάντος Αιγυπτου παίδα μουνογενέα γενεσθαι αποθάνοντα δ' αυτον αναζεί, Βρίνοισι τουτοίοι υπ Αιγυπτίων τιμήθηναι και αριδανότα δ' αυτον αναζεί, Βρίνοισι τουτοίοι υπ Αιγυπτίων τιμήθηναι και ακοθάνοντα δ' αυτον αναζεί, Βρίνοισι τουτοίοι υπ Αιγυπτίων τιμήθηναι και ακοθάνοντα δ' αυτον αναζεί.
- 4. Συμφερονται δε και τοδε αλλο Αιγυττιοι Ελληνών μουνοισ: Λακεδαιμονιοισι. οί νεωτεροι αυτέων τοισι πρεσθυτεροισι συντυγ-

if a young person meet his senior, he instantly turns aside to make way for him; if a fenior enter an apartment, the youth always rife from their feats; this ceremony is observed by no other of the Greeks. When the Egyptians meet, they do not speak, but make a profound reverence. bowing with the hand down to the knee.

5. Their habit, which they call calafiris, is made of linen, and fringed at the bottom; over this they throw a kind of shawl made of white wool; but in these vests of wool they are forbidden by their religion either to be buried or to enter any facred edifice; this is a peculiarity of those ceremonies which are called Orphic and Pythagorean; whoever has been initiated in these mysteries can never be interred in a vest of wool, for which a facred reafon is affigned.

6. Of the Egyptians it is further memorable, that they first imagined what month or day was to be confecrated to each deity: they also, from observing the days of nativity, venture to predict the particular circumstances of a man's life and death: this is done by the poets of Greece, but the Egyptians have certainly discovered more things that are wonderful than all the rest of mankind. Whenever any unufual circumstance occurs, they commit the particulars to writing, and mark the events which follow it: if they afterwards observe any fimilar incident, they conclude that the refult will be fimilar also.

7. The art of divination in Egypt is confined to certain of their Deities. There are in this country oracles of Hercules, of Apollo, of Minerva, and Diana, of Mars, and of Jupiter; but the oracle of Latona at Butos is held in greater estimation than any of the rest: the oracular communication is regulated by no fixed fystem, but is differently obtained in different places.

8. The art of medicine in Egypt is thus exercifed: one physician is confined to the study and management of one disease; there are of course a great number who practise this art; fome attend to diforders of the eyes, others to χαιοιτές, εικουσι της όδου, και εκτραποιτας και επιουσι, εξ ίδρης υπαιιστεατας τοδε μειτει ακλεισι Εκκινών ουδαμοισι συμφερειτας. Αιτι του προυαγορευει ακλικέες εν τησι όδοισι προσκυτευσι, κατιειτές μεχρι του γουνατος την χειρα.

- 5. Ειδεδεκατι δε κιθωνας λιτεους, περι τα σκελεα Δυσαιωτους, εύς καλέουσι καλασιρις: ετι τουτοισι δε ειρινέα είματα λευκα ετακαθλικόν φορεουσι: ου μεν τοι ες γε τα ίρα εσφερεται ειρινέα, ουδε συγκαταθαττεται σφι: ου γαρ ότιοι ' όμοπογεουσι δε ταυτα τοισι Ορφικοισι καλεξωργοισι και (Ιυθαγεροισιτ: ουδε γαρ τουτων των οργιων μετεχοντα, ότιον εστι εν επρικοισι είμασι θαφθηναι εττι δε περι κυτων ίρος λογος λεγομενος.
- 6. Και ταθε αλλα Αιγυπτιοισί εττι εξευρημενα: μεις τε και ήμερη έκκοτη θεων ότευ εστι: και τη έκκοτος ήμερη γενομενος, τεοισί
  εγκορησει, και όκως τεκευτησει, και όκοιος τις εσται και τουτοισί
  των Ελληνων οί εν ποιησει γενομενοι εχουσαιτο: τερατα τε πλεω
  εριν ανευρηται η τοισί αλλοισί απασί αυθρωποισί. Γενομενου γαρ
  τερατος, φυλασσουσί γραφομένοι το πεθαιτοί: και ην κοτε υστέρον
  παραπλησίον τουτω γενηται, κατα τωύτο νομίζουσι αποθησεσθαι.

- 7. Μαντική δη αυτοισι ώδε διακεεται αιθρωπών μεν ουδεν προσκεεται ή τεχνη, των δε θεων μετεξετεροισι. Και γαρ Ήρακλεος μαντικών αυτοθί εστι και Ατολλώνος, και Αθήνης, και Αρτεμιδός, και Αρεός και Διος και όγε μαλιστά εν τίμη αγονται παντών των μαντικών. Αυτούς εν Βουτοι πολί εστι ού μεντοι αίγε μαντικάι σφι κατά τωστο έστασι, αλλά ειαφοροι εισι.
- Ή δε ιπτρική κατα ταδε σφι δεδαστας μιπε τουσου έκαστος ιπτρος εστι, και ου πλεενων παιτα δ΄ ιπτρων εστι πλεω, οι μεν γας,

those of the head; some take care of the teeth, others are conversant with all diseases of the bowels; whilst many attend to the cure of maladies which are less conspicuous.

9. With respect to their funerals and ceremonies of mourning; whenever a man of any importance dies, the females of his family, disfiguring their heads and faces with dirt, leave the corpse in the house, and run publicly about, accompanied by their female relations, with their garments in disorder, their breasts exposed, and beating themselves severely: the men on their parts do the same, after which the body is carried to the embalmers.

OF THE ANCIENT GETÆ.

10. Before Darius arrived at the Ister, he first of all subdued the Getæ, a people who pretend to immortality. The Thracians of Salmydessus, and they who live above Apollonia, and the city of Mesambria, with those who are called Cyrmianians, and Mypsæans, submitted themselves to Darius without resistance. The Getæ obstinately defended themselves, but were soon reduced; these of all the Thracians are the bravest and the most upright.

ever any one dies, they are of opinion that he is removed to the presence of their God Zamolxis, whom some believe to be the same with Gebeleizes. Once in every five years they choose one by lot, who is to be dispatched as a messenger to Zamolxis, to make known to him their several wants. The ceremony they observe on this occasion is this—Three amongst them are appointed to hold in their hands three javelins, whilst others seize by the seet and hands, the person who is appointed to appear before Zamolxis; they throw him up, so as to make him fall upon the javelins. If he dies in consequence, they imagine that the deity is propitious to them; if not, they accuse the victim of being a wicked man. Having difgraced him, they

ορθαλμων ιπτροικατεσθεασι οί δε, κεφαλίες εί δε, οδοιτων οί δε, κατα υπδυν οί δε, των αφανεων νουσων.

9. Θρηνοι δε και ταφαι σφεων, εισι αίδε τοισι αν ατογεινται εκ των οικνίων ανθρωπος, του τις και κογος μ. το θυλυ γενες ταν το εκ των οικνίων τουτων κατ' ων επλασατο την κεφαλην τηλώ η και το προσωπον. καπειτα εν τοισι οικνιοισι λιπουσαι τον νεκρον, ευται αια την πολιν ο ροφωμείαι, τυπτονται επεζωσμέναι, και φαινευσαι τους μαζους συν δε σφι αί προσυκευσαι πασαι' έτερωθει δε οί ανδρες τυπτονται, επεζωσμένοι και ευτοι' επεαν δε ταυτα ποιησωσι ούτω ες την παριχευσιν κομιζουσι.

10. Πριν δε απικεσθαι επι τον Ισήρον, πρωτους αίρεε Γετας τους αθανατίζειτας. Οί μεν γαρ δη τον Σακμυδησσον εχεντες Θρηκες και ύπερ Αποκκωνίκο τε και Μεσαμβρίης πολίος οικημενοί, κακεμενοί δε Κυρμιαναί, και Μυξαίοι, αμαχητί σφεας αυτους παρεδοαν Δαρείω. Οι δε Γεταί, προς αγνωμοσύνη τιαπομενοί, αυτικα εδουκωθήσαν, Θρηϊκών ερίτες αυδροιστατοί και δικαιστατοί.

11. Αθανατίζουσι δε τονδε τον τροπον ουτε αποθνηπκεν εωύτους νεμίζουσι, ιεναι τε τον απολλυμένον παρα Ζαμονξιν δαιμονα οί δε αυτέων τον αυτον νομίζουσι Γεξελείζιν. Δια πεντετηριδος δε τον παλω λαχεντα αιει σρέων αυτέων αποπεμπουσι αγγέλον παρα τον Ζαμολξιν, εντελλομενοι των αν έκασθοτε δεωνται. Πεμπουσι δε ώδε οί μεν αυτέων ταχθεντες, ακοντια τρια έχουσι αλλοι δε διαλαδοντες του αποπεμπομένου παρα τον Ζαμολξιν τας χειρας αυ τους ποδας, ανακινησαντες αυτον μετέωρον, ρίττουσι ες τας λογχας. Ην μεν δη αποθανη, αναπαρεις, τοισίδε ίλεως ό θεος δοκεει είναι νη δε μη αποθανη, αιτιώνται αυτον τον αγγέλεν, φαμενοι μιν ανόρα κακον είναι. Αιτιποαμείοι δε τουτόν, αλλον αποπεμπουσι εντέλλονται δε ετι ζωντι. ουτοι οί αυτοι Θρήκες και προς βρόντην τε και ασθρατην τοξευοντές ανω προς τον ουγαίον,

proceed to the election of another; giving him, whilft yet alive, their commands. This fame people, whenever it thunders or lightens, throw their weapons into the air, as if menacing their god; and they feriously believe that there is no other deity.

12. This Zamolxis, as I have been informed by those Greeks who inhabit the Hellespont and the Euxine, was himself a man and formerly lived at Samos, in the service of Pythagoras, fon of Mnefarchus; having obtained his liberty, with confiderable wealth, he returned to his country. Here he found the Thracians distinguished equally by their profligacy and their ignorance; whilst he himself had been accustomed to the Ionian mode of life, and to manners more polished than those of Thrace; he had also been connected with Pythagoras, one of the most celebrated philosophers of Greece. He was therefore induced to build a large mansion, to which he invited the most eminent of his fellow citizens: he took the opportunity of the festive hour to assure them, that neither himself, his guests, nor any of their descendants, should ever die, but should be removed to a place where they were to remain in the perpetual enjoyment of every bleffing. After faying this, and conducting himself accordingly, he constructed a subterranean edifice: when it was completed, he withdrew himself from the fight of his countrymen, and resided for three years beneath the earth.—During this period, the Thracians regretted his lofs, and lamented him as dead. In the fourth year he again appeared amongst them, and by this artifice gave the appearance of probability to what he had before afferted.

13. To this story of the subterraneous apartment I do not give much credit, though I pretend not to dispute it; I am, however, very certain that Zamolxis must have lived many years before Pythagoras: whether, therefore, he was a man, or the deity of the Getæ, enough has been said concerning him. These Getæ using the ceremonies I have described, after submitting themselves to the Persians under Darius, followed his army.

απειλεούσε τω θεώ ουδενα αλλον Δεον νεμεζεντές επας ει μη τον σφετέξετε.

12. 'Ως δε εγω πυνθανομαμ των τον Ελλησποντον οικεοντων Ελλιπων και Ποντον, τον Ζαμολξιν τουτον εσιτά αιθρωπον, δουλευσαι er Zauw douneusay de Mudayopr To Minsafyou enteuter de auτον γενομένον ελευθέζον, χρηματά κτηρασθάς συχνά κτησαμένον δε, απελθ τι σις την εωύτου άτε δε κακοδιών τε εσιτών των Θρηίκαν και υπαφρονεσίερων, τον Ζαμολξίν τουτον επισταμένον διαιταν τε Ιαδα, και νθεα βαθυτερα η κατα Θρη κας (οία Ελλητι τε όμιλισαντα και Έλληνων ου τω ασθενεστατω σεφιστη Πυθαγορή κατασκευασασθας αιδρεωια, ες τον παιδοκευοιτα των ασίων τους πρωτους, και ευρχειντα, αναδιδασκειν ώς ουτε αυτος, ουτε οί συμτο-דמן מטדכט, פטדב כו בא דפטדבשר מופו צוופטבופו מדפטמיבפודמו, מאא "ξουσι ες χωρον τουτον ira αει περιεονίες ίξουσι τα παντα αγαθα εν ώ δε ετοιεε τα καταλεχθέντα, και ελέγε ταυτα, εν τουτω καταγαίον εικήμα επειεετε ώς δε οί παντελεώς ειχε το οικήμα, εκ μεν των Θονίκων νφανισθη. καταδας δε κατω ες το καταγαμον οικημα, διαγτατο ετ ετεα τρια εί δε μιν ετοθέον τε και επειθέον ώς τεθιεωτα τεταιτω δε ετεί εφαιν τοισ: Θριίζι, και ουτω πιθανα σρι εγενετο τα ελεγε ο Ζαρολζις. Ταυτα φασι μιν ποιησαι.

13. Εγω δε περι μεν τουτου και του καταγαίου οικηματος ουθε απιστέω, ουτε ων πιστευω τι λικι δοκεω δε πολλοισι ετεσι προτερον τον Ζαμολέκ τουτον γενεσθαι Ποθογορέω. ειτε δε εγειετο τις Ζαμολέκ αιθρωπος, ειτ έστι δαμων τις Γετροι ουτος επιχωρίος, χαιρετω, ουτοι μεν διι τροπω τοιουτω χρεωμειεί, ως εχειρώθησαν υπ Δαρειου και Περσεων, είποντο τω αλλω στρατώ. Herodotus.

THE FISHERMEN.

10

14. Need, Diophantus, ready wit imparts, Is labour's mistress, and the nurse of arts: Corroding cares the toiling wretch infest, And spoil the peaceful tenor of his breast; And if foft flumbers on his eve-lids creep. Some curfed care steals in, and murders sleep.

Two ancient fishers in a straw-thatch'd shed, Leaves were their walls, and fea-weed was their bed, Reclin'd their weary limbs: hard by were laid Baskets, and all their implements of trade, Rods, hooks, and lines, compos'd of flout horse hairs, And nets of various forts, and various fnares, The feine, the cast-net, and the wicker maze, To waste the watery tribes a thousand ways: A crazy boat was drawn upon a plank: Mats were their pillow, wove of ofier dank; Skins, caps, and rugged coats, a covering made; This was their wealth, their labour, and their trade. No pot to boil, no watch dog to defend; Yet blest they liv'd with penury their friend. 20 None vifited their shed, save every tide, The wanton waves that wash'd his tottering fide. When half her course the moon's bright car had sped. Joint labour rous d the tenants of the shed; The dews of flumber from their eyes they clear'd, And thus their minds with pleafing parley cheer'd: A. I hold, my friend, that trite opinion wrong, That fummer nights are short when days are long. Yes-I have feen a thousand dreams to-night. And yet no morn appears, nor morning light: Sure on my mind fome strange illusions play, And make short nights wear heavily away. B. Fair summer seasons you unjustly blame, Their bounds are equal, and their pace the same;

DORIC.

14. Α πενια, Διοφαντε μονα τας τεχνας εγειρει: Αυτα τω μοχθοιο διδατκαλος ουδε γαρ είδων Ανδρασιν εργατιναισι κακαι παρεχοιτι μεριμναι. Kar ολιγον ευκτος τις επιξαυσησι τον υπνον, Aipribier Josebeurir epistauerai meneburai. Ιχθυος αγρευτηρες όμως δυο κειντο γεροντες, Στρωταμένοι βρυον αυον ύπο πλεκταις καλυβαίοι, Κεκλιμένοι τοιχω τω φυλλικώ εγγεθι δ' αυτοιν Κωτο τα ταν χωροιν αθλυματα, τοι καλαθισκοι, Τοι καλαμοι. τωγκιστρα, τα φυκισεντα τε ληδα, Ορμειαι, κυρτοι. και εκ σχοινων λαθυριθοί, Μηρινθοι, κωας τε, γερων δ' ετ' ερεισμασι λεμβος. Μερθεν τας κεραλας φορμος βραχυς, είματα, πιλοι. Ούτος ταις άλιευτιν ό πας πονος, ούτος ὁ πλουτος. Ουδεις δ' ου χυτραν ειχ', ου κυνα παντα περισσα, Παντ' εδοκει τηνας αγρας. πενια σφιν έταιρα. Ουδεις δ' εν μέσσω γειτών, ταντα δε παρ' αυτην Θλιβομεναν καλυβαν τρυφερον προσεναχε Βαλασσα. Ουτω τον μεσατον δρομον ανυεν άρμα σελανας, Τους δ' άλιεις ηγειρε φιλος πονος. εκ βλεραρων δε Υπιον απωσαμενοι σφετεραίς φρεσιν πρεθών ωδαν. Α. Ψευδονται φιλε παντες όποι τας ιυκτας εφαπκον Τω θερεος μουθων, ότε ταματα μακρα φερω Ζευς. Ηδη μυρί εσειδον ονειρατα, κουδετω αως Μη λαθομών; τι το χουμα; χροιον δ' αί νυκτες εχοντι. Β. Ασφαλιών, μεμέν το καλόν θέρος το γαρ ο καιρος Αυτοματώς παρέδα τον έση δρομον. αλλά τον υπίον

10

40

But cares, Afphalion, in a bufy throng, Break on your rest, and make the night feem long. A. Say, half thou genius to interpret right My dream? I've had a jolly one to night. Thou shalt go halves, and more thou can'st not wish, We'll share the vision as we share our fish. I know thee shrewd, expert of dreams to spell; He's the best judge who can conjecture well. We've leifure time, which can't be better fpent, By wretched carles in wave-wash'd cabin pent, And lodg'd on leaves; yet why should we repine, While living lights in Prytaneum shine? B. To thy fast friend each circumstance recite. And let me hear this vision of the night. A. Last evening, weary with the toils of day, Lull'd in the lap of rest secure I lay; Full late we fupp'd, and fparingly we eat; No danger of a furfeit from our meat. Methought I fat upon a shelfy steep, And watch'd the fish that gambol'd in the deep; Sufpended by my rod, I gently shook The bait fallacious, which a huge one took; (Sleeping, we image what awake we wish; Dogs dream of bones, and fishermen of fish.) Bent was my rod, and from his gills the blood With crimfon stream distain'd the filver flood. I ftretch'd my arm out, lest the line should break; The fifh fo vigorous, and my hook fo weak! Anxious I gaz'd; he struggled to be gone: You're wounded—I'll be with you, friend, anon— 'Still do you teaze me?' for he plagu'd me fore; At last, quite spent, I drew him safe on shore, Then grasp'd him with my hand, for furer hold, A noble prize, a fish of folid gold! But fears suspicious in my bosom throng'd, Lest to the god of ocean he belong'd;

A $\phi_{(S)}$ $\tau_{(S)}$ $\tau_$ A. Αρ' εμαθες κρινειν ποκ' ενυπνια; χρηστα γαρ είδον Ου σε θελω τωμώ φαντασματος κμεν αμοιρον. 'Ως και ταν αγραν, τωνειρατα παντα μερίζεν. Ου γαρ νικάζη κατά τον νοον ούτος αριστος Εστιν ονειροκριτας, ο διδασκαλος εστι παρ ώ νους. Αλλως και σχολη έστι τι γαρ ποιείν αν έχοι τις Κειμένος εν φυλλοις ποτι κυματι, μηδε καθευδων Ασμενος εν έαμνω; το δε λυχνιον εν πρυτανειώ. Φαντι γαρ αμεν αγραν τοδ' έχειν. Β. Λεγε μοι ποτε νυκτος Ο Ιν, παντα τεω δε λεγων μηνυσον εταιρω. A. Derkiror wie nategapler er Evakioisi moroisir Ουκ ην μαν πολυσιτες. (επει δειπνευντές εν ώρα, Ει μεμιν, τας γαστρος εφειδομεθ') είδον εμαυτον Εν πετρα μεμαωτα καθεζομένος δε δοκευον Ιχθυας, εκ καλαμων δε πλανον κατεσειον εδωδαν. Και τις των τραφέρων ωρέξατο και γαρ εν ύπνοις Πασα κυων αρτως μαντευεται. ιχθυα κηγων. Χω μεν τωγκιστρω τοτεφυείο, και έξεν αίμα. Τον καλαμον δ' έπο του κινηματος αγκυλον ειχον. Τω χερε τεινομένος, περι κνωδαλον ευρον αγωνα, Πας μεν έλω μεγαν ιχύον αφαυροτεροίσι σιδαροίς. Ειθ' ύπομιμι ασκωτ τω τρανματος, αρ' εμε νυξεις; Και τυξ: χαλεπως και ου φευγοντος ετεινα. Ηινο ίδων τον αεθλον ανηλιύσα χρυσεον ιχθυν Παντά τω χρυσώ τετυκασμένον είχε δε δείμα Μη τι Ποσειδαωτι πελοι πεφιλαμενος ιχθυς,

Or, haply wandering in the azure main, Some favourite fish of Amphitrite's train. My prize I loos'd, and strictest caution took, For fear some gold might stick about the hook; Then fafe fecur'd him, and devoutly fwore Never to venture on the ocean more: But live on land as happy as a king. At this I wak'd: what think you of the thing? Speak free, for know I am extremely loth, And greatly fear to violate my oath. B. Fear not, old friend; you took no oath, for why? You took no fish-your vision's all a lie. Go fearch the shoals, not sleeping, but awake, Hunger will foon discover your mistake; Catch real fish; you need not fure be told Those fools must starve who only dream of gold.

CYCLOPS and the SEA NYMPH.

15. No remedy the power of love fubdues;
No medicine, Dearest Nicias, but the muse;
This plain prescription gratifies the mind
With sweet complacence—but how hard to find!
This well you know, who first in physic shine,
And are the lov'd familiar of the nine.

Thus the fam'd Cyclops, Polypheme, when young, Calm'd his fond paffion with the power of fong; When blooming years imbib'd the foft defire, And Galatea kindled amorous fire:
He gave no wreaths of rofes to the fair,
Nor apples, nor fweet parfley for her hair:
Love did the tenor of his mind controul,
And took the whole poffeffion of his foul.
His flocks untended oft refus'd to feed,
And for the fold forfook the graffy mead:
While on the fedgy fhore he lay reclin'd,
And footh'd with fong the anguish of his mind.

.

Η ταχα τας γλαυκας κειμικίου Αμφιτητίνις.
Ηρεωα δ΄ αυτου εγω εκ τωγκιστρω απελυσα,
Πι ποτε τω σοματος τ΄ αγκιστρια χρυσου εχοιευ.
Και του μεν πειδηρει κατηγου ετ΄ υπειροιο.
Ωμισα δ΄ ευκετι λοιπου ύπερ πελαγους ποδα θενναι,
Αλλα μενειν επι γας, και τω χρυσω βασικευευν.
Ταυτα με καξηγειρε. Τυ δ΄ ω ξενε κοιπου ερειδε
Ται γιακαν έρκου γαρ εγω του επωμοσα ταρδω.
Β. Και το γε μει πρεστικό ευκ ωμοσας ευδε γαρ ιχθυν
Χρυσεεν είδες η εύρες ισαι δε ψευδεσιν οψεις.
Ει δ΄ έπαρ, ου κρωσσων τυ τα χωρια παυτα ματευσειε,
Ελτις των ύπιων ζατει του σαρκινον ιχθυν
Μπ ευ θανις λιμώ καιτοι χρυσοισιν ενειροις.

60

15. Ουδεν ποττον ερωτα πεφυκει φαρμακον αλλο, Ninia, out experior, eur Soner, out emimaolor, Η ται Πιεριδες. κουφον δε τι τουτο και άδυ Γιετ' ετ' αιθρωποις. εύρην δ' ου βαδιον εστι. Γινωσκεν δ' οιμαι τυ καλως, πετρον εοντα, Και τεις εντεα δη πεφιλαμείον εξοχα μοισαις. Όντω γουν βαϊσία διαγ ο Κυκλωψ ο παρ κμιν, Ωεχαιος Πολυφαμος, έκ πρατο τας Γαλατειας, Αρτι γενειασδων περι το σίομα τως κροταφως τε Hears & ours josses, ou manois, cube minivers, Αλλ' ολεαίς μανιαίς άγειτο δε πάντα παρεργά. Πολλακι ται είες πετι τ αυλιον αυταγ απηνθον. Χλωτας εκ βετανας ο δε ταν Γαλατειαν αειδων, Αυτω επ αίονος κατετακετο φυκιοεσσας Εξ ασυς, εχθισίον εχων υποκαρδιον έλκος, Κυτριος εκ μεγαλας, το οι ππατι παξε βελεμιον. Αλλα το φαρμακον εύρε καθεζομενος δ' επι πετρας That, is morror bowr, ande relauta.

IO

From morn to night he pin'd, for love's keen dart Had pierc'd the deep recesses of his heart:
Yet, yet a cure he found; for on a steep,
Rough pointed rock, that overlook'd the deep,
And with brown horror high impending hung,
The giant monster sat, and thus he sung:

" Fair nymph! why will you thus my paffion flight? Softer than lambs you feem, than curds more white, Wanton as calves before the udder'd kine. Harsh as the unripe fruitage of the vine. You come when pleasing sleep has clos'd mine eye, And like a vision with my slumbers fly, Swift as before the wolf the lambkin bounds, Panting and trembling, o'er the furrow'd grounds. Then first I lov'd, and thence I date my flame, When here to gather hyacinths you came; My mother brought you—'twas a fatal day; And I, alas! unwary led the way: E'er fince my tortur'd mind has known no rest; Peace is become a stranger to my breast: Yet you nor pity nor relieve my pain-Yes, yes, I know the cause of your disdain For, firetch'd from ear to ear with shagged grace, My fingle brow adds horror to my face: My fingle eye enormous lids inclose, And o'er my blubber'd lips projects my nose. Yet, homely as I am, large flocks I keep, And drain the udders of a thousand sheep; My pails with milk, my shelves with cheese they fill, In fummer fcorching, and in winter chill. The vocal pipe I tune with pleasing glee; No other Cyclops can compare with me: Your charms I fing, fweet apple of delight! Myfelf and you I fing the livelong night. For you ten fawns, with collars deck'd, I feed, And four young bears for your diversion breed: Come, live with me; all these you may command,

And change your azure ocean for the land;

Ω λευκα Γαλατεια, τι τον Φιλεοντ' αποθαλλη: Λευκοτερα πακτας ποτίδεν, άταλωτερα δ' αρνος, Μοσχω γαυροτέρα, φιαρωτέρα εμφακός ωμας. שפודות ל מטל פטדשק פאאת אטאטק טידוסק באח עב, פוצא ל' בנולנק ופודא, לאאת צאטאטק נידוסק מוח עב. שנישיפוג ל' שהדבף פוב דסאובו אטאפר מלויוסמדע. Ηρασθην μεν εγωγε κορα τευ, άνικα πρατον Ηνθες εμα συν ματει, θελοις ύακοθονα φυλλα Es ofers See + as Bay eya & ofer in emorener. חמטרמשלמן ל' בשולמו דע מת בשלבסי בעלבדו הש יטי Επ τηνω δυναμα, τιν δ' ου μελών ου μα Δί ουδεν. Γιτωτιώ χαριέσσα κορά τινος ούνεκα φευγεις Ούνεκα μοι λασια μεν οφρυς επι παντι μετωπω Εξ ωτος τεταται ποτι θωτερον ως, μια μακρα. Eus 3 009 xx 400 c eres il mxx rein de pis eni xeixei. Αλλ' ωυτος τοιουτος εω, βοτα χιλια βοσκω, KAR TOUTHY TO REATISTON QUENTON YANG TING. דניסים ל' בע אמודמ ע', בעד' בו לבקמו, מעד' בו סדשקיי, Ου γεμωνος ακου ταρτοι δ' ύτεραχθεες αμει. Συρισδεν δ' ώς ουτις επισταμας ώδε Κυκκωπων, Τιν, το φιλοι γλυκυ μαλον, αμα κημαυτον αειδων, HONNANI PUNTOS AWEI. TREDO DE TOI ENDENA PEROUS Πασας ματιοφορώς, και συ μιώς τεσσαράς αρκτών. באא מסואפט דט חסד מעעב, אמו בצבוק סטלבר באמסדסרי Ταν γλαυκαι δε Βαλασσαν επ ποτι χερσον ορεχθειν. Αδιον εν τωντρω παρ' εμιν ταν νυκτα διαξεις. Erre daziai terei, erti jadirai untapessoi,

20

30

More pleafing flumbers will my cave bestow; There spiry cypress and green laurels grow; There round my trees the fable ivy twines, And grapes as fweet as honey load my vines: From grove-crown'd Ætna, rob'd in purest snow, Cool fprings roll nectar to the swains below. Say, who would quit fuch peaceful scenes as these, For bluftering billows and tempeftuous feas? Though my rough form's no object of defire, My oaks fupply me with abundant fire; My hearth unceasing blazes—though I swear By this one eye, to me for ever dear, Well might that fire to warm my breast suffice, That kindled at the lightning of your eyes. Had I, like fish, with fins and gills been made, Then might I in your element have play'd, With ease have div'd beneath your azure tide, And kifs'd your hand, though you your lips denied; Brought lilies fair, or poppies red that grow In fummer's folftice, or in winter's fnow, Thefe flowers I could not both together bear, That bloom'd in different feafons of the year: Well, I'm refolv'd, fair nymph, I'll learn to dive, If e'er a failor at this port arrive; Then shall I furely by experience know What pleafures charm you in the depths below. Emerge, O Galatea! from the fea, And here forget your native home like me. O would you feed my flock and milk my ewes, And e'er you press my cheese, the runnet sharp infuse!-My mother is my only foe, I fear; She never whifpers foft things in your ear, Altho' fhe knows my grief, and every day Sees how I languish, pine, and waste away. 90 I, to alarm her, will aloud complain, And more diforders than I fuffer feign; Say my head aches, sharp pains my limbs oppress, That the may feel and pity my diffress.

Είλι μελας κισσος, ενί αμπελος ά γλυκυκας πος. Ενλι Δυχρον ύδως, το μοι ά πολυδενδρεος Αιτνα Λευκας εκ χιονος, ποτον αμβροσιον, προϊητι. Τις κεν τωιδε θακασσαν εχειν η κυμαθ' έκειτο; At Se TOI AUTOS EYE SONEW NATINTEROS MUES, Εντι δρυος ξυλα μοι, και ύτο στοδω ακαματον πυρ. Καιομένος δ' ύτο τευ και ταν ψυχαν ανεχοιμαν, Και τον έν οφθαλμον, τω μοι γλυκερωτερον ουδεν. Ω μοι ότ' ουκ ετέκεν μ' ά ματης βραγχί εχοντα, Ως κατεδυν ποτι τιν, και ταν χερα τευ εφιλατα, או עון דם פוסעת אוני בסבסטי לב דסו ון אסוים אבטאם, Η μακων' άπαλαν, ερυθρα πλαταγωνί εχοισαν. Αλλα τα μεν θέρεος, τα δε γινεται εν χειμωνι. *Ωσί ουν αν τοι ταυτα φερειν άμα παντ' εδυνασθην. Νυν μαν ω ποριον, νυν αυτοθι νειν γε μαθευμα, AINA TIS OUT THE TREWY ELVOS WO ADINITAL, "Ως κεν ίδω τι ποθ' άδυ κατοικείν τον βυθον υμμιν. Εξειθοις Γαλατεια, και εξειθοισα λαθοιο, "Ωσπερ εγω νυν ώδε καθημενος, εικαδ' απενθειν חונושוויפו ל בלבאסוג שטר בעוד מעם. אמו אמו מעבא אפר, Και τυρον παζαι, ταμ.σεν δριμειαν ενεισα. Α ματης αδικει με μονα, και μεμφομαι αυτα. Ουδεν πα ποχ όλως ποτι τιν φιλον ειπεν ύπερ μευ, Και ταυθ', άμαρ ετ' άμαρ όρωσα με λεπτον εοντα. Φασω ταν κεφαλαν και τως ποδας αμφοτερως μευ Σρυεδείν, ώς ανιασθη, επεί κηγων ανιωμαί.

50

60

Ah Cyclops, Cyclops! where's your reason fled? If with the leasy spray your lambs you fed, Or ev'n wove baskets, you would seem more wise; Milk the first cow, pursue not her that slies; You'll soon, since Galatea proves unkind, A sweeter, fairer Galatea find.

ODE.

16. More happy than the gods is he Who, foft reclining, fits by thee; His ears thy pleafing talk beguiles, His eyes thy fweetly dimpled fmiles. This, this, alas! alarm'd my breaft, And robb'd me of my golden rest: While gazing on thy charms I hung, My voice died faultering on my tongue. With fubtle flames my bosom glows, Quick through each vein the poison flows, Dark dimming mifts my eyes furround, My ears with hollow murmurs found. My limbs with dewy chillness freeze, On my whole frame pale tremblings feize, And lofing colour, fenfe and breath, I feem quite languishing to death.

ANDROMACHE diffuading HECTOR from battle.

17. Too daring prince! ah, whither dost thou run, Ah! too neglectful of thy wise and son! And think'st thou not how wretched we shall be, A widow I, an helpless orphan he! For sure such courage length of life denies, And thou must fall thy virtue's facrisce. Greece in her single heroes strove in vain, Now hosts oppose thee, and thou must be slain. O grant me, gods! ere Hestor meets his doom, All I can ask of heaven, an early tomb!

100

IO

Ω Κυκλωψ, Κυκλωψ, πε τας φρειας εκπεποτασας;
Αικ' ενθων ταλαρως τε πλεκοις, και Βαλλον αμασας
Τοις αριεσσι φεροις, ταχα κεν πολυ μαλλον εχοις τουν.
Ταν παρεοισαν αμελγε' τι τον φευγοντα διωκεις;
Ευρησεις Γαλαπειαν ισως και καλλιον' αλλαν. Theocr.

ÆOLIC.

16. Φαρνεται μοι κηνος ισος θεοισιν Εμμεν' ωνης, όστις εναντιος τοι Ίσδανει, και πλασιον αδυ φωνευ--σας υπακουει.

Και γελαϊς δ΄ ίμεροεν το μοι μαν Καρδιαν εν στηθεσιν επτοασεν. *Ως γαρ ειδω σε, βροχεως με φωνας Ουδεν εθ' ίκει.

Απα καμμεν γπωσο εαγε, αν δε πεπτον Αυτικα Χρω πυρ υποδεδρομακεν Οππατεσσιν δ' ουδεν οςκιμι, βομβευς εν δ' ακοαμ μοι,

Καδδ΄ ίδρως ψυχρος χεεται, προμος δε Πασαι αγρει, χλωροτερα δε ποιας Εμμι' τεθνακην δ΄ ολιγω, 'πιδευσα

Φαγιομας απιους. Sappho.

THE LANGUAG OF HOMER.

17. Δαιμενίε, φθιτεί σε το σοι μενός, ουδ ελεαμεις
Παίδα τε επτίαχει, και εμ' αμμοροι, ή ταχα χηρη
Σευ εσομαι ταχα γαρ σε κατακτανεουσίν Αχαίοι,
Παιτές εφος μήθεντες: εμοί δε κε κερδίου είπ
Σευ αφαμαρτουσή χθοια δυμέναι ου γαρ ετ' αλλη

IO

So shall my days in one fad tenor run,
And end with forrows as they first begun.
No parent now remains my grief to share,
No father's aid, no mother's tender care.
The fierce Achilles wrapt our walls in fire!
Laid Thebe waste, and slew my warlike fire.
His fate compassion in the victor bred,
Stern as he was, he yet rever'd the dead:
His radiant arms preserv'd from hostile spoil,
And laid him decent on the funeral pile:
Then rais'd a mountain where his bones were burn'd:
The mountain nymphs the rural tomb adorn'd,
Jove's sylvan daughters bade their elms bestow
A barren shade, and in his honour grow.

20

30

By the fame arm my feven brave brothers fell;
In one fad day beheld the gates of hell:
While the fat herds and fnowy flocks they fed;
Amid their fields the haplefs heroes bled!
My mother liv'd to bear the victor's bands,
The queen of Hyppoplacia's fylvan lands:
Redeem'd too late, fhe fcarce beheld again
Her pleafing empire and her native plain,
When, ah! oppreft by life-confuming woe,
She fell a victim to Diana's bow.

Yet, while my Hector ftill furvives, I fee My father, mother, brethren, all, in thee: Alas! my parents, brothers, kindred, all Once more will perifh, if my Hector fall. Thy wife, thy infant, in thy danger fhare: Oh prove a hufband's and a father's care! 'That quarter most the skilful Greeks annoy, Where you wild fig-tree joins the walls of Troy: Thou from this tower defend th' important post; There Agamemnon points his dreadful host. That pass Tydides, Ajax, strive to gain, And there the vengeful Spartan fires his train. Thrice our bold foes the sierce attack have given, Or led by hopes, or dictated from Heaven.

בודמו לעאדשפא, בחבו מי סטיצ חסדעבי בחופהוכ, אאא מצבי בשלב עבו בדו שמדוף אמן שבדוום עודוף. Ητοι γαρ πατερ, αμον απεκτανε διος Αχιλλευς, Εκ δε πολιν περσεν Κιλικών ευ ναιεταωσαν. Оби бритолог ната в ентаке Неткака, Ουδε μιο εξεναρίζει σεβαστατο γαρ τιγε θεμω Αλλ' αρα μιν κατέχνε συν εντέτι δαβαλεσισιν, Ηδ' επι σημ' εχεεν. περι δε πτελεας εφυτευσαν Νυμφαι Ορεστιαδές, κουραι Διος αγγιοχοιο. Οί δε μοι έττα κασιγνητοι εσαν εν μεγαροισιν, Οἱ μεν παντες ιω κιον ηματι αίδος εισω Παντας γαρ κατεπεριε ποδαρκής δίος Αχιλλευς, Βουσιν επ' είλιποδεσσι και αργέτιης οιεσσι. Μητερα δ', ή βασιλευεν Υποπλακώ υληεσση, Την ετει αρ δευρ η αγ' άμ' αλλοισι κτεατεσσιν A J όγε την απελυσε, λαβων απερεισί αποινα. Πατρος δ'εν μεγαροισι, βακ' Αρτεμις, ιοχεαιρα. Επτορ, αταρ συ μοι εσσι πατηρ και ποτνια μητηρ, Ηδε αασιγνητος, συ δε μοι θαλέρος παρακοιτης. Αλλ αγέ νυν ελεαίρε, και αυτου μιμν επι πυργώ, Mn mais opparison Seine, Xugur te yoraina. Λαον δε στησον παρ' ερινεον, ενθα μαλιστα Αμβατος εστι πολις, και επιδρομον επλετο τειχος. Τρις γαρ τη γ ελθοντες επειρησαιθ' οί αριστοι, Αμφ' Αιαντε δυω, και αγακλυτον Ιδομενηα, Ηδ' αμφ' Ατρείδας, και Τυδεος αλκιμον υίον

10

20

Let others in the field their arms employ, But stay my Hector here, and guard his Troy.

18. But fpringing back, he ftood before his horses and chariot.
He depending on his beauty.
From Erebus the cruel fury heard.
Dardanian Priam, in counsel equal to the gods.
To boast to vanquish me with mighty force.
With tears his eyes were filled.
The hunter wounded him, when springing from his den.
He sights affisted by the gods.
To the splendid walls of Troy.
Observing when the Grecians would rush from the ships.

He fent another arrow from the string,

19. This, thou knoweft, I led, a bee, they would be, having known, I fung, of a king, I have come, thou fhalt fee, he would strike, now, I was able, I have received, I have feen, having lost.

20. To whomfoever, of a hare, it has been decreed, of a ferpent, more, to-day, to take courage, this, I have affembled, let them ftrike, I would love, with, a fea, he would enrich.

21. Being, he feemed, of myfelf, of muses, to words, we will strike, thou strikest thytelf, of death, they have been loved, to place, an army, himself or herself, of these, them, holy, for, to them.

Ηπου τις σφιν ενισπε θεοπροπιών ευ είδως, Η τυ κου αυτών θυμος εποτρονεί και ακωγεί.

THE IONIC PARAGOGE OF OF AND OFF.

18. Αλλ΄ αι αχωρησας περοθ΄ ίπποι και οχετφιν εστη.

Ο δ΄ αγλαμφι πεποιθως.
Εκλυει εξ Ερεθευσφιν, αμειλιχον ητος εχουσα.
Δαρδανίδης Πριαμος, θεοφιν μποθως αταλαντος.
Ευχεσθαι εμε νικησαι κρατερηφι βιηφι.

Τω δε δι οσσε, δακρυοφιν πλησθην.

Εν τ εξ ευτηφι θοροττα, θηρητης ετυχησε βαλων.

Εκ θεοφιν πολεμίζει.

Κατα Ιλιοφιν κλυτα τοιχεα.
Δεγμένος όπποτε ναυρηφιν ιαλλεν. Η ΟΙΙΙ.

COMMON GREEK to be rendered into ATTIC.

- 19. Όντος, οίδας, πγον, μελίσσα, επισαν, επίνως, εξαλα, Βασιλεος, πλυθα, οίγι, τυίγαι, τυν, εδυναμπν, λεληφα, ώρακα, ωλως.
- 20. Ω΄ ιτινι, λαγωου, μεμαςται, οφιος, πλειων, σιμερον, θαρτον, τουτον, κγεςκα, τυ τατωσαν, φιλοιμι, συν, θαλασσα, πλουτοι.

COMMON GREEK to be rendered into IONIC.

21. Ουσα, ελοκει, εμαυτου, μουσων, λογοις, τυπουμεί, τυπ'η, θανατου, πεφιλειπου, θειναι, σ'ερατιαν, αυτον-αυταν, τουτων, τφας, ίερος, ένεκα, σφισι. 22. Of thee, a brother, a contest, a wonder, felf, easy, truth, of a king, how, they were struck, they would strike, themselves, they have been struck.

23. Fame, to whiftle, he, I came, to be, they fay, twenty, greatness, heaven, to strike, sweet, to, thou shalt receive, slesh, a shepherd, thine.

24. Of nymphs, having fat down, I, to words, laughing, they toil, of youth, muses, a song, they laugh, when, foremost, where, being, we have died, I will go, of me, moon.

CHAP. LII.

PRIAM begging the body of HECTOR from ACHILLES.

r. AH think, thou favour'd of the powers divine! Think of thy father's age, and pity mine! In me, that father's reverend image trace, Those filver hairs, that venerable face; His trembling limbs, his helpless person, see! In all my equal, but in misery! Yet now, perhaps, some turn of human fate Expels him helpless from his peaceful state; Think, from some powerful foe thou see'st him fly, And beg protection with a feeble cry.

22. Σου, αδικρος, αθλος, Βαυμα, αυτος, βαδιος, αληθικαν, βασιλεος, πως, ετυπτοιτο, τυπτοιιτο, τετυμμειοι ισοι.

COMMON GREEK to be rendered into Doric.

- 23. Φημη, συρέζειν, εκόνος, πλθον, οιναι, φασι, εκόσι, αεγέθος, ουράνος, τυπτείν, ίνθυ, προς, συ κηθη, κρέας, ποιμήν, σον.
- 24. Νυμφων, καθισας, εγω, επεσι, γελωσα, μοχθίζουσι, ήθης, μευσαι, ώθη, γελωσι, ποτε, πρωτιστος, πη, οντα, τεθνηκαμεν, βησομαι, εμου, σεληγη.

CHAP. LII.

HEXAMETER VERSE reduced to prosaic order, to be returned into METRE.

1. ΜΝΗΣΑΙ σειο πατρος, Αχιλλευ ετιείκελ Θεοις, Τηλικου, ώσπερ εγων, επι ολοώ ουδώ γηραος. Και που μεν περιναιεται κεινον αμφις εοντες Τειρουσ, ουδε εστιν τις, αμυκαι λοιγον και αρην Αλλ κεινος γε ητοι, ακουων, σεθεν ζωοντος Εν συμω χαιρει, τ' ελπεται επι παντα τ' κματα Φιλεν σψεσθαι μίον, ιοντα απο Τροιηθέν.

Yet still one comfort in his soul may rife;
He hears his son still lives to glad his eyes;
And, hearing, still may hope a better day
May send him thee, to chace that soe away.
No comfort to my gries, no hopes, remain:
The best, the bravest, of my sons is slain!
Yet what a race! e'er Greece to Ilion came,
The pledge of many a lov'd and loving dame!
Nineteen one mother bore—Dead, all are dead!
How oft, alas! has wretched Priam bled!
Still one was lest, their loss to recompense;
His father's hope, his country's last defence.
Him too, thy rage has slain! beneath thy steel,
Unhappy, in his country's cause he fell!

For him, through hostile camps I bend my way, For him, thus prostrate at thy feet I lay; Large gifts proportion'd to thy wrath I bear; O hear the wretched, and the gods revere!

Think of thy father and this face behold!

See him in me, as helplefs and as old!

Though not fo wretched; there he yields to me,
The first of men in sovereign misery!

Thus forc'd to kneel, thus groveling to embrace
The scourge and ruin of my realm and race:
Suppliant my children's murderer to implore,
And kiss those hands yet reeking with their gore.

THE HONEY STEALER.

2. As Cupid, the fliest young wanton alive,
Of its hoard of sweet honey was robbing a hive,
The centinel bee buzz'd with anger and grief,
And darted his sting in the hand of the thief.
He sobb'd, blew his singers, stamp'd hard on the ground,
And, leaping in anguish, show'd Venus the wound;
Then began in a forrowful tone to complain,
That an insect so little should cause so great pain.

Αυταρ παναποτιμός εγω, επει αριστους υίας τεκον Εν εύρειη Τροις, δ΄ ουτινα των λεκειρθαι φημι. Ησαν μοι πειτηκοιτα, ότ υίες Αχαμών ηλυθοις Ειτεχιαμβέκα μοι μεν ησαν, εκ ιης ιηδυος, Τους δ΄ αλλους γυναμές ετικτον μοι ετι μεγαροισι. Των μεν Αρης Βουρος ύπο εκυσεν πολλών γουιατό Ός δε οίος μοι ετι, δε ειρυτο αστυ και αυτους, Τον συ κτεινας πρωτιν, αμυνομένον πατρης περι, Έκτορα: είνεχ του νυν ίκανω Αχαμών τημας, Παρα σειο λυσομένος, φερω δ΄ απερεισί αποίνα. Αλλ θεους αμδειο, αυτον τ΄ ελειπον, Αχιλευ, Σου μεππαμένος πατρος: εγω δ΄ εκτενιστέρος περ, Ετλην δ΄, οί τις ουπω αλλος επιχθονίος βροτος, Ορεγεσθαι στομα ποτι χειρ' παιδοφονείο ανδρος.

10

20

113

2. Τον Ερωτα ποτ' κλεπταν κακα μελισσα κειτασε, Συλευμενον κηριον εκ σιμέλων ακρα δε χαιρων Δακτυλα ύπειυζεν παιθ' ό δ' αλγεε, και ερυσπη χερ' Και επαταζε ταν γαν, και άλατο ταθ' Αργοδιτα Ταν οδυναν δείξεν, και μεμφετο όττιγε τυτθον Θυριεν μελισσα εντι, και άλικα ποιει τραυματα.

Venus fmiling, her fon in fuch taking to fee,
Said, "Cupid, you put me in mind of a bee;
"You're just fuch a busy, diminutive thing,
"Yet you make woeful wounds with a desperate sting.".

BATTLE.

3. Forth from the portals rush th' intrepid pair, Oppos'd their breasts, and stood themselves the war. So two wild boars spring surious from their den, Rous'd with the cries of dogs and voice of men; On every side the crackling trees they tear, And root the shrubs, and lay the forest bare; They gnash their tusks, with fire their eye-balls rost, Till some wide wound lets out their mighty soul. Around their heads the whistling javelins sung, With sounding strokes their brazen targets rung; Fierce was the fight, while yet the Grecian powers Maintain'd the walls, and mann'd the losty towers; To save their sleet, their last efforts they try, And stones and darts in mingled tempests sly.

As when sharp Boreas blows abroad, and brings, The dreary winter on his frozen wings; Beneath the low hung clouds the sheets of snow Descend, and whiten all the fields below: So fast the darts on either army pour, So down the rampires roll the rocky shower; Heavy and thick resound the batter'd shields, And the deaf echo rattles round the fields.

MORAL SENTIMENTS.

4. Who, full of wiles, his neighbour's harm contrives, False to himself, against himself he strives; For he that harbours evil in his mind, Will from his evil thoughts but evil find; And lo! the eye of Jove, that all things knows, Can, when he will, the heart of man disclose;

Γελασασα χα ματηρ, τυ δ' ουκ εστι ισος μελισσαις; Χο τυτθος εης μεν, δε ποιεις τα τραυματα αλικα;

3. Εκ δε τω αίξαντε, μαχεσθην προσθε πυλαων, Εσικοτε συεσσιν αγροτεροισι, τω τ' εν ορεσσιν Δεχαται ιοντα κολοσυρτον κυνών ηθε ανδρών, Δοχμω τ' αϊσσοντε ύπην αγνυτον σφισιν περι, Εκταμνοντές πρυμνήν, ύπαι δε τε κομπος οδοντών Tryseray, GOONE TIG TE ENTRY EN SUMON BONWS. Ως χαλκος φαεινος κομπει επι στηθεσφι των, Βαλλομενων αντην. γαρ εμαχοντο μαλα πρατερως, Πεποίθοτες καρισίν καθυπερθέ, ηδε βιηφίν Οί δ' αρα χερμαδιοισιν απο ευδμητων πυργων Βαλλον, σφων τ' αυτων αμυνομένοι, και κλιτιαων, Ωκυπορων νηων τ' νιφαδες δ' ώς εραζε πιπτον, As T' aveuos Cans, Sornoas exiderta regex, Κατεχεύεν ταρφειάς επι πουλυδοτειρη χθονι. Ως βελέ ερβεστ επ των χειρων, ημεν Αχαμων, Ηδη και εκ Τρωων αμφ' κορυθές δ' αυτέυν αυσν. Βαλλομεναι μυλακεσσι, ασπιδές και ομφαλοεσσαι.

10

4. Ανης τευχων κακα αλλω τευχει κακα οί αυτω Ή δε βουλη κακη κακιστη τω βουλευσαυτι. Ορθαλμος Διος ίδων παντα και νοησας παντα, Και νυ επιδερκεται ταδ' αικ εθελης' ουδε ε ληθει Open the guilty bosom all within, And trace the infant thoughts of future sin.

O! when I hear the upright man complain, And by his injuries, the judge arraign, If to be wicked is to find fuccefs, I cry, and to be just to meet distress; May I nor mine the righteous path pursue, But intrest only ever keep in view: But by reflection better taught, I find We see the present, to the suture blind. Trust to the will of Jove, and wait the end, And good shall always your good acts attend.

These doctrines, Perses, treasure in thy heart, And never from the paths of justice part; Never by brutal violence be sway'd; But be the will of Jove in these obey'd.

In these the brute creation men exceed;
They, void of reason, by each other bleed;
While man by justice should be kept in awe,
Justice, of nature well ordain'd the law.
Who right espouses thro' a rightcous love,
Shall meet the bounty of the hands of Jove:
But he that will not be by laws confin'd,
Whom not the sacrament of oaths can bind,
Who, with a willing soul, can justice leave,
A wound immortal shall that man receive;
His house's honour daily shall decline:
Fair flourish shall the just from line to line.

O Perfes, foolish Perfes, bow thine ear,
To the good counsels of a soul sincere.
To wickedness the road is quickly found,
Short is the way and on an easy ground.
The paths of virtue must be reach'd by toil,
Arduous and long, and on a rugged soil,
Thorny the gate, but when the top you gain,
Fair is the suture, and the prospect plain.

OTHE SE ROLL THE SE STAND EFFYER TOXIS ENTOS. Νων δε εγω αυτος μητ' δικαιος εν ανθρωποισι Eine, unt vice eure ener nance Einaire arifa Funeral, el ye adinartepos egel uelo binne. Αλλα ευτώ ταγ εολπα τερτικεραυνον Δια τελει. ם חבידה לב שני במתתבם דמנדם עובדם בחדו סףכם: Και ετακουε δικός το επιλύθεο βιας δ' παμπαι. Κροιου γαρ διεταξε τον δε νομον ανθιωποισί, Orgo: wer xxi ix fooi xxi memeerois olanois ARANAOUS ESBEIN ETEL SIKH OU ESTIN ET QUTOIS Ανθρωπεισι δ' δικην εδωκε, ή αριστη πολλον Γινεται γαρ ει τις κ' εθελη αγορευείν τα δικαί Γιασταυν. Ζευς ευρυστα διδοι ολδον τω μεν τ'. Ος δε κε έκων μαρτυριώσιν ομοσσας επιορκον Ψευσεται εν βλαζας δε δικην, αασθη νηκεστον Του δε τ' γενεή αμαυροτερή λελειτται μετοπιτθε. Ανδρος δ' ευσρκου αμεινών γενεκ μετοτισθεν.

Νοεων εσθλα ερεω εγω σοι δ΄, Περση, μεγα επσιε '
Επτι: ιλαδον και έλεσθαι την μειτοι κακοτητα
Ρείδιως: μεν ολιγη όδος, καιει μαλα δ΄ εγγυθι.
Θεοι εθνκαν προπαροιθεν της δ΄ αρετης ίδρωτα,
Αθατατοι, δε είμος μακρος και ορθιος επ΄ αυτην,
Και το πρωτον τρυχως: επην δ΄ έκηαι εις ακρος.
Δητειτα πελει ρηίδιη, περ εουτα γαλεπη.

10

Far does the man all other men excel,
Who from his wifdom, thinks in all things well;
Wifely confid'ring, to himfelf a friend,
All for the prefent best, and for the end:
Nor is the man without his share of praise,
Who well the dictates of the wise obeys;
But he that is not wise himself, nor can
Hearken to wisdom, is an useless man.

The Song of MENALCAS and DAPHNIS.

s. M. Ye vales, ye streams, from source celestial sprung. If e'er Menalcas fweetly pip'd, or fung; Feed well my lambs, and if my Daphnis need Your flow'ry herbage, let his heifers feed. D. Fountains and herbs rich pasturage, if e'er Sung Daphnis meet for nightingales to hear, Fatten my herds; if to these meadows fair Menalcas drives, O feed his fleecy care. M. When here my fair one comes, spring smiles around, Meads flourish, and the teats with milk abound, My lambs grow fat; if the no longer ftay, Parch'd are the meads, the shepherd pines away. D. When Milo walks, the flower-enamour'd bees Work food nectareous, taller are the trees, The goats bear twins; if she no longer stav. The herdsman withers, and the herds decay. M. O goat, the husband of the white-hair'd flock! Drink at the shady fount by yonder rock; 'Tis there she lives; and let young Milo know, Proteus fed fea-calves in the deep below. D. Not Pelops' lands nor Croefus' wealth excite My wish, nor speed to match the winds in flight; But in you cave to carol with my friend, And view the ocean while our flocks we tend. M. To teats the drought, to birds the fnare, the wind To trees, and toils are fatal to the hind;

Ούτες παναριστος μεν, ος νοησει παντα αύτω, Φρασσαμενος τα κ΄ και ησιν αμενω επειτα τελος ες. Εσθλος δ΄ κακεινος αυός πίθηται ειτοντι ευ. Όσδε μηθ' κε νοεη αύτω, μητ ακουων αλλω Βαλληται εν θυμω, όδ' αυτ' ανηρ αχριϊός.

3.

HEXAMETER and PENTAMETER.

Μ. Ποταμοι και αγκεα, γενος θειον, αι τι Μεναλκας
Ο συρικτας προσφιλές πη ποχ' μέλος ασε,
 Εκ τας αμνίδας ψυχας βοσκοιτ' την δε είθη ποκ'
 Δαφτις δαμαλας εχων, εχοι μηδεν ελασσον.

Βοτανα και κραναι, φυτον γλυκερον, αιπερ όμοιον,
 Δαφνις τοισιν απδονισι μουσισδοι,
 Πιαινετε το βουκολίον τουτο: κην τι Μεναλκας

Αγαγοι τηδ', χαιζων τεμοι παντα αφθονα.
Μ. Έας παντα, νομοι δε παντα, γαλαμτος δε παντα Πληθουσιν ουθατα, και τρεφεται τα νεα,
Ειθ' ά παις μαλα επιπισσεται αι δ' αν αφεςπη,
Χώ ξηρος ποιμαν, χαί βοταναι τηνοθι.

Δ. Ειθ' οίζ, ενθ' διδυματόχοι αιγες, ενθα μελισσαι
Πεπρουσιν σμανέα, και υψιτεραι δρυες.
Ενθ' Μιλων ο καλος ποσιν βαινει αι δ' αν αφερπη,
Χώ βοσκων τας βως, χαί βοες αυοτεραι.

Μ. Ω τραγε, ανερ ταν λευκαν αιγαν, ω ύλας βαθος
 Μυριον, ω ειμαι εριφοι δευτ' εφ' υδωρ.
 Τηνος γαρ εν τηνω' ω κολε ιθ', και Μιλω λεγε,
 Ως Πρωτευς, και ων Θεος, ενεμε φωκας.

Μη γαν Πελοπος μει, μη ταλαντα χρυσεια μει
Ειη εχειν, μηδε θεειν προοθε ανεμων°
 Αλλ΄ εχων το αγκας, ασομαι ύπο τα πετρα ταδ΄
Συννομα μαλ΄ εσορων ες ταν Σικελαν άλα.

Μ. Χειμων φοβερον μεν κακον δενδρεσι, αυχμος δ' ύδασι, Υστλαγξ δ' ορνισιν, αγροτεροις δε, λινα. 10

To man the virgin's fcorn. O father Jove! Thou too hast languish'd with the pains of love.

ORESTES to his Tutor.

6. Thou faithfulest of friends, and best supporter of my finking fortunes, who daily shewest me some fresh tokens of thy affection and tenderness! As a generous courfer, who, though old, loses not his courage in the greatest extremities, but kindles into his ancient fires; fo you not only excite me by your counfels, but give me your example. Wherefore give earnest attention to my words, and correct me if you find I speak not to the purpose. When I came to confult the Pythian oracle, that I might learn how I could take revenge of the murderer of my father, Phœbus gave me this answer, which you shall hear. That I must steal upon him unprovided of arms or troops. and with my hands take just revenge by killing him. And fince we have heard fo plain an oracle, you, going when you find a favourable opportunity, may know all that paffeth in the palace, that when you have feen all, you may give us a perfect account. For at this age, and after fo long a time fince they faw you, they will not know you, nor will they have the least suspicion of you, being thus equipped. Tell them that you are a Phocian stranger, fent by a man of Phanoteus, for he is their chief ally; and tell them, confirming it by oath, that you are fent to give an account, that Orestes died a violent death, tumbled from his chariot at the Pythian games. Be that thy tale. But I, after I have adorned my father's tomb, as Apollo commanded me, with libations and hair clipt from my head, will come hither again, bringing in my arms the brazen urn, which you know is hid hard by in a thicket, that we may more eafily deceive the affaffins, by bringing them the confirmation of the agreeable news, that my body is burnt and reduced to ashes. Why should it grieve me to pass for dead, fince it is plain by my actions that I am alive,

Ανδρι δε ποθος άταλας παρθετικάς. ω Ζευ, ω πατερ, Ου πρασθην μοιος. και τυ γυναμοφικάς.

28

IAMBIC.

6. Ω αιδρων προσπολων φιλτατ', ώς σαφη μοι, Φαγνεις σημεία γεγως επθλος εις ήμας. 'Ωόπερ γαρ ευγενης ίππος και γερωι η, OUR AMENETER DUMON EN TOITI SERVOIC, ANN istusivous apper woultas de ou, Οτρυνεις τ΄ ήμας, καυτος έπη εν πρωτοις. Τοιγαρ δηλωσω μεν τα δοξαντα. συ δε Διδους εξειαν αποην τοις εμοις λογοις, Μεθαρμοσόν, ει μη τυγχανώ τι καιρου. Εγω γαρ ικομην ήνιχ, το πυθικον, Μαντειον, ώς πατρος μαθοιμι ότω τροπω Αρειμην δίκας παρα των φονευσαντων Ο Φοιβος χρι: τοιαυθ' μοι, ών ταχα πευση: Αυτον ασκευον στρατου τε και αστιδων Κλεψαι σραγας ενδικους χειρος δολοισι. "Or our enouncousants tolorde xonsmor Σν μεν μολων, όταν καιρος εισαγή σε, Δομων τωνδ' ετω. ταν το δρωμενον ισθι, Όπως αν, ειδως, αγγείλης σαφη ήμιν. Ου γαρ μη σε γηρα τε και μακρω χρονω Γγωσ' ουδ ηιθισμένον ώδ' υποπτευσωσιν. Χρω δε τοιωδ' λογω, ότι ει μεν ξενος, Φωκευς, ήκων παρ' ανδοος Φανοπεως ο γαρ Τυγχανει μεγιστος δορυξενών αυτοις. Αγγελε, προστιθεις δ' ορκω, εθ' ούνεκα Ορεττης τεθνικ εξ αναγκαιας τυχης, Πυθικοισιν αθλοισι, εκ τροχηλατων Κυλισθεις διφρων ώδ' έστατω ο μυθος. Ήμεις δε τυμβον πατρος, ώς εφιετο Λοιδαίτι, και χλιδαίς καρατομοίς, πρωτον Stelartes, est a logier Taxiv Equer Η μετοι χαλκοτλιώσον τυτώμα χεροιν,

10

20

30

and am about to gain immortal honour; for I am perfuaded that no unfortunate oracle can be attended with fo much advantage: for I have often feen wife men falfely reported to be dead, and after, when they have returned home, they were honoured more; fo I promife myfelf happiness, that after I have every where fpread the report of my death, I shall appear as a star to my enemies, and shall still shine. But O my father's land, and gods who there preside, receive me kindly in these enterprizes; and thou, O my father's palace, for I come to wash away those stains by which thou art polluted, incited by the gods, send me not away dishonoured out of the land, but greatly enriched, and possessor of the palace.

ο και συ οπθα κεκρυμμενον που Βαμιοκ. "סחשק אתבחדסידבה תסיש, שמדוי הלפומי Αυτοις φεροιμεν, ώς τουμον δεμας εξίες, Ηδη φλογιστον και κατηθρακωμετον. דו עשף אנותה עב דסטם, פדמו שמיטי אפן ים Σωθω εργοωτ, παξειεγκωμας κλεος; Ouser mer grun Sonw nanor our negers. Ηδη γαρ πολλακις και τους σοφους είδον Ματην Эποκοντας λογα ειθ' όταν δομου-Ελθωσιν, αυθις πλέον εκτετιμήντας. Ως εταυχω καμ απο της φημης τησδε, Ετι λαμψει, δεδορκοτ' ως απτροκ εχθροις. Αλλ' ω γη πατρωα, Θεοι τ' εγχωριο: Δεξατθε μ' ευτυχουντα τακ έδοκ τανδε, Συ τ ω δυμα ποιτοωον σου γαρ ερχομα; Ант франциос навартия прос Эких. אמו עוז או מהספר פותאדב דחשם מדועסף אחב AND APPETRATES, 200 SOUND MATATTATES.

40

e.

CHAP. LIII.

A literal translation of a Paraphrase, by Socrates, of the opposite Greek.

V ENIT Chryses filiæque redemptionis pretia ferens, et supplex Achivorum, præcipue autem regum; et orabat illis quidem deos dare, capientes Trojam, ipsos etiam fervari, filiam vero fibi ipfi folvere, accipientes redemptionis pretia, et deum veritos. Talia locuto illo, alii quidem venerabantur et affentiebantur; Agamemnon vero exasperatus est, jubens nunc et abire, et rursus non venire, ne illi et sceptrum, et dei coronæ non subvenirent; prius vero quam folvi illius filiam, in Arge dixit fenecturam cum fe; abire autem justit, et non irritare, ut falvus domum veniret. Senex autem audiens timebat et abiit filentio : digressus vero e castris, multa Apollini precatus est, et cognomenta dei inclamans, et in memoriam revocans et repetens, si unquam vel in templorum structuris, vel in victimarum sacrificiis gratum largitus sit, quorum tum gratia imprecabatur ulcifci Achivos fuas lacrymas illius fagittis.

CHAP, LIII.

METAPHRASIS, or POETRY to be paraphrased in PROSE.

Τυσομένος τε θυγατρα, φερών τ' απερειτί αποικα, Στεμμα τ' έχων ει χεροιν έκπβολου Απολλώνος, Χρυσεώ ανα σκηπτρώ, και ελιεσετο παντας Αχαγους, Ατρεία δε μαλιστα, δυώ κοσμιτορε λαών

Ατρειδά τε, και αλλοι ευκηνωίδες Αχαιοι, Ύμιν μεν θεοι δοιεν, Ολυμπία δωματ' εχοντες, Επτερται Πριαμοιο πολίν, ευ δ' οικαδ' ίκεσθας Παγδα δε μοι λυταιτε φιλην, τα δ' αποίνα δεχεσθε, Αζομενοι Δίος υίον εκηθολον Απολλώνα.

Ειθ΄ άλλοι μεν παιτες επευφηυνισαν Αχαμοι, Αιδεισθαμ θ΄ ίερηα και αγλαα δεχθαμ αποινα. Αλλ΄ ουκ Απρειδή Αγαμεμιονι πίδανε Эυμω. Αλλα κακώς αφιει κραπεροι δ΄ επι μυθον επελλε.

Μη σε, γερον, ποιλησιν εγω παρα νηυσι πιχειω, Η νυν δηθυνοντ', η υστερον αυτις ιοντα, Μη νυ τοι ου χραισμη σκηπτρον, και στεμμα Θεοιό. Την δ' εγω ου λυσω, πριν μιν και γηρας επεισιν, Ήμετερω ενι εικω, εν Αργεί, τηλοθι πατρης, Ιστον εποιχομενην, και εμον λεχος αντιοωσαν' Αλλ' ιθι, μη μ' εξεθίζε σαωτερος ως κε νεημ.

'Ως εφατ' εδδεισει δ' ο γερων, και επειθετο μυθω Βιι δ' ακεων παρα Δινα πολυφλοισθοίο Θαλασσις, Πολλα δ' επειτ' απανευθε κιων πραθ' ο γεραιος Απολλωνι ανακτι, τον πυκομος τεκε Απτω'

Καυθι μευ, Αργυροτοξ', ος Χρυσην αμφιδειδημας, Κιλλαν τε ζαθενν, Τενεδοιο τε ιφι ανασστεις, Σιμιθευ: ει ποτε τοι χαριεντ' επι ινιον ερεψα, Η ει δηποτε τοι κατα πιονα μηρί εκηα Τουρών ηδ' αιγών, τοδε μοι κρινινον εελδως. Τίσειση Δανασί εμα δακρύα σοιτί βελεσσην. we great the entering the state of the state

. . . . . .

ek kana

Mary .

t was tract as

Configuração para gente empeter Conservamento estado Conservamento estado

The state of the s

KEY

TO THE

GREEK EXERCISES,

BY

REV. WM. NEILSON, D.D. M.R.I.A.

EDINBURGH:

Printed at the University Press;
for Longman, Hurst, Rees and Orme, London;
And John Anderson, Edinburgh.

1809.

KEY

TO THE

GREEK EXERCISES.

CHAP. I.

1. Τιμων, ασεί-ει, πονον, πρεσθέος, -εως, βουσι, λευσι, πισιν, περαπι -αϊ -α, φειδεές, -υς. Θωμα. Απρειδα, Πυθαγορου

2. Ορεα-η, ανεμον, τέξα, ημερας, Έρμεα-η, ημερα, αδεκφω,

σωτηρος, γυναι, Δίι, βιον, μεσων.

3. Δειδροις, ανερ, Λημοθενεος-ας, Λητοί-οι, φρασεος-εως, πατερι-τρι, βασιλευ, ποιητου, μυΐ, περατος-αος-ως, παρθενους, φιλιαν.

4. Βημασι, ληςη-α, ναυν, ανδεασι, ανακτος, λεβητας, νοου-νου,

βοας-ους, Βυγατρασι, ποιμεσι, βοσι-ουν, μερεα-ν.

5. Εθνεσι, πωεος, ίερεα, ιχθυν, ποσείτει, εαρος-προς, ποσι, Έντος, Αιαν, ποραπα, τειχεος-ους, δραποιτε.

6. Αιθρωποιν, λαιλαπα, πατερα, πολεες-εις, Αραβες, οφιι,

πατρασι, ατενα, κεοντές, τειχέα-η, βοτρυας-υς, χειμώνα.

7. Κυσνές-κυνές, αμπέλω, θαλασσαν-λατταν, συν, ερατέυματος, κέρασι, ματέρος τρος, βασιλέας εις, λααν, χαριν, κέαρι-κυρι, παι.

8. Μητερα, δροί, Σιμουν, γιγαντα, δυναμεύς-εως, μελίτι, ορ-

9. Ορνισι, λεοντοιν, οςεω-τω χρεεα-χρεα, Ήρακλεες-λεις, "ύιεεςείς, επερς-ους, νομευσι, απερς, οφιας-ις, ποδος, γαπηρσι.

1 .. Οδοντες, Ποσειδον, πατρασι, γασερα, σωμασι, τιμας, κενωτα, σινηπίϊ-πι, πεκεκεος, φειδοα-ω. νεοτητος, θυρων.

11. Πηλειδου, πίδακα, φιλοτητος, Φοίδω, γαμοί, κεφαλα, βοων, θεραποντες, νυκτα, κρατεϊ-εί, ίπποιν, λιμενα.

12. Σπαρτης, εκκεος-ους, κρητηρα, ποκεσι, αιδοί-οι, σοματε, ερμηνευ, ταφρους, αρετας, χεροιν. μυριασι, πκηθυν.

13. Αιθέρα, ομματε βηγαινα, ανθέα-η, φρέατι, ετέων-των, υδατος, εθέα-η, Τρωές, Έλλαδα, κριτα, τριποδος.

14. Κτεατα, άλα, πατριδες, οφρυες-υς, γονατα, Ιπσου, μεθηται, δορατος, βασιλείαν, τοκεες-εις, Ατλαντος, γελωτα.

CHAP, II.

- 1. ΤΙΩ, πυπτεις, λεγει, γραφετον, διδοτον, σ $\{$ ελλομεν, φερετε, ε $\{$ ελουσι.
  - 2. Εφερον, είδες, επεμπε, εγελων, ετρεχομεν, ενομίζετε.
  - 3. Ελασετον, φησουσι, ακολουθησω, καλεσεις, πονησετε.
  - 4. Πραγω, ταφει, ταμειτέ, τυπειτον.
  - 5. Εθαυμασα, εδωκαν, επραξε, εθηκας, εμεινατην, εγραψαμεν.
  - 6. Ηλθον, έυρον, ετυπομεν, εδοτην.
  - 7. Έωρακα, τετυχηκαμεν, λελεχατον, τετιμηκε, πεπονηκαμεν.
  - 8. Εγεγραφείν, εγνωμείτον, επεποιημείς, ετετυφείσαν.
  - ο. Ησαι, ίκεται, τρεπονται.
  - 10. Ηρχομην, εδλαπτεσθε. ίσθαντο.
  - Ι Ι. Παρασκευαση, δεξομεθα, γνωσομαι, ληψεσθε.
  - 12. Τυπεισθον, πιεται, τραπουμαι.
  - 13. Επαυσατο, επραξασθην, ετειναμην.
  - 14. Εδομεθον, εγενοντο, εθετο.
  - 15. Πεπονθα, τετυπαμέν, πεποίθας, πεφυγε.
  - 16. Ελελοιπει, ηκοειν, ηλυθεισαν.

- 17. Ονομαζεται, τρεφομεθον, θαυμαζονται.
- 18. Ετυπίομην, παρεσκευαζοντο, εγραφετο.
- 19. Κολασθησομαι, λειφθηση, σλαλθησεται.
- 20. Τυπησεσθε, απαλλαγησεται.
- 21. Ελεχθη, ευρεθημεν, εφιληθητε.
- 22. Εταφη, εφανησαν, εσταλην.
- 23. Πεπρακται, τετυμμενει εισι, πεφιλημεθα.
- 24. Ετεθραμμην, εκεκριτο.
- 25. Τεθαψεται.
- 26. Προυκαλείτο, εγελα, ποιείν, αισθομένος, πεμπης, πος εξεσθαι, εμεμφέτο, φυλασσοιέν, εμαίθαιε, Εισθηκεί, κοθητό, καταξέξηκας, όρων, ελαξε, δουναι, γενώμαι.
- 27. Αφορισαίμην, ωσι, πραεσθην, εφορμησωσι, λαμθατοίτο, εξειργασθαι, δοξαίμι, ευζησων, πεποιθέ, συντέθειαως, παρεικασαι, δυνασθαι, εκαληξαι, ανεγνωκως.
- 28. Κεχρηνται, ετανελθείν, απεθανον, νομίζειν, ετιτιμησαι, ήμαρτημεναι, εθαψε, οιεσθε, αρικομέθα, ηδικηνται, ωοντο, ακουσατε, εδείξαν.
- 29. Εχρις, οιχεσθαι, σφαλωσι, ηνιωντο, ελπίσας, αποσπασθησεσθαι, μαθοι, επιθεις, εκικηκώς, εοικεναι, εθέασω, εξέαγησαν, εικασας, ξεητει Βιωσεσθε, βοησαιμι, αρεσκονται.
- 30. Βέδλαφθαι, τιμω, δυναται, τρεπωσι, κωλυσει, ωπται, συγχεουσι, γεγωνεκαι, αρχαιτο, εσκ, διατεταχασι, λυπήθηκαι.
- 31. Ουδεν εγενετο, ο Ιωαννις απεκριθη, ουκ ύμεις λεγετε ότι τετραμηνον εσίι, και ό θεριτμός ερχεται; Ινσους εμαρτυρησε, Κυρος εδεξατο, απηλθεν ουν ό ανθρωπος.
- 32. Φιλιττος τεθνικέ, Χρυσαιτας ανετήν και εκεξεν ώδε, καιρος εικ, αιθρωτος φιλισσα, ή Πανθεία πεμίφασα είπε, μη λυπου, ω Κυτε, ότι Αρασπας οιχεται.
- 33. Εφικουν, ειδικα, ευρισεικ, γραφουσι, πεπτωκα, εδη, δεδραμικας, όδιε, ίκομεθα καθεδειμαί, εσιμαί, εμαχεσατό, εκαδετό, θειδομεθα, απκώθη, καυθηση, επικηνή, μεμαχημαί, μεγακινθήσεται.
- 34. Νομος εστι, χρενος δοκει, γεωσκουτιν οι αυθρωποι, ο ύιος απόθυσκει, ο Βασινεύς εντικές, ο προτοι εγενοντο, ο πατηρ 19χετο, ο Θεος δυναται, ερχυται οι μαθηπαι, οί ποιηται οιονται.

CHAP: III.

1. ΧΡΗΣΤΟΣ ανης, ποινη πολις, τιμη ήδεια, πυπη μεκαινα, ηθεος κακου, ανθρωπω αξιω, ήμερα άγια, ποιητα αθανατε, φωνη ήθεια, ομματε μεκανε:

2. Γυνη ογδοη, τυχη τιμοεσσα, μάχαιράς αίματοεσσης, ορη ύψηλα, επος γλυκυ, βιον ευδαιμονα, πασα όδος, κερατα αληθη, κης

TEPE7.

3. Ανης μειζων, πολύν πλουτον, σοφιά θαυμασθοτατη, γιγαντί φοθερωτερώ, παρθενος χαριεσθατη θεοι μακαρες, εθνος ευνουστατον, τειχος μελαν, ίπποι ταχυτεροι.

4. Ονομα εχθισθόν, άνης αμείνων, φρεάς βαθιστον, πατρι μεγιστω δυω κερατε. τριών ανθρωπων, ώραν τριτην πραγματος του-

του, ναυν αλλήν, βιέλιω εμώ, γυναικές τινές.

5. Ειρηνη ήθεια: οἱ ἱπποι συμπονουντες, πραστεροι συνεστηκασι: οἱ ὑπηρεται ισομοιροι ησαν: ανδρες φιλοι, ὁ μεν αγων εγγυς, προσερχονται γαρ ὁι πολεμιοι.

6. Ευδαιμονεστερος ανθρωπος ει τραυματίαι δε πάντες επεπλεον τους τραγικους υποκριτάς τουτους εκεινο εστι το legor Ατρειδης παρωχετο γηθοσυνος.

7. Ω ο ε ο μεν νομος άγιος, και ή εντολη άγια, και δικαια και

άγαθη.

8. Ανθρωποί επίσημοι, αμενηνα καρηνα, κρανίον γυναικείον, αλλα δογματα, αλυποί και φαίδροι ανδρες, ποια δεσποίνα, καλον καί αγαθον ανδρα, το πλειστον μερος, δαίμονια πολλα, μεση θαλασση, ευλογημενος ὁ βασίλευς, προτερω χρονώ, ανθρωπίνου είδους, ορθον λογον.

CHAP. IV.

- 1. ΤΟΥΣ πτωχους γαρ παιτοτε εχετε, εμε δε ου παιτοτε εχε.
  - 2. Έν εργον εποιησα και παντες θαυμαζετε.
    - 3. Η ευκ οιδατε, ότι αδικοι βασιλειαν ου κληροιομησουσι.
    - 4. Οι άγιοι τον κοσμον κρινουσι.
    - 5 Τον μεν θεον φοβου, τους δε γονεις τιμα.
- 6. Μισει τους κολακευοντας, ώστες τους εξαπατωντας, αμφοτετου γας πιστευθεντες τους πιστευοντας αδικουσιν.
  - 7. 'Οτι τευτο ούτως εχει, και την διαφοραν ισασιν οί ποιηται.
- 8. Λογιζή δε τουτο, ω ανθέωπε, όπεινων τους τα τοιαυτα πεασσοντας και ποιων αυτα, ότι συ εκρευζή το κριμα του Θεου;
- 9. Ουθε γαρ ύποδηματα εχει δια τον χαλκεα, ουδ όπλα δια τον σκυτεα.
  - 10. Ταυτα δε ουκ εγνωσαν οί μαθηται.
- 11. Ίτποκρατής πολλάς νόσους ιασαμένος, νόσησας απέθανεν οι Χαλδαίοι πολλών θανατούς προηγορεύσαν, είτα και αυτούς το πεπρωμένον κατέλαθεν. Αλέξαιδρος και Πομπηίος και Γαϊός Καισαρ όλας πολείς αρθήν τοσαυτακίς ανέλευτες, και εν ταγαταξεί πολλάς μυριάδας ίππεων και σεζών κατακοφαντές, και αυτοί ποτέ εξηλθον του βίου.
- 12. Αυτους εχεκευον, τας άμαξας ειχον, πεμπουσιν αγγεκους, εκεγε ταυτα, αγειν όμηρους, τους συμμαχους εροδευιτο, κειπειν μπόεια, ακιθη κεγεις, τους αυτους τιμα, όυς εγαί έρα, ευτιαι εχαν, οφονται τον υίοι, αποστεκει τους αγγεκους, μετεβακε τα σχηματα.

CHAP, V.

- ΠΘΤΕΡΟΣ ουν ὁ Νιρευς, και ποτερος ὁ Θερσιτης ουδεπω γας τουτο δηλον.
- 2. Καινον ουδεν ποιουσιν, αλλ' αρπαζουσιν, εσιοςκουσι, τοκογλυ-
- 3. Παρελθων τις δείξατω, η ώς ουκ αληθη ταυτ εγω λεγω η ώς οἱ εξηπατημενοι πιστευσουσιν αυτω.
  - 4. Ναι ήδυ γαρ ην το φως, και το τεθναναι, δείνον και φευκτεον.
  - ζ. Δεξαι με, ω θαλασσα, δεινα σετονθοτα.
- 6. Ειπε μοι, εφη, ε δηπου και συ ει των τοιουτων ανθρωπων, ολ χρησιμωτερον νομίζουσι χρηματα η αδελφους;
- 7. Το εξ ανθρωπων απελθειν, ει μεν θεοι εισιν, ουδεν δεινον κακω γαρ σε ουκ αν περιδαλοιεν η δε ει τι ουκ εισιν, η ου μέλει αυτοις των ανθρωωειών, τι μοι ζην εν κοσμώ κενώ θεων, η προνοιας
  κενω;
- 8. Τον Οιδιπουν και τους μετ' εκεινον εκπεσοντας υπεδεξαμεθα, και ετερα σολλα ήμιν υπαρχει φιλανθρωπα και ενδοξα προς Θεδαι-
- ο. Ύδωρ μεν γινεσθαι, ω Πρωτευ, ουα απιθανον, εναλιον γε ονλα·
  και ες λεοντα ότοτε αλλαγειης, όμως ουδε τουτο εξω πιστεως. Ει
  δε και πυρ γινεσθαι δυνατον, εν τη θαλατίη οικουντα, τουτο πανυ
  θαυμαζω και απισίω·
- 10. Αφ' ών ημιν τ' αγαθα, σχεδον απ' αυτών τουτών και τα κακα γεννασθαι φιλει.
- 11. Εγω ά έωρακα παρα τω πατρι μου, ταυτα λαλω και ύμεις ουν ά έωρακατε παρα τω πατρι ύμων, ταυτα ποιειτε.
- 12. Νη Δια και σολλα, αλλ' ου θεμις εκφερείν αυτα προς άπαντας, ουδε τα ασορρητα εξαγορευείν.
- 13. Το μεν ουν, ω ανδρες Αθηναιοι, την Φιλιππου ρωμην διέξιεν ναι, και δια τουτων των λογων, σροτρεσεν τα δεοντα σοιείν ύμας, ευχι καλως εχειν ήγουμαι.
- 14. Κακουργοτατον εστι, μη μονον τον οικον τον εαυτου φθειρειν, ακλα και το σωμα, και την ψυχην.
  - 15. Ουτοι λεγουσι μεν πολλα και καλα, ισασι δε ουδεν.

CHAP VI.

- ΕΠΕΜΕΛΕΤΟ δε και ὁ Κυρος, όπως μηποτε απέρωτοι γετομένοι εισιοιά.
  - 2. Ti out ar tic eti leyei, ètote di tulinoutei pilo col eisir;
- 3. Ει γας γενοιτο, εφη ὁ Αζαστας, ὁ τι έγω αν γενοιμών χενσιμος.
- 4. Γορδιανός πεξί ετη που γεγονώς τζιτκαίδεκα αυτεκρατώς ανεδοιχθη.
- 5. Τοιουτος γινου τερε τους γενεις έπεις αν ευξαιο σερι σεαυτου γινετθαι τους σαυτου παιδας.
- 6. Ουκ εξαι ελευθερος; ουκ εξαι αποστολος; ουχι Ινσουν τοι Κυριον ήμων έωρακα; ει αλλοις ουκ εξαι αποστολος, αλλα γε υμιν εξαι ή γαρ σφραγις της εμης αποστολης υμείς έστε ου το εργον μου ύμεις έστε εν Κυριω;
- 7. Ηδη δε τοις τοιουτοις παρεπεται, τοις βαδιζουσην επι πραξ εις τινας, τιθεσθαι προ οφθαλμαν τους οιτας αγαθούς η γεγειημείους: και διαιοεισθαι, τι δ΄ αν επραξεν εν τουτώ Πλατών, τι δ΄ αν είπει Ε. παμικώνδας, ποιος δ΄ αν ώφθη Λυαουγγος η Αγασιλάος.
- 8. Και τοτε παιτα εκεινα αφισια, τια μη δεδεμειος εμβληθης, μς τα στροβατα.
  - ο. Ήπερ εσίν ισως ανθρωπινή σοφια.
  - 10. Όυτος εμος εταιρος ην εκ νεου.
- 11 . Ουτος σοφωτατος εστη, έστις εγνωκει ότι ουδειος αξιος εσίι, τη αληθεία, προς σοφιαν.

CHAP. VII.

- 1. ΝΥΚΤΟΣ και έμερας, εν τοις ορεσι και εν τοις μεπρασι.
- 2. 'Ωμαλογησε, και ουκ ηρνησατο.
- Ενιοω ότι εχομει παιτες τα πιστα, ει ταις ν'μετες αις ψυχυις, και εν ταις ν'μετεραίς χεξαι.

1. Ο μεν λησίης δυτος Σωσίρατος, ες τον Πυριφλεγεθοντα εμβε-Canσθω ο δ' ίερος υπο της Χιμαγρας διασπασθητω.

5. Τον πορθμέα τουτον, ός σε διεσεράσε, και την λιμνην, ηδη ξωρακας.

6. Τα των ηθων μη άπλα, αλλ' επιβουλα, φυλατζεσθαι μαλλον Sei n Tous exeis.

7. Εγω ύμιν πειρασομαι αποδείζαι, τι ποτ' εστι τουτο, ό εμοι πεποιηκε το τε ονομα και την διαβολην.

8. 'Οι μεν εγγιστα τω Θεω, και περι αυτον εν κυκλω κεκοσμημενοι, γεωμετρα, και αριθμητικοι, και φιλοσοφοι, και ιατροι, και ctorpovousi, nay yeauuatikoi.

ο. Εν τουτοις γαρ μονοις ο λογος της σιγης κρειτίων εν δε τοις

annois america oryax n heyer.

CHAP. VIII.

- Ι. ΕΒΟΥΛΕΥΣΑΝΤΟ δε δι αρχιερεις, ίνα κ τον Λαζαρον α-TOKTENWOI.
  - 2. Καν την γην καν την θαλασσαν προσλαβωμεν.
  - 3. Επείδαν ταχισία ανελθης, ην που ίδης Μενιππον τον κυνα.
  - 4. Και ηρωτα αυτον, ίνα το δαιμονιον επθακκη.
  - 5. Εαν δε και ταυτ' εθελης, και πλουτείν και αρχείν.
  - 6. Εαν ης φιλομαθης, εση πολυμαθης.
  - 7. Ενδον βλεπε· ενδον ή συηγη του αγαθου, και ακα αναβλυζείν δυναμενή, εαν αει σκαπτής.
- 8. Σε αλλος ου βλαψει, αν μη συ θελης τοτε δε εση βεβλαμμενος, όταν υπολαθης βλαπτεσθαμ.
- ο. Τετυφλωμεν αυτών τους οφθαλμούς, και πεπωρώκεν αυτών την καρδιαν ίνα μη ιδωσι τοις οφθαλμοις, και νοησωσι τη καρδια, και επιστραφωσι, και ιασωμαι αυτους.
- 10. Και την ψυχην πολλακις αναγκή θηγεσθαι εν τη θηρα, όταν TI TWY axillian busing andigental.

 Εαν μη ὁ κοκκος τετων ατοθανή, αυτος μονος μενεί, εαν δὲ αποθανή, πολύν καρτού φερεί.

Ου μην δια τουτ' αμωτιών δοξώτεν αν γετιαμού και στρατηγικού ανδρος.

13. Κυριε, ει ης ώδε, ουν αν απεθαιε μου δ αδελφος.

14. Διοπες και ο κομεθετης τουπο πρωτον επαξεν εν τω των δικαστων όρκω, Ψηφιουμα κατα τους κομους εκεινο γε ευ είδως, ότι, όταν διατηρηθωσιν δι νεμοι τη πολει, σωζεται και ή δημοκρατία.

CHAP. IX.

- 1. ΕΓΩ Παυλος ὁ δεσμιος.
- 2. Θεου πατρος και κυριου Ιησου Χρισίου.
- 3. Συγενης ειμισοι, χυων και αυτος ων.
- 4. Όμηρος γαρ, μοι δεκει. παραδιδούς πραυματά θεων, στασεις, τιμωρίας, δακρυά, δεπμά, πάθη παμφυρτά, τους μεν επί των Ιλίακαν ανθρωπούς, όσον επί τη δυγάμει, θεούς πεποιηχεία, τους θεούς δε, ανθρωπούς.
- 5. Αναστας δε τις εκ του συνεδειου Φαρισανος, ονοματι Γαμαλιπλ, γομοδιδασκαλος, εκεκευσεν εξω βραχυ τους ανθρωσους ποιπσαν.
  - 6. Ωρα σοι τοι Κροισου παιδα παιδευεν εγω γαρ κακος, εκ αν-

Spias eway Bouroway.

7. Συγγνωμη, ω Αιαν, ει ανθεωπος ων, ωρεχθω δόζης, ηδιστου πραγματος, όπερ ευ και ήμων έκαστος κινθυνευσιν ύπομενοι εποι και εκρατικέ σου, και ταυτα παρα Τρωσι δικασθας.

CHAP. X.

1. Ο ΜΕΝ αλαζων εμοιγε δοκει ονομα κεισθά επι τοις προσποιουμενοις και πλουσιωτεροις ειναι, η εισι, και ανδρειοτεροις, και ποιησειν ά μη ίκανοι εισιν ύπισχνουμενοις.

2. Όρας ώς ουδεν κωλυει τον Σκυθην Αναχαρσιν και θαυμαζεσθαι,

τε και σοφον ονομαζεσθαι.

- 3. Συντομωτατη, τε και ασφαλεστατη, και καλλιση όδος, ό τι (σu) αν βουλη δοκειν αγαθος ειναι, τουτο και $(\sigma \varepsilon)$ γενεσθαι αγαθον πειρασθαι.
- 4. Δοκει μοι, υφ' ου αν τις ευ παθων, ειτε φιλου ειτε πολεμιου, μη πειραται χαριν αποδίδοναι, αδικος ειναι.

CHAP. XI.

- 1. ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΣ ο ερχομένος εν ονοματι Κυριου, δ βαστ πευς του Ισραήλ.
- 2. Νυν κρισις εστι του κοσμου τουτου τυν ο αρχων του κοσμον τουτου εκδηθησεται έξω.
- 3. Και ευθεως διηγοιχθητάν αυτου αι ακοαι, και εκυθη ο δεσμος της γκωσσης αυτου.
  - 4. Του κοσμου πολιτην όρας.
- 5. Τας μεν των φαυλων συνηθείας ολίγος χρονος δίελυσε τας δε των σπουδαίων φιλίας, ουδ αν ό πας αίων εξαλειψείε.

6. Υβρίζει έαυτην ή του ανθρωπου ψυχη, όταν υποκρινηται.

7. 'Αι νυκτεριναι φαντασιαι ου μονον των μεθημερινών εισι συνν.
τυχιών και δμιλιών απηχηματα, αλλά και της βαθυμου συνηθειας
γεννηματά.

 Ει εμε αξιούτε τ' αγαθα τα εμαύτου αποκεται, 'ν' ύμεις τα μη αγαθα περιποιητητθε, όρατε ύμεις πως ανίσοι εστε και αγνα-

थ्राव्यक्त.

9. Ώσπες γας όταν φεγγος εν νυκτι σταρη, παντων πρόσαγεται τα ομματα, όυτω και το Αυτοκυκου κακλος παντων εφεκκεται ο-Φεις εφ' έαυτο.

10. 'Ραδιως έυρησει την διφθεραν αυθις, και την δικελλαν, εν τη

τρυγι του σιθου.

 Επευθερωτης ειμι των ανθρωπων, και ιαπρος των σαθων, το δ' όπον, απηθειας και παρρησιας στροφητης ειναι βουπομαι.

- 12. Τω παραχρημα περιχαρει, ες τον εστειτα χρονον, εππίδος τι ειχον πουφης, μηθ' αν υσό απλε νοσηματος ποτε ετι διαφθαρη-
- 13. Ουδεν τι χαλεπου σραγματος επιθυμεις, βουλομενος γνωται τι εστι νομος.
- 14. Διαφερει το ομοιωμα του συμβολου καθοσον το μεν ομοιωμα την φυσιν αυτην του πραγματος, κατα το δυνατον, απεικονιζεσθαι βουλεται, και ουκ εστιν εφ' ήμιν αυτο μεταπλασαι το δε γε συμβολον το όλον εφ' ήμιν εχει, άτε και εκ μονης ύφισθαμενον της ήτ μετερας επινοιας.
- 15. Το τελος τραγωδιας και Ισθορίας ου ταυτο, αλλα τουναντιον εκει μεν γαρ δει δια των πιθανωτατων λογων, εκπληξαι και ψυχαγωγησαι, κατα το παρον, τους ακουοντας ενθαδε δε, δια των αληθινών εργων και λογων, εις σαντα τον χρονον, διδαξαι και πεισαι τους φιλομαθουντας.
- Σωκρατης και Όμηρος και Ίπποκρατης και Πλατων, και δι τουτων ερασίαι, δυς ισα και τοις θεοις σεξομεν, διον ύπαρχοι τετες και ύπηρεται του θεου.

CHAP. XII.

1. ΊΝΑ πληρωθή ὁ λογος όν ειπε.

2. Ιδων τας άμαζας, άς απεστειλεν Ιωσηφ, ανέζωπυζησε το πνεύμα Ιακως του σιατρος.

3. Συ δοκεις ουδε σοκύπουν εωρακενας σωποτε, ουδ' ό σιασχει εχθυς όυτος ειδενας. 4. Ανθρωπος τις ην πλουσιος, ός ειχεν οικονομον.

5. Τινα χρονον, η τινα καιρον του παροντος βελτιω ζητειτε, η ποτε άδει πραζετε, ει μη νυν;

 Όν εγω πολλακις εσωσα, κινδυνευοντα κατακεκοφθαι ύπο των Φευγων.

7. Όυς εδωκας μοι, εξ αυτων ουδενα απωλεσα.

8. Ακουσας τις, των συνανακειμενων, ταυτα, ει ϖ ε· Μακαριος ός φαγεταμ αρτον εν τη βασιλεια του Θεου.

9. Περιτίον ταυτα λεγειν προς αυτους, ά ισασι.

10. Προτων προσωπον ώ περι έαυτου φραζει ό λεγων, δευτερον ώ περι του προς όν ό λογος τριτον, ώ περι έτερου.

ΙΙ. Τοιουτον πως και αι ύπερβολαι και τα πληθυντικά δείξο.

μεν δ' εν τοις επειτα, τον κινδυνον όν εχειν εοικασι.

12. Αμφ΄ αυτον δε άπαντες εν ταξει κεκοσμηνται, χωραν έκαστος, ην εκεινος εδωκεν, ουκ απολιποντες.

13. Δεινην τινα πεγεις των ανθρωπων την αθεπτεριαν, δι τοσουτον ερωτα ερωσιν, ωχρου, και βαρεως κτηματος.

CHAP, XIII.

- 1. ΕΓΩ εκ του Θεου εξηρθον και ήνω ου γαρ απ' εμαυτου ερη- α , αρη' εκείνος με απεστείλε.
- 2. Προ των ιδιών μαχεται.
- 3. Λεγείουν είς εκ των μαθητων.
- 4. Κατελαδον εν τ φ αντρ φ , απο της νομης αναστρεψας, πολλους τινας.
  - 5. Ήδονη μαλλον εν ηρεμια εσίν, η εν κινησει.
- Και δι συν εμοι παντες αδελφοι, ταις εκκλησιαις της Γαλατιας.
  - 7. Ότε εις Περτας απινει.
- 8. Εκείνος αιθρωποκτονος ην απ' αρχης, και εν τη αληθεία ουχ επτηκεν ότι αληθεία ουκ εστιν εν αυτώ.

9. Ησαν δε τινες Έλληνες, εκ των αναθαγιοντων, ίνα προσκυνησωστι εν τη εορτη.

10. Καλόν, αντι θνητου σωματος, αθανατον δοξαν αντι καταλλάξασθαι.

11. Δικαρου στολιτου κρινω, την των πραγματών σωτηριαν, αντι της εν τω λεγειν χαριτος, αιρεισθα.

12. Μεγα συμβαλλεται εις το μανθανειν σωφρονειν αυτους, ότι και τους σερεσθυτερους όρωσιν, ανα πασαν κμεραν, σωφρονως διαγοντας.

13. Στεμμα τ' εχων εν χερσιν έκηβολου Απολλωνος,

Χρυσεω ανα σκηπτρω.

14. Εγω τοις απ' εμαυτου αρξω του γενους, και το μεν εμον απ

εμου γενος αρξεται, το δε σον εις σε τελευτησει.

15. Οι δε, και πυραν νησαντες, προ των χωματων, και βοθρον τικα ορυζαντες, καιουσι τε ταυτι τα πολυτελή δεστια, και εις τα ορυγματα οιγον, και μελικρατον εγχεουσι.

CHAP, XIV.

- 1. ΤΑΡΑΤΤΟΝΤΑΙ δια παντος του βιου.
- 2. Την ορεξιν παντελως, επι του παροντος, ανελε.
- 3. Αρξα τοιγαρουν απο των μικρων μπδεποτε εσει μιθενος επις, ότι απωλεσα αυτο, αλλ' ότι απεδωκα.
- 4. Εγγυς μεν ή ση, περι σαντων, ληθη εγγυς δε ή παντων, περι σου, ληθη.
- Αυτος περι των ανθρωπειών αει διελεγετο σκοπών, τι ευσεβες,
   ασεβες τι καλον, τι αισχρον τι δικαιον, τι αδικον.
- 6. Αποδυσον και τουτον οψει γαρ πολλα, και γελοια, ύπο τω ιματίω κρυωτομενα.

7. Και εξεπλησσοντο ετι τη διδαχη αυτου, ην γας διδασκων αυ-

τους, ώς εξουσιαν εχων, ουχ ώς δι γραμματεις.

8. Και λεγει ο ας χισθρατηγος Κυριου προς Ιησουν, Λυσαι το υποδημα των πεδωι σευ ο γαρ τοπος, ερ' ώ τει έστηκας, εω' αυτου, άγιος εττι. 9. Πεωσδισμένους εχουσι τους ίππους επι ταις φατναις και ει τις ετ αυτους ιοι, εργον μεν νυκτος λυσαι ίππους, εργον δε χαλυωσαι, εργον δ΄ εωισαξαι, εργον δ΄ επιθωρακισασθαι αναβαντας δ΄ εφ΄ ίππων ελασαι δια του σθρατοπέδου πανταπασιν αδυνατον.

10. Εκαλεσεν επι δειπνον ο Κυρος όλην ποτε ταξιν, συν τω τα-

ξιαρχω.

- 11. Ηλθον, ου δια τον Ιπσουν μονον, αλλ' ίνα και τον Λαζαρον ιδωσιν.
  - 12. Εκθοηθει και αυτος, συν τοις περι αυτον.

13. Αλλ' ουχι και ύσο γην, ώς οιραμ, καλλιστος ηλθες.

14. Οι σολλοι ύσζερον δια την ασθενειαν διεφθειροντο· και διεξηει γαρ δια παντος του σωματως, ανωθεν αρξαμενον, το εν τη κεφαλη πρωτον ίδρυθεν κακον.

15. Ει ο Θεος ύπερ ήμων, τις καθ' ήμων ;

- 16. Ατας είπε μοι, πως τα ύπες γης εχει, και τι ποιουσίν εν τη πολεί.
- 17. Και οι συστρατευσαμενοι Δαρειώ αλλοι επι Σκυθας ότι επι τουτοισι ή σασα Περσική σηρατία εγενετο, διαφθείρα και περιποίησαι.
- 18. Ουδεν ετι τοιουτον ο Τιμων εργασεται περι σε, πανυ γαρ αυτον ή δικελλα πεπαιδαγωγικέν, ως χρην σε, αντι της πενιας, προαιρεισθαι.

19. Ζης γουν ουτως, ως ουδ' αν εις δουλος υπο δεσποτη διαμτωμε-

vos meivere.

2.> Ει δε ποτε κληθεις εθελησειεν επι δειπνον ελθειν, ο τοις πλεισοις εργωδεσθατον εστι, ώστε φυλαξασθαι το υπερ τον κορον εμωικπλασθαι, τουτο ράδιως πανυ εφυλατθετο.

CHAP. XV.

1. Το αρθρον μετ' ονοματος, και ή αντωνυμια, αντ' ονοματος.

2. Δεινον ην, ου καθ έν μονον των πραγματων.

3. Πολυ απλουσίερα και ευθυτέρα παρ' ήμιν ή όδος εστιν επι το εμπλησθηναι, η παρ' ύμιν.

4. Των πλευτών εν τη της, συν ελαττούων η πειτακοσίων, τζεις προς τοις τριακοντά μονον διεσωθητάν.

5. " De नव थे जिल्ल नव महत्त्वमृत, के जा काम नव नवाहका महाद दस-

70.

6. Тог та тогота таза гол вого поваления, ависти исс.

7. Kata τα ταρ αυτοις εθα, συνεί τραταν, τους Ιτλεις και συν-

αλαλαξαντες, ώρμησαν επι τους πολεμιους.

8. Και μετ' αυτους, η τριτη ταξις αι καιται τεχνοι πασαι, κατα μερη μεν, όντω κεκοσμηνιαι παιτα δε προς τον Θεον αποθλεπουτι, κονώ τω παρ' αυτου προσ' αγματι ποιθομείοι.

9. Και το μεν τεως ο Κυρος πολυλογωπερος, ότι το αγκαζετο ύπο του διδατααλού και διίοι αι λογος ών εποιοί, και λαμβανοίν παρ αλ-

λων όσοτε δικαζοι.

10. — Нол воо мен ученая меротых анврштых

Εφθιαθ', - μετα δε τριτατοισιν ανασσεν.

11. Εγω δε πεπιστευκώς έκω, σζωτοι μεν τοις θεοις, δευτεροί δε τοις ιομοις και ύμιν, ή ουμείος ουδεμίαν σαρασκευνν ισχυείν παρ ύμιν, μείζον των νομών και των δικαιων.

ו ב. בא דפטדבי פני בחבלב עבו דו חברו דבוי הספק דבטק דבאבעונטנק

mpatler.

13. Мета тоотых бе нау Корог веати нау Причист нау Дин-

CHAP, XVI.

τ. 'Ο ΚΟΣΜΟΣ οπισω αυτου απηλθε.

2. Ο δε Κυρος εξευλετο και αυτών διεκά των ξωετιμών τευτό το Αποιτμά.

3. Ενδον του τεριθελου, σληθος τι γυιακεν εμγατο.

4. Απ' αρχας, μεχει τουτου του μερους ο ε-χατοι εστι.

5. Area wer realess our ar perciro reguladia a eu de rêui 36-

6. Μεταξυ ήμων και ύμων.

7. Ουτε συμποσιον ανευ ομονοιας, ουτε πλουτος χωρις αρετης ηθονην εχει.

8. Πολεως το καλουμενον δη τουτο νομος, ανευ πειθους των χρωμενων, συγγραμμα εστιν αλλως κενον.

9. Τουτι το κακον ου σορρω μελαγχολιας εστι.

1 c. Και φωνης διχα, θαυμαζεται ποτε ψιλη καθ' έαυτην ή εννοια, δί αυτο το μεγαλοφρον.

11. Της μεγιστης πολεως Βαθυλώνος εγγυς.

12. Ο δε Γαδατας ώς εγγυς ην τουτων των κωμων, πεμπειτινας προερευνησομένους.

13. Αμα δε τη εω, αφικνουνται όμως προς την θακασσαν, και εσθαιτες ες την όδον την Εκωρινην κακουμενην, επορευοντο.

 Γνοντες οι Αθηναμοι ότι ου λανθανουσι, κατεθεντο παλιν, πλην τριακοσιων μαλισβα ανδρων.

Ις. Ανευ σου, και οικαδε απιεναι φοδουμεθα.

16. Και ό μεν Ασσυριος διώξας αχρις ου απφαλες φετο ειναι, απετραπετο.

17. Οι ουν Ασσυριοι, και δι συν αυτοις, επειδη είγυς ακκηκών τα στρατευματα εγιγνετο, ταφρον σεριεθακλοντο όπερ και συν ετι δι βαςθαροι βασικεις ποιουσιν, όποταν στρατοπεδευωνται.

18. Το μεν τρωτον ουτιν' έσωτον απεκαλει επειδε διεφυγε, και

εξω ην βελους, Οθυσσευς ονομαζεσθαι εφη.

- 19. Έωρων περι τοκων διαφερομενους, και επι μιόθω παιδευοντας και παντα ένεκα τουτων ύπομενοντας. Τους δε την δοζαν αποβαλλομενους, αυτης ένεκα παντα επιτηδευοντας.
- 20. Εν τω κακώ, οια εικος, ανεμνησθησαν και του δε του επους, Ήξει Δωριακος σολεμος, και λοιμος αμ' αυτώ.
- 2 Ι. Ορας ευν, εφη, εμπροσθε του αλσους εκείνου, τοπον τινα, ός δοκεί καλος τε είναι, και λειμωνοείδης, και φωτί πολλώ σαταλαμπομένος;
  - 22. Ευ ειρητα, το μη άμα αρχη παν τελος καταφαίνεσθα.
- 23. Ανευ τε σωματων ζωσι το παρασταν εις τον επειτα χρονον, και εις οικησεις ετι τουτων καλλιους αφικνουνται;
- 24. Ουκουν επείδη άπαντων σχεδον ηδη των βιων επείραθης, και παντα οισθα, λεγοις αν ηδη σαφως, ιδια μεν τα των πλουσιών.
- 25. Εγω οιμαι μεν, νη τους θεους, εκείνον μεθυείν τω μεγεθει των πεπραγμενών ου μεντοίγε, μα Δια, δυτω προαιρείοθαι πρατ-

θεν, ώστε τους ανοιτοτατους, των παρ' ήμιν, ειδεναι τι μελλει ποι-

26. Ουτε πολέμει τοις πελας ουδεις, νουν εχων, ένεκεν αυτου του καταγωνισατθαι τους αντιτατθεμένους: ουτε πλει τα πελαγη, χαριν του σεραμώθηναι μονον και μην ουδε τας εμσειριας και τεχνας αυτης ένεκα της επιστημης αναλαμβανει παντες δε πρατθουσι σαντα, χαριν των επιγενομένων τοις έργοις ήδεων, η καλων, η συμφεροντων.

27. Όρατε οι προεληλυθέν ασελγειας ανθρωσος, ος ουδ' αιρεσιν υμιν διδωσι του σερατίειν η αγειν πουχέαν αλλ' ασειλει, και λογους υσερηφαίας, ως φασι, λεγει, και ουχ όιος τε εστιν, εχων α κατεστραπτα, μενειν επι τουτων, αλλ' αει τι προσπεριδαλλεται.

28. Οξισατε μοι, μεχρι ποσων ετων δει νομίζειν, νεους ειναι τους ανθρωστους.

29. Τις γας ανευ ταυτης μαθοι τι αν αγαθον;

30. Τα γε μην ίματια οι μεταβαλλομένοι, ψυχους και θαλπες ένεκα μεταβαλλονται.

31. Και, νη τον κυνα, ω ανδρες Αθηναίοι, ημην εγω εταθον τι

CHAP. XVII.

- Ι. ΗΚΟΥΣΕ τουτο αυτον πεποιηκεναι το σημειον.
- 2. Ο τις αυ παλιν, αγαθον ειναν και τον πλουτον αυτον απεφαινετο.
- 3. Εδοξε κατα την αξιαν έκαστον τιμασθαι, Κυρον δε το κρι-
- 4. Πανία ίκανα προσηγον, ώς δειπνισαμαλώς άπασαν την σίχα- η ίαν.
- 5. Εγωγε σε, ηδη εμβαλών ες τον μυλώνα, πείσω είναι δεσπο-
- 6. Των μεν λογων εφή κυριος αυτος εικαι, των δε πραξεων την τυχην.

- J. Eita, rosouros wv, Znv noexes;
- 8. Τα περι το σωμα, μεχρι της χρειας ψυχης, σαρακαμδαseir.
  - 9. Φοβος, και νομος ίκανος ερωτα κωλυείν.
- 10. Βραδεως μεν φιλος γινου, γενομενος δε πειρω διαμενειν ... μοιως γαρ ασχρον, μιιδενα φιλον εχείν, και πολλους επαιρους μεπαλλατθείν.
- 11. Ετοιμος λεγειν ήδυ γούν το μεμνησθα και διέξιεναι τι περι αυτου.
- 12. Και ηρξατο σαλιν διδάσκειν προς την θαλασσαν και συνηχθη προς αυτον λαος πολυς: ώστε αυτον, εμθαντα εις πλοιον, καθησθαι εν τη θαλασση, και σας ο οχλος προς την θαλασσαν ην.
- 13. Η λαλία, ει τις αυτην οριζεσθαμ βουλοίτο, ειναμ αν δοξείεν ακρασία του λογου. Ο δε λαλος, τοιούτος τις, όιος τω εντυγχανότι ειπειν, ότι άυτος παντα οίδε.
- 14. Ασοσταντες του δικασθηριου, προς το κολασθηριον αφικνουμεθα: ενθα δε, ω φιλε, πολλα και ελεεινα ην ακουσαι τε και ίδειν.
- 15. Ο δ΄ εις τουθ΄ ύζρεως εληλυθεν, ώστ' εωιστελλειν Ευθοευσιν ηδη τοιαυτας εωιστολας.
- 16. Σοφοκλης εφη, αυτος μεν διους δει ποιειν, Ευριπιδης δε, διοι εισι.
- 17. Κρεισσον λιμώ αποθανείν αλυπόν και αφοδον γενομένον, η ζην εν αφθονοις, ταρασσομένου.
- 18. Και ταις ετεραις πολεσιν ευαΓγελισασθαι με δει την βασιλειαν του Θεου, ότι εις τουτο απεσίαλμας.
- 19. Και ό Κυρος, ειτι που, καλον ιδοι εις την στρατιαν, τουτο κτωμενος εδωρειτο τοις αξιωτατοις νομιζων ό, τι καλον καγαθον εχοι το στρατευμα, τουτοις άπασιν αυτος κεκοσμησθαι.
- 20. Ει δε τινα ιδοιμι εν πυρι διαφθειρομένον, και σθεννυναι ίκετευοντα, πιτήη και εκαιώ κατασθεννυναι. Και ην τινα, ο ποταμος παραφερη, ο δε, τας χειρας ορεγών αντικαθεσθαι δεηται, ωθειν και τουτον, επι κεφαλην πιωτοντα, ως μηθε ανακυψαι δυνηθειη.
- 21. Επ του Γαδατα ίππικου, των δυνατων τις ανδρών, ε~~ω~~ είνος αυτον αφεσηρικότα, από του Ασσυρίου, ενομίσεν είτι δυτος παθοί, αυτος αν λαθείν, παρά του Ασσυρίου, παντά τα Γαδατά.

22. Παγειν μεν γαρ θει το δμοτέ γιγνομένον, φυλαξασθαγδε το בדוסבסס עבירי שבדב ע במלוני בטפפי דו, בי דין לחוף מחבדו, דשי בי חםλεμω παροντων.

23. Όταν δεν συγκινδυνευσας φιλώ η τατριδι, αη μαντευεσθας, פו סטיץ אוילטי בטדברי אמן אמף מו הנספודוי בכו ל ממודוב, סמט אמ אבץ סדבται τα ίερα, δηλον ότι ό θαιατος σημαγιεται, η τηρωσις μερους σωματος, η φυγη.

24. HAWTHE RAY PETTINIANE AUENIOU mueig agior ciral realioμεν ετισκοτασθαι τα συγγραμματα. τους μεν γαρ λοιτες τι τις αν κινειν οισιτο δειν, αφεις εξεταζειν εκινες, σαρ ών, ταυτα καθοντες,

ουτοι γεγραφασιν.

25. Παρέστε ουν, ερά, ετι τας θυρας, κοσμάθειτες τας στολας ταυταις, τριν κλιον ανατε..λειν. και καθιστασθε ώς αν έμιν Φεραυλας ὁ Περσης εξαγγειλη παρ εμε.

26. Και ό μεν τοιαυτή αιτία ετεθνημεί, ημιστά δη αξίος ων των

γε επ' εμε Ελληνων, ες τουτο δυσίοχιας αφικετθα.

27. Ταυτα τα βιβλια πεμιτειν, όταν σοι δοκν. μαλλον δε κομιζωι. Ου γαρ αν αποσταμι, το πολλακις δωσθαί σου, την προς νιμας όδον της έτερωσε προκρικάς καν οι μήδεν δί αλλο, την τε παλαγαν συνηθειαν, και τον αερα, μετριωτατον οντα.

28. Ηι εθελίσω εγω μει εκ το υραίο σείραι καθίσω, ύμεις δ' их атопрешасветтес натастах Влаўнове не, натих тогисете в уар

En nabennovere.

29. Προς το μετριών δεισθού πεταίδει μένος έντως, ώστε παιν

μικρα κεκτημένος, παιν λαδιως εγων αρκείτα.

30. Ουθε πωτιστε υπεσχετο διδασκαλις επαι τυτυ, αλλα ελ-דולפוץ בדסופו דשק סטילומדן ולבודמק במטדט, עונעש עברטק במכווכו, דכושולב γενησεσθαι.

31. Ο Ικτωρ Δυμίας προσερχεται, Δησισμά εχών εν τη δεξιά

και συγγενης ημετερος ειναι λεγων.

22. Θωμαζω εν, όπως ποτε επικοθησαν Αθηναίοι, Σακρατην

περι τυς θευς μία σωφρονειν.

33. Ti 200 000 ta, prier Totar irena Toutter elenuta; itis εξε την των νόεων ετιλιμίων αναμείεις, αλλα, ωρη επιθυρησαι, मयाराक्ष इंग्रास्थाना वह या नाम का करमानु इत्तील तय, काशा है। है। है। Way.

CHAP. XVIII.

- ΤΩι ποταμώ ετι ισχυροτερα εστιν ή πολις, η τοις τειχεσι.
- 2. Ηκυον αυτυς, επωδαις τε και τεκεταις τισιν, ανοιγειν του αδυ τας πυκας.
- 3. Πολλώ αν οιμαι μαλλον εγελας, ει εθεασω τας, παρ' ήμιν βασιλεας και σατραπας, πτωχευοντας σταρ' αυτοις.
- 4. Όμοιως αισχρον νομίζε, των εχθρων νικασθαι ταις κακοποιίαςς, και των φικων ήτηασθαι ταις ευεργεσιαις.
  - 5. Πολλοις προ ήμων ο τοπος εξειργασται.
- 6. Κατηγορεσι, και καταμαρτυρεσι και διεκεγχεσι τα πεπραγμενα ήμιν παρα τον Βιον.
- Ποκλα ύψη δίχα παθες, ώς, προς μυριοις ακλοις, και τα περι τες Ακωαδας, τω Ποιητη παρατετοκμημενα.
  - 8. Λεξει και διανοια παντας ύσερβεβληκε.
- 9. Ως το μεν πυρ τυς άπτοπενυς καιει, δι δε καλοι και τυς αποθεν θεωμενυς ύφαπτυσιν ώστε αιθεσθαι τω ερωτι.
- 10. Ει καταπολυ της των προΓονων αρετης απολειπομεθα, λυπη μεν αν ειη κακεινοις, ει τις αυτοις εστιν αισθησις: αισχυνη δ' ήμιν αυτοις τοσω δε μειζων, όσω και το γενος περιφανεσθατον.
  - 11. Εκεινα μεν άπαντα νομω τετακται.
- 12. Αγε τοινυν, σκοπωμεν τα εμοι πεπραγμένα παντα καθ' έν έκαστον ουτω γαρ δη μαλιστα δηλον εσται, ο, τι τε αυτων αγαθον εστι, και ο, τι κακον.
- Τα μεγιστα, οις ψυχαγωγει ή τραγωδια, τε μυθε μερη εστι.
- 14. Τα μεν εφ' ημιν εστι, φυσει, εκευθεςα, ακωκυτα, απαρεμποδιστα.
- 15. Μονοι, ταις μεγαλαις πράξεσιν, χρονον και φθονον νικησαν- auες.
- 16. Ο μεν Κυρος, ώς είδεν, αναπήδησας εκ της έδρας, ύπηντα τε αυτώ και εδέξιετο οι δ' αλλοι, μήδεν είδοτες, εκπεπληγμενοι ήσαν τω πραγματι.

- 17. Ήγε την παιδείαν τεσετφ μείζεν αγαθενείναι της απαίδευείας, ότφ, τα μεν αλλα μοχθηρα παντές, κεβλαίνοιτες, πρατίθειν άνθη δε μονή και στροσεζημιώσε τως εχοντάς.
- 18. Ουκ αξιον ετι τυτυ το τοτο, παραλιτειν ι τι τ. ν . αιν τεθεωρημενων, εσται δε παιν συντομον.
- 10. Καιτοι είγε χεν τεαμαίρε θαι τη τε ότοχια τόλο ετί είν, και το αμουκ, μοθεσώ με το οχθήνοι, ώττες είωθες, ατ αν πίντι αθεσώ μεσώ τυκτες είσι.
- 20. Και πελλοι, της των βραχυτέρων ξίρων χρησέως στερηθέντές, τοις τε χέροι και τοις στομασι αυτ εκ. ναν ηγωνίζειτο, κατασπωντές της αντιπαλης, δακιοντές, σταρατίεντές, άτε και τω μέγεθει των σωματών πολυ αυτών υπέρεχοντές.
- 21. Εγω ειμι μει ατι τος ι τα χυς, ουτε χεις τι ισχυρος: γ. γινωςκω δε, ότι εξ ών αν εγω τω εμω σωματι τοικοώ, ευκ αι κιθεκιν ατε πρωτος, ουτε δευτερος, οιωμαι δε ευδε χιλιοσίος, ισως δε αδε μυριοστος.
- 22. Νον ήμιν δεδεκται μαχν, ήν εγωόςω παιτης αιθρωπως φυσει επισ αμείως, ώστες γε και τακκα ζωα επισταται τινα μαχνι εκασία, ωδε παβ ένος ακκυ μαθοντα, η παρα της φυτεως ότοι ο Βως
  κερατι παιείν ο ίππος, ότκη ο κυαν, στοματι ο κατρος, οδοντι.
- 23. Ο Κυρος, ως υπυτεν, ότι προς τον Ινδον πιλλαμε δι Χαλδαιοι επορευοντο αναμινοθεις ότι νιλον παί αυτο, κατασκεφομειοι, εις Μυδώς τα αυτών πραγματα, και ωχοντο προς τες πελεμικς, όπως αυ και τα εκεινών κανιδώσει, εθελετο μάθειν τον Ινδον τα αυτώ πετραγμενα.

 Εγω εκ παιδίου ευθες μεν πρεβακλεσθαι κπισταμκν προ τυτυ, ότω αμνν πληγησεσθαι και οι μη ακλο υδεν εχοιμι, τω χειρε

προεχων. ενεωοδίζον. ο. τι ηδυναμήν, τον παιεντά.

25. Τα γας αλλα ζωα εχεξοι ατεχνα παιτ' ειτι, πλην ολιγων εν τικαν εν αυτοις, αλλα και ταυτα ς υποι μαλλει η προαιρεσει τεχνων ευτυχηκεν.

26. Των ζωων, τα μεν τη ετίθημα το φαγείν αγομενα προς το δεκεαρ, αλισκεται τα δε ποτώ ενεδρευεται.

27. Παντών αποστερουθαι κυπηρον εστι και χαλεπον αλλώς τ_0 , και ώπ εχέρε τω ποτο συμθανη, μαλιστά δε της παρ ύμαν

ευτείας και φιλατθρωπίας, όσω περ και το τυχεν τυτων μεγισίου εστι.

28. Ου γαρ αξιωμασι πολιτικοις, εδε γενες ύπεροχαις, εδε πλετώ τες αριστες ο Θεος ειθισίαι κρινείν.

29. Τω δε Μινωί μια τις και προς χαριν εδικασθη δικη.

CHAP. XIX.

- 1. ΜΕΓΑΛΗΣ φυσεως υποφερομενης ηδη ιδίον εστιν, εν γερα, το φιλομυθον.
  - 2. Τυτυ τυ ανθρωπυ εγω σοφωτερος ειμι.
  - 3. Ουκ εσί αναιας εδεν τολμηροτερον.
- 4. Είκος φιλοκαλον οντά σε, μήδεν των άξιων θεας η ακοής παραλιπείν.
- 5. Εννοω ότι εξεκηλυθασι μεν συν ήμιν, δι μεν και βεκτιονος, δι δε και μειονος αξιοι.
  - 6. Απας εστι λογος ματαιος, πραξεων αμοιρος γενομενος.
- Τε ήδιστε ακεσματος, επαίνε σεαυτής, ανήκοος εν και τε ήδισβε θεαματός αθεατός.
- 8 Υπ' απλοφυπε ανθρωπε αρχεσθαι, και της ήγεμογιας αποστερεισθαι αναξιον νομίζεσιν ειναι, και της των Έππηνων δοξης, και της των προγονων αρετης.
- 9. Ανδρος, εφη, τη θυγατει, μη φεθε ώς απορησεις, αξιε ταυτης.
- 10. Εις το πειθομενες ανθρωπες εχειν, εδεν εσθι ανυσιμωτερον, τε φρονιμωτερον δοκειν ειναι των αρχομενων.
- Ουκ εσίι δελος μείζων τε κυριε αυτε, ετε αποσίολος μείζων τε σεμψαντος αυτον.
- Ποτερον σερεχνει δυτοι δι μαθηματικοί, προς το βεκτίους γινεσθαι των ακλών ανθεωπών;
- 13. Ή πηρα σοι θερμων εσθαι μεσθη, η οπισσογραφων βιβλίων και δυτως εχων, ευθαιμονεστερος ειναι φησεις το μεγαλευ βασιλεως.

 Εγω μεν ήσυχασομαι σοι, και πολυ αφωνοτέρες έσομαι των εχθυων.

15. Ει μων κρειτίον ευρισμέις, εν τω ανθεωτινώ βιω, δικαιοσυνης, αληθείας, σωφρόσωνης, και ανδρείας. ετ' εκένο, εξ έλης της ψυχης

τραπομέτος, τε αριστε έυρισκομένε απολαυέ.

16. Βραχεια εστι συλλαδι ή εχυτα βραχυ φωνιει η βραχυνομενον, μη εστι τελυς λέξεως όυτως ως μεταξυ αυτης και τυ ει τη έξης συλλαδη φωνηεντος, μη υπαρχειν συμφωνα πλειονα έιος απλου, αλλ ητοι έν, η μηδε έν.

17. 'Ο πατης μου, ο δεδωκως μοι, μειζων παντων εςι, και εδεις

δυναται άρταζειν εκ της χειρος το σατρος μου.

18. Των πραγματων πρεποι αν τας φωνας εχειν αξιας.

19. Η μεν τυχη αυτοις χοηματα, και δοξαν και φιλους ενεχειρισεν οι δε σφας αυτος αναξιος της υπαρχυσης ευδαιμονίας κατεστησαν.

20. Ιδιον ανθρωπε φιλειν και τες σταιοντας τετο δε γινεται, επν συμφροσπιπτη σοι, ότι και συγγενεις, και δι αγνοιαν, και ακοντες αμαρτανετι και ως μετ ολίγον αμφοτεροι τεθνηξετε και προ παντων, ότι εκ εδλαψε σε ε γαρ το ηγεμενικον σε χειρον εποιησεν η προσθεν ην.

21. Ετι δε πολλώ τυτο εκεινών ατοφωτέρον. Τες γαρ αυτές τυτους ευρισκον, επιτηρών, εναιτιώτατα τοις αυτών λογοις επιτηδευ-

εντας.

22. Εαν εμε φιλεν ποιησής, επι την ηθιστην τε και ξασίην όδου αξω σε και των μεν τερπνων υδενος αγευσίος εση, των δε χαλεπων κπειρος διαδιωση.

23. Εμοι μεν δη Σωκρατης εδοκει τιμης αξιος ειναι τη πολει,

макког и вачать.

24. Όρας τυς ανδρας στασιαζοντας αλληλοις, και χαλεπωτεςον χρωμετυς των μηδονος αξιων ανθρωσων.

CHAP. XX.

- 1. ΟΥ των επιχωριών πολλοι ισασι τι στοτε, αυτή ή μυθολογια.
  - 2. Ει εκει των πολεμιών εστι το κρατισίον.

3. Απεκτειναν εγγυς τριακοντα των ψιλων.

4. Οιμαι αυτον ευδαιμονεστατον γεγονεναι ανθρωπων. των εν μαπρω το εμπροσθεν χρονώ τεθρυλλημενων.

5. Ησαν τινές των γραμματέων έκει καθημένοι, και διακογίζεμένοι εν ταις καρδίαις άυτον, κεγοντές. Τι ουτος ουτω βκασφημει; τις δυναται αφιέναι τας άμαρτιας, ει μη ο Θέος;

6. Το δε παντων μεγιστον και καλλισίον, την μεν σην χωραν

αυξανομενην όρας, την δε των πολεμιων μειουμενην.

7. Νομιζε μηδεν ειναι των ανθρωπίνων βεβαίον δυτω γαρ ουτ' ευτυχων εση περιχαρης, υτε δυσθυχων περιλυσος.

8. Θυγατρος τημερον έσλιω γενεθλία, και παρεκαλέσα των φιλών

μαλα πολλους.

- 9. `Ωσπερ τα των νυκτερίδων ομματα προς το φεγγος εχει, το μεθ' ήμεραν, όυτω και της ήμετερας ψυχης ό νους, προς τα, τη φυσα, φανερωτατα παντων.
- 10. Εσισίευε των ξυνοντων αυτώ, τες αποδεξαμενις άπερ αθός εδοκιμαζεν, έαυτώ τε και ακλοις φικες αγαθους εσεσθαι.

11. Όνπερ οιμαι και επι των χειμωνων τυπων ο ποιητης, εκ-

λαμβανει των παρακολεθουντων τα χαλεπωτατα.

12. Εν τη Λίβυη, Καρχηδονίοι μεν αρχεσί, Λίβυες δε αρχονται τουτών ουν ποτερους ήδιον οιει ζην; η των Ελληνών, εν όις, και αυτος ει, ποτεροί σοι δοκουσίν ήδιον, δι κρατούντες η δι κρατεμένοι, ζην;

13. Των οντων αγαθων και καλων ουδεν, ανευ πονου και επιμε-

λειάς, θεοι διδοασιν ανθρωποις.

14. Ο δε Κυρος καλεσας τινας των παροντων υπηρετων, Ειπατε μοι, εφη, εωρακε τις υμων Αδραδατην; θαυμαζω γαρ, εφη, ότε προσθεν θαμίζων εφ' ήμας, νυν εδαμου φαινεται. Των εν υπηρετων τις απεκρινατο, ότι, ωδεσποτα, ου ζη, ακλ' εν τη μαχη απεθανεν, εμβαλων το άρμα εις τους Αιγυπτιους. 15. Ωσπερ δι φαυλοι των εν τοις αγωσι κηρικών επιτροχοι τι και ουκ ασφαλες ερθεγγετο.

Και πολλοι των ημελημείων ανθρωπων εδρασαν ες φεεατα,
 τη διθη απαυστω ξυνεχομενοι.

17. Το δειτα δε όπως ιδω, τισι χαιρει των εδεσματων;

18. Ειτειδη εγιωσαν, χαλεποι ησαν τοις ξυμπροθυμηθοισι των βητορων τον εκπλουν, ώστες εκ αυτοι ψηφισαμείοι.

10. Αιτχρον τους μεν γραφεις αποικαζεν τα καλα των ζωων, τους δε παιδας μη μιμοιοθαι τους σπουδαιους των γονεων.

20. Εγω παρατεθεαμένος, εξ ακείδειας πολλής, τους τε αγαθους των αιθρωτών και τους φαυλούς υπελάδον δείν συγγραφαι α εκατεροι αυτών επιτηδεύουσιν εν τω βίω.

21. Παντων ανθρωπων εγκρατεστατος ην.

22. Κριτιας μεν των, εν τη ολιγαρχία, παντών πλεοιεκτεύτατος τε και βιαιστάτος εγένετο.

23. Όταν και τα αλογα των ζωων παιδευωτι, και οικετην αργον και ατεχνον ουδείος αξιον είναι τομίζουτι, μόνων δ' έκυτων αμελώτι, Εδηλον ότι τοις αποβλητοίς των οικετών εδικάτι

CHAP. XXI.

- 1. ΤΑΥΤΑ και τα παραπλησια τουτοις ειπων κατέξην.
- 2. Ιδου γυμνος ειμι, ως όζας, και ισοσίασιος τοις αλλοις νεκ-

3. Εν μεν ηδη τουτ εχω, ότι όμοιος ειμι σοι.

- 4. Βυλεμαι τοπου επανελθου εφ α έξες επολιτευομην. Κα: σκοποιτε εν τουτοις παλιν αυ, τι τη πολοι βελτίστου πν.
- 5. Η θ συ και τους αγωνας, εφη, σροειπας και τα αθλα; $\Delta \lambda_{\tau}$ μα Δi , εφη δ Κυρος, ουχ έμεια ταυτα εκεινεις. Α μετ αν στρατευρμένει ατησωνται, κοινα έπυτοις δίγησονται είναι.
  - 6. Αλληλοις περι λογων αμφισθητειν μεν, ερίζειν δε μη.
  - 7. Ει μη τις ενομασι χαιρει κενοις.

- 8. Ο ουν οχλος ο εσθως και ακουσας, ελεγε βροντην γεγονεια. Αλλοι ελεγον, Αγγελος αυτώ λελαληκε.
- 9. Εκεινά νυν τουτω δουλευουσι, καθαπερ ουτος εκεινεις σροτε-

10. Τι μοι οργίζη ;.....

- Ι Ε. Ησαν τω Κροισω δυα παγδες.
- 12. Το, ανδρα αρχοντα πασι χαλεπαγνειν τοις αρχομενοις, τουτο εμειγε δοκει μεγα αμαρτημα ειναι.
- Ο μεν μεγας ήγερων εν ουρακώ Ζευς, εκαυνών πίνιον άρμα, πρώτος πορεύεται, τω δε επεταί στρατία θεών και δαιμονών.
- Ουδ΄ ἀι παρα των θεων επικουρια τοις προδοταις Βουθουσινεικοτως: ουδεν γαρ προτερον αδικουσιν, η περι τους θεους ασεξουσι.
- 15. Επει παρεισεδυ πρωτον εις την σολιν αργυρου και χρυσου ζηλος, και συνηκολουθησε τυ πλουτυ τη μεν κτησει πλεονεξια, και μικρολογια τη δε χρησει και απολαυσει τρυφη και μαλακια και πολυτελεια.
- 16. Και ίδου ανης από του όχλυ εβοησε λεγων Διδαπαλε, δεεμαι συ, επιβλεψαι εστι τον ύιον μου, ότι μονογενης μοι εστι.
- 17. Εαν εμοι διακονή τις, εμοι ακολουθείτω, και όπου είμι εγω, εκεί και ό διακονός ό εμος εσται και εαν τις εμοι διακονή, τιμήσει αυτον ό πατης.
- 18. Ερχετα Φιλιωπος και λεγει τω Ανδρεα, και παλιν Ανδρεας και Φιλιπωνος λεγουσιν τω Ιπου. Ο δε Ιπους απεκρινατο αυτοις, λεγων Εληλυθεν ή ώρα, ίνα δοξασθη ό ύιος τε ανθρωπου.
- 19. Λεγει αυτω Σιμων Πετρος Κυριε που ύπαγεις; Απεκριθι αυτω ο Ιιτους όπου ύπαγω, ου δυνασαμ μοι νυν ακολουθησαμ ύστερον δε ακολουθησεις μοι.
- 2 ο. Ιδν δη, Μενιπωος ουτοσι δικασει ποτερος ευμορφοτερος εσ]ιν. Είπε, ω Μενιππε, ω καλλίων σοι δοκω;
- 2. Τοπηγεριας, ή χυσις, και επιλογοις, και παραδασεσι, και τοις φρασδικοις άπασι, και επιδεικδικοις, ίσθοριας τε, και φυσιολογιαςς, και θκ ολιγοις αλλοις μερεσιν αρμοδιος.
- 22. Ός αν εφη της πολλους των μεν κτηματών, και πανύ πολλών αυτοις οντών, το πληθος είδοτας.
- Ουτε τω καλως αγρον φυτευσαμενώ δηλον, όσλις καρπωσεταν·
   ουτε τω καλως οικιαν οικοδομησαμενώ δηλον, όσλις οικησει.

24. Αναχαρσις στο προς τινος ονειδίζομενος, έτι βαρθαρος εικ και Σκυθης. εμοι μεν, ερη, ή πατρις ονείδος (εσίι), συ δε τη πα-TPISI.

25. Και ό Χαρικλης, οργισθείς ουτώ, ετείδαν, εφή, ω Σοκρατές. τες, αγνοεις, ταδε σοι ευμαθεσίερα οντα προαγορευομέν, τοις νεοις inus un Sianeyerday. -

26. Όποσοις των επιτηδευματών ουν εστι το τελος βιωφελές,

TAUT OUR ENT TEXYOU.

27. Πρεσθεια τανταχοθεν αφικνουντο, συνήδομενων απαντών τη

Ρωμαιών ύπο Περτινακι αρχη.

28. Θαμμασία μεν ισως δοξω λεγειν, ει Κυρω συμβουλευσω τι ειπειν ύπερ ήμων, όταν τα έπλα λαμβανωσιν δι ήμιν μελλοντες συμmayers gar.

CHAP, XXII.

- ΤΗΣ κεφαλης εφηψατο.
- 2. Χωριζεται του θεου.
- 3. Κακουργου μεν εσί, κριθεντα αποθανειν σίρατηγου δε, μα-YOMEVOY TOIS TOXEMIOIS.
- 4. Γυιή τις, ακουσασα περι το Ιμσου, ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν, ήθατο τε ίματιου αυτου, λεγουσα εν έσωτη, Ότι καν του ίματιου αυτου άψωμας, σωθησομαι.
  - 5. Αισχρον των μεν οικετων αρχείν, ταις δε ήδοναις δουλευείν.
- 6. Αμην λεγω ύμιν, εισι τινες των ώδε έσθωτων, δι τινες οι μιν γευσονται θαιατε, έως αν ιδωσι τον ύιον του αιθρωπου ερχομείοι εν דון βמסו אנום מעדיט.
- 7. Πολις εσίν, ης νεχε, Σωρας ονομα, ανηρ γενους βασιλικου, έτε και Βακτριών πέξεν Ευκρατίους, οιομά δε τη σολει Περιμίο
- 8. Των αποντων φιλων μεμινισο, προς τους παραντας, ίνα δοκής MASE THIM AMONTON ONLYWOELV.

Αλλος καταφρονειν χρηματών παρεκελεύετο, και αδιαφορού οποθαι την κθητιν αυτών.

10. Ενταυθα δη εξακλον τοις βωλοις, και πσαν όι ετυγχανον και θωρακων, και γερέων, όι δε και μπρου, και πεπμιδος.

ΙΙ. Εθελουσιον, ερη, εσίι, και ερα έκασδος ών αν βεληται.

12. Τον έτερου επιμελουμένον, του έτερου αμελικσαμ, τσασα α-

 Αν παραθέντων σοι μη λαβης, αλλ' ύπεριδης τοτε ω μονον συμποτης των θεων εση, αλλα και συναρχων.

14. Ουτε τω πολιτικώ διλον, οι συμφερει της πολέως προστατειν, ουτε τω δυνατούς εν τη πολει κηδεστας λαβοντι δηλον, ει δια τουτις στερησεται της πολεως.

15. Φευ τε ταχους πανταχοθεν συνθεουσι, κεκονιμενοι και πνευσ-

γιωντες, εκ οιδα όθεν οσφραινομένοι τε χρυσιου.

16. Αχρι μεν εν παισιν ην, ακουων Όμηρου και Ήσιοδου πολεμους και διασεις διηγουμενων, ε μονον των ημιθεων, αλλα και αυτων ηδη των θεων.

17. Ως ηγγιζεν ο χρονος της επαγγελιας, ής επηγγειλατο ο Θεος τω Αδρααμ, ηυζησεν ο λαος και εσοληθυνθη εν Αιγυπτω αχει ου ανεί η βασιλευς ετερος επ' Αιγυπτον, ος ουκ εμνησθη του Ιωσηφ.

18. Ει τις άιρεσιν προθείη, ποτέρον μαλλον εθελωσου ακουεν τα τοιχυτα διεξιοντος, η τον πανευδαιμονα ονείρον εκείνον αυθίς έραν, τον μικρον εμπρροθεν, ουκ οιδα όποτερον αν έλοιμην.

19. Όρας πως ολιγα εσ'ιν, ών κρατισας τις, δυναται θεουδη βιωσαι Βιον και γαρ δι θεοι πλεον ουδεν απαιτησουσι, παρα του ταυτα

φυλασσοντος.

20. Ενομοθετει μητε κρεων γευεσθαι, μητε κυαμους εσθιειν ήδιστον εμοι γουν οφον εκτραπεζον αποφαιιών ετι δε και πειθων τους ανθρωπους ες πεντε ετη μη διακεγεσθαι.

21. Και πυρος τοι εσλι θιγοντα μη ευθυς καιεσθαι, όμως δε εδω-

γε ουτε πυρος έκων ειναι άπτομαι.

22. Ην ύμων αυτων εθεκησητε γενεσθαι, και παυσησθε αυτος μεν ουδεν εκαστος ποιησειν εκπίζων, τον δε πκησιου πανθ ύπερ αυτου πραξειν και τα κατερβαθυμημένα πακιν ανακυλετθε, κακεινών τιμωρησεσθε. 23. Θεασαμενοί τικε φιλοσοφον, και ακουσαντες έυτω τινος λεγοντος, ως ευ Σωαρατικ λεγει; καιτοι τις όυτω δυναται ειπειι ως εκεινος; θελουσι και αυτοι φιλοσοφειν.

24. Ει ων τωτοις διαφερει πασι η τραγωδία, και ετι τω της τεχνης εργώ, φαιερον ότι κρειτών αι ειπ, μαλλον του τελης τυγ-

χανουσα, της εποποιίας.

25. Εν ταις εμιλιαις απέτου, το τινα των έσυτου εργων η κινίστων εωτ πολυ και αμετρως μεμινοθαι ε γαρ ώς σοι ήδυ εστι, το των σων κινδυνων μεμινοθαι, ευτώ και τοις αλλοις ήδυ εσίι, το των σοι συμθεθημοτών ακκειν.

26. Morn d' abrabus n' τυχη διεξερχεται, καταγερώσα των ολο-

שיים אבי אמן אמאצידשי מטדאי.

27. Αλλ' αλλη τινι αισθησει ερηφω αυτων;

28. Λέξω δε πρωτον, ά ποτε αυτό καυτά περί το δαιμονίου διακεγομενό προς Αρισθοδημον.

CHAP. XXIII.

- 1. Ησανόμε Σιμων Πετρος, και Θωμας, και Ναθανανλ.
- 2. Επι των Κροισον και Σαρδανασαλον απειμι, πλησιον εικυσα. αυτων.
- 3. Ο δε Πετρος και Ιωαννικ ατοκριθεντές τρος αυτικ, είπον Ει δικαίον εσ(n) ενωπίον τη Θεη, έμων ακνέιν μαλλον η τη Θε(n), κρινατε.

4. Ου μα Δια, αλλα κενοδοξια, και τυρος, και σολλη κορυζα:

ταυτα σε απηνθρακωσεν.

 Και ειτέ Κυριος πέρς Ινσεν, 168 εγω παερδιόωται ύτοχειριον σοι την Ιεριχα, και τον βασιλέα αυτής, δυνάτης οντάς εν ισχυ.
 Συδε περισίπουν αυτή τους μαχιμής κυκλώ.

6. Ενθα και τον Γανιμνδην άρτασθειτα, αφαίν γενεσθαι κέγες,

μυθελκοντων αυζον τε αδέλφε και τε εραστε.

η. Και είπε προς αυτον ή μητης αυτου Τεκνον, τι εποιησας ημιν δυτως; ίδου ο πατης σου καγω οδυνωμενοι και λυπουμενοι εζητυμεν σε.

8. Κυρος και Κυναξαρης συνταξαμένοι περιεμένον, ώς, ει προσιοιέν

οι πολεμιοι, μαχουμενοι.

9. Ο Ποσειδων, και ή Ήρα, και ή Αθηνα επεδουκευσαν ξυνδησαι αυτον.

CHAP. XXIV.

- 1. Μηδενι συμφοραν ονειδισης ποινη γαρ ή τυχη, και το μελλον
  - 2. Εκεινος εαυτον τω Γυλιππω παρεδωκεν.
  - 3. Δεικνυουσιν αυτώ τες εκει διατριβοντας.
- 4. Και δη πεωτα, σοι διειμι την γνωμην την εμην, και όθεν ώςμηθων πεος την καταβασιν.
- 5. Μηδε άρειτε παρανοίας, εναντίον των Ελληνών, τον δημον των Αθηναμών.
- 6. Καλως και δ Δημοσθενης και δ Διογενης δ μεν χρυσα σεροζατα καλων της συλουσίης και απαιδεύτης δ δε ταις επί των κρημνων συκαις απεικάζων αυτής.
  - 7. Ω ανδρες Αθηναιοι τυτο ύμων δεομαι.
- 8. Τοις μικροις ωραγματιοις περιπιθεναι μεγαλα και σεμνα ονοματα, ταυτον αν φαινοιτο, ώς ει τις τραγικον προσοπειον μεγα παιδι περιθειη νηπιώ.
- 9. Εν τη Οθυσσεια, παρεικασαι τις αν καταδυομένω τον Όμηρον ήλιω, ου, διχα της σφοδροτητος, παραμένει το μεγέθος.
- 10. Ει μεν τι επλημμελησατην Κριτιας και Αλκιβιαδης, τυτυ Σωκρατην ὁ κατηγορος αιτιαται ὁτι δε νεω οντε αυτω Σωκρατης παρεσχε σωφρονε, εδενος επαινε δοκει τω κατηγορφάζιος ειναι;

τι. Οι δε Χαλδαιοι ήκον, δεομενοι το Κυρο ειρηνην σφισι ποιη-

ext.

12. Εφακερωσα το οιομα σου τοις ανθεωτοις, δυς δεδωκας μοι εκ το κατως σοι ησαν, και εμοι αυτος δεδωκας, και τον λογον συ τετηφηκασι.

Τις εσί νεμος τοσαυτης αδικιας και μισανθρωτιας μετίος,
 ώτε τον δεντα τι των ίδιων, και ποιησάντα τραγια φικαθρωτεν

και φιλοδωρον, της χαριτος αποστερειν.

14. Εί γαρ ετίστησας τοις πραγμασι τον νεν, ε δια τας πολοις έυροις αν εν δοξη τως τολιτας γιγνομένος, αλλ' αυτο δη τεναντιον, δια τες αγαθους ανδρας εν ταις τεχναις, και τας πατριδας αυτων μνημονευομένας.

15. Τι τετο; παιεις, ω Τιμων; μαρτυρεμα, ω Ηρακλεις,

ευ του προκαλυμα σε τραυματος εις Αρειον παγον.

 Πηθαλίον τη τυχη εδεσαν οι παλαίοι και τοιν ποθοιν ύπεθεταν βασιν σφαιρικών εσθερισαν δε και (αυτικ) τοιν οφθαλμείν.

CHAP. XXV.

- 1. Or very or an unuse to expansion the experimental anthresistant.
- 2. Είτει ὁ βατιλέυς τω ποςασίω, αγτήτει με ὁ εαν (χρημα) θε λης, και δωτώ σοι.
  - 3. Φερε δη, ην πριωμαι σε, τι με διδαξεις;
- 4. Αναγκη τως ανθρωπως τειποτα σιατχειν, διαπερ αν τως αλλως δραπωσι.

5. Και Παγασας αταιτεν αυτον εισιν εφηφισμένοι, και Μαγκη-

σιαν κεκωλυκασι τειχίζειν.

6. Ουθεπωτοτε αυτει υτ' ειπα υτ' επεικτα εδεν, ερ' ώ καχυιθκ.

7. Τες μιο εικετας εκδιδυσκοιται τεχνας, σαμσολυ πολλακις

सद वारायद यात्रा नाम का का का कार्यात्र काराहर , देवार कर है व्यवस्था ।

8. Ουτε αν είνας τις στοινουίεν, αλλως στως, πλειώλα αγαθα εν στολιών, η περιμική δεαων είνας ετ' αν εχθήμες πλειώ τις βλαθείεν, κλλως πως, η φιλος δοκών είνας.

9. Παλίν τεπον κατίδων Νεοπτολεμον τον υποκριτήν τυγχανοντα αδιίας, κακά δ' εργαζομένον τα μεγισθα την σολίν, παθελθών είπον είς ύμας.

 Και εν εκεινή τη ήμερα, εμε ακ ερωθησετε αδεν. Αμην, αμήν λεγω όμη, ότι όσα αν αμτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μα,

δωσει ύμιν.

11. 'Α προς μηδενος βαρβαρων πεισεσθαν ωροσεδουωμεν, ταυτα δρωσιν ήμας δι οικεται και δυς μαλισία ευηργετησας, τυτους εχθημε εχεις.

12. Αγαθον τι ποιείν την πατρίδα πειραταן.

13. Παγδας καν εφηθες ταναντια τετων εδιδασκετε.

CHAP. XXVI.

1. ΕΣΤΙ δε αιλα παρεχοντα σραγματα τοις πολεμιοις, τοις φιλοις ασφαλειαν παρεχειν.

2. Εγω συλλαβων αυτων τινας, ώσπερ εικος ην, κατεφαγον λη-

flas ovras.

- 3. Οι δε, όρωντες και τους δεσωστάς πειθομένους, τάχυ επειθοντο.
- 4. Ει θε τις ταναντια εμοι γιγνωσκει, τα εργα αυτων επισκοπων, ευρησει αυτα μαρτυρεντα τοις εμοις λογοις.

5. Των πρωτων επιλαθομενοι, μαλλον δε και της ύποθεσεως ό-

ANG.

6. Ήγεμενος τον άσαξ λαβοντα, και διαφθαρεντα ύσο χεηματων, εδε κριτην ετι των συμφεροντων ασφαλη μενείν τη πολοι.

7. Τοτε δ' αυ σερι της συμφορας διεξιοντες, όση ήμιν γεγονυια επι ατεχνως ήγεμενοι, ώσπες πατρος σθερηθεντες, διαξείν τον επειτα Βιον.

8. Πλουτος κακιας μαλλον η καλοκαγαθίας ύπηρετης εσ]ιν εξουσιαν μεν τη ραθυμιά σταρασκευαζων, επι δε τας ήδονας τους νευς παρακαλων.

- 9. Οι τελλοι το το Το ποιαγίου παργίμες με γαο εκοπες, ύπο αποιρίας, μαλλιο δι αποιρίακελικε, του με Νεδείρο έδας αντικό κλονας εχόται, τραπέλει, Ιματία, διρματά, αποι όδοι, ευα εμακαρίζε το ευπερουτά του απαγάκου να με χροτιμού παρά δε το Μελλαρ διαταμικές ελεραυτά, και χροτικ, και κλεκτρικ, έδεταμικές στα χροτικό και κλεκτρικ, έδεταμικές στα χροτικός και κλεκτρικ, έδεταμικές κλεραυτά, και χροτικός και κλεκτρικός ελεραυτάς και χροτικός και κλεκτρικός και στα κλαγικός κλεραυτάς και κλεκτρικός και και κλεκτρικός και κλεκτρικό
- Εθεαταμού τως στας όται βυσικεύς και τατρατία, πτωχώνεντας στας αυτοις, και τα πρώτα διδατιώτας χυνώματα.

ΙΙ. Πλειους ετονται έμας όι ελεγχοιτες, όυς τοι εγω κατιιχοι.

12. Προτειξαμώνοι θεοις και όγασι, έυτω διεβαίνον τα έχια.

CHAP. XXVII.

1. ΤΟΙΑΥΤΑ σεκεται, όπο μεν των φαυλών σοιατών δί ευτους ύπο δε των αγαθων, δια τυς ύποκριτας.

2. Φιλοσοφοι προς ήμων ονομαζονται.

3. Εστι των ασχισίων, μο μουν συνέεν και τοπων, ών νώεν συνε κυριοι, φανευθαι προιεμένεις, ακλά και των ύπο της τυχής παρασκευασθεντών συμμάχων τε και καιρών.

4. Επραχθην απ' αυτων εθεν εργον αξιολογον.

5. Ζητώ την αληθείαν, όφ τις πότοις πωπότε εξλάξη: βλαττετώ. δε ο επιμενών επι της ξαυτου απάτης και αγονίας.

6. Προς θεου και προς ανθρωπων τετιμηται.

- 7. Επαβευθην ίστας όπο της εινής τε αιμ ύμετ-ρας πατρίδες, τοις πρευθοτέροις, ου μουον αθελφοίς, αλλα και πολιτικές ύπετ-
- 8. Υπονίας ο Κυθτιαίες, εν τη του αμφιθέατρου εισόνο, γυριών σες το ξεριδια, επειθών τε αιριδιάς τω Κομμούν, και μεγανή συντ προειτών, όπο της συγακητου αυτω επιπετεμφθών τίμεται με φύρετας, αλλ' εν ώ περι τον τον Ινματών προφοράν θέχελουτο, και τον δεξεν το ξερούς, συνκαρθώς ώπο των σωματορολακών το βασιλείες. Ακτην ανοιας ύπεσχεν.

9. Εφθειρετο ο δημος, α μενον βαλλομενος ύπο των σηρατιωτων, ευδε τατουμενος ύπο των ίππων, αλλα και ύπο του πληθους ωθουμενος.

10 Τοιαυτα ο Περτινάζ ειπων, ύπηρεισε τε την συγκινητον βουκην, και προς παντών ευφημισθείς, σασης τε τιμης και αίδους σαρ' αυτών τυχών, εις την βασικείον εσανηκθεν αυκην.

11. Καταπαλαισθεις ύπο του θανατε.

12. Εχρην μεν τοι ισως και μακρα ειπειν, ουτω στοκλα ύπο σου κατηγορηθεντά.

CHAP. XXVIII.

1. ΟΙ δε αστεφανωτοι, τας κνημας κας τας κεφαλας δοκουσι τετριφθας.

2. Μη ανελείν με συ θελείς, ον τροπον ανείλες εχθές τον Αίγυπ-

TIOV ;

3. Αλγεω την πεφαλην.

4. Ουδεις ανθρωπων αυτος άπαντα σοφος.

5: Λιθος το μεν μηκος ποδων έκατον.

6. Αφαιρεθεις την αρχην.

7. Την ανθρωπινην σοφιαν κινδυνευω ειναι στφος.

8. Η τις εκ αν, τους ήδοναις δουλευων, αισχρως διατεθείκ, και το σωμα, και την ψυχην.

9. Όμηςος αλλα τε σολλα αξιος επαινεισθαι, παι δη παι ότι

μονος των ποιητων, ουκ αγνοει ο δει ποιειν αυτον.

10. Πορευομένο αυτώ ηδη ό Γαδατας, επιδεδεμένος το τραυμα απηντα.

ΙΙ. Εις όποιαν αν πολιν αφική; των πολιτων παντα ήτων εσή.

12. Ο μεν αυτων παρηνει το παν ήδεσθαι, και μονον τυτο εκπαντος μετιεναι, τουτο γαρ ειναι το ευδαιμον.

13. Παρω το μεν σωμα ειναι φιλοποιος, την δε ψυχην φιλοσοφος.
 17α τω μεν επιτελείν δυνή τα δοξαντα, τη δε προοράν επίσθη τα συμφεροντα.

14. Mn eroxxer autor uns arangue uebuer yas, cofe oun ar aπουριναιτο σοι, την γλωτίαν διολισθαινών.

15. Είδον λευκήν μεν τίνα, και επιμίκη τον τραχύλου, ώς είκα-לפוד מטמרסט לעץמדבףמ פודמו.

16. PRINCIAL & ALTE THE MET SWIT OF PROSPERT, THE BE TENSIN A.

upisms.

17. DIA TO SUNIRETE OF COLD TO 19. 6: 4 . 3 . 6 2001 TOT F.A. ANYON, of de megt the Asian two went the Eugent in, . To maintent the δεστοτικήν αρχήν, ουδεν δυσχεραινοντές.

18. Θατερου κεγω δε του ψυχρου) πληρης ο Γιμαιός αινή,

Ta per anna, inavoc.

- 19. Οι τε ξις και αγχινοι, ώς τα τολλα, και προς τας οξγας εξυξίοτος ειτι. και ατίσιτες φεραται, ώστες τα ανεματισία Ania.
- 20. Ην ή μεν εργατική, και ανδείκη, και αυχαήρα την κομήν, דש צמוף דטאשר מומדאבשר, לופלשסענות דמר בסימודם. דודמוסט אודמץפ-משרש. ביוסר מד בי שנו ב, בידוד בינו דשב אוששבי ה בידבים לב עמאש בשדךםσωτος, και το σχυμα ευτρετης, και κοσμιος την αναβολύν.

21. Ετι όν τροτον των σοιχειών τα μεν εσίι φωριειτα, ά και καθ ξαυτα φωρην αποτελεί τον αυτοι προποι ετίμι επικουσακ καπι דשר אבלבשר מו עבר משדשר, דומדטר דוום דשר ששומבודשר, ומדמו כיהו.

22. Extigu, a try mess tur agetur blet tjutilo, spele un es

των καλων και σεμνών εργατην αγηθον γενεσθαι.

23. Τουτων εγω των αυθυαιτών σαλαι εωιθυμών αλλος τε και हा है यह महत्वसा था में बार मा दराडी म्या, हमा मठाड बार में प्रवद, मबा ετι τες καλους, τα σωματα.

CHAP. XXIX.

I. Zwa Tpexes.

.2. Παραλληλα εσ'ι φανερωτερα.

3. Παντα όσα εχειό πατηρ εμα εσί.

4. Ουκ είδατε ότι τα σωματα ύμων μελη Χρισίου εδίι;

5. Ταυτα ουν τινα εσίι;

6. Ταρασσεί τους ανθρωπους, ε τα σραγματα, αλλα τα σερι των σραγματων δογματα.

7. Α ύπισχνου ποιησειν αγαθα ήμας, ότ' εκαμβανες τα χρη-

ματα αποτετελεσίαι σοι ηδη.

8. Τα προδατα αυτώ ακολουθει, ότι οιδασι την φωνην αυτ».

 Πως ουκ εσίν αγαθα, όσα παμβανουσιν οι ανθρωποι παρα της τυχης; η παπιν, τα εναντια πως ουκ εσί ι αακα;

10. Οικιά μεν χρησθε γη τε και ουρανώ, κλιναι δ΄ ύμιν εισί όποσαι γενοιντ' αν ευναι επι γης οθρωματά δε νομίζετε, ουχ όποσα προδατά φυσιερία, αλλ' όποσα φρυγάνα ορη τε και πέδια ανίησι.

.11. Ότλις περι τραγωδιας οιδε σπουδαμας και φαυλης, οιδε και

σερι επων ά γαρ εσοποίία εχει, υσαρχει τη τραγωδια.

12. Πλουτοι, τιμαι, δοξαι, τυραννίδες, και όσα δη αλλα εχει πολυ το εξωθεν προσβραγωδουμενον, ουκ αν το γε φρονιμώ δοξειεν αγαθα ύπερθαλλοντα, ών αυτο το περιφουειν αγαθον ε μετριον.

13. 'Ως έκασθα τουτων πεωρακται, κατα χρονους, διηγησομαι.

14. Ταυτα σοι αρκειτω, αει δογματα εσίω.

15. Σιωπη το πολυ εσίω, η λαλεισθω τα αναγκαμα, και δί ολί-

ywy.

- 16. Και εσίαι, ως αν σαλπισητε τη σαλπιγγι, ανακραγετω σας ο λαος αμα, και ανακραγοντων αυτων, πεσειται αυτοματα τα τειχη της πολεως, και εισελευσεται πας ο λαος, όρμησας εκασίος κατα σεροσωπον εις την πολιν.
- 17. Οικια μεν σοι ευ εχει, και τ' ανδραποθα παντα, και ίπποι δη, και κυνες, και χωρια, και όσα κεκτησαι διακειται καλως.
- 18. Ω ματαιοί, ουκ ειδοτες ήλικοις όρεις διακεκ**ειται τα νεκρων**, και τα ζωντων πραγματα, και όια πας ήμιν εσίι.

CHAP. XXX.

- 1. ΕΙΠΕΝ ουν ο Ιπσους, Αφες αυτικ, εις την κόμες με το εντα-Φιασμο μου τετηρηπεν αυτο.
- 2. Μπ φοδου θυγατος Σιαν, ίδου, δ βασιλευς σου εξχεται, καθημενος εστι τωλον ονου.
- 3. Και ότως με το χωριο άδεως όρωτα, είθα απτεαπου έμων της συμμαχους.
- 4. Ενωτε δε εν εποτω δ επετομες: Τι πειστω, ετι δ Κυριος μα, «φαιρειται τον επετεριτού μα; σπασθεί ευα 17χω, επειτείν επεχυνομια.
- 5. Ευ κεγεις, ότι του τα εγιαυματα ιαταμή, ότε τρωήν αιήλθες ημιφλεκτος.
- 6. Eu su, Tentos pur, esterapus ev tu xapiti tu er Xgisto In-
- τ . Εαν τας εντολας μευ τυρωσωτε, μενευτε εν τη αγαση μου καθας εγω τας εντολας του πατζος μευ τετυζοκα, και μενω αυτου εν τη αγαση.
- 8. Νου ή Ιοχή με τεταγακται, και τι είτω ; Πατες, τωτεί με εκ της ώρας τωτης ακλά δια τότο κλέοι σε τη ώρας ταυτής. Πατες, διξάτοι το το οιομά. Ηλθεί εί φωίη εκ του ουγάκου, Και εδοξάτα και τακίν διξάτω.
- 9. Και να αποστησεται ή βιβλος του νομου τετε εκ του οθοματις σει, και μελετησικ εν αυτή, ήμετας και νυκτος, ίνα είνης ποιών ταιτα τα γεγγαμμεία τοτε ευσαθηση, και ευσθασεις τας όδες σου, και τοτε συνησεις.
  - 10. Μη συ μ. ζων ει του τατ::: νωο: :
  - 11. O vios σου ζη.

CHAP. XXXI.

1. ΌΥΣ εχρην διωπειν τον θανατον, ώς των εν τω γηρα κακων φαρμακον.

.. Πανυ εταινου αξιος ο όρος, ώς ~~σαντα εχων ότα δει ύγιη όρον~~

EXEIV.

- ς. Τον Ηφαιστον δε ουμ εδει ελεισαι, Θετιδος ύον όντα τον $\mathbf{A}$ -χιλλεα;
- 4. Ειπε θε τουτο, ουχ ότι περι των πίωχων εμεκεν αυτω, ακλ ότι κλεπτης ην, και το γλωσσοκομον ειχε, και τα βαλλομενα εβασίαζε.
- 5. Λεγε ουτωσι πως άπλως, τις ή σίολη; τι σοι της κατω πορειας εθεησε;
  - 6. Εμαυτώ μετεσίι της διακονίας.
- 7. Ανδρες φικοι, όπιε ήμιν ανης αρισίος νυν γας ηδη παντάς ανθρωπους δει ειδεναι τα τάτα εργα.
- 8. Ουχ ότι απεκτεινα σου τον ύιον, μεταμελει μοι, αλλ' ότι ου και σε προσαπεκτεινα.
- · 9. Χαριεν λεγεις, ει προτερον πιθαρώδον γενομένον, κάτα ειναι σοφον χρη.
- 10. Γεγγαπται Ου φιμωσεις βουν αλοώνται Ου περι των βοών μελει τω Θεω ;
  - 11. Ουδεν μοι μελει ύμων.
- 12. Πρεπει τους παιδας, ώσπερ της ουσιας, ουθω και της φιλιας της στατρικης κληρονομείν.
  - 13. Τοις βασιλευσιν ήτθον εξεσθιν αδικειν, η τόις ιδιωταις.
- : 4. Αν δοκης αληθη λεγειν εκεινοις, ουδεν σοι δεησει πραγματων, αλλα λαδων, απιθι, τα σαυτου.
- 15. Δε γας, εχεντος εκείνου ναυτίκον, και ταχείων τριήρων ήμιν, όπως ασφαλως ή δυναμις πλέη.
- 6. Το μεν ταυτα δι αντι ήμιν, πειρασομαι ποιειν, μηποτε μεταμεκησαι της προς εμε όδου.

17. Χρα όμας μετον τους τα ταγαστου γεατουτας, και μούω μοκρου όγρουδαι είναι των σεινότων, και μοκόδου ε τορμεγεθές.

18. Ут. т. ин жил, ког птиру-Ти, колд с по. ка. вател, каг ин стигет, илиг, рийс одилит, рий ули ули ут. мисе

varsp Surappin.

19. Λεγειαυτο Φινιττος, Κοριε δούσε του του τατερα, και αρασι ήμαν. Λεγειαυτα δ Ιστος, Τοσιστου χρευν μεθ όμων σιμι, και να εγνωκας με ;

20. Μοια παρείς τα πρέβετα ες του έρμου, ειτουαμείος το

महार देनताम द्वाम न्यानीता सर्वता देस्कृ इम्राट.

21. Υνεγχοι έναι χυπεδιά χυποδιά το δενόμου, Απμούς, και Θάτα, και Σειαδό, και τως αλλαίς ταις οι το το το τοτό υπομε οι άς και λέπους, και σίτες, και άι χροι δημπερίατο παιθ έπισχχω.

22. Σευς γας Ηρακεία και Ταντανόν γεννόνας, τον μεν δια την αρετην αθακατον εφούντε, του δε δια την κακίου, ταις ρεγγοθαίς τιμαρίας εκοκατον διε χρη παραδογμανίε χρορωνίες, ορογευθαί της κακικογαδιος.

23. Ατεκριθε αυτό ό οχλος, Ήμες κασυσαμέν εκ το νομου, ότι δ Χριθος μένα ες το αιώναι και τως το λεγώς, ότι δει ό μοθικαι τον ότιν του αθθικτου; Τις έστιν όυτος ότιος το αιθικτου;

24. Tog be's. ... விகவை மா; ம் வ வுளை வை சாக ம் சா

क्या दरा, क राह क्षेत्री दरा साथा नामहील बहुत्त.

25. Ει ταυδ επιειγισαιτο καθ έαυτα, ο τοις χρηστομαθουσιν ετίσιμαι, ους αν ετι, μει δουεί, πεζιττην και αχημό, εν την ετι των προκειμενων ηγησαιτο θεωχιαν.

26. Το δε κυνικτάτον τε και αυτό, το είναι την των εν λογοίς επι μουν τ' τουτές, ουκ αλλοθών ήμας η παρά της τεχνής εκμαθών

Em.

- 27. Ει μεν μιθεκοις κογου μετεσίι τοι; ακογοις εισμαζεμεκοις ζωρις, αλακον εττι ισμις γας, εικαί του μοι κατά τον φοναν, όν και τροφοριμού εισμαζευτι, ακκά ταγε κάτα τον ψυχον, όν ειδιαθέτου κακουτι, μετεχει ταντά, τα μεν μακκουτι, τα δ ότζον.
- 28. Ει φελιοιών αγαθον τηα κτητείθηι ότιον, αυτους τίμας αγαθους δοι γενεσίαι, λεγείν τε καλα και πρατθού.
- 29. Ην τε χαναον, ην τε χουτεί αναθές, ανλοίς μεν σετε κτημα και ερωαίεν εσ: ανατεθείκως, τω δε Θων ελίγεν κ... των σων χρυτοσοίων.

CHAP. XXXII.

- 1. ΕΙΣΕΛΘΟΥΣΗΣ της θυγατρος της Ηρωδιαδος, και ορχησαμενης, και αρεσασης τω Ηρωδη, και τοις συνανακειμένοις είπεν ο βασιλευς τω κορασιω, αιτησον με ο εαν θελης, και δωσω σοι.
- 2. Την δικαμοτυνην, ω παι, πως μαθηση ενθασε, εκει οντων σοι των διδασκακων;
- 3. Δηλε καθαγρομένης ύπο Αθηναμών εν τωθε τω πολεμώ, και των θηκών αναγρεθείσων όποι ησαν των πεθνεώτων εν τη νησώ, ύπες ήμισυ Καρες εφανησαν.
- 4. Όταν κλαγοντα ιδής τινα εν πειθεί, η απόδημουντος τεκν**ε, η** απόλωλεκοτος τα έαυτε, προσεχε μη σε ή φαντασία συναρπασή.
- 5. Πολυ διαφερον τω σίγατευματι, τον σίγατηγον της έαυτου σωτηριας, ύπες των κοινων, φειδεσθαι.
- 6. Θεου διδοντος, μηδεν ισχυετφθονος, και μη διδοντος, μηδεν ισχυει πονος.
- 7. Τρια οντα λόγου αξια τοις Ελλητι ναυτικα το παρ' ύμιν, κα το ήμετρον, κα το Κορινθιών.
- 8. Τουτων κεφαλαμον παντων γιγνεται, μικρου λειποντος, πεντεκαβεκα ταλαντα.
  - 9. Παριοντι ενιαυτώ.
  - 10. Ως τον ανδρα τουτο σοιησαντα.
- Πολλοι αυτων και εις τα ορη κατεφυγον, ώς προς ταυτα γε ουχ ήξοντα Αλεξανδρον.
- Το πληθος εψηφισαντο πολεμείν δεδογμένον δε αυτοίς, ευθυς μεν αδυνατά ην επιχείρειν απαρασκευοίς ουσί.
- Προ ύποδεδειγμενων των, όσα ευγενεις και ύψηκους εργαζεται τους λογους, δηλον ώς τα εναντια τούτων ταπεινους ποιησει και ασχημονας.
- Τες ύτεις οι πατερες ειργουσιν απο των πονηςων ανθρωσωνώς την μεν των χενισίων όμιλιαν ασκιποίν ουσαν της αρετης, την δε των πονηρων καταλυσίν.
- 15. Δυοίν αγαθοίν οντοίν πασίν ανθρωποίς τη μεν ηγουμένου, και μεγίστου παντών, του ευτυχείν του δε ελλαττονός μεν τουτού, των δε αλλών μεγίστου, το καλώς βουλευεσθαί.

16. Αναρβηγυμενικ μεν εκ βαθρων γης, αυτου δε γυμνουμενου Ταρταρου, ανατροπην δε όκου και διασλασιν του κοσμου λαμβανοιτος, ταιθ άμα, ευρανος άλης, τα θιητα, τα αθανατα, άμα τη τοτε συμπολεμει και συγκιδυνευει μαχη.

17. Μεμνημα, ου προ πολλου, ώς παντοιώς ην δεδιώς, και

ταυτα, τρεις εντας.

18. Ουσης δε οξιας τη ήμερα εκεινή, τη μια των παθδατων, και των θυφων κεκλουσωεων, όσου πουν εί μαθηται δια τον φοδον των Ιουδαμων πλθει Ιησους, και εδή εις το μέτον, και λεγει αυτοις, Ειζηνη ύμα.

10. Και μεμφομαι γε τω Διενυσώ, ότι, ύμας καταναυμαχησας,

μετεβαλε, δεον χειρωσασθαι μονον.

20. Ευχετό προς τους θεους άπλως ταγαθα δίδοναμ, ώς τους θεους καλλισία ειδοτας, όποια αγαθα εστι.

21. Αν χυτζαν σίεργης, μεμιπου ότι χυτζαν σίεργεις κατεαγεισης γαρ αυτης ου ταραχθητής αν παιδιον σαυτου καταφικής η γυνακα, ότι ανθέωπου καταφικέις αποθανοντός γαρ αυτου, ου ταξαχθηση.

22. Οικετας μεν ει δυναμενοι ωνουνται, ίνα συνεργους εχωσι· και φιλους κτωνται, ώς βοηθων δεομενοι των δε αδελφων αμελουσιν, ώσπερ εκ πολιτων μεν γιγιομενους φιλους, εξ αδελφων δε κ γιγνημε-

vous.

- 23. Ηδη δε σερας εχοντος του δραματος, αποδυσαμενος εκασθος αυτων την χρυσοπασθον εκερνιν εσθητα, και το προσωπειον αποθεμενος, και καταβας από των εμβατων, σενης και ταπεινος περιερχεται.
- 24. Ταυτά ετι λεγουσης αυτής, 8 περεμείνα εγώ το τέλος των λογων.
- 25. Διωρισμένων δε τουτών, επισκεφωμέθα ατέρι της ευδαμμονίας στοτέρα των επαγετών εσθι, η μαλλού των τιμιών.
- 26. Προς επ τουτον τον Περτινακα, υπτος ακμαζουσκε, παι ων τε υπτο κατεικναμείων, αφιαιούνταμ ο Λαίτες και Εκκεντος.

CHAP. XXXIII.

- F. Την νυκτα ουτως επορευοντο.
- 2. Οντων αυτων ε πολλας τω ήμεςας εν τη Αττική, ή νεσος πρωτον ηβάπο γενεσθαι τοις Αθηναιοις.
- 3. Εν ώ καιρώ, εγενινθη Μωσης, και ην αστειος τω Θεω· ος ανετράφη μηνας τρεις, εν τω οικώ το πατρος.
- 4. Ο Κυζος χρονον μεν τινα σιωπη κατεδακρυσεν, επειτα δε εφθεγξατο.
- 5. Τυτυ του μηνος, δεμα ναυς ασεστειλατε εχοντα Χαριδημον κενας, και πεντε ταλαντα αργυριου.
- 6. "Οστις πολυν χεριον αδικων απολαστος μενεί, τουτον δει νομιζείν τον ατυχεστατον.
- Ει νομος τεθειη μη εσθιοντας μη πεννην, και μη πυνοτας, μη διλην, μηδε ρίγουν του χειμώνος, μηδε θαλπεσθαι του θερους, ουδεις αν νομος δυνηθειη διαπράξασθαι ανθρώπους ταυτα πειθεοθαι.
- 8. Τη μια των σαββατων, Μαρια ή Μαγδαληνη ερχεται πρωι, εις το μνημειον, και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημειου.
- Κακειθεν αποπλευσαντες, τη επισση κατηντησαμεν αντικους
   Χιου τη δε έτερα, παρεβαλομεν εις Σαμον και μειναντες εν τρογυλλιώ, τη εχομενη ηλθομεν εις Μιλητον.

10. Τη ύστεραια, ό τε Κυρος επεμπε τον αγγελον και ό Αρμενιος, και οι Χαλδαιοι συνεπεμπον, ους ικανωτατους ενομίζον ειναι,και συμπραξαι, και ειπειν περι Κυρου τα προσηκοντα.

11. Της Οδυσσειας μακρος ο λογος εστιν αποδημουντος τινος. ετη πολλα, και σαραφυλαττομένου ύπο του Ποσειδωνος, και μονου οντος.

12. Χαιρε, ω Μενισπε· και σοθεν ήμιν αφίζαι; πολυν γαρ χρονον ου πεφηνας εν τη πολει.

13. Ήμερας μεν εβδομηκοντα τινας, ουτω διητηθησαν αθροοι επειτα, πλην Αθηναίων, και ειτίνες Σικελίωτων η Ιταλίωτων συνεστρατευσαν, τους αλλους απεδοντο.

14. Επετικός, επότετει του Κριτώνος, ὁ Συκρατις διανεχθώς το και εκτοτοικός άντα εξωλετοι κόνες όπο παριτώςς και το πότι εξεγος όπου δυτακό, χρονό γαν πολοι διατρέξει ενδικ.

15. Thora expense more, colle ere un appeare and energet grown beautin, examin is, an i appeared disasted a coron, and

ός τα ομματα εττησε.

- 16. Γεντον λε Λόνντους φυρε και στι πευτυλευτούς, εξ ός αν της έμαν ελωίας και τις εχού λειν. χρόνο τις τις στη αττισμένας, μα μακήσε του του, αλλ έσον αν δικά καλώς έχο . εκ ειμόσχης αλλωλούς λύλους.
- ι τ. Αιγεται, Αλαίδιαδην, τρη είνου ετών επαι, Περικλει ετίτροπώ μεν οντι έαυτου, τοιαδε διαλέχθηναι.

18. Αρ δο αι εξελθωτι χροιου εκ των εξιθών, δυτοι αυ πειτε

και εικοσι ετη διαγουσιν ώδε.

- 19. Ο Κυαξάρας, ο των Μηθών βασιλεύς, την μεν τυκτά εν ή εξηλεν ο Κυρος, αυτός τε εμεθυσκέτο, ώς επ' ευτυχία και τους αλλούς δε Μηθούς φετο παρεικαι εν τω στρατοπέδω, πλην ολιγων, ακουών θορυθον πολυν.
- 20. Τρατίον πρέρεσαι ου μένον φαυλόν, αλλά το αυτό θέχους τε και χειρώνος.

21. Τη υστεραιά αυτος ο Τιγρανης παρην.

22. Όταν δ'εκθυ το τελος, ου μετα κυθος ατιμοι κουται, ακκα ρετα μνημος τον αει χρονον δμεουμένοι θακκουσί.

CHAP. XXXIV.

1. ΚΑΙ τυν πεμφον εις Ιοππην ανδρας.

2. Κακ θει αιαστας, ερχεται εις τα έρια της Ιουδαιας, δια το περαι το Ιουδαιου.

3. Το όγευσε ακι αι μελιτται εκουτίαι πειβονται όπου δ' αν μετη, και ουδεμια απεργεται εντευθεν.

4. Απειχον όσον εικοσιν η τριακοντα σταδια.

5. Ήμεις δε, ει δοκει, Γνιφωνα τον δανεισην ιδωμεν, ου μακρεν έδον δε καj ουτος οικει, ανεωκταj αυτη ήμιν ή θυρα.

6. Τη υσθεραμα, σερωι εποςευοντο, και προυλθον ώς εικοσι σταδιους.

7. Επαγαρ ηλθον (προς) πατρος αρχαιον ταφον.

8. Αρξαμενος απο της Γαλιλαμας, έως ώδε.

9. Και δη απηγαγε με ωρος τι χωριον, του αλλου ζοφερωτερον.

Ου μοι δοκεινυν επειγείν, ύμας εις Ιεροσολυμα πορευεσθα,
 τιν των εχθρων πολίν, μακρακ όυτως όδον.

11. Το μυθους ποιείν Επιχαρμος και Φορμις ηςξαν. Το μεν ουν εξ αρχης εκ Σικελίας ηλθε. Των δε Αθηνήσι, Κρατης πρωτος ηρξεν καθολους ποιείν λογους η μυθους.

Απο τοτε ηςζατο ο Ίπους δεκκυσην τοις μαθηταις αυτου,
 ότι δει αυτον εις Ιεροσολυμα απελθείν, και πολλα παθείν ύπο των

πρεσδυτερών, και αρχιερεών, και γραμματεών.

13. Αλλον παραγαγε μαλλον δε τω δυω τουτω τον γελωντα τον Αβδηροθεν, και τον κλαιροντα τον εξ Εφεσου άμα γαρ αυτω πεπρασθαμ βουλεσθον.

14. Τουτον μεν ουν οικάδε αυθις αφιγμένον, και προς ακάζονειαν αρθεντα πολλην, απεπαυσέν ουκ ες μακραν του φρυαγματος Οδεναθος ὁ Παλμυρηνος, ανης αφανης μέν τα σρωτα και αγνωτος.

15. Μη κατοκνει μακραν όδον πορευεσθαι, προς τους διδασκειν

τι χρησιμον επαγγελλομενους.

16. Επεκρικει ο Παυλος σταραπλευσαι την Εφεσον, μηποτε γενηθη αυτώ κατασχεσις εν τη Ασια εσπευδε γαρ εις την ήμεραν της Πεντεκοσίης γενεσθαι εν Γερουσαλημ. Απο δε της Μιλητου, πεμφας εις Εφεσον, μετεκαλεσατο τους πρεσθυτερους της εκκλησιας.

17. Εγω αφικαι ύμας οικάδε τους εκκημμενους, και διδωμι ύμιν συν τοις ακλοις Χακδαγοις βουκευσασθαμ, ειτε βουκεσθε ποκεμειν ή-

MIV, EITE PINCI EIVOY.

18. Και κατέδη δια τέλους έτων τρος Αχααδ εις Σαμαρειαν.

19. Εμοι δε ουτε εξιοντι έωθεν οιποθεν ηναντιώθη το του θεου σημειον, ετε ήνικα ανεθαίνον ενταυθοί.

 Επαγεση δ' αν τις και τον Αθνιμοι νομοθετην, ός τον μη διδαξαντα τεχνην εκώνων τρος του ταιδος τρεφεσθαι.

CHAP. XXXV.

- 1. Των πονων πωλουσιν ήμιν παντα τ' αγαθα θεοι.
- 2. He elene σε αποδορθας έντορι το μεγισίον δυ εθελών.
- 3. Επιλεγε, ότι τοτουτου πωλειτα απαθεία, τοσεί του αταράζια, προικά δε ουδεν πεγιγνετας.
  - 4. שפוואמי ממקשטו ממדמ דם מבץ לפר נצ לממדטאמי בודוב.
- 5. Οιδατε ότι ου φθερτοις, αργυριώ, η χρυτιώ εκυτρώθητε εκ της ματαμας ύμων ανασθροφής.
- 6. Ων τινες μικρα μερη, παρ' εκείνου προικα καθοντες, ποκκυ τοις ακκοις επώλουν.
  - 7. Αγκυραν εκομισα σεντε δραχμων.
- 8. Λεγουσιν αυτώ. Ατεκθοντες αγορασωμέν διακοσιών δηναριών αρτους, και δωμέν αυτοις φαγείν.
- 9. Συ δε, εφη, ω Τιγγανες, λεξον μοι, όποσου αν πειαιο, ώπτε την γυναμια απολαβουν; Εγω μεν, εφη, ω Κυβε, καν της ψυχης πριαμηνν, ώθε μησιοτε λαπρευσαι παυτην.
- Ανακρεων δωρεαν παρα Πολυκρατους λαθων πεντε ταλαντα, ώς εφροντωτεν επ' αυτοις δυτιν νυκτοιν, απεδωκεν αυτα, ειτων, Ου τιμασθαμ αυτα της επ' αυτοις φροντιδος.
- 11. Νικίας, ο Νικηρατου, λεγετας επισθατην εις ταργυρία πριασθας τακαντου.
- Μηδε αν τι ωνωμαι, ην πωλη νεωτερος τριακοντα ετων, εφωμαι όποτου πωλει;

CHAP. XXXVI.

- 1. Εξελθοντες της πολεως.
- 2. Ουν ασφαλές λέγειν τα τοιαυτά, μη και τι κάκεν απόλαυτω- Μέν της φλυαρίας.

- 3. Νυν δε, κατ' εκευν, αυθις αθανασιας μετειληφας.
- 4. Ανθρωτική δε γκωμή τις αν φευγοντών πολεμίων απότιζε.
- 5. Μετατεμψη Σιμώνα ος ετικαλειται Πετρος. Όυτος ξενίζεται παρα τινι Σιμώνι βυζτει, ο εσίν οικια παρα θαλασσαν ουτος λαλησεισοι τι δει ποιειν.
- 6. Δια τι και ύμως πας αδαινετε την εντολην του Θεου, δια την παραδοσιν ύμων.

7. Λαβουτα το ξιφος έπωτην προανείλεν του ανδρος.

8. Μεμιντο ότι εαν μεν εμμεινής τοις αυτοις, δι καταγελωντες του προτερον, δυτοι σε υστερον θαυμασουσιν εαν δε ήτηθης αυτων, διπλουν προσληψη καταγελωτά.

9. Συνανεσηπσαν μεν αυτη πασαι άι αμφ' αυτην.

- 1c. Εχω, ω ξείνε, παρά σου πασάν την δίκην, επείδη σεωύτου καταδικάζεις θανατόν.
- 11. Ει συμέαιη βραχει φωνητιτί δυο συμφωνα επενεχθυναι, μακραν ποιησει την συλλαβην.
- Συντετακται και συνακολουθεί τοις μεν πλουτοις και ταις
   Συνασθείαις ανοία και μετά ταυτής, ακολασία.
- 13. Οι φρονήσεως και αρετής απείροι, ευωχίαις δε και τοις τοιουτοις αει Συνοντες, κατώ φερονται, και πλαιώνται δια βιου.
- 14. Ιδων δε αυτηνό Ιησους, εισεν αυτη Γυναι, απολεκυσαί της ασθενειας σου και επεθηκεν αυτη τας χειρας, και παραχρημα αγωρθωθη, και εδοξαζε τον Θεον.
- 15. Κριτιας και Αλκιβιαδης, εως μεν Σωκρατει συνησην, εδυνασην των μη καλων επιθυμίων κρατειν εκείνου δ' απαλλαγεντε, Κριτιας μεν φυγων εις Θετζαλίαν, εκεί συνην ανθρωποίς ανομία μαλλον η δικαιοσυνή χρωμενοίς.
- 16. Πρωτον μεν ουν δικαιος ειμι απολογησαοθαι, προς τα πρωτα μου ψευδη κατηγορημενα, και προς τους πρωτους κατηγορους επειτά δε προς τα ύσθερον, και τους ύσθερους.
- 17. Μη θαυμασίς, ω εταιρε, νεωσίι γαρ Ευρισιδή και Ομηρώ συγγενομενος, εκ οιδ' όπως ανεπλησθην των επων, και αυτοματα μοι τα μετρα επι το σίομαν ερχεται.
- 18. Ει συ μανεις, ω Αιαν, σεαυτον εφονευσας, τι αμτίας τον Οδυσσεα; Και πρωην ουτε επροσεθλεψας αυτον, όποτε ήμε μαντευσομενος, ατε προσειπειν ηξιωσας ανδρα συσθρατιωτην και έταιρον.

20. Ελιδάξει δ Σωκράτης τους συνείτας, ου μους όποτε όπο των αίδιστων όμοιτο, απέχει δια των αιστών, τε κωμ αδίκων, κωρ ωσχρών, αλλα και όποτε εν ερημία είεν.

21. Eauty per tekka ekkentun tog be wedeus opperforu, eur pun wantu, den h veris Conterna nurunpurfo, toute biene dire-

χειν, τετο πως ου πολλη αφροσυτη εσί:;

21. Εγω δε συνειαι μεν θενές, ευτιμέ δε αυθήματοις τοις αγαθους εργόν δε κάλον, ευτε θιών ευτε αυθήματους χωρά εμεί γεταμ.

CHAP. XXXVII.

Ο Κυζος, ακευτας, (ειεκα) του παθους ωπτειρει αυτο...

2. Φιλει αυτον (ειεκα) της αρετης.

- 3. Ειδυμείσαν παρα τω σθαυρώ του Ικού, ή μητης αυτόν, κές η αδικρή της μητρές αυτόν, Μαρία ή γρυη του Κκώπα.
- 4. Τουτονι τον αιδρα ουχ όυτως αυτιασθας (ένεκα) των εκλελοςωμενων, ως αυτικς της επιποιας και σπουδης αξιον επαινιν.

5. Ο ιχθυς ο Κεφάλος (έις των εν τοις έλετι διουντών εσ ι.

6. Ασεχων πλειονων ήμερων (όδον).

η. Θαυμαζω σου (την αρετην).

8. Αταγαγων αυτον της έδου έξω, υπο φοινικας τινας, των Μι-

δικων πιλων (τινας) υποβαλλειν εκελευσεν αυτώ.

- 9. Ο Ρωμαίων βατιλευς, γηρασκών ηξη, ες διδασκαλου (ο.κ.) φοιταιό δε εμίες βασιλευς Αλεξανδρός δύο και τριακόντα ετών ατιθάνες.
- 10. Εγω τοι σε μει διαπιον νουίζω, σεφον δε ουδ όπωτικουν δε και δε μοι και αυτις τουτο γιγνωσκειν. Ουδενα γαρ συν (χαριν τις συνουσίας αγγεριον πραττν.

11. Ει τη σκητε ετυγχανε τις ων των ταξιαρχων, Αγκαϊτίδας

ριομαν αντρ, τον τροπον, (εις) των σερυφιοτέρων ανθρωπων

- 12. Όυτοι δε γεραιτεροι στρατευονται μεν ουκετι εξω της $(\varpi a \tau_{f} i \delta \sigma_{f})$ έαυτων, οικει δε μενοντες δικαζουσι τα τε κοινα παντα και τα ιδια.
- 13. Μαθε δε (εκ' μου, ω παι, και ταδε, εφη, τα μεγιστα παρα γαρ ίερα και οιωνους μητ' εν σαυτώ μηδεποτε, μηθ' εν τη σίρατια, κινδυνευσης:
- 14. Ω (αίτια) πολλου γελωτος. Αλλα νυν τις αν αυτους προσβλεψείεν ουτως υπερφρονουντας των αλλων; η τις αν πισθευσείεν, ως μετ' ολιγον ουτος μεν αιχμαλωτος εσθαι, ουτος δε την κεφαλην έξει εν ασκω αιματος;
- 15. Ουκουν ο Αμμων εψευδετο, λεγων έαυτου σε ειναι ύιον συ δε (ύιος) Φιλιτπου αρα ποθα. Αλεξ. Φιλιππου δηλαδη. Ου γαρ αν ετεθνημειν Αμμωνος ων.
- τ 6. Ει ζουλοίο ξενον ποιησαι ύποδεχεσθαι σεαυτον, όποταν ελθοίς είς την εκείνου (πολίν), τι αν ποιοίης ;
- 17. Κεχηνοτες δι πολλοι ακουσονται, θαυμαζοντες, και ευδαιμονίζοντες σε των λογων (ένεκα) της δυναμεως, και τον πάτερα της ευποτμιας.

CHAP. XXXVIII.

- 1. Ετι δε τα είδη ταυτα δει εχείν την εποποιίαν τη τραγωδία.
- 2. Ήμας μεν αρτος και κρεας εις τουτο αγει ύμεις δε εις μεν το αυτο ήμιν σωευδετε, πολλους δε τινας ελιγμους ανω και κατω πλανωμενοι, μολις αφικνεισθε, όποι ήμεις παλαι ήκομεν.

3. Όταν ο νους ύπο οινου διαφθαρη, ταυτα πασχει τοις άρμασι, τοις τους ήγιοχους αποβαλλουσιν.

- 4. Ουχ όμοιως εξεταζομεν τε και βασανίζομεν τους επιτυχοντας ανθρωπους, τοις εκ γενους λαμπρου.
  - 5. Επλευσαν ευθυς, πεντε και εικοσι ναυσι.
- 6. Δοκει μοι αισχρον ειναι ανθρωπώ, ταυτά πασχειν τοις αφρονεσίατοις των θηριών.

 Τη μεν ὁ αυτος αν ειν μιμητης Όμηρο Σοροκλης, μιμεντας γαρ αμφω σπουδαιους τη δε Αριπορανία, πρατιστάς γαρ μιμουνται και βρωττάς αμφω.

8. Περι μεν Αιγυπίον διακοσιας τζιπρεις, αυτοις συναμασι, διεφθαρησαν σερι δε Κυπρει τεντηκοντα κας εκατον εν τω Ποντω

μυριους όπλιτας αυτών και των συμμαχών ατώλεσαν.

9. Ει έτα αιδρα μετοι Θετίαλια, και έτα αιδρα Αρκαδία ταυτα φροτουντα εσχεν εμει, ουδεις των Έλληνων τοις παρουτι κακοις εκεχρητ αι.

10. Των γραφατων, δι μεν ουδεν πλεον η συναγωγην και μεταγραφην των τοις πρεσδυτερεις συντεθεντων ετοιησαν, καθαπερ Ευκλερδης, και Δημοαριτος, και Προκλινος δι δε, μικρα κομιδη πραγματα της των παλαμων ίσιοριας απομνημονευσαντες, εις τους αυτους τοπους εκεινοις επεχειρησαν συντιθεναι βιβλία, καθαπερ Αννίος, τε και Μηδίος, και Φοιδίων.

11. Τε γαρ ατελιπε ευδαμμονίας, ός τοιουτών μεν προγονών ετυχεν, όιων ουδεις αλλος, πλην ειτις από των αυτών εκεικώ γεγονε;

12. Μεγα τι των σολεμιων πληθος, αυτοις όπλοις, ελαθε.

CHAP. XXXIX.

1. ΜΕΛΛΕΙ παραδιδοσθαι.

2. Ιουδας Σινώνος Ισκαριώτης, ο μελλών αυτον παραδιδοναι.

3. Εφοδεττο ότι οφθησεοθαί εμέτλε, τα βασιλεία οικοδομείν αφχομένος.

4. Τουτο ελεγε, σημανων ποιω θανατω εμελλεν αποθνησκειν.

5. Ος ίδαν Πετρου και Ιωαννήν μελλούτας είσιεται είς το ίερου, ηρωτα ελεημοσυνήν λαθείν.

6. Παν δ, τι αν μελλής λέγειν, προτερον επίπκεπει τη γιωμή. πολλοίς γαρ η γλωτία προτρέχει της διανοίας.

7. Απδων αναιρεισθαι μελλουσα.

- Η. Φιλους, ουκ εχθρους δει ειναι τους μελλοντας συμμαχους εε-θαι, και ματε ετι τοις αγαθοις του αρχοντος φθονησοντας, μητε τε εν τοις κακοις προδωσοντας.
- 9. Τις γχο, μέλλων ποιητείν τι, αγνοεί ο μέλλα ποιείν; ου γαρ αλογω δυναμα ποιεί.
- 10. Εν το Κρετφοντη, ή Μεροπη μελλει τον ύιον αποκτεινειν, αποκτεινείδε ου, αλλ αιεγνωρίσε και εν τη Έλλη, ο ύιος, την μητερα εκδιδοναι μελλών, ανεγνωρίσε.
- 11. Εμέλλητε δ΄ αν ετι και πλειονα ευεργετησείν τους υπηκοους. ετει και τους συκοφαντας της πολέως ην διωζας, και τους πανταχου ην κολασθηγαι κελευσας.
  - 12. Τους μεν ανηρηκε, τους δε εμελλησε.
- 13. Εν τωση τη ήμερα, μελλει έκασθος ύμων την ψηφον φερειν, περι της έαυτου παρήποιας.

CHAP. XL.

- 1. ΕΙ σωργονών διετελει, σώς αν δικαμώς, της ουκ ενουσης αυτώ, κακιας αιτίαν εχοι;
  - 2. Εφη τυχειν τοτε εων άμα Δημαρητω.
- 3. Εαν ο εταιρος η μεμολυσμένος, και τον συνανατριδομένον αυτα μολυγεσθαι αναγκή, καν αυτος ων τυχή καθαρος.
- 4. Ετυγχανομέν περιπατουντές εν τω του Κρονου ίερω, εν ώ ποιλα μεν και αλλά αναθηματά εθεωρουμέν.
- 5. Ώς εις μεγαλην τινα επιθυμιαν εμβεβληκας ήμας, ει ταυθ, όυτως εχει; Αλλ' εσ]ιν, εφη, όυτως εχοντα.
- 6. Εγω παρεσκευασμα μεν πειθεσθαι τοις νομοις όπως δε μη δί αγνοιαν καθω τι σαρανομησας, τουτο βουκομαι σαφως μαθειν παρ ύμων.
  - 7. Εσαινου αξίος, ός αν φθανή τους φιλους ευεργετών.
- 8. Και τουτο μεν ουκ αισχυνομαι λεγων το δε, ην μενητε πας εμοι, αποδωσω, ευ ισθε ότι τουτο αισχυνοιμην αν ειπειν.

9. Δια το είδεται του το αληθες οι, παραλογιζεται ήμων ή ψυχη και το πρωτον ώς ον.

10. Επ όκ και Λεγγικος π, δυ σύγγραματα εδή μεγα τοις ται-

δειας μεταποιουμένοις οφελος φεροντα.

11. Ozpjer. ege, a Kope, orde er procetote tautung bewaeres, ου μη πρατηθω, ώσθε τοιείν τι ών μη χρη ποιείν.

11. Актова; таота в Гаватас, алетнове те кар стег, А; сы,

क्षा, देशकायाम वर कर महत्त्वप्रवासाहद क्षेत्रकत्र, कहार वर स्ट्राहरक्ष ;

13. Τος φιλοζειίας μα επιλαιθαίες εια τωστις γαρ εναθεν

TIVES ESSIGANTES AYYEXOUS.

14. रिक्ष के सम्बद्धाः, का रावद व्यवकार केरावारा म राम क्याकरा, न पक्ष पार व्याप्त करियका, मुल्लास्य मा अवस्ता द्वेयक्या प्रकृत प्रमाणका थ δ, τι γαρ δυναιτο ο Κυρος ύτερεχαιρεν αυτικ χαριζουεικ.

ις. Ηιδεσαι Συαρατην ατ ελαχισων μεν χρηματών, αυταραίσ-

τατα ζωντα, των ήθενων δε τασων εγκρατισ, ατον οντα.

16. Ει δε και ταυτας καταλυσετε, η τοις καταλυουση ετιτ ε-לבדב, הן בחבץם שעוו, בדו אושבדב דוב הבאודמומב המפוע בין יודבורב.

१७. हिन्द्रा है साम्या नास्त्र यात्र प्रसायस्य, या वेदीवृ, नवर स्तवाद προς μετοπωρον ηδη οντος.

18. Κατεμάθον αυτον ουτε θυοντά τοις θέοις, ουτε μάντικη χρώμετον, αλλα και των ποιουντων ταυτά καταγελώντα.

19. 20 215, 671 14 700 \$ 60 745 2707 21127 2700, 60 1 27 20761 11-

κουομεν εν Ελατεια οντα, αλλ' επι τοις ημετεροις όριοις. 20. Ou ar chares degan, et et rob -a, contjor etis amerer, o

EYW es due xexted emanter;

21. Пота пото сон из мето соте ситок ил, соте вобще, ст

αιτος συ τυγχανεις παρ ήμων ειληρως.

22. Et रा बराहरू राष्ट्र प्रदर्भ मृद्ध, लगा १८५०। पहें। सवापका, प्रव τιαωρίαι, κου αγωτές, και κριτ. , σικία και μεγαλά εχοιται τα επιτιμια, και τουτοις εξην άπασι χρησθαι.

23. Πολλον αι το Θεω χαια σχοια, οι μο διαμαρτοιμι της

δόξης, ήν εχων περι σου τυγχανω.

24. 'Ore te em autaro nanur, erre mise von Simora F. Tura . a-

70 est то Buloc, यथा प्रयायकवार एवं शिवाण्य प्रेयदार वह वा श्वा.

25. Exemple suppers auto ear mer gres autor cher i pur Surrouger ends, Tout have you payared at, 672 mil fact ar

26. Αυθημερον, εστά ηκουσε παροντά Κυρον, φχετό προς αυτόν σχων το σθρατευμά.

27. Δανοτατον παντος ην του κακου ή αθυμια, όποτε τις αμοθοι-

το καμνων.

28. Οιει ουν απο παντων τουτων τοσαυτην ήδονην ειναμ, όσην απο του έχυτον τε ήγητθαμ βεκτιω γιγνεσθαμ, καμ φιλους αμείνους κπασθαμ; εγω τοινον διατεκώ ταυτα νομίζων.

29. Ην δε ποτε και αρυσαμμι το ύδωρ, και προσενεγκω τω σθοματι, ου φθακω βρεξας ακρον το χειλος, και δια των δακτυλων διαρ-

έσεν, ουκ οιδ' όπως, αυθις απολειπει ξηραν την χειρα μου

30. Ω ς μεν ουν δει τα προσικοντα ποιειν εθελοντας υπαρχειν άπαντας ετοιμούς, ώς εγνωκότων ύμων και σεπεισμένων, παυομαί λεγων.

3: Ο Ασσυρίος, ως εγνω προσιοντας τους διερευνησοντας, φευγεν κελευει άρματα εξανασίαντα δυο η τρια, και ίππους ολιγους.

32. Ότε ηλισμέτο το των Αστυριών δηρατοπέδον, ο ανης αυτής ουν ετυχέν εν τω σηρατοπέδο ων, αλλά προς τον Βακτριακών βασιλέα πρεσθεύων ω χέτο.

33. Ει μη τιμωρηση-θε τους βητορας τουτους, ουκ αν φθανοι το

TAMBOS TOUTOIS TOIS ONPIOIS SOUNEWOV.

34. Ου παυσομαι γραφων.

35. Αλλα πως ωοια; Διψων παυεται.

36. Οι παίδες, εις τα διδασκαλεια φοτώντες, διαγουσι μανθα-

37. Έν ὑσολεισεται μερος της σολιτείας, είτι καγώ τυγχανώ γινωτιών.

CHAP. XLI.

- 1. KAIPOS TOU BONDEN.
- 2. Ου λεγειν δεινος, αλλα σεγαν αδυνατος.
- 3. Βους, και του επιγελαν την παντέλως ατέχου.
- 4. Τι εξηλθετε θεασασθαι.
- 5. EVENO TE VINOV.
- 6. Καιρος υμη του απιείαι, απο του μαχειθαι.
- 7. Εν το ζητων, και φρεντίζειν, και βουλευενθαι, τον πλειστον χρονον διετριδε.
- 8 Τα ίδια χρηματα ανηλώνα, ουδιν αλλο ποιών, η τιμών, ή χαριζεμενος, όταν τυα αγασθώ των σίρατιωτων.
  - 9. Afines Eunpaths, bus her in Toxis rouis : lesus, & rouisar.
  - 10. Εγω προς σε κία, επισκε τομενος ωως εχεις.
  - ΙΙ. Ου πασχειτές ευ, αλλα ρωιτές, κτωμέθα τους φιλους.
- 12. Ταχυ τους τατερας των ηλικιωτων ανηφτητο ό Κυρος, προσιων, και ενόηλος ων ότι νισπαζετο αυτων τους ύιεις.
- Ει μεντοι, ώστες προσθεν δια τους ευ μαχεμενους, ετι και κυτ, αι μαχαι κρινενται, θαρέων αδεν αν σφακεικς.
- 14. Δημοσία το θηραν ετιμέλονται οι Πέρσαν και βασιλέες, ώστερ και εν πολέμω, ηγέμων αυτοις εοβι, και αυτος τε θηρα, και των αλλών επιμέλενται όπως αν θηρώεν.
- 15. Και δια κεχειροτοιηται τα ψηφισματα κατα των πλουσιών,
   ά, μα τοι Κερβερον, ευδεμία μηχαίν το διαφυγείν αυτους.
- 16. Ταχν τα εν τω παξαδεισω θηςια ανηλωκεί, διωκών, και βαλλων, και κατακαινών.
- Αυτα εδιο ή όδος, ή αγουτα προς την ακηθινην παιδειαν, και μακα γε χακεπη προσιδείτ.
- 18. Ταχύς λέγεις μες, προς δε γ' αυτό τω ταχεί, πείθω τις φ επεκαθίζεν επι τοις χείλεσι.
  - 19. Το λιαν φιλειν, του μη φιλειν αιτιον.
  - 20. Δεπαι αι γυναικες έυρισκεπ τεχνας.
- 21. Ο ίσοριας και δ τοιητης α το η εμμετρα λεγειν η αμετρα διαφερουσιν. ειτ γαρ αν τα Ήροδοτου εις μετρα τίθειαι, και cuber

πτον αν ειν ίσθορια τις μετα μετρου, η ανευ μετρου. Αλλα τουτω διαθερει, τω τον μεν τα γινομενα λεγειν, τον δε, δια αν γενοιτο.

22. Μελιτίων πλικιαν διαγνοιπ τις αν, τον τροπον τουτον αι μεν αυτοετ με στικαναι τε εισι, και εοικασιν ελαμω, την χροιαν αι δε πρετθυτέραι τραχειαι και ιδειν και αψασθαι γινονται, ρυσα δε όρωνται δια το γηρας.

13 'Ο τον θανατον φοβουμενος, ητοι ανασθησιαν φοβειται, η αφοθητιν ετεροιαν αλλ' ειτε ουκετι αμοθησιν, ουδε κακου τινος αισθησην ειτε αλλοιοτεραν αμοθησιν κτηση, αλλοιον ζωον εση, και του ζην κ

TOWON

24. Εσειδή πρατίων αυτος εκωλυετο τα πολιτικά, δια το και σερι μείζονα ποχολησθαι, Αρχιαδαν, τον τοις θεοις φιλον, επι του-

το παρεκαλει.

24. Συνελοντι ειπειν, πορρώ μοι δοκουσιν αφεσθηκεναι τα τα δεοντα λογιζετθαι παντες εφεξης, όποσοι την ψυχην σωμα απεφηναντο: τι γαρ ή του πνευματος ήμιν λεπτοτης προ εργου γενοιτ' αν, εις φαντασιας και λογισμους; τι δε των ατομων σχημα τοσαυτην, παρα τα αλλα, εχει δυναμιν και ροωην, ώσθε φρονησιν γενναν, όταν εις ετερου πλασιν εγκαταμιχθη σωματος.

26. Ιδειν ην σφοδρα ερασμιος ὁ Προκλος: και γαρ ου μονον αυτω τα της συμμετριας ευ ειχεν, αλλα γαρ και το ασο της ψυχης επανθουν τω σωματι, ότονει φως ζωτικον, θαυμασιον όσον απεσίπδε,

και ου τανυ φρασαι τω λογω δυνατον.

27. Περι δε των αδηλων, μαντευομενους επεμπεν, ει ποιητεα.

28. Αλλ΄ όγε σος σατηρ δεινοτερος εσίν διδασκειν μεινον η πλειον εχειν.

CHAP. XLII.

1. ΟΥ σθενει νικητεον (ήμιν) γυναικας.

2. Αν μη η προς τω καλώ σωζεσθαι, θανατον ήμην αιτέτευν εστι.

- 3. Τοις λεγουσιν άτασι, και τοις ακουουτιν ύμπ, τα βελτισία και τα ευτοιτί, αυτι των έσστων και των είδω ων ωξοαιζετιον.
- 4. Φεραντέν το σωργονουτί, το προς διέχει (ε), και τα τοις πολλοις δοκουτά περιοκόπων, και μια τον ορθον λογον ηγειιοκά ποιοτοθαι το βιω.
- 5. Ήμιν δε εκενο διατορητείν εν αξχν, ει εδίν ύψους τις η βαθους τεχνή επει τητις όλως οινται διατατητθαί, τους τα τικαυτα αγοντας εις τεχνικα παραγγελματα.
- 6. Φαμι θα διχα βουθετεον επικα τοις πραγχαστα όμεν τοι τε, τας πολεις τοις Ολυνθιοις σωζειε, και τους τουτο ποιεντοίτας όχειτωτας εκπείκτειν και τω, ταν εκείνου χωραί κακως ποιείε, και τριηρεσι και δρατιωταις έτεροις.
- 7. 'Our rur es tor work wer than tomacody the Bounts ourtryour troducour, total taitature, their ye bount, anabour broater evaluation and horoic way tryour.
- 8. Ει τους θεους ίπεως ενγα σοι βαλει, θεραπευτεον (σοι) τως θως επτε ύτο φιλων εθελοις αγαπασθω, της φιλως επεργετητεον εντε ύτο πολεως επιθυμείς τιμασθω, την πολιν ωφελητεον.
- 9. Το δε τεκευταιώ και μεγιέω, έτες κυτώ και την εκτίδα σασαν ύπεφαιρεν, ονας ωδ΄ ήμιν παρακειωτέου.
- 10. Ει τις, μη ων αγαθος ποκητης, δοπειν βεκειτο, τι αν αυτω ποιητεον ειη; αρ' ει τα εξω της τεχνης μιμητεον τες αγαθες συκητας; και τρωτον μω, ότι εκεινοι τακου τε κακα κεκτηνται, β ακεκευθες ποκκες περιαγειται, και το τω ταυτα σοιητεον.

CHAP. XLIII.

- 1. ΟΙ πλεσιοι πολυ αθλιωτερον ύμων τον βιον διεσι.
- 2. Μη τις ήμας γεα έτται γραφην ασεδείας, επί το Ραδαμαν-
- 3. Και εροθήθησαν φοθον μεγαν, και ελεγεν προς αλλολους: Τις αςα εσίν όντος, ότι η θαλαστα και όι ανείμοι υπακυυστιν αυτώ;

4. Τυντευθεν, εδειπνυμεν, ω Πυθαγορα, πολυοψον τι και ποικιλον δειπνον, επι χρυσυ πολλυ και αργυρου και εκπωματα πν χρυσα και διακινοι ώραιοι, και μουσυργοι, και γελωτοποιοι.

5. Συ με πλετεντα, και ήδισθο ονείρω ξυνοντα, και θαυμαστην

ευδαμμονιαν ευδαιμονεντα, επηγειρας.

6. Ο βαλευσαμενος αισχρως, ει οι ή τυχη επισποιτο, ευρημα ευρηκει, ήσσον δε αδεν οι κακος βεβαλευται.

7. Την εν φιλοις δικαιοτατην υποθεσιν εγω υποτιθεμαι ην γας τι εγω φανω κακον πεποιηκως, όμολογω αδικειν ην μεντοι μηθε φαινωμαι κακον πεποιηκως, μηθε Ευληθείς, υπαι συ αυ όμολογησεις μηθεν υπ' εμυ αδικεισθαι;

3. Πολλας μεταβολας μεταβαλυσα ή τραγωδια, επαισαπο επει εσχε την έαυτης φυσιν και το, τε των υποκριτών πληθος, εξένος εις δυο, σεωτος Αισχυλος ηγαγε, και τα τε χορε ηλατθωσε.

9. Προσανείλον δε και τυς παίδας του Κλεανδρυ, παντας τε οσυς ηδισαν εκεινώ φιλυς, διεχρησαντο συροντές τε τα σωματα, και πασαν ύθριν ενυβρισαντές, τέλος, λελωβημένυς εις τυς οχετυς ερβιζαν φεροντές.

1c. Έωρακατε, εν τη Αρισθοφαίας κωμωδία, Σωκρατην τινα εκει σεριφερομένου, φασκοντα τε αεροδατείν, και αλλην πολλην φλυαριαν

φλυαρεντα.

11. Τω πληθει έταιρος ην, και ξυτεφυγε την φυγην ταυτην.

12. Ιδοντες δε τον ασθερα, εχαρησαν χαραν μεγαλην σφοδρα.

CHAP. XLIV.

- 1.. ΟΥΚ ασφαλες ετε σοι λεγείν, ετε εμοι ακεείν τα τοιαυτα.
- 2. Αληθη ταυτ' ηκυσας, ω Μενιππε· και τεθνηκα, ώς δρας, αθανατος ειναι δυνάμενος.
- Νυν ζητειτε με αποκτειναι, ος την ακηθειαν κεκακηκα ύμη, ην ηνισσα παρα τι Θει τιτο Αβρααμ τι εποιησε.
  - 4. Πας το οίκειον εργον αγασα.

- 5. Περι μεν τα κοσμα τι χρη και λεγειν ; έσγε ίδεας, και ασωματα, και ατομας, και κεια, και τοιατον τινα οχλον ενοματων, έσημεραι, παρ' αυτων ηκαον.
- 6. Λεγει αυτοις ο Ινσυς, Αντλυσατε νοιν, και φερετε τω αρχιτρικλινώς και ηνεγκαν. 'Ως δε εγευσατο ο αρχιτρικλινός το ύδωρ οινον γεγευημενον, φωνει τον νομφιον, και λεγει αυτώ, Πας ανθρωτος πρωτον τον καλον οινον τίθητι, και όταν μεθυσθωσι, τοτε τον ελαστώ συ τετηρικάς τον καλον οινον έως αρτι.
- 7. Και είτει αυτώ Ισαακ, ὁ πατης αυτό, Εγγίτοι μω, και φιλησοι με, τεκιοι. Και εγγίσας, εφιλησεί αυτοι, και ωσφιαιόη την οσμιν των Ιματίων αυτό, και ευλογησεί αυτοι.
- 8. Εσίν Ησαυ, ο αδελφος μα, ανης δασυς, εγω δε ανης λειος: μα ποτε ψαλαφητή με ο πατης, και εσομαι εάντιον αυτου, ώς καταφρονων.
  - 9. Καλον εγευσαντο Θευ βημα.
  - 10. Ακεω ταυτα περι σε.
  - 11. Αισθανονται τα παροντα.

CHAP. XLV.

- 1. EN τη δικαγοσυνή αυτε, ή εποίησε, ζησεταγ.
- 2. Το σωμα ύμων καος το εν ύμιν άγιο στευματός εσίν, δυ εχετε από Θεου.
- 3. Επτι τινες, οι ών μεν συ διδως χρηματων, εδε μικρον τυτων ένεκα σε μακκον θαυμασουσι.
- 4. Ου περι το κισμο εζωτω, αλλα πεζι (τοτων) ών δεδωκας μει, έτι σοι είσι.
- 5. Και τον διξάσον με συ, πατες, τη διξη ή ειχου, προ του τον κοσμον ειναι.
- Μπημετεύετε τη κογη το εγω είπει όμιτ, ει εμε τδιωξαν, κας ώμας διωξασι.
  - 7. Ουκ εσίιν ήντινα πωποτ' εκ ηςξεν αρχην.

- 8. Συνηλθος δε και των μαθητών απο Κασαρείας συν ήμιν, αδοντες, σαρ' ο ξενισθομεν, Μνασωνι τινι, Κυσριώ, αρχαμώ μαθητή.
  - 9. Τοις πλεισθοις ειμαρται μηδεποτ', ευ πρατθουσι, φρονειν.

10. Δαηρ εμος εσκε κυνωπιδος.

- τι 'Αι καλλιτίω τραγω ια συντιθενται περι Αλκμαιώνα, και Οιδιπεν, και Ορεσίην, και όσοις αλλοις τυμβεθηκεν η σαθειν δεινα, η ποιησαι.
- 12. Ειναι σας αυτοις φασιν αμφω τω λογω, τον κρειτθον ός τις εσίι, και τον ήτθονα.
- 13. Ερχεται ουν εις πολιν της Σαμαρειας, λεγομένην Συχαρ, πλησίον το χωρίου ου εδωκέν Ιακώθ Ιωσηφ τω ύιω αυτό.
- 14. Ως απεθηταν εις την γην, βλεπωσιν ανθρακιαν κειμενην, και ο μαριον επικειμενον, και αρτον. Δεγει αυτοις ο Ιησους, Ενεγκατε εκ των ο ψαριων ων επιασατε νυν.
- 15. Παση φαντασιά τραχειά μελετα επιλεγείν, ότι φαντασία εσίι, και 8 σαντώς το φαινομένον επείτα έξεταζε, τοις κανοσί τουτοις, όις εχείς.
- Αλλυ τυ η τυτυ γε ένεκα, ειρηνης νυν επιθυμειτε, ότι νόμιζετε ασφακεσίερον δυνασθαι ζην, ειρηνης γινομενης, η πολεμουντες;
- 17. Δαιμοναν, εφην ο Σωκρατης, της μαντευομείης, ά τοις ανθοποις εδωκαν οι Θεοι μαθησι διακρινείν εφη δε δείν, ά μαθοντας σοιείν εδωκαν οι Θεοι, μανθανείν.
- 18. Επεσίελλεν ήμειν αυτον επι το σίρατευμα, όπως περι των φρυριών ων ειληφεσαν βυλευσαιντο.
- 19. Οι μεν ευναχοι και δι θεραποντες αυτα ωρυξαν θηκην τω τεπευτησαντι' ή δε γυνη καθηται χαμαι, κεκοσμηκυια δις ειχε τον ανδρα, την κεφαλην αυτα εχασα επι τοις γονασι.
- 20. Αυτυς γενεσθαι φονεις, και βασιλειφ μιαναι τας δεξιης αιματι, όρατε μη προς το νυν ανοσιον, και ύστεςον ύμιν επικινδυνον η γαρ τι εμαυτφ συνοίδα λυπησαντι ύμας.
- 21. Τι ποτε λεγειό Θεος; εγω γαρ δη, υτε μεγα υτε σμιπρον, ξυνοίδα εμαυτω σοφος ων.
- 22. Περσων μεν πολυ καλλισίος ο εμος πατήρ, Μηδων μεντοι, όσων εωρακα εγω, πολυ όυτος ο εμος σαππος καλλισίος.
- 23. Τοις φιλοσοφοις προειπειν, μη αναπλατίειν καινα ονοματα, μηθε ληρειν περιών ουκ ισασιν.

CHAP. XLVI:

- 1. ΦΙΛΟΣΟΦΩΤΕΡΟΝ απι στουδαιστέχου ποιοπείε Ισβορίας έπ-
- Μαθητιστατε σαντα τα εθιη, βαωτίζειτες αυτικ εις τε ονομα τα σατρος και το ών, και το άγιου στευματος.

3. Λεγώ λέτη σται την δια της ενεματική έρμηνταν, ο και επι των εμματρών, και επι των λογών εχοι την αυτην δυναμίν.

4. Ηλθον εις το ίερον θυσαντές παν το πληθος.

- 5. Or substantingly, we texter, is not explose; O & our O- Subsect was diepuyer;
- 6. Ετα δε αθε την γυναικα χαμαι καθημεική, και τον τεκρον καμειώ, εδακρόσε τε ετί τω πάθα, και είσε, φου ω αγαθή και πίστη ψυχή, οίχη δη απολίπων ήμας.
  - 7. Λογοι εν έκαστοις ήμων, ας εκπιδας ονομαζομεν.
- 8. Ήγε των ακοτυατών πολλα τολλών επίαι χρηματών αξείττω τα μεν γας ταχεώς απολειτεί, τα δε παίτα τον χροίοι σαραμένει σοφία γας μονή, των απηματών, αθανατον.
- 9. Φυσει το βαγδαρεν φιλοχρηματεν, και κινδυνών καταξρονισαντες, η δί επιδρομής και εριδυ το χροιωδές προς τον βιον πορίζονται, η μεγαλών μισδον την ειρινήν αντικαταλλασσοίται.
- 10. Αι πελείς ετι τοις μεγισίοις αδικυμασι ζυμιαν θανατον πεποιηκασιν, ως εκ αν, μενζενος κακου φοξώ, την αδικιαν παυσον-
- Τε, ‡ις, συν τη κακφ μεν, αρισθον ανευ δε τυτυ, κακιστον.
  - 12. Кален, й тын бишетын, праушатын фикаин.
- 13. Τα εδιή περεπατά, ει ματαιότητε την ένου άντων, είτες ασηλλοτριωμένοι της ζωής την Θέν.

CHAP. XLVII.

- 2. Πλην αλλα έν με ελυπει η μετριως ο Θετμοπολις ενοχλων, καιδιδασκων ώς άι δυο αποφασεις, μιαν καπαφασιν αποτελουσι.
- 3. Επι πασης τεχνολογιας, δυοιν απαμτυμένων, αροτέρυ μέν, το διέζαι τι το ύποκειμένον, δευτέρο δε τη ταξεί, τη δυναμεί δε κυριωτέρου, πως αν ήμιν αυτό τυτό, και δί ών τινών μεθόδων κτητον γένοιτο.
  - 4. Και σοταμοι, και γαια, κ οι ύπενεςθε κακοντας Ανθρωσες τιννυσθον.
- 5. Ει τω χειρε, ας ο Θεος επι τω συλλαμβανειν αλληλαν εποιησε, τραποιντο προς το διακωλυειν αλληλω· η ει τω πόδε εμποδίζοιεν αλληλω· εκ αν πολλη αμαθία ειη, και κακοδαμονια;
  - Τω δ' αεκοντε βατην παρα θιν άλος ατρυγετοιο, Μυρμιδονων δ' επι τε κλισιας και νηας ίκεσθην, Τον δ' ευρον παρα τε κλισιη και νηϊ μελαγη.
  - 7. Το δ' αυτω μαρτυροι εσίων, Προς τε θεων μακαρων, προς τε θνητων ανθρωπων.
- 8. Νω δε, τι αχι οικοδομαμέν επαλληλα τα ορη, ώς εχοιμέν απριθεσθέραν την σποπην.
  - ο. Καμετην μοι ίπποι λαον αγειρεση.

CHAP, XLVIII.

1. ΠΑΛΙΝ ήταν σε, ου ήδειν ουτε σοι μειον ον δαναμμοι αδεν. α.

τε ράον επιταχθηνα εδεν.

2. Τινος ένεκα ταυτα κέγω; ίν ειδητε, ότι ουδεν ουτε φυκατ-Τομενοις ήμιν εσίι φοθερον ωτ', αν οκιγωρητε, τοιωτον, όιον αν ύμεις Ευκησθε.

- इ. Oun ar amodome की ar oconor किया.
- 4. Θεωρειτε ότι ακ ωφελειτε «δεν.
- 5. Ουτως εκ εσ] ιν σοφος ουδε έις.
- 6. Динг, азаг, 1272 год, и им аметыр фынкт, был до ис-
  - 7. Оо топос प्रदेश रहा सक्षात्र राज रहात्र राज्य धराव्यक्ता स प्रथम रामिस्या,

έτγε εδ' αυτοι έαυτοις αρεσκονται.

- 8 Moderate, moder angular transfer extended and the present are presented.
  - 9. Од вија потег в вигания Скитали то воро, ти изли с-

бібя, кан чи сфовето, ши в битта ферет анта.

- 10. Охито, й роун, им тита на бола ранциона, тро орвахмин ети тон им накран махива в тантин в ванатор кар ообер ибетоте таконен избинять, или суча етобиритые тысе.
  - 11. 'Οι εχθιστοι σιτές οι το μοθό, φιλοι γενιμέσει ε τι τελευτές,

εξερχονται, η αποθιμοπει εδεις υπ' εδειος.

- 12. Ma so pole so, wate xunetes or the towers, a part to cowates, wate to the Luxue of war total terms, a whe way.
- 13. Αφικαργυρος ο τροπος αραμειού του παρουπικ αυτος γαρ ειρικεν, Ου μιι σε αιω, εδ ευ μιι σε εγκατακιτώ. Ωστε θαρρουττας κέγειν ήμας, Κυριος εμοι βουθες, και ερεξυθησομας τι πειισει μοι αιθρωπος.

14. Ευρασει τα σαβζα των εκείνει πραγματών αυτος ό πολεμος, αν ετιχειρώμεν αν μεντοι καθωμεθα οικοι, ποιδοργαενών ακθοντές, και αγτιωμένων ακλυκώς των κεγειτών, θέε ποτ ουδεν ήμιν ου μπ

עבדודמן דשר לבסדער.

 Φαριν δ΄ αν εγωγε, μείδετι μιπδεμιαν εινας παζάνουν παρα τω ων αφοκειτες.

CHAP, XLIX.

1. ΚΑΛΟΝ και γηρασκοντι το μανθανείν.

- 2. Αιρετωτερον εσθι πολλακις το αποθανείν, τε ζην.
- 3. Καλλιον το μη ζην εσίν, η ζην αθλιως.

4. Τοις νυν και τοις προτερον.

- 5. Ταυτα μοι τε αποθανείν αιτία γεγενηται, αγευπνία και φροντίες.
- 6. Ανθρωποι δυο ανεθησαν εις το ίερον προσευξασθαι ὁ εις $\Phi \alpha$ ρισαιος, χ ὁ ετερος τελωνης.
- 7. Ιδοντες τον ασίερα, χ εκθοντες εις την οικιαν, έυρον το παι-
- 8. Τον τη πρατίων χρονον εις το παρασκευαζεσθαι αναλισκομεν.
- 9. Εξηλθεν ο σπειρων τη σπειρειν και εν τω σπειρειν αυτον, ά μεν επεσε παρα την όδον, και ηλθε τα πετεινα, και κατεφαγεν αυζα.
- 10. Ταυτή χρησαμενός τη γναμή, παντά κατεστραπται και εχει τα μεν, ώς αν έκων τις εχοι πολεμώ, τα δε, συμμάχα και φικά ποιησαμενός.
- 11. Γενοιτ' αν εν πασιν, όις εισομεν, αμετρια σολλη ή μεν προς το σολυτελες εξαγυσα ή δε προς το ίυπαρον συνωθυσα.
- 12. Ο εχων τας εντολας με, ή τηρων αυτας, εκεινος εστιν ό αγαπων με ό δε αγαπων με, αγαπηθησεται ύπο πατρος μου.
- 13. Αποδοτε τα Καισαρος, τω Καισαρι και τα τε Θεου, τω Θ εω.
- 14. Τω αργείν, η σχολαζείν, επεται το απορείν, η τ' αλλοτρία πολυπραγμονείν.
- 15. Το μεν, αιθρωσος, η, λευκον, η προσημαινει το ποτε το δε, βαδιζει, η, βεβαδικε, το μεν τον παροντα χρονον, το δε τον παρεληλυθοτα.
- 16. Καικιλιος, ο των 'Ρωμαιων συγγραφευς, τυτο τιθεται σημείον τυ Έλληνικον είναι κτισμά την 'Ρωμην, το στας' αυτή την πατριον θυσιαν Έλληνικην είναι τω Ήρακλει-

17. Ou tan epinam ander tan, to had the tan and a

מדבע קדשעחה בציסודשי דם דסומידם הקמדופוי בדדו.

18. Ωτ Ιε απι ωρείου ενώνει απι τους ξυποτούς, τα απι 1974 δεικινων έχυτον διος ην, τα δε και διαλεγομένος, γραία.

CHAP, L.

- ΌΣ ου γιασκει την Ερεπίων πολίο τεωιορού εται της μεγαίε: θέας Αρτεμίος, και το Διεπετός αγαλμάτος.
  - 2. סל בדספתדב דדי דיבורי העשר עבילווי מקמלשי, לנקטי בדוציוויוו.
  - 3. Φανεδικου είμι αγαλμά, το Έρμεκρατος το Προκεννοινο.
- 4. These ter Asiagram, orthe auth chan, employer these arter
  - 5. Τη ετισιόη αραιτές τας αγκυζας ετλειμέν.

6. Ο δε Ακεξανδρος εξ Ογχησίου αρας δρομον.

- 7. Αποδικτικών δε τέρος τους Ιταίρους ίδων, έφη, Μεγαν έρω με πον επιταφίον αγωνά εσομένου.
  - 8. Εξ ανερείου και διώθρας το περιεχοντος αιρος υχινοε φαινί.
  - Q. Просто в напоприя абла им скак так такон.
  - To. H: बाराय सवा प्रवानक के Tours रव देशव क्रम बारा प्रारा
- 11. E. T. 25 19 21 TA 21351 TETW 217:242, 22747552572721 22-
  - 12. Mader begiereirtes airier to was und urbital a. tere.
  - 13. Тиқ тиноферық амадық етейние боли.
  - 14. Ερημας αμφελους ωεθ όυτω ραδιως τρυγησειν.
  - 15. Τα προς τον Θεον ανηκοντα.
    - 16. Φασιν η λεγουσιν ανθρωποι.
    - 17. Asperse זין דון דונו דער כוציעטיטי כן מילושידער אמו דפר
      - 18. Εστιν αιθρωπω παιτι δηλον.
      - 19. Εξ άπαλων ονυχων.

10. Επειδ΄ εφατο σωλειν αυτην τον κασηλον αργυρια πολλυ.

21, Τεθριππα μεν άρματα εποινσαν.

22. Αυθις εκ νεης αρχής εω αλληλοισιν εσθασιασαν.

23. Εξεκηκασθαι της πολεως αμτιωμένοι βια, προς το την αρχην τοτε κατεχοντος κατα την Ιτακιαν ήγεμονος.

24. Και δυρα και βοεινν ασπιδα.

- 25. Και επαραντές τον αρτεμονά τη ώνευση αυρά.
- 26. Τυτο εστι, το εργον τυ Θεου, ίνα πιστευσητε εις αυτον όν απεσθεικεν εκεινος.
  - 27. Οι δε την ταχισην προσδραμοντές βαδίσιν.
  - 28. Πεμωτω δε ετει της Αρισθοδημε βασιλειας.
  - 29. Διοκλης εν τη τριτη βιδλώ της Επιδρομης φησι.
  - 30. Διαγείν τον βιον εν ειρηνή.
  - 31. Τη μετα την ευχην νυκτι μετηλλάξεν τον βιον.
- 32. Ου προσεδεξαντο αυτον ες την πολιν, εδ' επι το κοινον βουλευτηριον.
  - 33. Et de wot'es ye miar Bunn Bunevomer.
  - 34. Σκοπειν αξιω κοινή βουλή ή σε και εμε.
  - 35. Ουχ ότι ηδη ελαβον το βραβοιον, η ηδη τετελοιωμαι.
- 36. Μετα τυτο ηνοίζεν Ιωβ το σθομα αυτου, και κατηρασατο την ημεραν γενεθλικ αυτω.
  - 37. Ως ασθενεσθερώ σκευει τω γυναικείω γενει αστονεμοντές τιμην.
- 38. Ασίοζενοι δι γενει μεν προσηκοντες, επι δε της αλλοδαπης γης γεγονοτες.
  - 39. Έως ετι εν γη φιλια εσμεν.
  - 40. Ουχ άπαντες την Ελληνών γλωσσαν συνιασι.
- 41. Γνωσεαι, ει η θεσπεσιή Εσυλή η γνωμή πολίν αν αλαπα-Εεις.
  - 42. Εδοξε τω δημώ. Τισαμενος την γνωμην ειπε.
- 43. Κινεας προς την βυλην των Ρωμαιών εγραψε δί απορή ητών γραμματών.
- 44. Απο της πατριδος, ώπτερ αφ' ίερας γραμμης; ηρχέθο τα σπερματα της ειρηνης απορξιπτειν.
  - 45. Ξενίζοντα τινα δαιμονία εισφερείζεις τας ακοας ήμων.
- 46. Τους κετους και νυκτερινους των σίζατευματών φοβους πανικα δειματα κληίζομεν.
  - 47. Ει δε τις καλει ύμας των απισίων επι δειπνον.

48. Ίνα εκ συλλαν προσωσών το εκ ήμας χαρισμα διδομειον δια πολλών ευχαρισηθη υπερ ήμων.

49. Εκπεφευγας δικην, ω Λαβες.

50. Και παλιν ουσηθεν εις Καπεγναουμ δι ήμεταν, διελθεσαν πινον.

51. Κατα την εμην δοξαν.

52. Παρδαλεην δοραν ωμοισιν εχων.

53. Αλλα μυριαι δραχμαι κατα τον ενιαυτον.

54. Εστι δ΄ εδετοτ΄ οιμαι δυνατου μεγα και νεκινκον φροιημα λαθειν μικρα πραττοντας.

55. Δοξα Θεω εν ύξισθοις οικημασι.

- 56. Επελευτε της δυναμετική πολυμβαν, αποςίο αιτας επυτους σερωτους, επι την γην εξιεναι.
- 57. Πρετει την των βαδικών γνωμην αμετακηπτώς έχει έχω την.
- 58. Αρμενίαν και προσοικά ταυτής εθνή κατεπολεμήσε Δυκουλ-
  - 59. Κατα τα πατρια εθη.

60. Καθ' έκασ ην ημεραν.

61. Εμαθεν, απ' εκεπων ών επαθε, την ύπακοην.

- 62. Ουτω ην ωτευμα άγιον ευχυνομένου ότι ο Ινσους ουδεπα. εδοξασθη.
  - 63. Επώδη καμοι λεγε μεταθεδωκατε εξεσιαν.

64. Πολλα δε μειλιχιεισι επεσσι σροσκυδα.

- 65. Και απο αγοςας εςχομενοι εαν μη βαπτίζωνται, να εσθισυσιν.
  - 66. Поти ети угустая;

67. 'Ο την κιθαραν εχων.

68. Το των εικητορων ημέρον και πζαον εστιν ηθος.

69. Αρετην εκ νεας ασκει ήλικιας.

70. Οψε σαββατων τη επιφωσκουση εις μιαν ήμεραν σαββατων.

71. Ες την υσθεραιαν ήμεραν μαλιστα ήξω.

72. Πολλα μεν εν γη, πολλα δε εφ' ύγρα θαλασση.

- 73. O be kullegenting agti biaquishortog tu niliov, agas tas as-
  - 74. Ουν απο τη βεκτισίου θυμου προς τα κοινα προσερχονται.

75. Αλλος δ' αλλώ ίερα ερεξε θεων αισιγενεταων.

76. Εις το των σεμνων θεων ίερον.

77. Οι τα μαλακα ίματια φορουντες.

- 78. Nov 8 ev nancis wel orner operating to lotter Soner
- 79. Εν τω παροντι καιρω.

80. Εν μεσω καιρω.

- 81. Οταν προβαλωσιν ηδη τα δειδρα καρπον γινωπιετε ότι ηδη εγγυς το θερος εστι.
- 82. Και ειπεν αυτώ ο Πετζος, Αινεα, ιαται σε Ιησους ο Χρισθος, αναστηθι και σθρωσον σεαυτώ κλινην.
  - 83. Λεγει αυτή ο Ιποκς, Τι εμοι και σοι κοινον πραγμα εσίι;

84. Ει μ' όυτος εκ των σων κολπων απαξεται βια.

 Αλεξανδρος ὁ φιλοσοφος εδοξε την επι θανατώ πρισιν κατανεκρισθαι.

86. Την τε ίστπον και τα σκευοφορά κτηνη.

87. Ου γας μιαςαν λιβαδα εις Θηβαιων υθως επτυσεν ο Διονυν 105.

83. Και συνελοντι φαναγ λογω.

- 89. Ευ δε και εν σλαδιή μαχή δεδαημένος αντιφέρεσθα.
- 90. Και σιτου προσθειναι μυριαδα μεδιμνών.
- 91. Εν τη μεν μεριδι, τη δε μεριδι.
- 92. Ισον, εμοι βασικεύε μερος.
- 93. Το εξωθεν τε ποτηριου μερος.
- 94. Ουκ εν καιριώ μερει όξυ παγη βελος.

95. Τα πρωτα μερη εδωκαν αυτω.

- 96. Τα τυφλα του σωματος και αοπλα και αχειρα ταυτα μερη.
  - 97. Τες επί ταδε τε Ταυρε κατδικουντας μερη.
  - 98. Τεχνη δ' αναγκης ασθενεσθερα μακρώ μετρώ.

99. Енти преда то юварего ригос.

- 100. Ουετυρίος την ημισειαν μοιραν της σβρατίας επαγομένος.
- 101. Ου γας μεγεθει μονον των αβετων, αλλα και τω πληθει πολυ λεισομένος ο Λυσιας.
  - 102. Μων εν εμυήθης δητ' εν αυτώ εις τα μεγαλα μυθηρία.
- 103. Ηρωτησεν αυτον, απο της γης επαγαγαγείν ολιγον την νάυν.
  - 104. Βρομίου πολίν εοικαμον εισθαλείν την ναυν.
    - 105. Πη παρεδην τους νομους; τι δ' ερεξα;
    - 106. Προσεχειν τον νουν τοις λαλουμενοις.

- 107. Και μεν συντιμέν την ταυτό μεν εταυτό οι θε ιγωγε.
  - 108. Προϊων και την όδον επι Βαδυκωνος.
  - 109. Ταυτή όδω και ταυτα ελεγετο.
  - 119. Τους κατα την Ασιαν οικους εχοντας.
- Ε.Μ. αυτοις αγγγα, ενία τα τε βαείλενα είαν ακτά πα τα ακλά αρχειά πεποίνται.
  - 112. Килесть в венты ил того удрания жити обто.
- 113. Χαρι όμι ασι τητου ατο Ιοσου Χρισίου, δε εδία δ μαςτυς δ πισίος.
  - 114. Και ών απιτζώτεις υταν τους οςθαλμούς ας τοι αφαίον.
  - בון. בולווידוג בעי דווידיב דע דעף מנדער העקעדולו עיום.
  - 116. Χαμωνος ηδη σαροντος, ανεχωρησαν.
  - 117. Ο πανυ περιβοντος Αλέξανδρος.
  - 118. Πελαγος ύφαλων πετρων γεμον.
- 119. Υτ. Ιστιμου τευτακίς τευσαγαμώτα πληγας σαγα μυαν εκαθου.
  - 120. Τοτε τους ιους αφιησιν εις το Ελληνικών σηρατευμα.
  - 121. Εξ ουριας πτοης πλειν.
  - 122. Τω συ την όμειην αποδιδούς ποινην, επαίνον έξεις.
  - 123. Αρχομένοι μεν εν μικροις σινουσι ποτηριοις.
  - 124. Επι τους δυο σοδας επανισταμένον ορθον.
  - 125. Δεδία το σκυθρωπον αυτου και κατηφες προσωπον.
- 126. Εττ. δε εν του Τεροπολώμους, είσε τη προθατική τολή κολυμβήθρα.
  - 127. Δί ολιγων έηματων εγραφα.
  - 128. Λέγε, αν μακέρεν μεντει έντη, μηθε μετα προειμιών.
  - 129. Σκεπτεον, μη ποτ' ουν κρειτίον η λεγειν.
  - 130. Κούστω ετ αυτον στέρια πασαι αι φυλαι της γης.
  - 131. Αναξαγορας εν τω συγγραμματι περι βασιλειας.
  - 132. Ισασι γας, εφ' εις συμθοκαίοις αυτους Κυαζαγις αγεται.
  - 133. Δους δε αυτώ ίππεας τε και ψιλους σβρατιώτας.
  - 134. ' דב צוה ומן הי דבשה בוא בנה בי דמו אניבלרומו שעודים ונו.
  - 135. Απο της ισης συντελειας κοινας σίρατειας εποιουντο.
  - 136. Αυε τα απογεια σχοινία.
  - 137. Περιδεδεινωντις σινόσια επι γυμιου σωματις.

1 28. Εξ αρχης ηρξα επισης πατρίδος.

139. Ἡι πορών ταχυτιτί εχουσίν, αποδιδέασκευσί.

140. Εσι τη ίππεια τεχιή μεγα εφρονει.

141. Απεθαιες, ει της αξίας ετυγχαιίς τιμωρίας.

142. Θανατωσεσιν εξ ύμων τιδας.

143. Ουκ ετίν ανδρι οιω Σωκρατα ψευδεσθαμ i. e. όιος ό Σωκ.

144. Λαμβανουσιν επι σολλω τοκύ παρ έτερων.

145. Κειτο βαρυστεναχων εν καθαρω τοπω.

146. Οικία εν καλώ της πολεως τοπω οικοδομηθείτα.

147. Πινουσί τοσουτον όσον εσίιν άρπασαι.

148. Εγω δε ηγουμα τον λογον τονδε ασυμφορον τη πολει, προς δε τυτώ και ε δικαιον.

149. Νυν μεν επι ξενιά τραστέζη σε καλουμεν.

150. Πολιας τριχές καραν σθέφεσι.

151. Μη λαμβανετωσαν ουτοι το δικασθικον τριωβολον.

152. Αυτος εφη, παλα τυτο εωιθυμείν, και σπευδείν εκ παντος τροπου.

153. Προσείνω σοι, εις την ύγιειαν Ήρακλεους αρχηγετου.

154. Λελουμένος ωκεάνοιο ύδατι.

15ς. Ως βαθυν εκοιμηθης ύπνον.

156. Δια κενης ύπολη ψεος ανεπλατίομεν ήμιν φοθους.

157. Η όδος, ή προς σωτηριαν φερουσα.

158. Ηςξαντο απο μιας φωνης παραιτεισθαι παντες.

159. Παρ' έκατερα μερη του σοταμου. 160. Τη δεξια χειρι το Θεου ύψωθεις.

161. Τη μεν χειρι ύδως εφορει, τη δε έτεςα το συρ.

162. Ζηνοθεμις αμφοτεράςς χερσι τη μεν της βινος, τη δε του ορθακμου, επεικημμενος.

163. Διπλακα μαρμαρεήν χλαίναν.

164. Ο δημος, εις σωσάν χρειών, ηδη τιθάσσος αυτοις εγεγονει.

165. Το χρημα καλως εχειέαυτο.

166. Του παισε τους πλουσιούς οι σατεςες φυλατίων τα χρηματα παραγουσίν.

167. "Οι Μεσσηνιοι την τικην ε δια μακρου χρονου Λακεδαμο-

168. Μελλω γε και εκτινείν χρηματα ύπερ νεκρων.

169. Κατα τα ενοντα χρηματα δοτε ελεημοσυνην.

170. Εξ ου χροικ.

171. Микрот хротот нау в вешренте ме.

172. Την φημην εκ πολλου χρονου παρειληφαμες. 173. Ει μη ή αρχη δια ταχεων χρονων κατελυθη.

174. Ίκανη εν τεσευτώ χρονώ και άυτη τιμώρια εδίαι αυτοις.

175. Еголи ти ореги хора былаленто тагта.

176. 'Ουτος «Χ וו συγκατατεθειμένος Ικρον τη βαλη αυτών.

177. Την ήτζαν απ ευθειας ψυχης ουκ εφρασεν.

178. Πατερ ήμωρ, δ ων εν τοις ουρανοις.

179. От ст ти ауора метавалломется та шта.

180. Αφ' ης ώρας δι πατερες εκοιμηθησαν.

181. Ποθος παιυ με, ό, τι φωνεις ακουσαμεχει.

182. Τας νυμφας Κινυρης ανεθηκε τοδε δικτυον.

183. Περιασχέι τη Ιλέσκε απαχθησομείου πέρη άλος ατρυ-7 ET \$15.

184. Και απο αγείας ενθειτές, εαν μια βαπτισωνται, τυν εσ-Giovers.

185. Xpew Bounne inaverage us nay of.

186. Βλεπε όωως μη ποιησης.

187. Ει δε και αυτοι βευλωνται.

188. Τα μεν εμελλεν γενησεσθα, τα δ' ηδη παρην.

189. Εκρινέν αποθανείν δείν τον αιδρά.

190. Προς του Διος δερμαι όπως παρεσει μοι.

191. Ζευ-δος μη πζιν επ' κεκιον δυναμ, και επι κνεφας εκ-BUTY.

192. Δωρα τε, ως έκαστοι εδυναντο φεροντες.

193. Διαφερούσι θαυμασθον εστικ έσον.

194. Δευρο ελθε εις γην, ήν αν σοι δείξω.

195. Αλεξανδρος Αρισίοτελει χαιρείν ευχεται. 196. Παρα του παππου το καλοηθες ελαβον.

197. Νυν δ' αυτες λέξω, όσσοι το Πελασγικον Αργος εναγοι.

198. Ει μεν δωσουσι γερας μεγαθυμοι Αχαιοι, παυσομαι.

199. Τι δ' ουκ εγω σε εποιησα, τι δ' ουκ εμε συ εποιησας;

200. Ο δε φησι, αλλα μειζον ετί.

201. Φεβουμα μη τις μοι Δαναων νεμεσησετα.

202. Ει δ' απισίεις, αγέ, τοι κέξαλη καταιευσομαί.

203. סטת מי לבותי מודו דעו פנטי דפושל פאני. -

204. Ερχονται δια πεδιοιο.

205. Πολλων δια μοχθων πλθε χειρας εις εμας.

206. Δια ταυτ' αρα και ενεωρας μοι.

207. Δια τι με πειραζετε;

208. Έψομεθα εις την σην χαριν.

209. Εις την εισιουσαν ήμεραν μενεσα.

210. Δυκον εκ των ωτων κρατω.

211. Ουτος φυτευει Πελόσσα, εκ τουδ' Ατρευς εφυ.

212. Ότε ως Σουνιον ίρον αφικομεθά.

213. Ειτα εν Μαραθωνι μεν ότ' ημεν.

214. Διελωμεν τοινυν αυτην εις δυο μερη.

215. Ίνα βαψη το ακρον το δακτυλου εφ' ύδατος.

216. Ποθεν επι Σικελίαν την δε ναυστολών παρει;

217. Αινείας δε πρώτος ακοντίσεν κατ' Ιδομέννος.

218. Εξιενα, κατα γνωμην εμην, μελλει.

219. Κατα παν βημα αργον, αποδωσουσι περι αυτε λογον.

220. Περι του πραγματος ακηκοεν τι.

221. Ει ωτ δε μοι ωτρι πατρις τε και ύιτος όν κατελειωον.

222. Απεχωρησαν συν τω σίρατω.

223. Υπερ του δε μηδ' εντευθέν διαφευγέν, σκοπους καθισίης.

224. Ουδεις ποτε αν έυροι.

225. Εαν δουλος εκληθης.

226. Πισίος ὁ Θεος, ὁ καλων ήμας, ὸς και ευ ποιησει.

227. Βουλει ίνα τραπωμας δηθ' όδους αλλας τινας;

228. Χαρα εσία εν τω ουρανω, επι ενι αμαρτωλώ μετανουντι, μαλλον η επι εννενηκοντα εννεα δικαμοις.

229. Κατεθή όυτος δεδικαμωμένος εις τον οίκον αυτου, μακλον η εκενος.

230. Βουλομέ εγω λαον σοον εμμενα μαλλον η απολεσθα.

231. Ός α όσως ποικούς παντά κατά τον τυπον τον δειχθέντα 01.

232. Ουτω διαφθαρηνας τας οψεις, ώς αμυδρον βλεπειν.

233. Ως εν ουρανω, όυτω και επι της γης.

234. Των κριτων ει μη τις έτερωσε η εις δικην βλεπει.

235. Ες τε την Πελοποινησον ανδρας πεμπων, επρασσεν όπη οφελεια τις γενησεται.

236. Ιεναι καιτα την επιθανατον φερουσαν έδον.

- 237. Κας συν ολιγοιτ παμπολλους μυριαδας κατηγωνισατο ε με-
  - 238. Αστασασθε τους αδεκρευς εκ των Αρισθοδουλου οικετων.
- 239. Ει τις αλλος εχειν δυναται, εχεις, προς ετος, μελαιμαι την τρίχα.
  - 240 Εκελευσεν αυτους απαχθηναι ετι θανατον.
- 241. Ου μωρον ετίι το δε μη κυνην οικοθεν ειθεν εμε τον κακοδαιμον εχοιτα.
- 242. Ει εγω ίκανος διδασκω ύμας, διους χρη προς αλλικους ειναι, κακω εχει· ει δε μη—
- 243. Πως γαρ τοι δωτουτι γερας μεγαθυμει Αχαια ; αδικον γαρ αιτοις.
- 244. Ου μενεν εχρησατο σταθμώ τη ερημία τη περί την πλατανον αλλα και εξηψεν αυτης κοσμεν πολυτελη.
  - 245. Της Ατιας ή μερις τετραμμετή προς τας ανατολας.
- 246. Λευστετε γαρ τογε παντες, ότι ο μοι ην γερας οιχεται
- 247. Τη φιλοτησία εγω μεστας αρητηρας προσίνω, ίσον είνον ίσω υδατι κεκραμενας.
  - 248. Μενελαε, σοι δε ταδε λεγω, δρασω δε προς τω λεγειν.
- 249. Ει γας εν έοςτασιμεις Διουσου ήμεςας τραγώδους εθεα-
- 250. Δια τι γελας, ω Διογενες : Διογ. Τι γαρ αλλο ποιησαμμι, η γελας, ότε ανεμινόθην έτα εποιοι ή Έλλας ;

CHAP. LI.

1. Αυτών δε δη Λιγυπτιών δι μεν πεζι την οποιζομενήν Αιγυπτον οικουσι, μενιμήν ανθρώπων παντών επασκούντες μαλιστά, λογωπατοι είσι μακρώ ών εγώ εις διαπείραν αφικομήν. Τρόπω δε ζωής τοιώδε δη χρωνταί συζμαίζουσι τρεις ήμερας εφιζής μηνός έκαστου, εμέτοις θηρωμένοι την υγιείαν και κλυσμάσι, νομίζοντες από των πρεφοντών σίτιων πασάς τας νόσους τοις ανθρώποις γίνε-

εθχι. Είσι μει γαρ και αλλας Αιγυπτιοι μετα Λίδυας ύγιηρεστατοι παιτων αυθρωπων, των ώρων (εμοι δοκειν) ένεκα, ότι ου μεταλασσεσιν αι ώρας εν γαρ ταις μεταδολαις τοις αιθρωποις αι νοσοι
μκλιστα γινενται, των τε αλλων παιτων, β δι και των ώρων μαλιστα. Αρτοφαγουτι δ' εκ των ολυρων ποιουντες αρτους, δυς εκεινοι
κυλλιστις στομαζουτιν' οινώ δ' εκ κρίδων πεποιημεν» διαχρωνται ου
γαρ πρισιν είτιν εν τη χωρά αμπελοι ιχθύων δε τες μεν, προς ήλιον
αυμκαντες, ωμες σιτενται, τις δ' εξ αλμις τεταριχευμένους ορνίδων
δε τες τε ορτυίας, και πας νησσας, και τα μικρα των ορνίδων ωμα
σιτενίαι, προταριχευτανίες τα δ' αλλα όσα η ορνίδων η κυρών εδί
σφισιν εχομένα, χωρις η όποσοι σφισιν ίεροι αποδεδεγμένοι είσι, τως
λοιπως οπτως και έφθους σιτενται.

2. Εν δε τας συνουσιας ευδαμοσιν αυτων, εωαν απο δειπνου γενωντας, περιφερει ανηρ νεκρον εν σορω ξυλινον πεποιημενον, μεμιμιμενον εις τα μαλισία, και γραφη και εργο μεγεθος όσον τε παντη πηχυαγον, η διπηχυν δεικιυς δε έκασζω των συμωσστων, λεγει, Εις τουτον όρων, ωινε τε και τερπου εση γαρ αποθανων τοιουτος. Του-

τα μεν πάρα τα συμποσια ποιεσι.

3. Πατριοίς δε χρωμενοί νομοίς, αλλών ουθενα επικτώνται τοις αλλά τε άπαξ ά εττι νομίμα: ή δη κάμ ασμα ενεοθί Λίνος, όσπερ εν τε Φοινική ασιδιμός εστι και εν Κυπρώ, και εν αλλή κατα μεντοί εθνη ονομά εχει συμφερεται δε όυτος ειναι όν δι Ελληνες Λίνον ονομαζοντες άδουσι ώστε πολλά μεν και αλλά αποθαυμάζειν με των περει Αιγυπτον οντών εν δε δη και τον Λίνον όποθεκ ελάβον το ονομά φανονται δε ακι ποτε τουτον αδοντες: εσθι δε Αιγυπτιστί ο Λίνος καλλουμένος Μανερώς. Εφησάν δε αυτον Αιγυπτίοι τι αρώτου βασιλευσάντος Αιγυπτου παιδά μονογένη γενέσθας αποθανοντά δ΄ αυτον ανώρον, θρηνείς τουτοίς υπ' Αιγυπτίων τιμηθηνάς και ώδην τε ταυτήν πρώτην και μονήν σφίσι γενέσθαι.

4. Συμφερονται δε και τοδ΄ αλλο Λιγυστιοι Έλληνων μονοις Λακεδαιμονιοις, οί νεωτεροι αυτών τοις πρεσθυτεροις συττυγχανοντες, εικουσι της όδου, και εκτραπονται και επιουσι, εξ έδρας ύπαυιστανται τοδε μεντοι αλλοις Έλληνων ουδεσι συμφερονται. Αντι το προσαγορευείν αλληλους εν ταις όδοις, προσαμόνουσι, καθιεντες

μεχρι τε γονατος την χειρα.

5. Ενδεδυκασι δε χιτωνας λινεους, περι τα σκελη θυσανωτους, όυς καλουσι καλασιρις· επι τουτοις δε ειρικα ειμάτα λευκα «παναδληδον φορουσι· ου μεν τοι εις γε τα Ιερα εισφερεται ειρικα, ουδε αυτων ίερος λογος λεγομένος.

6. Και τας αλλα Διγοττικ εσία εξευραμε α μην τε και έμερα εκασία θεων δοτικες εστι και ή εκασίας κιμερα γενειμικε, δις εγκυρατει, και όπως τελευτατει, και Ιτικε τις εσται και τις τις
των Ελληνών δι εν πεικσει γενειμικει εχί σαι το τερατα τι πλεικ
σριση ανευραται η τοις αλλοις άπωσην αιθρωπεικ. Γενει εντο γαρ
τερατος, φυλαστουσι γραφειμικοι το απόδαγου και η τοτε εστικ
παιατλησιος τις προσται, κατα παυτο τοιω ευτοι απόδητος σάδαι.

7. Μαιτικό δη αυτοκ και διαμεται αυθματών μεν ουθεί τροικειται ή τεχνη, των δε δεων ενιοκ. Και γαρ Ήζακλους μαντειον αυτοθι έττι, και Ατολλωνος, και Αυτοκ, και Αρτειών, και Αρεκ. και Διος και όγε μακλιστά εν τίμο αγουται παιτών των μαιτιών. Αντους εν Βουτοι πολικοτών α μειτοι αίγε μαντειαι σείτιν κατά

ταυτο έστασιν, αλλα διαφοροι εισι.

8. H de intern natu tule ories de astai min: 100000 ina los interes tutta d'interes total nes tras. El mes tas, edentes il le, negation il le, edentes il le, edentes il le,

κατα νηδιν δι δε, των αφανών νοτών.

10. Πρι δ΄ αφικεθαμετι τον Ισ΄ εν, τρωτευς άιρα Γετας τες αθανατίζοτας. Οι μεν γαρ όπ τεν Σακου νοσον εχωτες Θγακες, καν τεν Ατοκκωνιας τε καμ Μεσαμθρίας ποκεας ακαμετις, καν εμετει δε Κυρμιακας, και Μυήπου αμαχνιτισφας αυτους σταμείοσα. Δαρακο. Οι δε Γετα, προς αγγαμετονον τρατομετει, αυτικά εθο

naturat, Ogakur ortes art perstator na encuertator.

11. Αθανατίζουτι δε τοιδε τον τροτον ουτ' απόδητακε αυτοκρ τομίζουτη, ικιμ τε τον απολλυμενον παζα Ζαμονίζη ομμενα δι δο αυτων τον αυτον τομτίζουτι Γιδελείζη. Δια πεντεπερίδος δε τον σαλύ λαχειτα αει σφων αυτών αποπέμπουσιν αγγελον σαρα τον Ζαμολέιν, εντελλούενοι ών αν έκαττοτε δεώνται. Πεμπυσί δε ώδε δι μεν αυτών ταχθεντες, ακοντία τρια εχουσιν αλλοί δε διαλαΕοντες τυ αποπεμπομείου παρα τον Ζαμολέιν τας χειρας ή τους ποδας, ανακικη αντες αυτον μετεώρον, μιπτουσίν εις τας λογχας. Ην μεν διι αποθαίν, αναπαρεις, τοις δε ίλεως δ θεος δοκεί είναι πν δε μιι αποθαίν, αγτίωνται αυτον τον αγγελον, φαμενοί αυτον αίδρα κακον είναι. Αιτιαπαμενοί δε τυτον, αλλον αποπεμπουσίν εντελλονται δ' ετί ζωντί. Ευτοί δι αυτοί Θρακες και ωρος βροντήν τε και απτρεπιν τοξευοντες ανω προς τον ουρανον, απειλουσί τω θεω ουδενα αλλον θεον νομίζοντες είναι ει μιι τον σφετερον.

12. 'Ωςδ' εγω πυνθανομας των τον Έλλησποντον οικουντων Έλληνων και Ποντον, τον Ζαμολξιν τετον οντα ανθρωσον, δουλευσαι εν Σαμω. δουλευσα δε Πυθαγορά τω Μνησαρχου. εντευθεν δ' αυτον γενομένον ελευθέρον, χρηματά κτησασθώ συχνά κτησαμένον δε, ασελθων ως την έαυτου άτε δε κακοδιών το οντών των Θρακών κα ύπαφρονεσθερών, τον Ζαμολζιν τουτον επισθαμένον διαιτήν τε Ιαδα και ηθη βαθυτερα η κατα Θρακας (δια Ελλησι τε δμιλησαντα και Ελληνών ου τω ασθενεσίατω σοφισίη Πυθαγορα) κατασκευασασθαι ανδρωνα, εις όν πανδοκευοντα των ασίων τους πρωτους, και ευωχουντα, αναδιδασκοιν ώς ουτε αυτος, ουτε δι συμποται αυτεί, ουτε δι εκ τετων αει γινομενοι αποθενουνται, αλλ' ήξουσιν εις χωρον τουτον ίνα αει περιοντες έξουσι τα παντα αγαθα εν ώ δε εποιει τον καταλεχθεντα, και ελέγε ταυτα, εν τουτω καταγείον οικημα επειειτο ώς δε δι σταντελως ειχε το εικημα, εκ μεν των Θρεικών ηφανισθη καταδας δε κατω εις το καταγαίον οικημα, εδιαμτατο επ' ετη τρια. δι δε αυτον εποθουν τε και επενθουν ώς τεθνηκοτα. τεταρτώ δε ετει εφανη τοις Θράξι, και όυτω πιθανα σφισιν εγενετο ά ελεγε ό Ζαμολέις. Ταυτα φασι αυτον ποιησαι.

13, Εχω δε περι μεν τυτή και τυ καταγαιο οικηματος υτ απιστω, ουτ ουν πισθευω τι λιαν δοκεω δε πολλοις ετεσι προτεροκ τον Ζαμολξιν τυτον γενεσθαι Πυθαγορου. ειτε δε εγενετο τις Ζαμολξις ανθρωπος, ειτ εσθι δαιμων τις Γεταις όυτος επιχωριος, χαιρετω όυτοι μεν δη τροπω τοιουτω χρωμενοι, ώς εχειρωθησαν ύπο Δαρειου και Περσων, ειποντο τω αλλω σθρατω.

Herodotus.

14. Ή πενια, Διοφαντε, μονη τας τεχνας εγειρει-Αυτη τε μοχθου διδασκαλος, ουδε γαρ ευδειν Ανδρασιν εργαταις κακαι παρεχουσι μεριμναι. Kar origor juxtos tis emifación tor útror, Αιρνίδιον θορυβουσιν εφισταμένας μελεδωνώς. Ιχθυος αγρευτηρες όμως δυο εκειντο γεροντες, Στρωσαμενοι βρυον άυον ύπο πλεκταις καλυθαις, Κεκλιμένοι τοιχω τω φυνλικώ εγγυδι δ΄ αυτοίν Εκειτο τα ταιν χειροιν αθλινυατα, δι καλαθισκοι, Οι καλαμοι, τα αγκισίρα, τα φυκισέντα τε λήδα, Ορμια, κυρτοι, και εκ σχοινων λαθυρινθοι, Μυγιστοι, καιας τε, γεραι δ' ετ' εγισματι τεμβος. Ενείδεν της κεφαλής φορμός βράχος, ίματα, πίλοι. Όυτος τοις άλιευσιν ο πας στονος, ουτος ο πλυτος. Ουδεις δ' κ χυτραν ειχ', ε κυνα ω αντα περισσα, Παντ' εδοκει εκεινης αγρας πενια σφισιν έταιρα. Ουδεις δ' εν μεσω γειτων, σαντη δε παρ' αυτην Θι. βομενήν καλυθεί τριφέρως σηςσείνηχε βαλάστα. Ουσω τον μετωτατον δρομον ηνυεν άρμα σεληνης, Τες δ' άλιεις ηγειρε φιλος πονος εκ Βλεφαρών δε Υπνον απωσαμενοι σφετεραις φρεσιν ηρεθον ωδην. Α. Ψευδονται φιλε παντες όσοι τας νυκτας εφνσαν Te begeog umber, ète ta fuata uanga peges Zeus. Ηθη μυρί εσειδον ονειρατα, και ουθεπω ηως Μη εχηθομης; τι το χρημα; χρονον δ' αι νεκτες εχεσι. Β. Ασφαλιων, μεμφη το καλον θερος ε γαρ : καιρος Αυτοματως παρεθή τον ον δρομον αλλά τον ύπνον Η φροντις κοπτυσα, μακραν την νυκτα ποιεισοι. Α. Αξ' εμαθες κεινείν ποτ' είνπιια; χρησία γαρ είδει: Ου σε θέλω τη εμου φαντασματος ειναι αμοιρον. 'Ως και την αγραν, τα ονειρατα παντα μερίζειν. Ου γας νικαση κατα, τον νουν έυτος αρισθος Εσίν ονειερκριτης, ο δίδασκαλος εσίι παρ ώ νους. Αλλως και σχολη εστι τι γαρ σοιεν αν εχοι τις Κειμένες εν φυλλοις προς πυματι, μήδε καθευδων Ασμένος εν βαμνω; το δε λυχνίον εν ωρυτανειώ. Фать кар пе пура. тей вуси. В. Леув що тоте векто

ΟΔιν, παντα σω δε λεγων μηνυσον έται ρω. Α. Δειλινον ως κατεδαρθον εν εναλιοίς πονοίς, Ουκ ην μην πολυσιτος (επειδειπνουντές εν ώρα, Ει μεμνησώ, της γαστρος εφειδυμεθ' ι είδον εμαμτον Εν πετρα μεμαστα καθεζομενος δ' εδοκευον Ιχθυας, εκ καλαμών δε πλανον κατεσειον εδωδην. Και τις των τραφερων ωρέζατο και γαρ εν υπνοις Πατα κυων αρτες μαντευεται ιχθυα και εγω. Και ο μεν τω αγκισίρω προσεφυετο, και ερδεεν άιμα: Τον καλαμον δ' ύπο τε κινηματος αγκυλον ειχον. Τω χειρε τεινομένος, περι κνωδαλον έυρον αγωνα, Πως μεν έλω μεγαν ιχθυν αφαυροτεροις σιδηροις. Ειθ' υπομιμνησκων τε τραυματος, αρ' εμε νυξεις; Και νυξη χαλεπως και ε φευγοντος ετεινά. Ηνυσα ιδων τον αεθλον ανειλκυσα χρυσεν ιχθυν Παντα τω χρυσω πεπυκασμένον ειχε δε δειμα Μη τι Ποσειδωνι πελοι πεφιλημένος ιχθυς, Η ταχα της γλαυκης κειμηλιον Αμφιτρίτης. Ηρεμα δ' αυτον εγω εκ τε αγκισίρου απελυσα, Μη ποτε τη στροματος τ' αγκιτίρια χρυσον εχοιεν. Και τον μεν σεισθηροι κατηγον επ' ηπειρου. Ωμοσα δ' ουκετι λοιπον ήσερ σελαγους ποδα θεινας, Αλλα μενείν επι γης, και τε χρυσου βασιλευείν. Ταυτα με και εξηγειρε. Συ δ' ω ξενε λοιπον εροιδε Την γνωμην όρκον γαρ εγω όν εσωμοσα ταρδω. Β. Και συ γε μη τρεσης εκ ωμοσας ουδε γαρ ιχθυν Xpuour eides n'éupes ion de feudeoir ofeis. Ει δ' ύπαρ, η κιωσσων συ τα χωρια ταυτα ματευσεις, Ελπις των υπνων ζητει τον σαρκινον ιχθυν. Μη συ θανης λιμώ, καιτοι χρυσοις ονειροις. 1 5. Ουδεν προς τον ερωτα επεφυκει φαρμακον αλλο, Νικια, ουτ εγχριστον, εμοι δοκει, ουτ επιπαστον, Η αι Πιεριδες πουφον δε τι τουτο και ήδυ

15. Ουδεν προς τον ερωτα επερυκει φαρμακον ακλο, Νικια, ουτ εγχριστον, εμοι δοκει, ουτ επιπαστον, Η αι Πιεριδες· κουφον δε τι τουτο και πδυ Γινετ επ' ανθρωποις· ευρειν δ' κ βαδιον εσίι. Γινωπιειν δ' οιμαι σε κακως, ιατρον οντα, Και ταις εννεα δη περικημενον εξοχα μουσαις. Ουτω γουν βασία διηγεν & Κυκκωψ & παρ' ημιν,

Ο αρχαιος Πολυξημος, ότ' κρατο της Γαλατειας, Αρτι γενειαζων περι το σίομα τες κροταφούς τε Ηρατο δ' ετι βοδοις, ε μηλοις, ευδε κικινγοις, Αλλ' ολοαίς μανιαίς. ήγειτο δε παντα παρεργα. Πολλακις αι οίες προς τ' αυλιον αυταγ απηλθον-Χλωρας εκ βοτανης όδε την Γαλατειαν αδων, Αυτοθι επ' πίονος κατετηκετο φυκισεσσης Εξ ημε, εχθισίον εχων υποκαρδίον ελκος. Kutpisos en uegants, è il nitati etnis Beneures. Αλλα το φαζμακον έυρε καθεζομένος δ' εωι σετρας Υψηλης, εις ποιτεν όρων, ηδε τοιαυτα. Ω λευκή Γαλατοία, τι τον φιλουντ αποβαλλή; Λευκοτερα πηκτης προσιδείν, απαλωτέρα δ' αρνος, Μοσχου γαυροτερα, φιαρωτερα ομφακος ωμης. Φοιτας δ' αυθ' ουτως ότε γχυχυς υπνος εχη με, Οιχη δ' ευθυς ιουσα ότε γλυκυς ύπνος ανη με. Φευγεις δ' ώσπερ οίς πολιον λυκον αθρησασα. Ηρασθην μεν εγωγε πορης σου, ήνικα σρωτον Ηλθες εμη συν μητρι, θελουσ' ύακινθινα φυλλα Εξ ορας δρεψασθαι εγω δ' όδον ηγεμονευον. Παυσασθαι δ' εισιδων σε και υσίερον ουδετι πω νυν Εξ εκειτε δυναμαι, σοι δ' ε μελει ε μα Δι' ουδεν. Γινωσκω χαριεσσα κοξη τινος ου ένεκα φευγεις Ου ένεκα λατια μοι οφρυς επι παντι μετωπω Εξ ωτος τεταται προς το έτερον ως, μια μακρα. Εις δ' οφθαλμος επεσθι πλατεια δε βις επι χειλει. Αλλ' ο αυτος τοιουτος ων, βοτα χιλια βοσκω, Και εκ τυτων το κρατισίον αμελγομένον γαλα πινώ. Τυρος δ' & λειπει με, ετ' εν θερει, ουτ' εν οπωρα, Ου χειμώνος ακρώ ταρτοι δ' έπεραχθεις αει. Συρίζειν δ΄ ώς ουτις επισταμαι ώδε Κυκλωπων, Σοι, το φιλον γλυκυ μηλον, αμα και εμαυτον αδων, Πολλακις νυκτος αωρι τρεφω δε σοι ένδεκα νεβρους, Πασας μανιοφορους, και σκυμίνους τεσσαρας αρκτων. Αλλ' αφικου συ προς εμε, και έξοις ου δεν ελασσον. Την γλαυκην δε θαλασσαν εα προς χερσον ορεχθειν. Ήδιον εν τω αντρω τσαρ εμοι την νυκτα διαξεις.

10

20

30

Εισι δαφναι εκει, εισι βαδιναι κυσταρισσοι. Εστι μελας κισσος, εστ' αμπελος ή γλυκυκαρπος. Εστι ψυχρον ύδωρ, ό μοι ή πολυδενδρεος Αιτνη Λευκης εκ χιονος, ποτον αμβροσιον, προϊησι-Τις αν τωνδε θαλασσαν εχειν η κυμαθ' έλοιτο; Ει δε σοι αυτος εγω δοκω λασιωτερος ειναι. Εισι δρυος ξυλα μοι, και ύπο σποδώ ακαματον πυρ. Καιομένος δύωο σου και την ψυχην ανεχοιμην, Και τον ένα οφθαλμον, δυ μοι γλυκερωτερον ουδεν. Ω μοι ότι ουκ ετεκεν με ή μητηρ βραγχια εχοντα, Ως κατεδυν προς σοι, και την χειρα σου εφιλησα, Ει μη το σίομα θελης εφερον δε σοι η κρινα λευκα, Η μηκωνα άσαλην, ερυθρα πλαταγωνία εχουσαν. Αλλα τα μεν θερεος, τα δε γινεται εν χοιμωνι "Ωστε εκ αν σοι ταυτα φερειν άμα παντα εδυνασθην. Νυν μεν ω ποριον, νυν αυτοθί νειν γε μαθεμαι, Ει μεν τις συν νηϊ πλεων ξενος ωδ' αφικηται, 'Ως αν ιδω τι ποθ' ήδυ κατοικειν τον βυθον ύμιν. Εξελθοις Γαλατεια, και εξελθουσα λαθοιο, 'Ωσπερ εγω νυν ώδε καθημενος, οικαδ' απελθειν. Ποιμαινείν δ' εθελοίς συν εμοι άμα, και γαλα αμελγείν, Και τυρον πηξαι, ταμισον δξιμειαν ενεισα. Η μητηρ αδικει με μονη, και μεμφομαι αυτη. Ουδεν πη ποθ' όλως προς σοι φιλον ειπεν ύπερ με, Και ταυθ', ήμαρ εφ' ήμαρ όρωσα με λεωτον οντα. Φησω την κεφαλην και τυς τοδας αμφοτερους μυ Σφυζειν, ώς ανιασθη, επει και εγω ανιωμαι. Ω Κυκλωψ, Κυκλωψ, ωη τας φρενας εκπεποτησαι; Ει μεν ελθων ταλαρους τε πλεκοις, και θαλλον αμησας Τοις αργασι φεροις, ταχα αν πολυ μαλλον εχοις νουν. Την παρουσαν αμέλγε τι τον φευγοντα διωκεις; Ευρησεις Γαλάτειαν ισως και καλλιονα αλλην.

60

70

16. Φαινεται μοι εκεινος ισες θεοις
 Ειναι δ ακηρ, όσλις εναντιος σοι
 Ίζανει και πλησιον ήδυ φωνε
 -σης ύπακωει.

Kai yexas S' imegoer. ò moi emnr

Καρδιαν εν στηθεσιν επτοήσεν.
* Ως γαρ είδω σε, βραχεως με φωτης
Ουδεν εθ' incr

Αλλα κατα μεν γλωσό της, αν δε λεπτον Αυτικα Χροω πυρ ύποδεδρομακεν Ομμασι δ΄ εδεν δρωμαι, βομβεσ΄

er 8' axoai moi,

Κατα δε ίδρως ψυχρος χειται, τρεμιος δε Πασαν αγει, χλωροτερα δε ποας Ειμι τεθναναι δ' ολιγου επιδεουσα

Φαινομαι απνες.

17. Δαιμονίε, φθισεισε το σον μενος ουδ' ελεεις Παίδα τε νητοίον, και εμε πμορον, ή ταχα χηζα Σε εσομαι ταχα γαρ σε κατακτανεσιν Αχαιοι, Παντες εφορμηθεντες εμος δ' αν κερδιον ειη Σε αραμαρτεση χθονα δυναι ου γαρ ετ αλλη Εσται θαλπωρη, επει αν συγε ποτμον επισπης, Αλλ' αχεα εδε μοι εστι πατης και ποτεια μητης, Ητοι γαρ πατερα εμον απέκτανε διος Αχιλλέυς, Εξεπερσεν δε πολιν Κιλικών ευ ναιετώσαν, Θηθην ύψισυλον κατεκτανεν δ' Ηετιωνα Ουδ΄ αυτοι εξεναρίζε εσεβασατο γαρ τογε θυμω. Αλλ' αρ' αυτον κατακής συν εντεσι δαιδαλεοις, Ηδ' επι σημα εχει περι δε πτελεας εφυτευταν Νυμφαι Ορεσ,ιαδες, κυραι Διος αιγιοχυ. Οι δε μοιέπτα κασιγνητοι ησαν εν μεγαροις, Οι μεν παντες μια ιον ήμερα άδε ειτω. Παντας γας κατατεφονε ποδαρκής διες Αχιλλευς, Βουσιν επ' ειλιποσι και αργενναις οίσι, Μητερα δ' ή εβασιλεύεν Υποπλακω ύληεσση Την επει αρα δευρο ηγε άμ' αλλοις κτεασι, Αψ όγε την απελυσε, λαθων απερεισια αποινα: Πατρος δ' εν μεγαροις, εδαλέν Αρτέμις ιοχεαίρα. Εκτορ αλλά συ μοι εις πάτης και ποτνία μητής, Ηθε κατιγιητος, συ δε μοι θαλέρος παρακειτης. Αλλ' αγε τυν ελεει, και αυτοθι μενε επι πυργώ, 21 παιδα ορφανικον θεικς, χυραν τε γυναικώ

ID

IO

30

- 18. Αλλ΄ αναχωρησας προσθεν ίπποιν και οχεσιν εστη.

  Το δ΄ αγλαμα πεωσιθως.
  Εκλυεν εξ Ερεθες, αμειλιχον ητορ εχουσα.
  Δαρδανιδης Πριαμος, θεοις μηστωρ αταλαντος.
  Ευχεσθαι εμε νικησαι κρατερα βια.

  Τω δε οι οσσε, δακρυων επλησθησαν.

  Τον τ΄ εξ ευνης θοροντα, θηρητηρ ετυχησε βαλων.

  Εκ θεων πολεμίζει.

  Κατ΄ Ιλιου κλυτα τειχη.
  Δεδεγμενος όποτε ναων αφορμηθειησαν Αχαιοι.
- Αλλον οϊστον απο νευρης ιαλλεν.
  19. 'Ουτοσι, οισθα, ηγαγον, μελιττα, ειεν, ειδως, εψηλα, βασιλεως, εληλυθα, οψει, τυψειε, νυνι, ηδυναμην, ειληφα, εωρακα, ολαλως.
- 20. Ότω, λαγω, ειμαρται, οφεως, πλεων, τημερον, θαρρεν, τωτονι, αγηγερια, τυψαντων, φιλοιην, ξυν, θαλαττα, πλουτοιή.
- 21. Εουσα, εδοκεε, εμεωύτου, μυσεων, λογοισι, τυπεομεν, τυπτεαι, θανατοιο, πεφιλεαται, θεμεν, στρατινν, μιν, τουτεων, σφεας, ίρος, εινεκα, σφι.

22. Σεθεν, αδελφεος, αεθλος, θωϋμα, ωϋτος, βνίδιος, αληθηϊην,

βασιληος, κως, ετυπτεατο, τυωθοιατο, τετυφαται.

- 23. Φαμα, συρισδείν, τηνος, ηνθον, εμμεναί, φαντί, είκατι, μεγαθος, ωρανος, τυπτεμεναί, άδυ, ποτί, τυ, λαψη, κρης, ποίμαν, τεον.
- 24. Νυμφαν, καθίξας, εγων, επεεσσι, γελευσα, μοχθίζοντι, άθας, μωσαι, αοιθα, γελωντι, κοτε, πρατιστος, πα, ευντα, τεθνακαμες, βασευμαι, μευ, σελανα.

CHAP. LII.

Ι. ΜΝΗΣΑΙ πατρος σειο, θεοις επιεικελ' Αχιλλου, Τηλικε, ώσωερ εγων, ολοφ επι γηραος ουδω. Και μεν ων κεινον ωεριναιεται αμφις εσιτες Τειρουσ' ουδε τις εσίν, αρνν και λοιγον αμυναι ANN HTOE KENOG YE, GEBEN GWONTOG CHOUWY, Χαιρει τ' εν θυμω, επι τ' ελπεται ήματα παντα Οψεσθαι φιλον ύιον, απο Τροιηθεν ιοντα. Αυταρ εγω παναποτμος, επει τεκον ύιας αρισίους Τροιη εν ευρειή, των δ' ετινα φημι λελειφθαι. Πεντηχοντα μοι ησαν ότ' ηχυθον ύιες Αχαιων. Εντεακαιδέκα μεν μοι της εκ νηδυος ησαν, Τους δ' αλλους μοι ετικτον ενι μεγαροισι γυναικες. Των μεν πελλων θουρος Αρης ύπο γουνατ' ελυσεν 'Ος δε μοι οιος επν, ειρυτο δε ασίν και αυτους, Τον συ πρωην κλεινας, αμυνομένον περι πατρης, Επτορα τε τυν έινεχ ίκανω νηας Αχαιων, Λυσομένος παρα σειο, φερω δ' απερεισί αποινα. Αλλ' αίδειο θευς, Αχίλευ, αυτον τ' ελεησον, Μνησαμενος σου πατρος εγω δ' ελεεινοτερος περ, Ετλην δ' εί επω τις επιχθονιος βροτος αλλος, Ανδρος παιδοφονοιο ποτι στομα χειρ' ορεγεσθαι. Hom.

2. Τον κλεωταν ποτ' Ερωτα κακα κεντασε μελισσα, Κηριον εκ σιμόλων συλευμετεν ακρα δε χειρων Δακτυλα παιδ' ύπενυζεν ο δ' αλγεε, και χερ' εφυσση. Και ταν γαν εσιαταζε, και αλατο τοδ Αφροδίτα Δείζεν ταν οδυναν, και μεμφετο ότηιγε τυτθον Θηριον εντι μελισσα, και άλικα τραυματα ποιει. Κά ματηρ γελασασα, τυ δ' ευκ ισος εσοι μελισσαις; Κώ τυτθος μεν εκς, τα δε τραυματα άλικα ποιεις; Theocr.

 Επ δε τω αίζαντε, πυλαων προσθε μαχεσθην, Αγγοτεροισι συεσσιν ερικοτε, τω τ' εν ορεσσιν Ακόρων κδε κυνων δεχαται κολοσυρτον ιεντα, 10

Δοχμω τ' αίστοντε σεςι σφισιν αγνυτον ύλην,
Πρυμην εκταμνοντες, ύται δε τε κομωτος οδοντών
Γιγνεται, εισοκε τις τε βαλων εκ θυμον εληται
Ως των κομπει χαλλος επι δηθεσφι φαεινος,
Αντην βαλλομενων μαλα γας κρατερως εμαχοντο.
Λαοισιν καθυπερθε σεποιθοτες ηδε βιηφιν.
Όι δ' αρα χερμαδιοισιν ευδμητων απο πυργων
Βαλλον, αμυνομενοι σφων τ' αυτων και κλισιαων,
Νηων τ' ωκυπορων νιφαδες δ' ως πιστον εραζε;
Ας τ' ανεμος ζαης, νεφεα σκισεντα δονησας,
Ταρφειας κατεχευεν επι χθονι πουλυβοτειρη.
Ώς των εκ χειρων βελέ ερξεον, ημεν Αχαιων,
Ηδε και εκ Τρωων κορυθες δ' αμφ' αυον αϋτευν,
Βαλλομεναι μυλακεσσι, και ασπιδες ομφαλοεσσαι.

Hom.

4. 'Οι αυτώ κακα τευχει ανηρ αλλώ κακα τευχών Η δε κακη βουλη τω βουλευσαντι κακιστη. Παντα ίδων Διος οφθαλμος και παντα νοησας, Και νυ ταδ' αικ' εθεκησ' επιδερκεται. ουδε ε κηθει Οιην δε και την δε δικην πολις εντος εεργει. Νυν δε εγω μητ' αυτος εν ανθρωποισι δικαιος Ειην, μητ εμος ύιος επει κακον ανδρα δικαιον Εμμέναι, ει μειζω γε δικην αδικωτερος έξει. Αλλα ταγ' ουπω εολωα τελείν Δια τερπικερραυρον. Ω Περση συ δε ταυτα μετα φρεσι βαλλεο σησι, Και νυ δικης επακεε, βιης δ' επιληθεο παμπαν. Τον δε γαρ ανθρωποισι νομον διεταξε Κρονιών,, Ιχθυσι μεν και θηρσι και οιωνοις πετεεινοις , Εσθειν αλληλες, επει ε δίκη εσζιν ετ αυτοίς. Ανθρωποισι δ' εδωκε δικην, ή πολλον αριστη Γινεται ει γαρ τις κ' εθεκή τα δικαί αγορευειν Γινωσκων, τω μεν τ' ολθον διδοι ευρυοπα Ζευς. Ος δε κε μαρτυρικοιν έκων επιορκον ομοσσας Ψευσεται, εν δε δικην βλεψας, νηκεστον αασθη. Τε δε τ' αμαυροτερη γενεη μετοπισθε λελειπται. Ανδρος δ' ευθραου γενεη μετοπισθεν αμείνων Σοι δ' εγω εσθλα νοεων ερεω, μεγα νηπιε Περση, Της μεντοι κακοτητα και ιλαδον εστιν έλεσθαι

ĮÓ.

-20

Ρηίδιως ελιγη γεν όδος, μαλα δ' εγγυθι ναιει. The S' aperies isporte bear Tromapoider Edinar, Αθανατοι, μακρος δε και ορθίος οιμος επ' αυτην, Και τρηχυς το πρωτον ετην δ' εις ακρον ίκηαι, Ρηίδιη δηπειτα πελει, χαλεπη περ ειυσα.

Όυτος μεν παναρισίες, ός άυτω παντα νουσει, Φρασσαμείος τα κ' επείτα και ες πέλος ησιι αμένω. Εσθλος δ' αυ κακεινος, ος ευ ειποντι πιθηταμ. 'Οσθε κε μηθ' άυτω τουν, μητ' αλλω ακουων

Εν θυμω βακκηται, έδ' αυτ αχηνίος ανης. Hesiod.

5. ΜΕ. Αγκεά και ποταμοί, θείον γείος, αι τι Μενάλκα: Πη ποχ δ συρικτας προσφιλές ασε μέλος, Βοσκοιτ εκ ψυχας τας αμπδας. πν δε ποκ ενθη

Δαφνις εχων δαμαλας, μηδεν ελασσον εχοι.

ΔΑ. Κραναμιαμ βοταναμ, γλυκέρον φυζον, αμπερ όμειον Μυσισδοι Δαφνις ταισιν αηδονισι.

Τουτο το βουκολιον σιανετε κην τι Μεναλκας Τηδ' αγαγοι, χαιρων αφθονα παντα νεμοι.

ΜΕ. Παίζε επρ. παντα δε νομοι, παντα δε γαλακτος

Ουθατα ωληθεσιν, και τα νεα τρεφεται,

Ειθά καλα τας ετινισσεται, αι δ' αν αρερτη, Χώ ποι μαν ξηρος τηνοθι, χαι βοταναι.

ΔΑ. Ενθ οίς, ενθ συγες διδυματογοί, ενθα μελίσση

Σμανεα πληρουσιν, και δρυες υψιτεραι.

E. 8 & nance Minur Carrer morn, as 8 ar accorn.

Χώ τας δως δοσκων, χάι βοες αυστεραι. ΜΕ. Ω τραγε, ταν λευκαν αιγαν αιερ, ω βαθος ύλας

Μυριον, ω σιμαι δευτ' εφ' ύδωρ εριφοι.

Εν τηνω γαρ τηνος, ιθ' ω κολε, και λεγε Μιλω,

'Ως Πρωτευς φωκας, και θεος ων, ενεμε. ΔΛ. Μη μει γαν Πελοπος; μη μοι χρυσεια ταλαντα

Ειη εχειν, μηδε προσθε θεειν ανεμων,

Αλλ' ύπο τα ωετρα ταδ' ασομα, αγκας εχων το, Συννομα μαλ' εσορων ταν Σικελαν ες άλα.

ΜΕ. Δενθρεσι μεν χειμων φοβερον κακον, ύδασι δ' αυχμος.

Oprisir & vistray & apportagois de niva.

Ανδρι δε ωαρθενικας άπαιας ποθος: ω ωατερ, ω Ζε:,

Ου μονος ηρασθην και τυ γυναικοφικάς. Theorritus.

6. Ω φιλτατ' ανδρων προσπολων ώς μοι σαφη Σημεία φαίνεις εσθλος εις ήμας γεγώς. 'Ωσπερ γαρ ίωπος ευγένης, καν η γερων, Εν τοισι δεινοις θυμον εκ απωλεσεν, Αλλ' ορθον ους ίστησιν ώσαυτως δε συ Ήμας τ' οτρυνεις, καυτος εν πρωτοις έπη. Τοιγαρ, τα μεν δοξαντα δηλωσω συ δε Ofeiar anone tois emois royois Sisous, Ει μη τι καιρε τυγχανω, μεθαρμοσον. Εγω γαρ ήνιχ ικομην το Πυθικον Μαντειον, ως μαθοιμ' ότω τροπω πατρος Δικας αροιμήν των Φονευσαντών παρα, Χρη μοι τοιαυθ' ο Φοιδος, ών σευση ταχα. Ασκευον αυτον ασωίδων τε και στρατου, Δολοισι κλεψαι χειρος ενδικές σφαγας. Οτ' εν τοιονδε χρησμον εισηκουσαμεν, Συ μεν μολων, όταν σε καιρος εισαγη, Δομων εσω τωνδ', ισθι σαν το δρωμενον, Οωως αν ειδως, ήμιν αγγειλής σαφή. Ου γαρ σε μη γηρά τε και χρονώ μακρώ Γνωσ, εδ' υποωτευσωσιν ώδ' ηνθισμενον. Λογω δε χρω τοιωδ', ότι ξενος μεν ει Φωκευς, σαρ ανδρος Φανοτεως ήκων ο γαρ Μεγιστος αυτοις τυγχανει δορυξενων. Αγγελε δ', ορκω προστιθεις, δθ' δυνεκα Τεθνηκ Ορεστης εξ αναγκαιας τυχης, Αθλοισι Πυθικοισιν, εκ τροχηλατών Διφρων κυλισθεις ωδ' δ μυθος έστατω. Ήμεις δε πατρος τυμβον, ώς εφιετο, Λοιβαίσι πρωτον, και καρατομοίς χλιδαίς Στεψαντες, ειτ' αψορρον ήξομεν παλιν Τυπωμα χαλκοπλευρον ηρμενοι χεροιν, Ο και συ θαμνοις οισθα πε κεκρυμμενον. Όπως λογω κλεπτοντές, ήδειαν φατιν Φεροιμέν αυτοις, τυμον ώς ερβει δεμας Φλογιστον ηδη, και κατηνθρακωμενον.

10

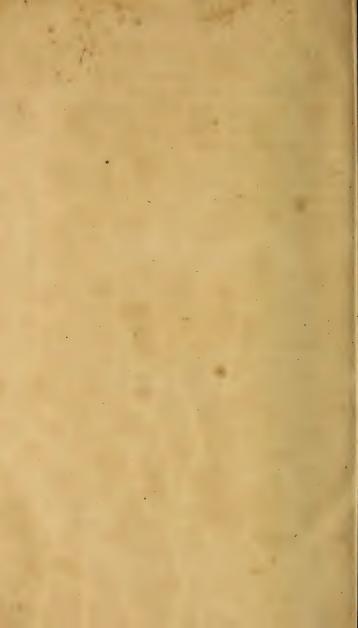
2.65

Τι γαρ με λυπει τουθ, έταν λογω θανων Εργοισι σωθω, καξενεγκωμαι κλεος; Δοκω μεν ουδεν βημα συν κερδει κακον. Ηδη γαρ σδον σολλακις και τους σοφους Λογω ματην θνησκοντας, ειθ' όταν δομους Ελθωσιν, αυθις εκτετιμηνται πλεον. Ως καμ' επαυχω τησδε της φημης ασο Δεδορχοτ' εχθροις αστρον ώς, λαμφείν ετι. Αλλ' ω πατρωα γη, Θεοι τεγχωριοι, Δεξασθε μ' ευτυχουντα ταισδε ταις όδοις, Συ τ' ω πατρωον δωμα. σε γαρ ιρχομα Δική καθαρτής προς θεων ωρμημένος. Kay un u' מדועסי דחדם' משסקפותחדב זוכ, Αλλ αρχεπλουτον, και καταστατην δομαν. Sophocles.

43

CHAP, LIII.

Ηλθεν δ Χρυσης της τε θυγατρος λυτρα φερών, και ίκετης των Αχαίων, μαλισία δε των βασιλεων και ευχετο εκείνοις μεν τες θέες διναι έλοντας την Τροιαν, αυτις δε σωθηναι, την δε θυγατερα όε αυτώ λυσαι, δεξαμενες αποινα, και τον θεον αιδειθεντας. Τοιαυτα δε ειποντος αυτου, ει μεν αλλοι εσεβοντο και συνηνουν ο δε Αγαμεμνων ηγριαινέν, εντελλομένος νυν τε απιεναι, και αυθις μη ελθάν, μη αυτώ το τε σκεπτροι, και τα τω θεου στεμματά ουκ επαρκεσοι πριν δε λυθηναι αυτου την θυγατερα, εν Αργοιεφη γηρασοιν μετα ου απιεται δε εκελευε, και μη εξεθίζειν, ira σως οικαδε ελθοι. Ο δε πρεκθυτης ακουσας, εδωσε τε και απιω σιγμ αποχωρησας δ' εκ τε στρατοπέδε, πελλα τω Απολλωνι ευχέτο, τας τε επωνυμίας τε θεν ανακαλών, και υπομιμνήσκων και απαίτων, είτι πωπότε η εν ιαων οικοξομησεσιν, η εν ίερων θυσιαις κεχαρισμείαν δωρησαιτο, ών δη χαριν κατερχετο τισαι τυς Αχαιούς τα α δακούα τοις εκοίνου βυ-Mesi. Plato.

LIBRARY OF CONGRESS

0.003.035.579.9